ΜΝΗΜΕΣ 1821
ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ: Η ΓΗ ΤΗΣ ΦΛΟΓΑΣ

MEMORIES OF 1821
WESTERN GREECE: THE LAND OF THE FLAME

Κείμενα: Νίκος Τόμπρος
XXX: Νικος Tompros

Περιεχόμενα / Contents

Πρόλογος Περιφερειάρχη Νεκτάριου Φαρμάκη
Message by Nektarios Farmakis, Regional Governor of Western Greece.
❦ 4 ❦

Πρόλογος Αντιπεριφερειάεχη
Message by Andreas Filias, Regional Deputy Governor of Administration & e-Government Region of Western Greece.
❦ 6 ❦

Νεοελληνικός Διαφωτισμός (Ι.Γ. Δελλής)
Modern Greek Enlightenment (*I.G. Dellis*).
❦ 9 ❦

Ελληνική Επανάσταση: Μια σύντομη αναδρομή (Ν. Τόμπρος)
The Greek War of Independece: A brief Review (N. Tompros).
❦ 31 ❦

Εθνικά γεγονότα
National Events.
❦ 43 ❦

Τοπικά γεγονότα
Local Events.
❦ 107 ❦

Χρονολόγιο των σημαντικότερων επαναστατικών γεγονότων εθνικού και περιφερειακού ενδιαφέροντος (1821-1830)
Timeline of Major Revolutionary Events of National and Regional Interest (1821–1830).
❦ 192 ❦

Ενδεικτική βιβλιογραφία.
❦ 237 ❦

Οι γεωγραφικές ενοτητες που αποτελουν την Περιφερεια Δυτικης Ελλαδας, διηγουνται την ιστορία του Ελληνισμού επί 3.000 χρόνια.

Αιτωλοακαρνανία, Αχαΐα και Ηλεία (με αλφαβητική σειρά), αποτελούν τόπους που μίλησαν με την Ιστορία σε πρώτο πρόσωπο, τη σημάδεψαν και σημαδεύτηκαν από αυτή.

Αναμφίβολα, ένας από τους σημαντικότερους σταθμούς αυτής της μεγάλης Ελληνικής Ιστορίας - και ο σημαντικότερος του Νεότερου Ελληνισμού– ήταν η Επανάσταση του 1821 που άνοιξε τον δρόμο για τη δημιουργία του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Και σε αυτόν τον σταθμό η Δυτική Ελλάδα υπήρξε και πάλι στην πρώτη γραμμή.

Η μυστική Συνέλευση της Βοστίτσας, τα Καλάβρυτα της πρώτης μπαρουτιάς, το Μεσολόγγι των Ελεύθερων Πολιορκημένων…

Άπειρες οι τοποθεσίες και οι διαδρομές που ακόμα «μυρίζουν» πάθος και θυσία για λευτεριά. Άπειροι οι ηρωικοί αγωνιστές που έδωσαν τα πάντα στον μεγάλο Αγώνα. Ένας τεράστιος ιστορικός και πολιτισμικός πλούτος που «στεφανώνει» τη Δυτική Ελλάδα και δικαιωματικά της δίνει πρωταγωνιστική θέση στην επέτειο των εορτασμών για τα 200 χρόνια από την εκκίνηση της Επανάστασης.

Αυτές τις τοποθεσίες, αυτές τις διαδρομές και αυτούς τους αγωνιστές προσπαθεί να καταγράψει η έκδοση που κρατάτε στα χέρια σας, έχοντας βαθιά επίγνωση ότι καμία καταγραφή, όσο πλήρης και να είναι, δεν μπορεί να αποδώσει στην ολότητά της μία τόσο μεγάλη Ιστορία. Ούτε φυσικά, το σύνολο των πτυχών και των προεκτάσεων που αυτή η ιστορία είχε για ολόκληρη την πατρίδα.

Μια πατρίδα, της οποίας η καρδιά χτυπάει το ίδιο δυνατά σε όλα τα πλάτη και τα μήκη της. Αλλά στον χώρο που βρίσκεται σήμερα η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, χτυπάει πάντα μία από τις μεγαλύτερες και πιο ισχυρές «αρτηρίες» της…

Καλή ανάγνωση!

Νεκτάριος Αθ. Φαρμάκης

Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας

THE GEOGRAPHICAL UNITS THAT CONSTITUTE THE REGION OF WESTERN GREECE HAVE BEEN NARRATING the history of Hellenism for over 3,000 years.

Achaea, Aetoloakarnania and Elis have been the setting of multiple intimate conversations with History, these regions have equally marked the latter's course and have been marked by it.

Undoubtedly, one of the most important milestones in this great Greek history - and the most significant of modern Hellenism - was the Revolution of 1821 that paved the way for the establishment of the Modern Greek State. In that instance, Western Greece was again at the forefront of developments.

The secret Assembly in Vostitsa, the first gunpowder shot at Kalavryta, the Free Besieged of Messolonghi...

There are infinite places and routes that are still imbued with self-sacrifice and a passion for freedom, numerous heroic fighters, who gave their all to the great Struggle. We are witnesses of an immense historical and cultural wealth that adorns Western Greece, and rightfully places it at the forefront of the anniversary commemorating 200 years since the beginning of the Revolution.

This publication is an attempt to chronicle all of these locations, routes, and fighting heroes; nonetheless, we are deeply aware that no record - no matter how complete - can recite such a great history in its entirety. Nor can it convey all the aspects of these historical events, and their impact on our country.

Our homeland is a country whose heart beats equally strong in all its latitudes and longitudes. Yet, in all these places that form the Region of Western Greece today, one has always been able to hear the murmur of one of its largest and most vital arteries...

Enjoy reading!

Nektarios A. Farmakis
Regional Governor of Western Greece

Το 1821 αποτελει μια ημερομηνια οροσημο για την Ελληνικη Ιστορια, αφου η έναρξη της Επανάστασης συνετέλεσε στη δημιουργία ενός ελεύθερου ελληνικού κράτους. Παράλληλα ο απελευθερωτικός Αγώνας των Ελλήνων, ο γεμάτος από ένδοξα κατορθώματα επιφανών και αφανών ηρώων τα οποία μεταφέρθηκαν έως τις ημέρες μας μέσα από θρύλους, παραδόσεις, λαϊκές δοξασίες, αλλά πάνω από όλα μέσα από αδιάψευστα ιστορικά τεκμήρια, ενέπνευσε όλες τις μετέπειτα γενιές των Ελλήνων και συνέβαλλε στη διατήρηση της πίστης τους στο ελληνικό έθνος.

Ενόψει του εορτασμού των 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, ο χώρος που διαδραματίστηκαν ορισμένα από τα σημαντικότερα γεγονότα του Αγώνα, δεν θα μπορούσε να απουσιάζει από την παραγωγή τεκμηρίων τα οποία θα διατηρήσουν ζωντανή τη μνήμη αυτού του τόσο ξεχωριστού για τους Έλληνες ιστορικού γεγονότος. Στο πλαίσιο λοιπόν της διαιώνισης της ιστορικής μνήμης η Περιφέρεια προβαίνει στην έκδοση ενός «επαναστατικού» Λευκώματος.

Η συγκεκριμένη συγγραφική παραγωγή αποτελεί μία επιστημονική προσπάθεια να καταγραφούν τα επιφανέστερα γεγονότα —εθνικού και περιφερειακού χαρακτήρα— τα οποία σημειώθηκαν στον ελλαδικό χώρο από την αρχή του απελευθερωτικού Αγώνα (1821) και έως τη σύσταση του ελληνικού κράτους (1830). Όσο για τα ιστορικά γεγονότα που επιλέχθηκαν να παρουσιαστούν στις σελίδες του Λευκώματος από τους νομούς Αιτωλοακαρνανίας, Αχαΐας και Ηλείας, πολλά από τα οποία είναι άγνωστα στο ευρύ κοινό και τα οποία προέκυψαν κατόπιν ενδελεχούς ιστορικής έρευνας, αποτυπώνονται για πρώτη φορά ως ενιαίο σύνολο σε συγγραφικό πόνημα.

Επιπρόσθετα στο Λεύκωμα παρουσιάζονται χωρίς εθνικιστικές κορώνες, αλλά με τεκμηριωμένο και συνάμα κατανοητό λόγο η συμβολή των κατοίκων της Αιτωλοακαρνανίας, της Αχαΐας και της Ηλείας, καθώς και των πολιτικών και στρατιωτικών τους ηγετών, στον ένοπλο Αγώνα, οι πολιτικές και στρατιωτικές τους δράσεις, οι επιρροές, οι συμμαχίες, οι έριδές τους σε παράλληλη σχέση με τις σημαντικότερες εθνικές στιγμές της Επανάστασης. Τέλος η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, αποτίοντας φόρο τιμής στους προγόνους της που έδωσαν τη ζωή τους, για να δημιουργήσουν μια ελεύθερη Ελλάδα και αναδεικνύοντας την ιστορική μνήμη ως φορέα διαλόγου, προβληματισμού και προσωπικής αναζήτησης, ευελπιστεί με το ανά χείρας συγγραφικό έργο να αποκτήσει ο αναγνώστης πρόσβαση στην ιστορική αλήθεια και τη συλλογική μνήμη, απογυμνωμένος από συναισθηματικές πιέσεις και μυθολογικές ανακρίβειες.

Ανδρέας Φίλιας
Αντιπεριφερειάρχης Διοίκησης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας

THE YEAR 1821 REPRESENTS A TURNING POINT IN GREEK HISTORY, AS THE START OF THE REVOLUTION contributed to the establishment of the free Greek State. At the same time, the Greek War of Independence, full of glorious achievements by prominent and invisible heroes that have been kept alive through legends, traditions, popular beliefs, and above all indisputable historical evidence, has inspired all subsequent generations of Greeks, while nurturing their faith in the Greek Nation.

The Region of Western Greece was the setting of several of the most important events of the Struggle. In view of the celebration of the 200th anniversary of the beginning of the Greek Revolution, our Region could not be absent from the production of material that will keep alive the memory of this historical event that Greeks hold so dear. Thus, in the context of perpetuating the historical memory, our Region proceeded to the publication of a "revolutionary" Album.

This work is a scientific attempt to record the major events - national and regional - that took place in Greece from the beginning of the War of Independence (1821) to the establishment of the Greek State (1830). Furthermore, certain historical events that took place in the prefectures of Aetoloakarnania, Achaea and Elis were also selected to be presented in this Album. Several of these, having emerged from extensive historical research, are not widely known and are gathered for the first time in a single publication.

This Album also presents the contribution of the people of Aetoloakarnania, Achaea and Elis to the War of Independence, as well as the role played by their political and military leaders: their political and military actions, their alliances and disputes, all in parallel with the most significant national instances of the Revolution. These accounts are recited in a factual and coherent manner, steering clear of nationalist exaggeration. Finally, the Regional Administration of Western Greece, paying tribute to its ancestors who sacrificed their lives to liberate Greece, and highlighting historical memory as a vehicle for dialogue, reflection, and introspection, ensures that this publication will allow the reader to gain access to the historical truth and collective memory, stripped of emotional pressures and inaccuracies.

Andreas Filias
Regional Deputy Governor of Administration & e-Government
Region of Western Greece

Νεοελληνικός Διαφωτισμός

Modern Greek Enlightenment

I. Προλογικό σημείωμα

Πριν ο Α. Υψηλάντης διαβεί τον ποταμό Προύθο (Φλεβάρης του 1821) στην Μολδοβλαχία και εξαγγείλει την έναρξη της εθνικής επανάστασης με τη φωτισμένη Διακήρυξή του: «Μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ἡ ὥρα ἦλθεν, ὦ Ἄνδρες Ἕλληνες […] Εἰς τὰ ὅπλα λοιπὸν φίλοι ἡ Πατρὶς μᾶς προσκαλεῖ», είχε προηγηθεί μια μακρά χρονικά και πολυδιάστατη αναβάθμιση της παιδείας του Γένους. Αυτή είναι που προετοίμασε την εξέγερση με την αναζωπύρωση της εθνικής συνείδησης. Την περίοδο αυτή, στο πλαίσιο της ιστορίας των ιδεών, ονομάζουμε Νεοελληνικό Διαφωτισμό, ή Νεοελληνική Αναγέννηση, ή φωτισμό του Γένους. Πεποίθησή μας είναι ότι η εθνική επανάσταση προετοιμάστηκε με τις πένες (αθρόα έκδοση βιβλίων) και τη διδαχή για να διεξαχθεί, στη συνέχεια, με το φρόνημα και τα όπλα.

Εξάλλου, στην πλειοψηφία τους οι ιστορικοί υποστηρίζουν αυτήν την ιδέα. Ο σύγχρονος ιστορικός του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού J. Israel γράφει: «Η παιδεία προετοιμάζει και διασφαλίζει κάθε μορφής επανάσταση». Την ίδια γνώμη είχε και ο μεγάλος δάσκαλος του Γένους Αδαμάντιος Κοραής, πως η αναβάθμιση της

I. Preface

In February 1821, Alexandros Ypsilantis crossed the River Prut into the Danubian Principalities. There, he issued his historic Proclamation, which is considered to mark the start of the Greek Revolution: «Μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ἡ ὥρα ἦλθεν, ὦ Ἄνδρες Ἕλληνες […] Εἰς τὰ ὅπλα λοιπὸν φίλοι ἡ Πατρὶς μᾶς προσκαλεῖ» (*"Fight for faith and homeland. The time has come, Greek Men [...] To arms, then, friends, our Homeland calls us"*). This proclamation was the fruit of a long and multifaceted journey towards the improvement of the Nation's education. This is essentially what laid the foundations for the rebellion, by reviving ethnic self–awareness. In the study of the history of ideas, this period is called Modern Greek Enlightenment or Modern Greek Renaissance. We believe that the revolution was prepared by the pen (through a plethora of book publications) and teaching before being carried out by the sword – and national morale.

This is an established idea amongst historians. The contemporary historian of the European Enlightenment J. Israel writes: "Education prepares and secures any kind

παιδείας και η πνευματική αφύπνιση του Γένους θα οδηγήσουν στην επανάσταση. Αυτό εξάλλου ήταν ο μακρόχρονος αγώνας του και η αγωνία του που διετύπωσε πολλές φορές στα σοφά *Προλεγόμενά* του.

II. Ορισμός και περιεχόμενο του Όρου: Νεοελληνικός Διαφωτισμός

Ο όρος «Νεοελληνικός Διαφωτισμός»[1] (στα αγγλικά Enlightenment, στα γερμανικά Aufklärung) είναι νεολογισμός. Πιθανότατα χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον Δημήτριο Βερναδάκη (1833–1907) στην πανεπιστημιακή ομιλία του *Λόγος εἰσιτήριος εἰς τὸ μάθημα τῆς Γενικῆς Ἱστορίας ἐκφωνηθείς τὴν 20η Ἰανουαρίου 1862*. Στη συνέχεια καταγράφηκε από τον Σ. Κουμανούδη ως «νεολογισμός» στο λεξικό του *Συναγωγή Νέων Λέξεων* (repr. Αθήνα 1998). Διατυπώθηκε η άποψη ότι στη συνέχεια ο όρος χρησιμοποιήθηκε από την Πολύμνια Λάσκαρη στην Εισαγωγή της γαλλικής μετάφρασης του έργου του Ι. Ρίζου–Νερουλού *Κορακιστικά* (1928).

Αν κανείς επιχειρήσει να δώσει μονοσήμαντο ορισμό στην έννοια «Νεοελληνικός Διαφωτισμός», θα συναντήσει πολλές δυσχέρειες, γεγονός που συμβαίνει και με τον ορισμό του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, λόγω των πολλών εκφάνσεων αυτού του πνευματικού κινήματος. Αν υιοθετήσουμε τον ευρέως αποδεκτό ορισμό του Kant περί του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού ότι δηλαδή «είναι η έξοδος του ανθρώπου από την πνευματική του ανωριμότητα, για την οποίαν ο ίδιος είναι υπεύθυνος», θα πρέ-

[1] Η έρευνα στα θέματα Νεοελληνικού Διαφωτισμού αναπτύχθηκε κυρίως μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Βλ. *Νεοελληνικός Διαφωτισμός: Βιβλιογραφία (1945-1995)*, Κέντρο Νεοελληνικών Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, Τομέας Φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Αθήνα 1998.

of revolution". The same opinion was advocated by the great teacher of the Nation, Adamantios Korais: that the improvement of education and the Nation's intellectual awakening would lead to a revolution. In fact, this was what he dedicated his long struggle to, and a concern he had expressed repeatedly in his *Introduction*.

II. Definition and scope of the Term: Modern Greek Enlightenment

The Term "Modern Greek Enlightenment"[1] (Aufklärung in German) is a neologism. It was most likely used for the first time by Dimitrios Vernadakis (1833–1907) during his university speech *Introductory speech to the course of General History, delivered on 20 January 1862*. It was then recorded by S. Koumanoudis as a "neologism" in his dictionary *Collection of New Words*

[1] Research on Modern Greek Enlightenment developed mainly after World War II. See *Modern Greek Enlightenment: Literature (1945-1995)*, Institute of Neohellenic Research of the National Hellenic Research Foundation, Sector of Philosophy of the University of Ioannina, Athens 1998.

πει να τον αλλάξουμε διότι «η πνευματική ανωριμότητα» των Ελλήνων δεν ήταν δική τους ευθύνη, αλλά οφειλόταν στην «αφορία» και στην «κάκωσιν» του Έθνους, εξαιτίας της αιχμαλωσίας του στους Τούρκους. Ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός ήταν μακρινός απόηχος του Ευρωπαϊκού, αλλά δεν είχε την ορμητική μορφή και τη νεωτεριστική διάθεση εκείνου. Ο Ευρωπαϊκός Διαφωτισμός –και ειδικά ο γαλλικός– ήταν μάχες εκ του συστάδην, ενώ ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός ήταν μάχες από τα χαρακώματα. Επιδίωκε την βαθμιαία διαμόρφωση επαναστατικής διάθεσης για την απόκτηση της ελευθερίας με αναφορές στο αρχαίο κλέος.

Η περίοδος αυτή χαρακτηρίστηκε και ως εποχή κριτικής επιστημονικής καλλιέργειας, ανανέωσης των ηθικών αξιών, εποχή ακμής και δύναμης, εποχή διαμόρφωσης προσδοκιών και εθνικών οραμάτων. Βασικός στόχος του Νεοελληνικού Διαφωτισμού ήταν να ανανεώσει, να τονώσει και να επεκτείνει την εκπαιδευτική κίνηση, η οποία ενισχυόταν με τις χορηγίες και τις ευεργεσίες της ανερχόμενης τάξης των εμπόρων και των πλοιοκτητών.

III. Χρονολόγηση – Περιοδολόγηση

Δεν υπάρχει συμφωνία ανάμεσα στους ερευνητές σχετικά με την έναρξη και τη λήξη του πνευματικού κινήματος και ιδεολογικού ρεύματος στην υπόδουλη πατρίδα. Εξάλλου αυτό παρατηρείται σε κάθε περίπτωση περιοδολόγησης τέτοιων κινημάτων, όπως λ.χ. «Αναγέννηση», «Επιστημονική Επανάσταση», διότι δεν λήγει απότομα και οριστικά το ένα για να αρχίσει το άλλο, αλλά υπάρχει ώσμωση του προηγουμένου με το επόμενο. Πάντοτε αυτές οι περιοδολογήσεις είναι συμβατικές. Γι' αυτό, με επιφυλάξεις, θα συμφωνήσουμε με την πρόταση του Φαναριώτη Ι. Ρίζου–Νερουλού. Αυτός διακρίνει τρεις εξελικτικο–προοδευτικές περιόδους του

(repr. Athens 1998). It has been argued that the term was subsequently used by Polymnia Laskari in the Introduction to the French translation of the work of I. Rizos–Neroulos *Korakistika* (1928).

As in the case of the European Enlightenment, giving a univocal definition of the term *Modern Greek Enlightenment* is fraught with difficulties, due to the plurality of manifestations of this intellectual movement. We cannot adopt Kant's widely accepted definition that the "(European) Enlightenment is man's release from his self–incurred immaturity" as is, as the 'immaturity' of the Greeks was not self–incurred, but was due to the Nation's barrenness and trauma, under Ottoman rule. Although Modern Greek Enlightenment was a distant echo of the European Enlightenment, it lacked the impetus and innovative spirit of the latter. The European Enlightenment – especially the French – was like hand–to–hand combat, while the Modern Greek Enlightenment was a battle from the trenches. It sought the gradual creation of momentum to revolt for freedom, with references to the glory of antiquity.

This period was also an era of critical scientific advancement, of a renewal of moral values, an era of prosperity and power, an era that shaped expectations and national visions. The main objective of Modern Greek Enlightenment was to renew, stimulate and expand the paedagogical movement, which was reinforced by the sponsorships and benefactions of the emerging class of merchants and shipowners.

III. Dating – Periodisation

There is no consensus among researchers as to the exact beginning and end of this intellectual and ideological

ποικιλόμορφου αυτού πνευματικού κινήματος: α) η πρώτη το 1700–1750, όπου αρχίζει να συγκρούεται η παλαιά άποψη (σχολαστικο–αριστοτελισμός) με το νεωτερικό πνεύμα, β) η δεύτερη περιλαμβάνει την περίοδο 1750–1800, της οποίας βασικό χαρακτηριστικό ήταν η αθρόα εισαγωγή και διδασκαλία επιστημονικών και φιλοσοφικών ιδεών με πλήθος μεταφράσεων και γ) η τρίτη την περίοδο 1800–1830, που ταυτίζεται συμβολικά με τη δράση του Αδ. Κοραή αλλά και άλλων λογίων δασκάλων του Γένους. Ο Κοραής, με το *Υπόμνημα* –ομιλία ορόσημο– στην παρισινή *Εταιρεία των Ανθρωποτηρητών* (1803) (*Sociéte des observateurs de l'homme*) τονίζει την πνευματική και πολιτιστική αναγέννηση του Έθνους, που προετοιμάζει την «παλιγγενεσία» των Ελλήνων.

Η φθορά του Νεοελληνικού Διαφωτισμού αρχίζει να γίνεται ορατή γύρω στο 1830, με την άνοδο του αντίθετου προς τον Διαφωτισμό Ρομαντικού πνεύματος. Ο Ευρωπαϊκός Διαφωτισμός είχε ως λάβαρο σε έπαρση τον ορθό λόγο (*recta ratio*) και με αυτόν οδήγησε την Ευρώπη σε επαναστατικά κινήματα. Ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός είχε αρχίσει με αργό ρυθμό και με βάση την αναπτυσσόμενη παιδεία και την οργάνωσή της να ανεβάζει τη σημαία κατάκτησης της ελευθερίας. Το ρομαντικό κίνημα ανέβασε ως σημαία το συναίσθημα, με ό,τι αυτό σήμαινε για την πολιτική και πολιτιστική εξέλιξη της ήδη νεοϊδρυθείσας ελληνικής πολιτείας.

movement in enslaved Greece. This, of course, is a common problem in all attempts to the periodisation of movements such as the *Renaissance* or the *Scientific Revolution*, because the first does not end abruptly and definitively for the other to start, but rather the one gives way to the other by osmosis. Thus, such periodisations are solely a convention. For this reason, with some reservations, we agree with the proposal of the Fanariot I. Rizos–Neroulos. He discerns three periods in the evolution and progress of this multifaceted intellectual movement: a) the first, from 1700 to 1750, when we see the first signs of a clash between the old dominant view (scholastic Aristotelianism) and the modernist spirit, b) the second, from 1750 to 1800, mainly noted by the introduction and teaching of a plethora of scientific and philosophical ideas, with numerous translations; and c) the third, from 1800 to 1830, whose symbolism is in line with the teachings of A. Korais and other contemporary Greek scholars. Korais, in his landmark speech *Memorandum* to the Paris *Society of Observers of Man* (1803) (*Sociéte des observateurs de l'homme*) stresses the intellectual and cultural rebirth of the Nation, which is incubating the "rebirth" of the Greeks.

The decline of Modern Greek Enlightenment starts becoming apparent circa 1830, with the rise of the anti–Enlightenment Romantic spirit. The battle flag of the European Enlightenment was the notion of right reason [*recta ratio*] and it was under this that it led Europe to revolutionary movements. Gradually, based on developments in education and its organisation, the Modern Greek Enlightenment had started to raise the battle flag of the fight for freedom. The Romantic movement countered with a focus on emotion, with all that this meant for the political and cultural course of the newly established Greek state.

Ὡς πότε, παλληκάρια, νὰ ζοῦμεν στὰ στενά,
μονάχοι, σὰν λιοντάρια, στὲς ράχες, στὰ βουνά;
Σπηλιὲς νὰ κατοικοῦμεν, νὰ βλέπωμεν κλαδιά,
νὰ φεύγωμ' ἀπ' τὸν κόσμον, γιὰ τὴν πικρὴ σκλαβιά;
Να χάνωμεν ἀδέλφια, Πατρίδα καὶ γονεῖς,
τοὺς φίλους, τὰ παιδιά μας κι ὅλους τοὺς συγγενεῖς;

Καλλιό 'ναι μίας ὥρας ἐλεύθερη ζωή,
παρὰ σαράντα χρόνοι σκλαβιὰ καὶ φυλακή!

Τὶ σ' ὠφελεῖ ἂν ζήσῃς καὶ εἶσαι στὴ σκλαβιά;
Στοχάσου πὼς σὲ ψένουν καθ' ὥραν στὴ φωτιά.
Βεζίρης, Δραγουμάνος, Ἀφέντης κι ἂν σταθῇς,
ὁ Τύραννος ἀδίκως σὲ κάμει νὰ χαθῇς·
δουλεύεις ὅλ' ἡμέρα σὲ ὅ,τι κι ἂν σοὶ πῇ,
κι αὐτὸς πασχίζει πάλιν τὸ αἷμα σου νὰ πιῇ.

IV. Τα βασικά χαρακτηριστικά του Νεοελληνικού Διαφωτισμού

Το ερώτημα είναι πώς όλοι αυτοί οι λόγιοι θα πετύχαιναν την αφύπνιση της εθνικής συνείδησης και τη διαμόρφωση επαναστατικής διάθεσης. Ποια ήταν τα μέσα; Την απάντηση στο ερώτημα δίνει ο Κοραής: «[…] μόνη ἡ ἑλληνικὴ παιδεία εἶναι ἱκανὴ νὰ θεραπεύσῃ τὰς πολυχρονίους του ἔθνους πληγάς, ἐὰν ὁδηγῆται ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας τὸ φῶς». Και αλλού στα *Προλεγόμενα* (τόμ. Δ΄): «Νὰ προετοιμασθῇ τὸ ἔθνος μας διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῆς παιδείας εἰς τὸν δικαιότατον κατὰ τοῦ τυράννου πόλεμον».

Ο Κοραής πρότεινε πολλές φορές την ίδρυση Ανώτερων Σχολείων, πέρα από τα σχολεία των πρώτων γραμμάτων. Τέτοια σχολεία λειτούργησαν την περίοδο αυτή πολλά: Ιωάννινα, Κοζάνη, Αθηνιάδα, Χίο, Κυδωνιές, Σμύρνη, Κωνσταντινούπολη, Βουκουρέστι. Σ' αυτά δίδαξαν πολλοί που είχαν σπουδάσει στη Δύση (Πάδοβα, Παρίσι, Λειψία κ.α.), που μετέφεραν νέες γνώσεις και επιστημονικά επιτεύγματα στον ελλαδικό χώρο. Δεύτερον, με τη μετάφραση ευρωπαϊκών έργων από τη Δύση (μαθηματικών, φυσικής φιλοσοφίας, επιστημολογίας κ.ά.). Ο Κοραής τονίζει κατ' επανάληψιν την ανάγκη «μετακενώσεως» ευρωπαϊκών ιδεών στην Ελλάδα (*Προλεγόμενα*, τόμ. Α΄) για τον «φωτισμό του Γένους», ενώ ο Ιώσηπος Μοισιόδαξ (1725–1800) στην *Απολογία* του γράφει χαρακτηριστικά: «[…] Ναί […] ἔχει χρείαν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, διότι, ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς ὑστερεῖται ἀπὸ πάντων, ἡ Εὐρώπη πλούτει ἀπὸ πάντων […]». Ο Κοραής στο *Υπόμνημά* του υπερηφανεύεται και επαινεί τους Έλληνες για το πολυδιάστατο μεταφραστικό του έργο:

> Τὸ δὲ μεγαλείτερον, σήμερον ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἱκανὰ εὐρωπαϊκὰ βιβλία μεταπεφρα-

IV. Main characteristics of the Modern Greek Enlightenment

But how would all these scholars achieve an awakening of ethnic self–awareness and the formation of momentum to revolt? What were the means? The answer to this question is given by Korais: «[…] μόνη ἡ ἑλληνικὴ παιδεία εἶναι ἱκανὴ νὰ θεραπεύσῃ τὰς πολυχρονίους του ἔθνους πληγάς, ἐὰν ὁδηγῆται ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας τὸ φῶς». And elsewhere in the *Introduction* (vol. D): «Νὰ προετοιμασθῇ τὸ ἔθνος μας διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῆς παιδείας εἰς τὸν δικαιότατον κατὰ τοῦ τυράννου πόλεμον».

Korais repeatedly proposed the establishment of Higher Education Schools, in addition to the existing primary schools. Many such schools operated during this period: in Ioannina, Kozani, Athiniada, Chios, Kydonies, Smyrna, Constantinople, Bucharest. Many who taught there had studied in the West (in Padua, Paris, Leipzig, etc.) and thus disseminated new knowledge and scientific achievements in Greece. Secondly, through the translation of Western European works (mathematics, natural philosophy, epistemology, etc.). Korais repeatedly stressed the need to transfuse European ideas to Greece (*Introduction*, vol. A) to "enlighten the Nation", while Iosipos Moisiodax (1725–1800) wrote in his *Apology*: «[…] Ναί […] ἔχει χρείαν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, διότι, ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς ὑστερεῖται ἀπὸ πάντων, ἡ Εὐρώπη πλούτει ἀπὸ πάντων […]». In his *Memorandum*, Korais boasts and praises the Greeks for their varied translation works:

> Τὸ δὲ μεγαλείτερον, σήμερον ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἱκανὰ εὐρωπαϊκὰ βιβλία μεταπεφρασμένα, οὐκ ὀλίγοι πεπαιδευμένοι ἄνδρες, οἵτινες, ἀφοῦ προὐξένησαν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν τὴν

σμένα, οὐκ ὀλίγοι πεπαιδευμένοι ἄνδρες, οἵτινες, ἀφοῦ προὐξένησαν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν τὴν ἀκμὴν τῶν γραμμάτων, εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἔλθωσι καὶ δεύτερον εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ παρασκευάσωσι τὴν ἀναγέννησιν αὐτῶν καὶ ἐν ταύτῃ, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποπέσῃ αὕτη εἰς τὴν βαρβαρότητα τοῦ 13ου καὶ δεκάτου αἰῶνος.

Ο Κοραής πιστεύει ακόμη πως μέσω των μεταφράσεων η «μετακένωσις» ευρωπαϊκών ιδεών στον ελληνικό πνευματικό και εκπαιδευτικό χώρο δεν ήταν τυφλή απομίμηση των προόδων της αλλά ήταν η επιστροφή «δανείων» που είχαν πάρει αυτοί από την αρχαία φιλοσοφία και επιστήμη. Έτσι, η κοραϊκή προτροπή για «μετακένωση» της δυτικής γνώσης θα κατέληγε στην ανάκτηση της πατρώας κληρονομιάς της κλασικής παιδείας. Εξάλλου, ο Ευρωπαίος sir I. Berlin (1909–1997) ομολογεί πως στη φιλοσοφία και την επιστήμη του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού διαχέονται ποικίλες ιδέες της αρχαιότητας, είτε αυτούσιες είτε τροποποιημένες. Αυτή είναι άποψη που παραπέμπει στην αναγνώριση από τον D. Hume (1711–1776), κορυφαίο του Σκωτσέζικου Διαφωτισμού, πως «η Ευρώπη σήμερα (δηλ. τον 18ο αι.) είναι αντίγραφο με μεγάλη κλίμακα εκείνου που άλλοτε ήταν η Ελλάδα […] οι επιστήμες αναπτύχθηκαν στην Ελλάδα και η Ευρώπη από τότε υπήρξε η πιο σταθερή κατοικία τους […]».

Όλες αυτές οι μεταφράσεις δεν διεκδικούν βέβαια πρωτοτυπία. Γίνονταν αποκλειστικά για διδακτικο–μορφω-

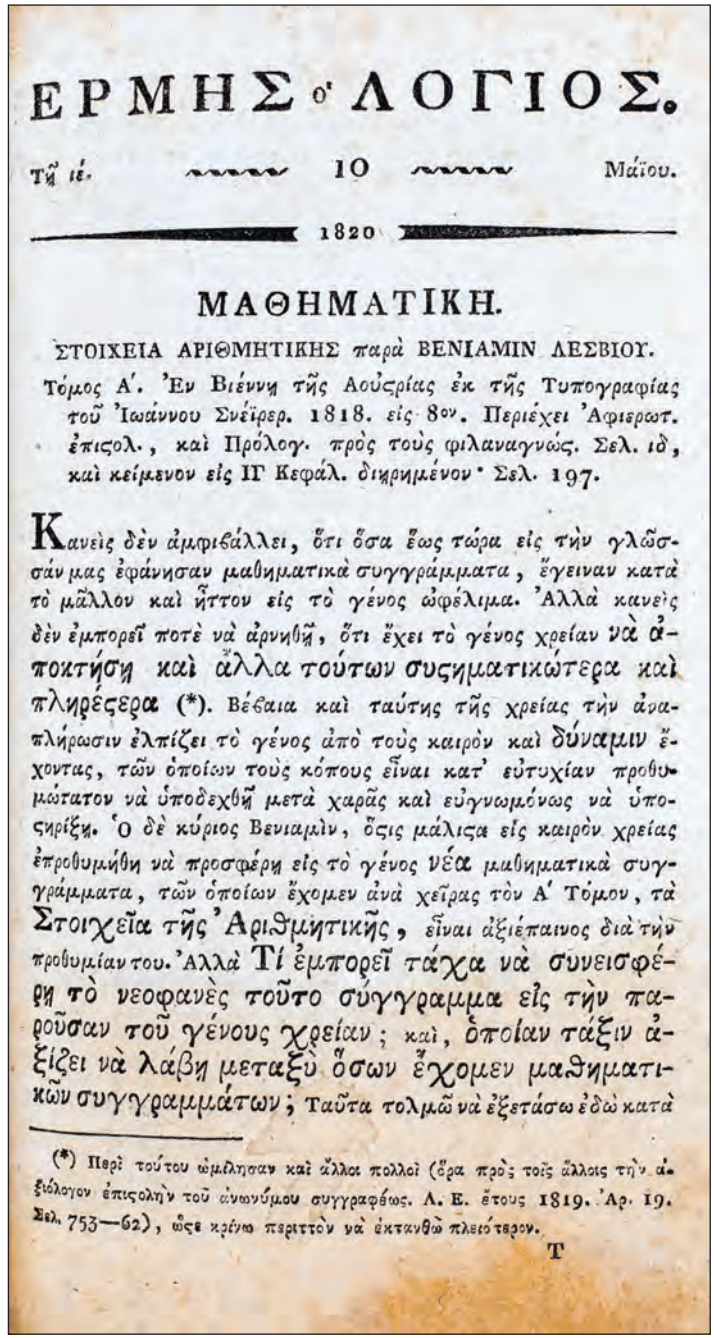

ΕΡΜΗΣ ὁ ΛΟΓΙΟΣ.

Τῇ ιέ. 10 Μαΐου.

1820

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ παρὰ ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΛΕΣΒΙΟΥ.

Τόμος Α'. Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐςρίας ἐκ τῆς Τυπογραφίας τοῦ Ἰωάννου Σνέϊρερ. 1818. εἰς 8ον. Περιέχει Ἀφιερωτ. ἐπιςολ., καὶ Πρόλογ. πρὸς τοὺς φιλαναγνώς. Σελ. ιδ', καὶ κείμενον εἰς ΙΓ Κεφάλ. διηρημένον· Σελ. 197.

Κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ὅσα ἕως τώρα εἰς τὴν γλῶσσάν μας ἐφάνησαν μαθηματικὰ συγγράμματα, ἔγειναν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς τὸ γένος ὠφέλιμα. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ἔχει τὸ γένος χρείαν νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἄλλα τούτων συςηματικώτερα καὶ πληρέςερα (*). Βέβαια καὶ ταύτης τῆς χρείας τὴν ἀναπλήρωσιν ἐλπίζει τὸ γένος ἀπὸ τοὺς καιρὸν καὶ δύναμιν ἔχοντας, τῶν ὁποίων τοὺς κόπους εἶναι κατ' εὐτυχίαν προθυμώτατον νὰ ὑποδεχθῇ μετὰ χαρᾶς καὶ εὐγνωμόνως νὰ ὑποςηρίξῃ. Ὁ δὲ κύριος Βενιαμὶν, ὅςις μάλιςα εἰς καιρὸν χρείας ἐπροθυμήθη νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ γένος νέα μαθηματικὰ συγγράμματα, τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας τὸν Α' Τόμον, τὰ Στοιχεῖα τῆς Ἀριθμητικῆς, εἶναι ἀξιέπαινος διὰ τὴν προθυμίαν του. Ἀλλὰ Τί ἐμπορεῖ τάχα νὰ συνεισφέρῃ τὸ νεοφανὲς τοῦτο σύγγραμμα εἰς τὴν παροῦσαν τοῦ γένους χρείαν; καὶ, ὁποίαν τάξιν ἀξίζει νὰ λάβῃ μεταξὺ ὅσων ἔχομεν μαθηματικῶν συγγραμμάτων; Ταῦτα τολμῶ νὰ ἐξετάσω ἐδῶ κατὰ

(*) Περὶ τούτου ὡμίλησαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ (ὅρα πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ἀξιόλογον ἐπιςολὴν τοῦ ἀνωνύμου συγγραφέως. Λ. Ε. ἔτους 1819. Ἀρ. 19. Σελ. 753—62), ὡςε κρίνω περιττὸν νὰ ἐκτανθῶ πλειότερον.

Τ

Λεζάντα

τικούς σκοπούς και απευθύνονταν στους «μαθητιῶντας» και τους «φιλογενείς», και εκδίδονταν με τις «ευγενείς δαπάνες» πλουσίων εμπόρων που δρούσαν στις παροικίες. Πολλές φορές ήταν «ἐρανίσματα» και «ἀπανθίσματα» από «ἀρχαίες και νεώτερες» πηγές, όπως λ.χ. η περισπούδαστη *Λογική* (Λειψία 1776) του Ευγένιου Βούλγαρη. Ακόμη και η καλοπροαίρετη αρνητική κριτική ότι αυτοί οι δάσκαλοι δεν έχουν στα έργα τους πρωτοτυπία είναι άδικη. Μετέφραζαν για να διδάξουν. Η φιλοσοφία σε όλες τις εκφάνσεις της ήταν «παιδαγωγούσα», όπως και η επιστήμη, δηλαδή τα μαθηματικά και οι φυσικές επιστήμες. Να υπογραμμίσουμε ακόμη πως το πνευματικό φαινόμενο των μεταφράσεων, το οποίο έχει ερευνήσει η Faniz Oz–Salzberger (: *Encyclopedia of Enlightenment*) ήταν πρόταγμα του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού. Μέσω των μεταφράσεων θα γινόταν εφικτή η διάδοση ιδεών της νεωτερικότητας. Τέτοιες ιδέες–αξίες ήταν η ιδέα της προόδου, οι οικουμενικές ηθικοπολιτικές αξίες, ο οικουμενικός ανθρωπισμός, η θρησκευτική ανοχή, η δικαιοσύνη, η ισότητα, η ελευθερία της σκέψης και της δράσης, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η καθολική παιδεία.

Τι είδους έργα μετέφραζαν για να διδάξουν οι «λόγιοι» του Γένους; Ο Δημήτριος Καταρτζής–Φωτιάδης (1730–1807), που πριν από τον Κοραή επιμένει στην ανάγκη μεταφράσεων για τον «φωτισμό» του Γένους, επισημαίνει πως πρέπει να μεταφράζονται τα «διδασκαλικά» έργα των Ευρωπαίων. Ένα άλλο κριτήριο για την επιλογή έργων προς μετάφραση ή ερανισμό ήταν ο «εκλεκτικισμός». Αυτός ήταν κατά βάση «μέθοδος του φιλοσοφείν» (*modus philosophandi*) στην Ευρώπη τον 17ο και 18ο αιώνα. Ένας στοχαστής προσπαθούσε να συμβιβάσει αντιθέσεις διαφόρων θεωριών και να συνθέσει μια νέα, λαμβάνοντας υπόψη εκείνα τα στοιχεία

ἀκμὴν τῶν γραμμάτων, εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἔλθωσι καὶ δεύτερον εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ παρασκευάσωσι τὴν ἀναγέννησιν αὐτῶν καὶ ἐν ταύτῃ, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποπέσῃ αὕτη εἰς τὴν βαρβαρότητα τοῦ 13ου καὶ δεκάτου αἰῶνος.

Korais also believed that the transfusion of European ideas to the Greek intellectual and educational sphere through translations was not a blind imitation of European progress but the repayment of the "loans" Europeans had received from ancient Greek philosophy and science. Thus, Korais' urging for the transfusion of Western knowledge would result in the restoration of the ancestral heritage of classical education. After all, as the European Sir I. Berlin (1909–1997) admits, the philosophy and science of the European Enlightenment are imbued with various ideas of antiquity, either as such or modified. This opinion is also reflected in the postulate of D. Hume (1711–1776), a leading thinker of the Scottish Enlightenment, that "[…] *Europe is at present* (i.e. in the 18th century) *a copy at large of what Greece was formerly a pattern in miniature. And hence the sciences arose in Greece; and Europe has been hitherto the most constant habitation of them*".

All these translations did not, of course, claim to be original. They were conducted exclusively for educational purposes; they were addressed to "learners" and "lovers of the Nation", and were issued thanks to generous benefactions by wealthy merchants operating in the Greek communities. They were oft "assortments" and "collections" from "ancient and modern" sources; one such example is Eugenios Voulgaris' acclaimed *Logic* (Leipzig 1776). Even the well–intentioned criticism that the works of these teachers lack originality is somewhat unfair. They translated with the aim to teach. Philosophy

Λεζάντα

που θα βοηθούσαν στην προσέγγιση ενός προβλήματος. Με τη μέθοδο αυτή αποφεύγονταν τόσο οι ακραίες θέσεις όσο και ο δογματισμός. Βέβαια, αυτή η μέθοδος ανάγεται στην αρχαία φιλοσοφία και ειδικά στον Ποταμώνα από την Αλεξάνδρεια. Η μέθοδος αυτή προβλήθηκε εκθύμως από τον Γερμανό Johann Jacob Brucker (1696–1770) και τον Diderot (: *Encyclopedie*, 1751–1772), ο οποίος έχει γράψει εκτενέστατο λήμμα για την έννοια του *Eclectisme*. Και ο Κοραής υιοθέτησε αυτήν την μέθοδο ως συμβιβασμό και διαλλαγή των αντιθέσεων. Η άποψη του Κοραή αποτελεί μετάφραση μέρους του λήμματος του Diderot.

Όμως ο «εκλεκτισμός» στο πλαίσιο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού είχε και μια άλλη διάσταση: αυτή της επιλογής συγκεκριμένων ιδεών, γνώσεων και απόψεων. Οι Έλληνες λόγιοι επέλεξαν να μεταφράσουν εκείνα τα έργα, που το περιεχόμενό τους δεν ήταν αντίθετο προς το ορθόδοξο πνεύμα, αφού σ' έναν βαθμό η ιδέα της ορθοδοξίας τότε ταυτιζόταν μ' εκείνη του Γένους. Επέλεγαν

in all its manifestations was "paedagogical", as was science, i.e. mathematics and natural sciences. Indeed, translation as an intellectual phenomenon, researched in depth by Fania Oz–Salzberger (: *Encyclopedia of Enlightenment*), was a fundamental concept of the European Enlightenment. Translations would make it possible to disseminate the ideas of modernity. Such ideas and values included the notion of progress, universal moral and political values, universal humanism, religious tolerance, justice, equality, freedom of thought and action, human rights and universal education.

But what kind of works were the scholars of the Nation translating to aid their teaching? Dimitrios Katartzis–Photiadis (1730–1807), who insisted on the need for translations to enlighten the Nation, even before Korais, stressed that there was a need to translate the "educational" works of European intellectuals. Another criterion for the selection of works to be translated or assorted was "eclecticism". This was essentially a "*modus philosophandi*" in Europe during the 17th and 18th centuries. A thinker would strive to reconcile the contradictions amongst various theories and synthesise a new one, assimilating those elements that would help in approaching a problem. This method thus avoided extremist positions and dogmatism. Of course, this approach stands on the shoulders of ancient Greek philosophy, especially on the views of Potamo of Alexandria. Its main proponents were the German Johann Jacob Brucker (1696–1770) and Diderot (: *Encyclopedie*, 1751–1772), who had written an extensive article on the concept of *Eclectisme*. Korais also adopted this approach, to achieve a compromise and conciliation between contrasting views. Korais' view is in fact a translation of part of Diderot's article.

έργα χριστιανών της Καθολικής Εκκλησίας που ανήκαν στους κύκλους του «Καθολικού Διαφωτισμού» (*Catholic Enlightenment*). Για παράδειγμα, ο Μοισιόδαξ μεταφράζει την *Ηθική Φιλοσοφία* του L. Antonio Mutatori (1672–1750) και ο Ν. Βάμβας την *Philosophia moralis* του καθολικού Γάλλου Fr. Jacquier (1711–1788).

Ένα άλλο στοιχείο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού που αποτελεί και πυρηνικό στόχο του, δηλαδή την αναγέννηση της παιδείας και της αφύπνισης της εθνικής συνείδησης είναι η συγγραφή έργων «Παιδαγωγίας», η οποία εμφανιζόταν ως νέα επιστήμη: η αγωνία τους για την παιδεία του έθνους οδήγησε στον προβληματισμό σχετικά με την μέθοδο στην διδακτική πράξη. Ο Καταρτζής γράφει το εξής περί *παιδαγωγίας*: «Ἡ παιδαγωγία πραγματώνεται εἰς τὸ τί ἐκλογὴν πρέπει νὰ κάμνωμεν κατὰ τὰ μαθήματα καὶ εἰς τί τρόπον νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν διδασκαλίαν». *Παιδαγωγία* έγραψαν οι Ι. Μοισιόδαξ, Γαβριήλ Καλλονάς, Κ. Κούμας και πολλά κείμενα παρόμοιου περιεχομένου δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό *Λόγιος Ερμής*, που εξέδιδε ο Άνθιμος Γαζής στην Βιέννη. Τα έργα αυτά μπορούν να θεωρηθούν από τη μια μεριά ως *θεωρία* ή *φιλοσοφία της παιδείας* και από την άλλη ως συμβουλευτική διδακτική. Όσον αφορά στο πρώτο, γινόταν σ' αυτά τα κείμενα πολύς λόγος για τους σκοπούς της παιδείας. Ενδεικτικά ο Κοραής αναφέρουμε πως υποστήριξε σε όλους τους τόνους πως προέχοντες σκοποί της παιδείας, πέρα από την παροχή γνώσεων, ήταν ο ηθικός, πολιτικός και εθνικός σκοπός. Επίσης, η αναβίωση του ενδόξου παρελθόντος και κυρίως η γλωσσική παιδεία. Για όλη αυτή την προσφορά του Χίου εθνοδιδασκάλου ο κράτιστος των κλασικών φιλολόγων Γερμανός Ulrich von Wilamowitz –Mδllendorff έγραψε: «Ὁ Κοραὴς ἀπὸ Ῥωμιοὺς ἔκαμε Ἕλληνας».

However, in the context of the Modern Greek Enlightenment, eclecticism also had another aspect: that of choosing specific ideas, knowledge and opinions. The Greek scholars chose to translate those works whose content was not contrary to the Orthodox spirit, since –to a certain extent– the concept of Orthodoxy at the time was part of the National identity. They selected works by Catholic Christians from the circles of the *Catholic Enlightenment*. For example, Moisiodax translated the *Filosofia Morale* of L. Antonio Muratori (1672–1750) and N. Vamvas the *Philosophia moralis* of the French Franciscan Fr. Jacquier (1711–1788).

Another element of Modern Greek Enlightenment, indeed a core objective thereof, manifested in educational renaissance and the awakening of ethnic self–awareness, was the writing of works on "Pedagogy", then an emerging new science: its proponents' deep concern about the nation's education led them to reflect on how this could be used in the context of teaching. Regarding *pedagogy*, Katartzis writes: «Ἡ παιδαγωγία πραγματώνεται εἰς τὸ τί ἐκλογὴν πρέπει νὰ κάμνωμεν κατὰ τὰ μαθήματα καὶ εἰς τί τρόπον νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν διδασκαλίαν». Various treatises on *Pedagogy* were written by I. Moisiodax, Gavriil Kallonas and K. Koumas, while many texts on the issue were published in the periodical *Hermes o Logios*, published by Anthimos Gazis in Vienna. These works can be considered both as a *theory* or *philosophy of education* and as advice to teachers. As regards the first, these texts extensively discussed the purposes of education. Korais in fact vigorously supported that, apart from providing knowledge, the primary purposes of education concerned moral, political and national issues, the revival of the glories of the past and –especially– linguistic education. Korais' extensive contribution was ac-

V. Η πρόσληψη Ευρωπαίων φιλοσοφικο–επιστημονικών ιδεών από τους Έλληνες λόγιους

Το πρόβλημα αυτό έχει μεγάλη ευρυχωρία και είναι ανέφικτο να συμπτυχθεί στο πλαίσιο ενός συνοπτικού προλόγου σ' ένα θέμα που υπήρξε η *sine qua non* προϋπόθεση για την εθνική εξέγερση και άνοιξε τον δρόμο για την κατάκτηση της ανεκτίμητης ελευθερίας. Ωστόσο, πολύ συνοπτικά, με τη μορφή λήμματος λεξικού, μπορούμε να αναφέρουμε μερικά στοιχεία.

α) Καρτεσιανισμός· ειδικά η γνωσιολογική θεωρία του Γάλλου R. Descartes (1596–1650) πέρασε νωρίς σε κείμενα λογίων του Νεοελληνικού Διαφωτισμού. Πρώτος, ίσως, ο Μεθόδιος Ανθρακίτης (1660–1736) γνωρίζει και αναφέρει: «Οἱ καρτεσιανοὶ Ῥενάτῳ–Δεκάρτῃ–Καρτεσίῳ». Ο Δ. Καταρτζής (1730–1807) θέλει τον Descartes στην ίδια μοίρα με τον Σωκράτη, υπαινίσσεται την θεωρία του Γάλλου φιλοσόφου *Περί εμφύτων εννοιών* (*Innatae motiones*). Ο Ευγένιος Βούλγαρης παραπέμπει πολλές φορές στα έργα του Descartes *Λόγος περί της μεθόδου* και *Οι πρώτες αρχές της φιλοσοφίας*. Ο Ιώσηπος Μοισιόδαξ με ενθουσιασμό χαρακτηρίζει την καρτεσιανή φιλοσοφία «νεωτερική», ενώ γράφει ότι αυτός ο Καρτέσιος «ἀνακαίνισε τὸν ἀρχαῖον τρόπον τοῦ φιλοσοφεῖν καὶ νὰ φιλοσοφίσωσι».

β) Βακωνισμός· η θεωρία του Fr. Bacon (1561–1626) περί γνώσεως, συμπλήρωση της επαγωγικής μεθόδου της ταξινόμησης των επιστημών και του χωρισμού της φιλοσοφίας από την θεολογία. Την φιλοσοφία του Bacon εντοπίζουμε στα κείμενα των Δ. Καταρτζή, Ιώσηπου Μοισιόδακα, Ν. Βάμβα, αλλά και στην *Λογική* του Ευγένιου Βούλγαρη. Το *novum organum* (*Νέο όργανο*) του Bacon είναι για τον Βούλγαρη σημαντικό έργο Λογικής και επιστημολογίας.

knowledged by the great German classical scholar Ulrich von Wilamowitz–Mȍllendorff, who wrote: «Ὁ Κοραὴς ἀπὸ Ῥωμιοὺς ἔκαμε Ἕλληνας».

V. The assimilation of European philosophical and scientific ideas by Greek scholars

This is a huge issue and cannot be exhausted in a short preamble to an issue that was the *sine qua non* prerequisite for the national uprising and paved the way for the conquest of freedom. However, very briefly, in the form of dictionary entries:

a) Cartesianism; especially the theory of knowledge of the French R. Descartes (1596–1650) appeared early in the texts of scholars of the Modern Greek Enlightenment. Perhaps the first to discuss this concept is Methodios Anthrakites (1660–1736) who states that: «Οἱ καρτεσιανοὶ Ῥενάτῳ–Δεκάρτῃ–Καρτεσίῳ». D. Katartzis (1730–1807) placed Descartes on a par with Socrates, alluding to the theory of the French philosopher *Innatae motiones*. Eugenios Voulgaris often cites Descartes' works *Discourse on Method* and *Principles of philosophy*. Iosipos Moisiodax enthusiastically described Cartesian philosophy as "modernist", writing that Descartes «ἀνακαίνισε τὸν ἀρχαῖον τρόπον τοῦ φιλοσοφεῖν καὶ νὰ φιλοσοφίσωσι».

b) Baconism; the theory of Fr. Bacon (1561–1626) on knowledge, supplementing the inductive approach to classifying sciences and separating philosophy from theology. Bacon's philosophy can be found in the texts of D. Katartzis, Iosipos Moisiodax, N. Vamvas, as well as in Eugenios Voulgaris' *Logic*. Voulgaris regards Bacon's *Novum organum* as a fundamental work on Logic and Epistemology.

γ) Νευτωνισμός· Ιδέες από το έργο *Principia mathematicae naturalis philosophiae* (1687) του θεμελιωτή της μηχανικής Isaak Newton (1643–1727). Πολλά στοιχεία της φυσικής φιλοσοφίας του Νεύτωνα και μετάφραση αποσπασμάτων των *Principia* εντοπίζουμε στο έργο του Βούλγαρη *Τὰ ἀρέσκοντα τοῖς φιλοσόφοις*. Νευτώνειες απόψεις εντοπίζουμε στο χειρόγραφο του Β. Δαμοδού (???). Επίσης, στα κείμενα του Ν. Βάμβα. Οι λόγιοι–δάσκαλοι εμπιστεύονται τα *Principia* και τη φυσική φιλοσοφία του Νεύτωνα , ο οποίος συμπληρώνει τον τίτλο του έργου του με τον υπότιτλο *and his system of the world* (*και το σύστημα του Θεού για τον κόσμο*).

δ) Να προσθέσουμε ότι πολλοί λόγιοι άντλησαν αρκετές πληροφορίες από την Γαλλική *Εγκυκλοπαίδεια*. Ο Ρήγας Βελεστινλής, σε μεγάλο βαθμό, στο *Φυσικῆς ἀπανθίσματα*, μεταφράζει λήμματα από την Γαλλική Εγκυκλοπαίδεια, καθώς επίσης και ο Α. Κοραής, ο οποίος επαινεί το έργο αυτό, που θεωρήθηκε ως η φαρέτρα επαναστατικών ιδεών. Επίσης, ο επαναστάτης Ρήγας μεταφράζει και σχολιάζει το γαλλικό Σύνταγμα του 1797.

ε) Η ιταλική ηθική και πολιτική φιλοσοφία· Ο Μοισιόδαξ, όπως ήδη αναφέραμε, μεταφράζει την Ηθική του Muratori, ενώ ο Κοραής το έργο του Beccaria *Περί ποινών και εγκλημάτων*.

στ) Νωρίς έγινε γνωστή στους κύκλους του Νεοελληνικού Διαφωτισμού η σκέψη του John Locke (1632–1704). Ο Ζακυνθινός Ιωάννης (Αγάπιος) Λίτινος

c) Newtonianism; the ideas put forth in *Principia mathematicae naturalis philosophiae* (1687) by Isaak Newton (1643–1727), the founder of modern engineering. Voulgaris' work *What Philosophers Prefer* presents many elements of Newton's natural philosophy and a translation of excerpts from *Principia*. Newtonian views can be found in the manuscript of V. Damodos (???) as well as in N. Vamvas's texts. These teacher–scholars rely on the *Principia* and natural philosophy as expressed by Newton, who complemented the title of his work with the subtitle *and His system of the world*.

d) Many scholars also drew information from the French *Encyclopédie*. In his *Anthology of Physics*, Rigas Feraios (Velestinlis) translated many articles from the French Encyclopédie, as did A. Korais, who praised this work, considered an arsenal of revolutionary ideas. The revolutionary thinker Rigas Velestinlis also translated and commented on the French Constitution of 1797.

e) Italian moral and political philosophy; as mentioned above, Moisiodax translated Muratori's *Filosofia Morale*, while Korais translated Beccaria's treatise *On Crimes and Punishments*.

f) The philosophy of John Locke (1632–1704) became popular with the circles of the Modern Greek Enlightenment from its early stages. Ioannis (Agapios) Litinos (1750–1806), from Zakynthos, translated Locke's *An Essay concerning Human Understanding* (1690), published in Venice in 1796, a pivotal work on the research into human cognitive functions. In addition to the numerous references he makes to Locke's *Essay* in his *Logic* (Leipzig 1776), E. Voulgaris translated part of the *Essay*; the translation remains unpublished at the National Library of Greece. Furthermore, through their

(1750–1806) μετέφρασε το σημαντικό για την έρευνα των γνωστικών λειτουργιών του ανθρώπου έργο του *Δοκίμιο για την ανθρώπινη νόηση* (1690), που εκδόθηκε στη Βενετία το 1796. Ο Ε. Βούλγαρης, εκτός από το πλήθος αναφορών που κάνει στο λοκιανό *Δοκίμιο* στη *Λογική* του (Λειψία 1776) μετέφρασε μέρος του *Δοκιμίου* και η μετάφραση παραμένει ανέκδοτη στην Εθνική Βιβλιοθήκη Ελλάδος. Επίσης, οι ιδέες που διατυπώνει ο Locke στο παιδαγωγικό του έργο *Μερικές σκέψεις για την παιδεία* (*Some thoughts concerning education* [1693]), μέσω της γαλλικής μετάφρασης, υπήρξαν τα πρωτότυπα για να γράψουν ο Γαβριήλ Καλλονάς και ο Μοισιόδακας έργο με τίτλο *Παιδαγωγία*.

ζ) Ο Β. Δαμοδός και ο Ε. Βούλγαρης δίδαξαν και έγραψαν «φυσιολογία», υιοθετώντας πολλές από τις ιδέες του Γάλλου φιλοσόφου P. Gassendi (1592–1655). Οι όροι «φυσική φιλοσοφία» (*Philosophia naturalis*), φυσική (*physica*) και «φυσιολογία» (*Physiologia*) ήταν συνώνυμοι τον 17ο αιώνα. Με τον όρο «φυσιολογία» στην Δύση εννοούσαν την μελέτη των φυσικών αντικειμένων, των φυσικών δυνάμεων, των αλληλεπιδράσεων και των αιτιών τους. Όλη αυτή η ερευνητική προσπάθεια γινόταν στο πλαίσιο πάντοτε μιας μεταφυσικής προοπτικής και χριστιανικής πίστης. Η διδασκαλία και έρευνα της φυσιολογίας σχετιζόταν σε μεγάλο βαθμό, αν δεν ήταν προπαιδεία για τη θεολογία και την χριστιανική πίστη.

η) Η κορύφωση του Νεοελληνικού Διαφωτισμού (1800–1821) συμπίπτει με τις επιδράσεις που άσκησε στους «δασκάλους του Γένους» ο κύκλος των Γάλλων *Ιδεολόγων*. Κύριοι εκπρόσωποι αυτού του πνευματικού κινήματος ήταν ο Cabanis (1757–1808), ο Thurot (Θυρώτος) και ο φίλος του Κοραή Destut de Tracy (1754–

French translation, the ideas expressed by Locke in his paedagogical work *Some thoughts concerning education* (1693) formed the basis for a treatise entitled *Pedagogy*, written by Gavriil Kallonas and Moisiodax.

g) V. Damodos and E. Voulgaris taught and wrote on Physiology, adopting many of the ideas of the French philosopher P. Gassendi (1592–1655). The terms 'natural philosophy' (*Philosophia naturalis*), 'physics' (*physica*) and 'physiology' (*Physiologia*) were synonymous in the 17th century. In Western Europe, the term 'physiology' was used to denote the study of physical objects, physical forces, their interactions and causes. All research into these matters was always conducted in the context of a metaphysical perspective and Christian beliefs. The teaching of and research on physiology was largely interlinked with –if not a ministration for– theology and the Christian faith.

h) The heyday of Modern Greek Enlightenment (1800–1821) coincided with a growing influence by the French *Idéologues* on the Greek scholars. The main representatives of this intellectual movement were Cabanis (1757–1808), Thurot, and Korais' friend Destutt de Tracy (1754–1836), who wrote the manifesto of the *Idéologues*, *Elements d'ideologie* (1801). Korais introduced the neologism 'ideology' (from the Greek verb *εἰδέναι*, from which the word *ιδέα* [idea] is derived), as he did with the word *civilisation*, from the French *civilization*. In his opening address at the Princely Academy of Bucharest in 1818 (published in the periodicals *Hermes o Logios* and *Literary Telegraph* of that year), Benjamin of Lesbos (1759–1824) puts forth the definition of *ideology*. In his *Elements of Metaphysics* (Vienna 1820, §108), he develops the definition of *ideology*, based on Destutt de Tracy's *Éléments*

1836) που έγραψε το βασικό έργο, μανιφέστο των *Ιδεολόγων Elements d'ideologie* (1801). Ο Κοραής εισάγει τον νεολογισμό «ιδεολογία» (από το ρήμα *εἰδέναι* εξ ου και *ιδέα*), όπως εισήγαγε και τον όρο *πολιτισμός* από το γαλλικό *civilization*. Ο Βενιαμίν Λέσβιος (1759–1824), στον εναρκτήριο Λόγο του στην Ηγεμονική Ακαδημία του Βουκουρεστίου το 1818 (που δημοσιεύθηκε στα περιοδικά *Λόγιος Ερμής* και *Φιλολογικός τηλέγραφος* της ίδιας χρονιάς) συνθέτει τον ορισμό της *ιδεολογίας*. Παράλληλα αναπτύσσει στα *Στοιχεία της Μεταφυσικής* (Βιέννη 1820, §108) τον ορισμό της *ιδεολογίας* με βάση τα *Éléments d'idéologie* του Destut de Tracy: «Ἐπειδὴ ἡ ἰδεολογία τῶν νεωτέρων εἶναι οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ ἔκθεσις τῶν γνωστικῶν δυνάμεων εἴτε ἀνάλυσις τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, τούτου ἕνεκεν ἂν τὸ παρὸν κεφάλαιον ἔκθεσις τῶν γνωστικῶν δυνάμεων, εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἡ ἰδεολογία τῶν νεωτέρων». Όλες σχεδόν οι εκδόσεις των έργων των «Γραικών νέας φιλολογίας» δημοσιεύθηκαν από τα τυπογραφεία Βιέννης, Παρισιού και Βενετίας, που υπήρξαν, μαζί με το Βουκουρέστι, και τα κέντρα του παροικιακού ελληνισμού.

θ) Ανάμεσα στα ελάχιστα πρωτότυπα φιλοσοφικά κείμενα που γράφτηκαν κατά την περίοδο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, εξέχουσα θέση κατέχει η περίφημη *Ἑλληνικὴ Νομαρχία Ἀνωνύμου τοῦ Ἕλληνος* που τυπώθηκε το 1806 στην Ιταλία, χωρίς την αναγραφή συγκεκριμένου τόπου, σε μικρό σχήμα και έχει τον υπότιτλο, «*ἤτοι λόγος περὶ ἐλευθερίας*». Είναι ένα κείμενο πολιτικής και ηθικής φιλοσοφίας, δριμύτατης, ανελέητης και επιθετικής κριτικής εναντίον του κατεστημένου σκοταδισμού και της εθνικής και κοινωνικής καταπίεσης. Αποτελεί μια σθεναρή και, με επιχειρήματα, θεμελιωμένη διακήρυξη ελευθερίας και υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο συγγραφέας, για τον οποίον

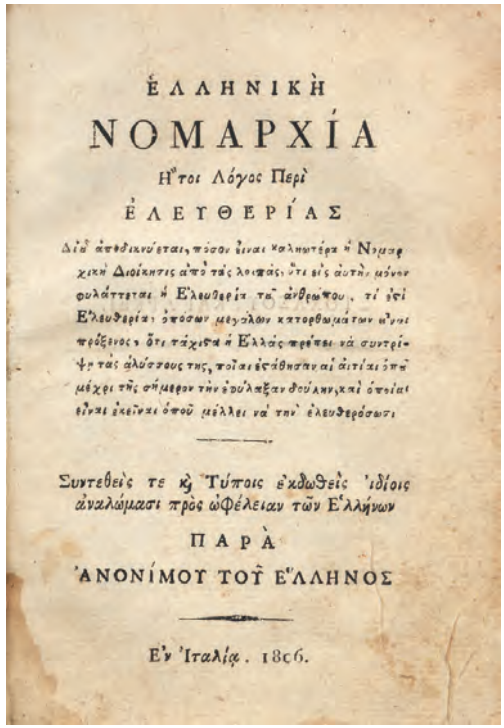
ἙΛΛΗΝΙΚὴ
ΝΟΜΑΡΧΊΑ
Ἤτοι Λόγος Περὶ
ἘΛΕΥΘΕΡΊΑΣ
Συντεθεὶς τε καὶ Τύποις ἐκδοθεὶς ἰδίοις ἀναλώμασι πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων
ΠΑΡΆ
ἈΝΟΝΊΜΟΥ ΤΟΥ ἝΛΛΗΝΟΣ
Ἐν Ἰταλίᾳ. 1806.

d'idéologie: "Ἐπειδὴ ἡ ἰδεολογία τῶν νεωτέρων εἶναι οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ ἔκθεσις τῶν γνωστικῶν δυνάμεων εἴτε ἀνάλυσις τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, τούτου ἕνεκεν ἂν τὸ παρὸν κεφάλαιον ἔκθεσις τῶν γνωστικῶν δυνάμεων, εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἡ ἰδεολογία τῶν νεωτέρων". Almost all works of "New Greek Literature" were published by printing–houses in Vienna, Paris and Venice, which were, along with Bucharest, the centres of the Greek Diaspora.

i) Among the few original philosophical texts written during the period of the Modern Greek Enlightenment, the most famous is perhaps the pamphlet *Hellenic Nomarchy: a Discourse on Freedom*, by "Anonymous the Greek", printed in 1806 in Italy, with no indication of a specific location. This is a text of political and moral

ακόμα και σήμερα δεν έχει καταλήξει η έρευνα, φαίνεται ότι είχε σπουδάσει στη Δύση και εμπνέεται από το επαναστατικό όραμα του Ρήγα, γεγονός που δείχνει με την ολόθερμη και υμνητική αφιέρωσή του στον πρωτομάστορα της Εθνικής Παλιγγενεσίας. Ο συγγραφέας σημειώνει ότι χρησιμοποίησε σημειώσεις (*χαρτία*) που είχε κατά καιρούς συλλέξει, δηλαδή το έργο στηρίζεται σε βιβλιογραφία. Προσφέρεται σε πολλές φιλοσοφικές αναγνώσεις και αναλύσεις, χάρη στο πλούσιο σε ιδέες περιεχόμενό του. Το ύφος της αμείλικτης κριτικής του Ανώνυμου παραπέμπει στον Γάλλο Voltaire (1694–1778). Αποτελεί ένα μαχητικό μανιφέστο φιλοπατρίας και δημοκρατίας. Με χειμαρρώδες ύφος σε εναλλασσόμενους τόνους, καταγγελτικούς για την κατάντια των Ελλήνων και διθυραμβικούς για το ένδοξο παρελθόν τους, συνεπαίρνει τον αναγνώστη με την ευθύτητα, την παρρησία, την ειλικρίνεια, τον πόνο για την υπόδουλη πατρίδα. Μοιάζει σαν να ανοίγει διάλογο με τον Έλληνα αναγνώστη του. Είναι χαρακτηριστικό το *motto* που αναγράφεται στην εισαγωγή «στοχάσου καὶ ἀρκεῖ», το οποίο παραπέμπει από τη μια μεριά στο σύνθημα του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού «τόλμα να γνωρίσεις» και από την άλλη σ' εκείνο του Ρήγα «ὅποιος ἐλεύθερα συλλογᾶται συλλογᾶται καλά». Αυτό το *motto* δείχνει την εμπιστοσύνη του συγγραφέα στην ελεύθερη σκέψη και τον ορθό λόγο. Αποτελεί ένα βροντώδες σάλπισμα για ξύπνημα των Ελλήνων, που το ερμηνεύουμε ως εξής: έχε εμπιστοσύνη στο λογικό σου όχι μόνο για να προοδεύσεις προσωπικά, αλλά και για να ανατρέψεις κάθε κατάσταση που σε καταπνίγει. Ο Ανώνυμος είναι πεπεισμένος πως το όραμά του για την ανάκτηση της ελευθερίας και την καθιέρωση της «νομαρχίας = άρχουν οι νόμοι» δεν μπορούν να γίνουν πραγματικότητα παρά μόνο με την αφύπνιση της εθνικής και κοινωνικής συ-

philosophy, voicing harsh, ruthless and aggressive criticism against established obscurantism and national and social oppression. It is a strong, well–argued and founded declaration of freedom and a defence of human rights. The author –whom even repeated scholarly investigations have proven unable to identify to date– appears to have studied in the West; he was inspired by Velestinlis' revolutionary vision, as shown by his wholehearted and enthusiastic dedication to the architect of the Greek National Awakening. The author reports that he used notes (*χαρτία [papers]*) that he had collected over time, meaning that his work was reference–based. Its content, rich in ideas, makes it ideal for multiple philosophical readings and analyses. The style of Anonymous's relentless criticism shows signs of influence by the French Voltaire (1694–1778). It is a militant manifesto of patriotism and democracy. Scaturient and with fast–paced changes in tone, it denounces the decline of the Greeks while exalting their glorious past; it fascinates the reader with its honesty, boldness and sincerity, and the pain it voices for the enslaved country. It thus appears to be initiating a dialogue with its Greek reader. The *motto* written in the introduction, «στοχάσου καὶ ἀρκεῖ», is reminiscent on the one hand of the motto of the European Enlightenment 'sapere aude' [dare to know] and on the other of Velestinlis' «ὅποιος ἐλεύθερα συλλογᾶται συλλογᾶται καλά» [we think right when we dare to think freely]. This *motto* testifies to the author's belief in free thinking and *recta ratio*. It is a thunderous trumpet call for the awakening of the Greeks, which we interpret as follows: trust in your logic not only for your personal progress, but also to overthrow any situation you feel as suffocating. Anonymous is convinced that his vision of regaining freedom and the establishment

νείδησης, η οποία θα συντελεστεί αποκλειστικά και μόνο με την παιδεία. Ο Ανώνυμος, όπως και ο Κοραής, είναι θιασώτης της «αβασίλευτης δημοκρατίας» και απορρίπτουν μετά βδελυγμίας κάθε μορφής διακρίσεων, προβάλλοντας την ανάγκη της αξιοκρατίας.

Το περισπούδαστο, ενθουσιώδες αλλά και αποδεικτικό αυτό κείμενο, έκφραση άδολου πατριωτισμού και ελεύθερης σκέψης, καταλήγει με εκφράσεις που περιγράφουν ορμητικό επαναστάτη που κρατάει το λάβαρο της ελευθερίας στα χέρια:

> Ὁ χαρακτήρ μας, ἡ ποσότης μας, τὰ ἤθη μας, τὸ γῆρας τῆς τυραννίας, τὸ πλῆθος τῶν συνδρομητῶν καὶ ἡ φυγὴ τῆς ἀμαθείας, ἐστάθησαν τὰ ἀναντίρρητα δικαιολογήματά μου. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἔδειξα τοῦ καθενὸς ποῦ εὑρίσκεται ἡ εὐτυχία του. Ἄμποτες, λοιπόν, ὅλοι μας νὰ κινήσωμεν πρὸς ἀπάντησίν της, καὶ νὰ ἀξιωθῶμεν ταχέως νὰ δοξάσωμεν τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτίζοντες νὰ ἀλαλάξωμεν: Ζήτω ἡ Ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων εἰς αἰῶνας αἰώνων! Γένοιτο, γένοιτο!

VI. Επίλογος

Ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός, με την πρόσληψη φιλοσοφικών και επιστημονικών γνώσεων από την «φωτισμένη Ευρώπη», και η διάχυση ηθικο–πολιτικών ιδεών, σε συνδυασμό με τη μνήμη του ένδοξου παρελθόντος μέσω της έκδοσης κειμένων της αρχαίας κληρονομιάς, δεν προοιμίασαν μόνο την Εθνική εξέγερση του ’21, αλλά οι ιδέες προσδιόρισαν στη συνέχεια την πολιτική και κοινωνική ζωή του νεόδμητου κράτους. Σε όλα τα προεπαναστατικά συντάγματα αποτυπώθηκαν ιδέες και προστάγματα του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, όπως αφομοιώθηκαν και διακηρύχθηκαν από τον Βούλγαρη «περί

of a ‘nomarchy’ [rule of law] can only become real by awakening ethic and social self–awareness, which may take place solely through education. Like Korais, Anonymous is a supporter of ‘kingless democracy’. They both abhorrently reject all forms of discrimination, highlighting the need for meritocracy.

This elaborate, enthusiastic and evidentiary text, an expression of pure patriotism and free thought, concludes with expressions describing an impassioned revolutionary, holding the banner of freedom in his hands:

> Ὁ χαρακτήρ μας, ἡ ποσότης μας, τὰ ἤθη μας, τὸ γῆρας τῆς τυραννίας, τὸ πλῆθος τῶν συνδρομητῶν καὶ ἡ φυγὴ τῆς ἀμαθείας, ἐστάθησαν τὰ ἀναντίρρητα δικαιολογήματά μου. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἔδειξα τοῦ καθενὸς ποῦ εὑρίσκεται ἡ εὐτυχία του. Ἄμποτες, λοιπόν, ὅλοι μας νὰ κινήσωμεν πρὸς ἀπάντησίν της, καὶ νὰ ἀξιωθῶμεν ταχέως νὰ δοξάσωμεν τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτίζοντες νὰ ἀλαλάξωμεν: Ζήτω ἡ Ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων εἰς αἰῶνας αἰώνων! Γένοιτο, γένοιτο!

VI. Epilogue

Through the assimilation of philosophical and scientific thought from “enlightened Europe”, the diffusion of moral and political ideas, and the awakening of the memory of a glorious past via the publication of texts drawing on the ancient Greek heritage, the Modern Greek Enlightenment did not only set the foundations for the 1821 Greek War of Independence, but also gave rise to the ideas that determined the political and social life of the newly–created state. All pre–revolutionary constitutions reflected the ideas and commandments of the European Enlightenment, as assimilated and put

ανεξιθρησκείας», τον Ρήγα, τον Κοραή, τον Ανώνυμο, τον Βενιαμίν Λέσβιο και τόσους άλλους. Τούτο επιβεβαιώνεται από τις διατάξεις του *Προσωρινοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1822 ἔτους* (Α΄ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνοσυνέλευσις) και τις «σημειώσεις» του Κοραή πάνω

forth by Voulgaris "on religious freedom", by Velestinlis, Korais, Anonymous, by Benjamin of Lesbos and so many others. This is reflected in the provisions of the *Provisional Constitution of Greece of 1822* (First National Assembly at Epidaurus) and Korais' "notes"

σ' αυτό. Όπως ομολογείται, αυτό το σύνταγμα υπήρξε το πιο φιλελεύθερο, δημοκρατικό και νεωτερικό απ' όσα μέχρι τότε επαναστατικά συντάγματα στην Ευρώπη και την Αμερική είχαν ψηφισθεί. Στο σύνταγμα του 1822 θεσπίζονται δικαιώματα, ισότητα, δικαιοσύνη, ανεξιθρησκεία, πολιτική ελευθερία, παιδεία κ.λπ. Να προσθέσουμε πως τα αιτήματα, τα οράματα και οι προσδοκίες των εκπροσώπων του Νεοελληνικού Διαφωτισμού απηχούνται έντονα στο παρακάτω απόσπασμα από την Διακήρυξιν τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας περὶ τῆς σημασίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Τρίπολη, 27 Απριλίου 1822, μόλις τέσσερις μήνες μετά την ψήφιση του *Προσωρινού Πολιτεύματος*):

> Πατριώται! Ἡ παιδεία εἶναι τόσον ἀναγκαία, ὅσον ἀναγκαία εἶναι ἡ τροφὴ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ζωῆς του […] ὁ Δημιουργὸς ὁ πλάσας τὸν ἀνθρώπινον νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν καὶ δοὺς εἰς αὐτὸν τὴν ἐξαιρετικὴν δύναμιν τοῦ τελειοποιείσθαι, ἀπαιτεῖ ἀφεύκτως τοῦ λογικοῦ του τὴν καλλιέργειαν (ορθολογισμός) […] εὔκολον εἶναι, ἀδελφοί, νὰ συμπεράνητε ὅλα τὰ ἀγαθά, ὅσα ἀναγκαίως ἐπιφέρει ἡ παιδεία εἰς τὰς πολιτικᾶς κοινωνίας. Ἡ φιλοσοφία ὕψωσεν τὴν περικλεεστάτην Εὐρώπην εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς δόξης καὶ τῆς λαμπρότητος […]

Έμμεσα αλλά σαφώς στο κείμενο της *Διακήρυξης* ομολογείται η οφειλή της εθνικής εξέγερσης στην παιδεία που προηγήθηκε με τους «δασκάλους του Γένους», που ανήκαν στον κύκλο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού.

Κλείνω αυτό το πολύ συνοπτικό σημείωμά μου μ' ένα όραμα που δεν είναι επετειακό μόνο. Θ' αποτελέσει όργανο εθνικής αυτογνωσίας, αν κάποιο πνευματικό Ίδρυμα αναλάμβανε την σύνταξη Εγκυκλοπαίδειας του

thereon. This constitution is widely regarded as being the most liberal, democratic and modernist of the revolutionary constitutions adopted in Europe and America up to that time. The Constitution of 1822 establishes rights on equality, justice, religious freedom, political freedom, education, etc. We should add that the demands, visions and expectations of the representatives of the Modern Greek Enlightenment are strongly reflected in the following excerpt from the Declaration of the Peloponnesian Senate on the importance of Greek Education (Tripoli, 27 April 1822, just four months after the adoption of the *Provisional Constitution*):

> Πατριώται! Ἡ παιδεία εἶναι τόσον ἀναγκαία, ὅσον ἀναγκαία εἶναι ἡ τροφὴ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ζωῆς του […] ὁ Δημιουργὸς ὁ πλάσας τὸν ἀνθρώπινον νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν καὶ δοὺς εἰς αὐτὸν τὴν ἐξαιρετικὴν δύναμιν τοῦ τελειοποιείσθαι, ἀπαιτεῖ ἀφεύκτως τοῦ λογικοῦ του τὴν καλλιέργειαν (ορθολογισμός) […] εὔκολον εἶναι, ἀδελφοί, νὰ συμπεράνητε ὅλα τὰ ἀγαθά, ὅσα ἀναγκαίως ἐπιφέρει ἡ παιδεία εἰς τὰς πολιτικᾶς κοινωνίας. Ἡ φιλοσοφία ὕψωσεν τὴν περικλεεστάτην Εὐρώπην εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς δόξης καὶ τῆς λαμπρότητος […]

Indirectly, but clearly, the text of the *Declaration* admits that the national uprising is indebted to the educational efforts of the great teachers of the Nation, belonging to the circle of the Modern Greek Enlightenment.

I conclude this very brief note with a vision that goes beyond the celebrations of this anniversary. It would be an instrument of national self–awareness if a Foundation were to undertake the authoring of an Encyclopaedia of the Modern Greek Enlightenment such as

Νεοελληνικού Διαφωτισμού σαν αυτήν που έχει ήδη εκδοθεί για τον ευρωπαϊκό χώρο. (Alan Charles Kors (editor in chief), *Encyclopedia of the Enlightenment*, vols. I–IV, OUP, Oxford 2003).

Πάτρα, 6 Μαρτίου 2021

Ι.Γ. Δελλής
Ομότιμος Καθηγητής
Πανεπιστημίου Πατρών

that already published for the European Enlightenment. (Alan Charles Kors (editor in chief), *Encyclopedia of the Enlightenment*, vols. I–IV, OUP, Oxford 2003).

Patras, 6 March 2021

I.G. Dellis
Professor Emeritus
University of Patras

Ιστορικό Μουσείο

Ελληνική επανάσταση: Μια σύντομη αναδρομή

The Greek War of Independence: A Brief Review

Σε αντίθεση με το αρνητικό αποτέλεσμα που είχαν οι επαναστατικές ενέργειες του Αλέξανδρου Υψηλάντη στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες (Βλαχία, Μολδαβία) με αποκορύφωμα την αυτοθυσία του *Ιερού Λόχου* στο Δραγατσάνι (7.6.1821), η Επανάσταση που ξέσπασε στον νότιο ελλαδικό χώρο (Πελοπόννησος, Στερεά Ελλάδα, νησιά Αιγαίου) τον Μάρτιο του 1821 είχε θετική εξέλιξη εξαιτίας των πολλών ευνοϊκών συνθηκών που επικρατούσαν στην περιοχή και ιδιαίτερα στην Πελοπόννησο. Συγκεκριμένα στις προαναφερθείσες γεωγραφικές περιοχές η συντριπτική πλειονότητα των κατοίκων ανήκε στους ορθοδόξους χριστιανούς, ενώ οι μουσουλμάνοι ήσαν ελάχιστοι. Η *Φιλική Εταιρεία* είχε κατορθώσει να μυήσει στην Πελοπόννησο έως τις αρχές του 1821 το μεγαλύτερο μέρος της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας. Ευνοϊκός επίσης παράγοντας για τον ελληνικό απελευθερωτικό Αγώνα αποτέλεσε η γεωμορφολογία των εξεγερμένων περιοχών. Τόσο στην Πελοπόννησο (Μοριάς) όσο και στη Στ. Ελλάδα (Ρούμελη) υπήρχαν ορεινοί όγκοι, κοιλάδες και λίγα περάσματα, που δυσκόλευαν τον κεντρικό έλεγχο, καθιστούσαν δυσχερή τη στρατιωτική τους ενίσχυση, ευνοούσαν τον κλεφτοπόλεμο και άφηναν λίγες μόνο διαβάσεις για τα εχθρικά στρατεύματα με συνέπεια να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους Οθωμανούς το κυριότερο τους όπλο, το ιππικό. Συγχρόνως στον νότιο ελλαδικό χώρο οι οθωμανι-

Alexandros Ypsilantis' revolutionary actions in the Danubian Principalities (Wallachia, Moldavia), culminating in the self-sacrifice of the *Sacred Battalion* –a small regular army corps of Greek students– in Dragashani (June 7, 1821), were not successful. On the contrary, the Revolution that broke out in southern Greece (Peloponnese, Central Greece, Aegean islands) in March 1821, ran a positive course due to multiple favourable conditions in the region, particularly in the Peloponnese. There, the geomorphology of the rebelling regions was beneficial because the mountains, the valleys, and the few narrow passages of the Peloponnese and Central Greece (Roumeli) hindered the Ottomans' central control and military reinforcement, while favouring guerrilla fighting. The lay out of the soil allowed few passages for enemy troops, and the Ottomans could not use their primary asset, i.e the cavalry, while they met great difficulties in deploying large detachments of the infantry. The Ottoman military forces in southern Greece were scarce at the time, as the bulk of the Ottoman army was fighting to suppress Ali Pasha's of Tepelen revolt in

κές στρατιωτικές δυνάμεις ήσαν περιορισμένες. Η ανταρσία του Αλή πασά Τεπελενλή στα Ιωάννινα είχε αναγκάσει μεγάλο μέρος των Οθωμανών να μεταφερθεί στην Ήπειρο, για να την καταστείλει. Επιπρόσθετα στη Ρούμελη υπήρχαν εμπειροπόλεμοι και ισχυροί αρματολοί, που τροφοδότησαν τον απελευθερωτικό Αγώνα με το απαραίτητο εμπειροπόλεμο έμψυχο δυναμικό. Οι δε Πελοποννήσιοι κοινοτικοί άρχοντες με τη διοικητική τους εμπειρία κάλυψαν τις πολιτικές και διοικητικές απαιτήσεις της Επανάστασης και στελέχωσαν τις επαναστατικές κυβερνήσεις. Στις ευνοϊκές συνθήκες συμπεριλαμβάνονταν το ότι η Πελοπόννησος και η Ρούμελη βρίσκονταν μακριά από τα μεγάλα διοικητικά και στρατιωτικά οθωμανικά κέντρα (Λάρισα, Θεσσαλονίκη, Μοναστήρι κ.λπ.), καθώς και το προνομιακό καθεστώς της Μάνης, η περιοχή της οποίας δεν υπαγόταν στο *Mora-vali-si* (βαλής της Πελοποννήσου), αλλά διοικείτο από χριστιανό μπέη που λογοδοτούσε στον *Καπουδάν πασά* (Kapudan pasa).Τέλος οι επαναστάτες είχαν στη διάθεσή τους τα πολυάριθμα και αξιόμαχα πλοία του *Τρινήσιου Στόλου* (Ύδρα, Σπέτσες, Ψαρά), που τους επέτρεπαν να πολιορκούν παραθαλάσσια κάστρα, να μεταφέρουν στρατεύματα και πολεμοφόδια και να εμποδίσουν τις εχθρικές αποβάσεις.

Η άλωση της Τριπολιτσάς από τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη (23.9.1821), το διοικητικό κέντρο των Οθωμανών στην Πελοπόννησο, αποτέλεσε το σημαντικότερο στρατιωτικό γεγονός του πρώτου έτους της Επανάστασης και επέδρασε θετικά στην όλη εξέλιξη του απελευθερωτικού Αγώνα. Κατά τη διάρκεια επίσης της πολιορκίας κατέστη φανερή η στρατιωτική δεινότητα του Κολοκοτρώνη. Ωστόσο ένα σχεδόν έτος μετά την έναρξη της Επανάστασης, οθωμανικοί θύλακες εξακολουθούσαν να υπάρχουν σε σημαντικά -από στρατιωτικής άποψης- σημεία της Πελοποννήσου (Μεθώνη, Κορώνη, Πάτρα, Ρίο, Κόρινθος, Ναύπλιο κ.λπ). Η αδυναμία των επαναστατών να καταλάβουν τις προαναφερθείσες περιοχές τους οδήγησε σε πολύμηνες πολιορκίες, όπως αυτές της Τριπολι-

Ioannina, Epirus. The Roumeli's war-tarned and powerful chieftains supplied the revolutionaries with real military experienced troops, while the Peloponnesian leaders used their experience in leadership to meet the political and administrative requirements of the Revolution and staff the revolutionary governments. Furthermore, the Peloponnese and the Roumeli were far from the major Ottoman administrative and military centers (Larissa, Thessaloniki, Monastiri, etc.), while Mani had a privileged status, as it was for long ruled by a Christian bey reporting to the *Kapudan pasha*, and was not under the *Mora-valisi* (administrator of the Peloponnese or 'Morea'). Assisted by the strong, battle worthy *Three-Island Fleet* (Hydra, Spetses, Psara), the revolutionaries besieged coastal castles, transported troops, ammunition and supplies, and prevented enemy landings.

The most significant military event during the first year of the Revolution was the fall of Tripolitsa, the Ottomans' administrative centre of the Peloponnese, to Theodoros Kolokotronis (September 23, 1821). The fall of the city highlighted the military prowess of Kolokotronis and was proved crucial for the course of the War of Independence. However, almost a year after the outburst of the Revolution, Ottoman enclaves were still present at strategically important locations in the Peloponnese (Methoni, Koroni, Patras, Rio, Corinth, Nauplion, etc.). The revolutionaries' inability to occupy these areas led to long sieges, such as those of Tripolitsa and Patras. During that time, the Revolution was also spread to Central Greece. There, the self-sacrifice of Athanasios Diakos in Alamana was followed by the

τσάς και των Πατρών. Την ίδια περίοδο η Επανάσταση εξαπλώθηκε και στη δυτική Στ. Ελλάδα. Εκεί την αυτοθυσία του Αθανάσιου Διάκου στην Αλαμάνα ακολούθησε η επιτυχημένη διαφυγή του Οδυσσέα Ανδρούτσου από το χάνι της Γραβιάς και η σημαντική νίκη των Ελλήνων στα Βασιλικά (26-28.8.1821), όπου μεγάλες οθωμανικές δυνάμεις (8.000 άνδρες) αναχαιτίστηκαν με σοβαρές απώλειες στο ανθρώπινο δυναμικό τους.

Εξαιρώντας το φρούριο της Κορίνθου, που παραδόθηκε (14.1.1822), οι υπόλοιπες πολιορκίες δεν είχαν το αίσιο αποτέλεσμα που οι επαναστάτες ανέμεναν (π.χ. κάστρο της Πάτρας). Παράλληλα ο θάνατος του Αλή πασά στα Ιωάννινα (24.1.1822) απελευθέρωσε πλήθος οθωμανικών δυνάμεων που έως τότε ήσαν απασχολημένες στην Ήπειρο. Λίγους μήνες αργότερα (Ιούνιος 1822) συγκεντρώθηκε στο Ζητούνι (Λαμία) αυξημένος αριθμός οθωμανικών στρατευμάτων -περίπου 30.000 άτομα- με επικεφαλής το Μαχμούτ πασά Δράμαλη, προκειμένου να καταστείλει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο. Το πολυπληθές στράτευμα του Δράμαλη διένυσε χωρίς απώλειες την ανατολική Ρούμελη, προκαλώντας πανικό στους κατοίκους. Στις αρχές Ιουλίου οι Οθωμανοί διέβησαν τον Ισθμό και εισήλθαν στην επαρχία της Κορίνθου. Η διοίκηση των επαναστατών, που από τις αρχές του 1822 είχε εγκατασταθεί εκεί, κατέφυγε για λόγους ασφαλείας στα νησιά του Αργοσαρωνικού. Όταν ξεπεράστηκε ο αρχικός πανικός, οι επαναστατικές δυνάμεις άρχισαν να οργανώνουν την άμυνά τους. Κύριο μέλημά τους ήταν η καταστροφή της αγροτικής παραγωγής και των πηγαδιών, ούτως ώστε να προκληθούν επισιτιστικά προβλήματα στον εχθρό. Σύντομα η συγκεκριμένη τακτική απέδωσε με συνέπεια να εξαντληθούν τα αποθέματα τροφίμων στο οθωμανικό στρατόπεδο και μαζί τους να εξαντληθούν οι στρατιώτες του Δράμαλη. Αυτή η κατάσταση εμπόδισε την ολοκλήρωση της πορείας του εχθρού προς το πολιορκημένο Ναύπλιο. Ο Δράμαλης θέλησε τότε να

successful escape of Odysseus Androutsos from the inn of Gravia, and the important Greek victory at Vassilika (August 26-28, 1821), where large Ottoman forces (8,000 men) were intercepted, with severe casualties.

Except for the siege of the fortress of Corinth, which was surrendered in 1822, the other sieges could not end in favour of the revolutionaries. Meanwhile, the death of Ali Pasha in Ioannina (January 24, 1822) meant that the Ottoman forces that had thus far been engaged in Epirus were now free to move against the Greeks. A few months later (June 1822), numerous Ottoman troops -approximately 30,000 men led by Mahmud Dramali Pasha- were gathered in Zitouni (Lamia), intended to be moved and suppress the Revolution in the Peloponnese. Dramali's large army passed unopposed through eastern Roumeli, bringing destruction. In early July, the Ottoman vanguard crossed the Isthmus into the province of Corinth. For safety reasons, the "government" of the revolutionaries, established there since early 1822, took refuge at the Saronic Gulf islands .Overcoming the initial panic, the revolutionary forces set out to organise their defence, destroying crops and wells, to deprive the enemy of food. This tactic soon proved successful, annihilating food supplies of the Ottoman camp and exhausting Dramali's soldiers. This put an end to the Ottomans' plan to head towards the besieged Nauplion, so Dramali attempted to return to Corinth. However, as Kolokotronis had foreseen this, he guarded the area's approaches. In the ensuing battles, the Ottoman army suffered significant casualties at Dervenakia (July 26, 1822), Agios Sostis (July 26, 1822), and Agionori (July 28,

επιστρέψει στην Κόρινθο. Ωστόσο τα σχέδιά του είχε προβλέψει ο Θ. Κολοκοτρώνης, που φρόντισε να καταλάβει καίριες θέσεις σε στενά περάσματα (δερβένια) της περιοχής. Στα τέλη Ιουλίου ο οθωμανικός στρατός υπέστη σημαντικότατες φθορές στις θέσεις Δερβενάκια (26.7.1822), Άγιος Σώστης (26.7.1822) και Αγιονόρι (28.7.1822). Όταν τελικά ο Δράμαλης κατέφτασε στην Κόρινθο, είχε απολέσει το ένα τρίτο σχεδόν της αρχικής του δύναμης. Στα τέλη Οκτωβρίου η Κόρινθος πέρασε και πάλι στον έλεγχο των Ελλήνων και λίγες ημέρες αργότερα περιήλθαν στην κατοχή τους τα φρούρια του Ναυπλίου (Παλαμήδι, Ιτς-Καλέ). Παρά ταύτα έναν σχεδόν χρόνο αργότερα (Δεκέμβριος 1823) τα φρούρια της Μεθώνης, της Κορώνης, της Πάτρας, του Ρίου, συνέχισαν να βρίσκονται υπό οθωμανικό έλεγχο.

Καθ' όλη τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης το κύριο μέλημα των επαναστατών ήταν η κατοχή των φρουρίων στον ελλαδικό χώρο, καθώς ο έλεγχός τους παρείχε στρατιωτικά πλεονεκτήματα έναντι του εχθρού. Συγκεκριμένα, επειδή τα άτακτα στρατεύματα των Ελλήνων υστερούσαν στο ανοικτό πεδίο της μάχης έναντι του ισχυρού οθωμανικού ιππικού, μέσω της κατοχής των φρουρίων μπορούσε να επιτυγχάνεται ο έλεγχος των ήδη απελευθερωμένων εδαφών. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και ο έλεγχος της Ακρόπολης των Αθηνών από τους Έλληνες, και συνακόλουθα η κυριαρχία τους στην Αττική. Η συγκεκριμένη επιδίωξη αποτέλεσε ένα διαρκές και αγωνιώδες «bras de fer» μεταξύ Οθωμανών και Ελλήνων, μια στρατιωτική επιχείρηση χωρίς διαφαινόμενο τέλος, η οποία γνώρισε ανατροπές, καθώς έγερνε άλλοτε υπέρ της μιας και άλλοτε υπέρ της άλλης πλευράς. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Αθήνα κατέστη σταδιακά επίκεντρο των στρατιωτικών επιχειρήσεων στην ανατολική Στ. Ελλάδα, στην οποία εντέλει κανείς από τους εμπολέμους δεν κατάφερε να κυριαρχήσει πλήρως και αμετάκλητα έως τον τερματισμό των εχθροπραξιών (1829).

Η παράδοση της Ακρόπολης από τους Οθωμανούς, οι αλλε-

1822). By the time Dramali finally arrived in Corinth, he had lost almost one third of his initial forces. In late October, the Greeks regained control of Corinth, and, few days later, took over the fortresses of Nauplion (Palamidi and Its-Kale). Nevertheless, almost a year later (December 1823) the fortresses of Methoni, Koroni, Patras, and Rio continued to be under Ottoman control.

Throughout the Greek Revolution, the Greek troops focused on taking over fortresses within the Greek territory, to gain a military advantage over the enemy. As the Greek irregulars were no match for the powerful Ottoman cavalry in the open battlefield, taking these fortresses would allow them to control the already liberated territories. This led to an attempt to occupy the Acropolis of Athens, since its occupation would allow the Greeks to control the whole of Attica. Taking the Acropolis was a constant cause of battles between the Ottomans and the Greeks that led to a seemingly endless military confrontation. Thus, Athens gradually became the centre of military operations in eastern Central Greece, a region that none of the two opposing forces managed to completely and irrevocably dominate until the end of the hostilities (1829).

The key events after the first year of the Greek Revolution were the surrender of the Acropolis by the Ottomans, the repeated failed attempts of the revolutionaries to occupy the fortresses of Chalkida and Karystos in Evia (1823-1824), the conflict between the revolutionary government and O. Androutsos, the Ottomans' failure in subduing the revolted areas, and the Greeks' failure to dominate in

πάλληλες αλλά αποτυχημένες προσπάθειες των επαναστατών να καταλάβουν τα φρούρια της Χαλκίδας και της Καρύστου στην Εύβοια (1823-1824), η σύγκρουση της κεντρικής διοίκησης με τον Οδ. Ανδρούτσο και η αποτυχία των Οθωμανών να καθυποτάξουν τις επαναστατημένες περιοχές, αλλά και των Ελλήνων να κυριαρχήσουν στην ανατολική Στερεά υπήρξαν σε γενικές γραμμές τα γεγονότα που ακολούθησαν το πρώτο έτος της Ελληνικής Επανάστασης. Όσο για το πέρασμα του Μαχμούτ πασά Δράμαλη από την ανατολική Στερεάπρος την Πελοπόννησο (καλοκαίρι 1822) έπληξε την Επανάσταση, αλλά δεν την κατέστειλε. Ο Παρνασσός, ο Ελικώνας, η Λοκρίδα, τα Σάλωνα (Άμφισσα), η Λιβαδειά, η Θήβα αποτέλεσαν πεδία σκληρών συγκρούσεων και η νίκη έγερνε άλλοτε υπέρ των Οθωμανών και άλλοτε υπέρ των επαναστατών. Το γεγονός ότι κανείς από τους εμπολέμους δεν είχε τον πλήρη έλεγχο της Στ. Ελλάδας οδήγησε την κατάληψη της Ακρόπολης στο να αποκτήσει ιδιαίτερη σημασία. Σταδιακά μάλιστα ο χώρος αποτέλεσε τον πυρήνα της Επανάστασης και το επίκεντρο των πολεμικών επιχειρήσεων στην ανατολική Ρούμελη.

Οι στρατιωτικές επιτυχίες των δύο πρώτων ετών της Ελληνικής Επανάστασης αμαυρώθηκαν από τους εμφύλιους πολέμους της περιόδου 1823-1824. Τα διάφορα κέντρα εξουσίας των επαναστατημένων Ελλήνων συγκρούστηκαν μεταξύ τους με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν σφοδρές πολεμικές αναμετρήσεις. Αποκορύφωμα αυτών ήταν οι εμφύλιες συγκρούσεις και οι λεηλασίες από Ρουμελιώτες στρατιώτες στην Πελοπόννησο, που κατέληξαν στη σύλληψη και φυλάκιση της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας του Μοριά. Η λήξη του δεύτερου εμφυλίου συνέπεσε με την εισβολή του Ιμπραήμ πασά στην Πελοπόννησο. Ο Ιμπραήμ, θετός γιος του αντιβασιλέα της Αιγύπτου Μωχάμετ Άλη, ανέλαβε ύστερα από πρόσκληση του Σουλτάνου να καταστείλει τον ελληνικό απελευθερωτικό Αγώνα. Διέθετε ισχυρό στράτευμα αποτελούμενο από τακτικές δυνάμεις εκπαιδευμένες κατά τα ευ-

eastern Central Greece. Mahmud Dramali Pasha's passage from eastern Central Greece to the Peloponnese (summer of 1822) dealt a severe blow to the Revolution but did not suppress it. Fierce battles took place in Parnassos, Elikonas, Lokrida, Salona (Amfissa), Livadia, and Thebes, with victory sometimes in favour of the Ottomans and sometimes of the revolutionaries. As neither party had full control of Central Greece, the occupation of the Acropolis became of paramount importance. The area gradually became the focal point of the Revolution and of the military operations in eastern Roumeli.

The military successes of the first two years of the Revolution were marred by the civil conflicts of 1823-1824. The various centres of power of the Greek revolutionaries clashed, leading to fierce battles. These culminated in the civil conflicts, the looting of the Peloponnese by Roumeliot soldiers and the arrest and imprisonment of the political and military leaders of Morea. The end of the second civil war coincided with the invasion of the Peloponnese by Ibrahim Pasha. Ibrahim, the adopted son of Muhammad Ali, Viceroy of Egypt, was called in by the Sultan to suppress the Greeks. He had a powerful army of regular troops trained according to European standards, and supported by a strong fleet. The revolutionaries had retained control of the Morea up to 1825, when Ibrahim's troops landed in the south of the Peloponnesian Peninsula. Ibrahim's presence in Morea and in other Greek regions caused immense disasters to the Revolution.

By early 1827, the War of Independence had reached a critical point. The renewed presence of the Ot-

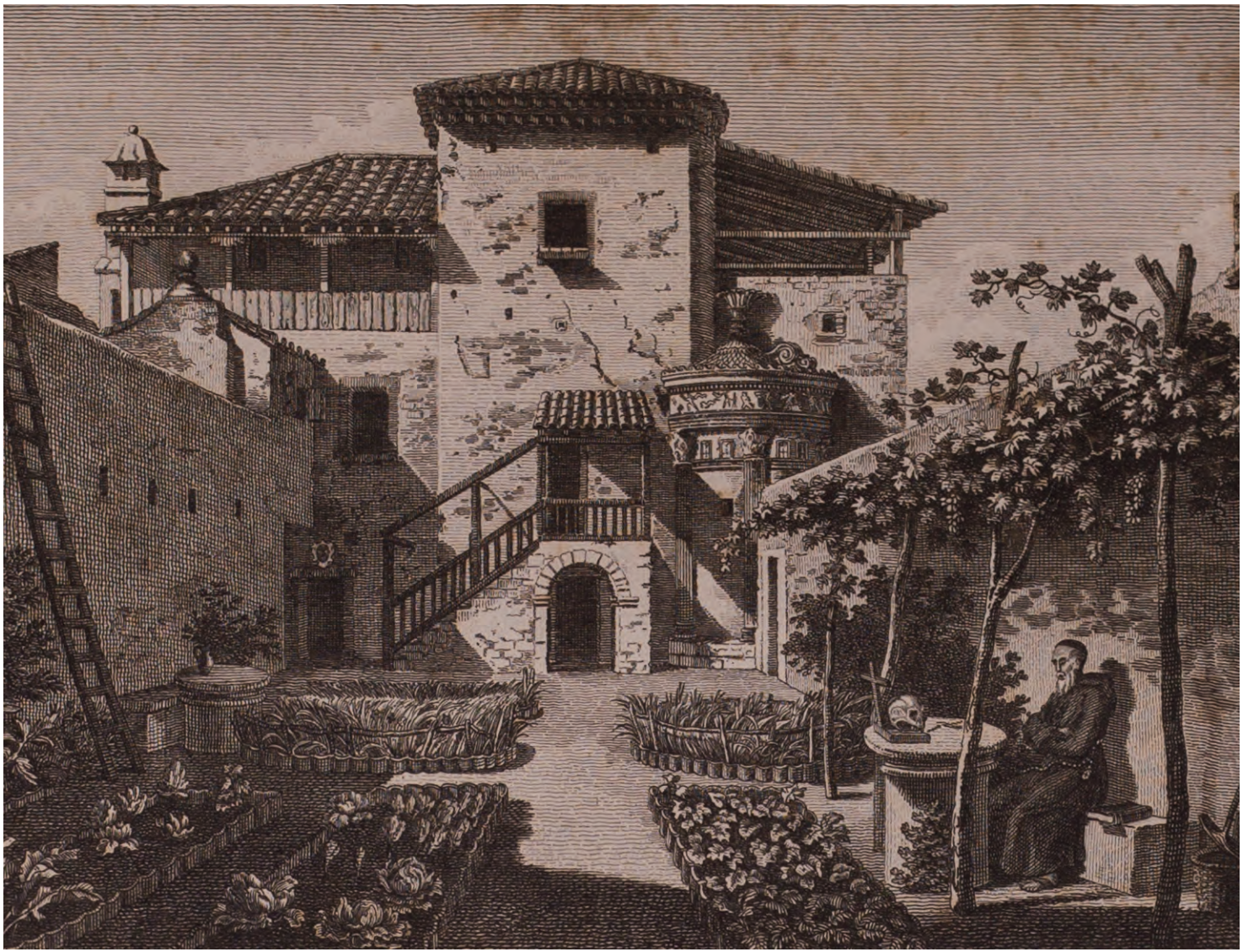

ρωπαϊκά πρότυπα, ενώ υποστηριζόταν από ισχυρό στόλο. Οι επαναστάτες είχαν διατηρήσει τον έλεγχο του Μοριά έως το 1825, οπότε και πραγματοποιήθηκε η απόβαση στα νότια της πελοποννησιακής χερσονήσου των στρατιωτικών δυνάμεων του Ιμπραήμ. Η παρουσία του τελευταίου τόσο στον Μοριά, όσο και σε άλλες ελλαδικές περιοχές προκάλεσε σημαντικότατα προβλήματα στην όλη εξέλιξη της Επανάστασης.

Στις αρχές του 1827 η Επανάσταση είχε περιέλθει σε πολύ κρίσιμη φάση. Εξαιτίας της παρουσίας των οθωμανοαιγυπτιακών στρατευμάτων οι κάτοικοι του Μοριά είχαν καταφέρει να διατηρήσουν έως τότε ορισμένες μόνο επαναστατικές εστίες. Ωστόσο ο απελευθερωτικός Αγώνας είχε ήδη προκαλέσει τις απαιτούμενες διπλωματικές ζυμώσεις που θα επέτρεπαν τη ενεργή παρέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων. Όπως και πράγματι έγινε, καθώς στις 8 Οκτωβρίου 1827 έλαβε χώρα η ναυμαχία του Ναυαρίνου μεταξύ της αγγλικής, γαλλικής και ρωσικής μοίρας και του οθωμανοαιγυπτιακού στόλου. Η καταστροφή του τελευταίου στον Ναυαρίνο υποχρέωσε την Οθωμανική αυτοκρατορία να αποδεχθεί τη δημιουργία ελληνικού κράτους, με την Πελοπόννησο να αποτελεί την εδαφική του βάση. Οι πολεμικές επιχειρήσεις μεταξύ ελληνικών και οθωμανικών δυνάμεων συνεχίστηκαν και μετά την έλευση του Ιωάννη Καποδίστρια ως *Κυβερνήτη της Ελλάδας* (Ιανουάριος 1828) σε μια προσπάθεια εδραίωσης της ελληνικής κυριαρχίας σε όσο το δυνατόν περισσότερα εδάφη, ούτως ώστε τα όρια του κράτους που θα δημιουργείτο ύστερα από τη διευθέτηση του ελληνικού ζητήματος να ήταν διευρυμένα. Έκτοτε οι Έλληνες γνώρισαν αρκετές στρατιωτικές επιτυχίες, όπως και στην τελευταία μάχη της Ελληνικής Επανάστασης, τη μάχη της Πέτρας στη Βοιωτία (12.9.1829).

Νίκος Τόμπρος

Επίκουρος καθηγητής
«Πολιτικής Ιστορίας» Σ.Σ.Ε.

toman and Egyptian troops had obliged the inhabitants of Morea to preserve only a few revolutionary strongholds. Nonetheless, the War of Independence had already triggered the necessary diplomatic changes of positions that would prompt the active intervention of the Great Powers. Thus, on October 8, 1827, English, French and Russian naval squadrons ended up clashing with the Ottoman-Egyptian fleet in the naval battle of Navarino. The destruction of the latter in Navarino forced the Ottoman Empire to accept the establishment of a Greek state initially in the Peloponnese. Military operations between Greek and Ottoman forces continued, even after the arrival and appointment of Ioannis Kapodistrias as *Governor of Greece* (January 1828), with a view to broadening the borders of the Greek state that would be officially established after solving the Greek issue. From Navarino onwards, the Greeks enjoyed several military successes, as in the last battle of the Greek Revolution, in Petra of Boeotia (September 12, 1829).

Nikos Tompros

Assistant Professor of Political History
at the Hellenic Army Academy

ΜΑΧΟΥ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

Η ὥρα ἔφθασε, ὦ Ἄνδρες Ἕλληνες! Πρὸ πολλοῦ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης πολεμοῦσιν ἐναντίον τῶν ἰδίων δυναστῶν καὶ ἀπολυθέντες κατὰ μὲν ἐπιφάνειαν εἰς μίαν, αὐτοὶ, κοῦφοι ὄντες ἀλλ' ἰσχυροὶ ὑπὸ τὴν ἑνότητα, κατεβίβασαν τὸν τύραννον καὶ τὸν ἐπιφανῆ μὲν, ἀλλ' ἀσθενῆ ὑπὸ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ. Οἱ ἀδελφοί μας καὶ φίλοι πάντα κοντοχτὲ ἔτοιμοι, οἱ Σέρβοι, οἱ Βολτάται, καὶ ἀλλ' ἡ Ἤπειρος ἀπλησιάζουσα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀδελφῶν μας, καὶ ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀπαρχὴν ἀπὸ τὴν τυραννικὴν ἐξουσίαν τῶν Ἀγάρων μας. Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὸν Ἄγραν τῆς πολεμικῆς μας λαίλαπος, οἱ δὲ τύραννοι ἐμῶν τρόμοις καὶ σχεδὸν ἀπὸ ἀπελπισίαν καὶ πόνον ἐγκαταλείπουσι τὴν ἰδικήν αὐτῶν ἐπικράτειαν.

Οἱ φωτεινοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐκεφαλάνται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἰδίας ἐλευθερίας. Ἡρωϊκὴ φωνὴ ἀκούεται ἔξωθεν τῆς ἀνατολικῆς μας ἐπιστολῆς, ἐπιμένει τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡρωϊκὴ φωνὴ ἀκούεται ἔξωθεν τῆς ἀνατολικῆς μας ἐπιστολῆς, ἐπιμένει τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἰδίων ἐλευθερωτῶν. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἰδίων ἐλευθερωτῶν. Ἡρωϊκὴ φωνὴ ἀκούεται ἔξωθεν τῆς ἀνατολικῆς μας ἐπιστολῆς, ἐπιμένει τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡρωϊκὴ φωνὴ ἀκούεται ἔξωθεν τῆς ἀνατολικῆς μας ἐπιστολῆς, ἐπιμένει τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡρωϊκὴ φωνὴ ἀκούεται ἔξωθεν τῆς ἀνατολικῆς μας ἐπιστολῆς, ἐπιμένει τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡρωϊκὴ φωνὴ ἀκούεται ἔξωθεν τῆς ἀνατολικῆς μας ἐπιστολῆς, ἐπιμένει τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος

Εθνικά γεγονότα

National Events

24/2/1821

Έναρξη της Επανάστασης στη Μολδοβλαχία

Τον Φεβρουάριο του 1821 ο Αλ. Υψηλάντης, ο *Γενικός Επίτροπος* της *Φιλικής Εταιρείας*, διέσχισε τον ποταμό Προύθο (22.2.1821) και εισέβαλε στο Ιάσιο της Μολδαβίας με απώτερο σκοπό να κηρύξει εκεί την έναρξη της Επανάστασης, παρασύροντας στην εξέγερση και άλλες βαλκανικές εθνότητες. Στη Μολδαβία ο Υψηλάντης εξέδωσε προκήρυξη -με τίτλο *Μάχου υπέρ Πίστεως και Πατρίδος* (24.2.1821)-, με την οποία καλούσε τους ορθοδόξους χριστιανούς της Οθωμανικής αυτοκρατορίας να επαναστατήσουν ενάντια στην κυριαρχία του Σουλτάνου. Η προκήρυξη δεν ήταν μόνο ένα πολεμικό προσκλητήριο, καθώς περιείχε στοιχεία για τους εξωτερικούς και εσωτερικούς προσανατολισμούς της Επανάστασης. Στο κείμενο του *Γενικού Επιτρόπου* της *Φιλικής* γινόταν φανερό ότι πίσω από τις συγκεκριμένες ενέργειες βρισκόταν μια μεγάλη δύναμη, που αν και δεν κατονομαζόταν, άφηνε να εννοηθεί ότι ήταν η Ρωσία. Στο κάλεσμα του Αλ. Υψηλάντη ανταποκρίθηκαν πρόθυμα οι χριστιανοί των Παραδουνάβιων Ηγεμονιών και της μεσημβρινής Ρωσίας, και κυρίως η νεολαία των ελ-

24/2/1821

Start of the Revolution in Moldo-Wallachia

In February 1821, A. Ypsilantis, the *General Commissioner* of the *"Filiki Eteria" (Society of Friends)*, crossed the Prut river (22/2/1821) and invaded Iassy, Moldova; he wished to announce the start of the Revolution in that city, with the ultimate goal of inciting additional Balkan ethnic groups to revolt. In Moldavia, Ypsilantis issued a proclamation entitled *Fight for Faith and Homeland* (24/2/1821), calling on the Orthodox Christians of the Ottoman Empire to revolt against the Sultan's rule. This proclamation was much more than a call to arms, as it contained information about the domestic and international aims of the Revolution. Ypsilantis's text made it evident that behind these actions stood a great power; even though it was not named, it was clearly implied that this power was Russia. The Christians of the Danubian Principalities and southern Russia, and especially the youth of the Greek communities (Odessa, Hersona, Taganrok, Crimea, etc.) responded willingly to Ypsilantis's call.

ληνικών παροικιών (Οδησσό, Χερσώνα, Ταγανρόκ, Κριμαία κ.λπ.).

25/3/1821

Μεσσηνιακή Γερουσία

Με την κατάληψη της Καλαμάτας από τους επαναστατημένους Έλληνες (23.3.1821) συστάθηκε η *Μεσσηνιακή Σύγκλητος*, ένα από τα πρώτα πολιτικοστρατιωτικά όργανα του ελληνικού απελευθερωτικού Αγώνα, το οποίο επικράτησε στη συνέχεια με τις ονομασίες *Μεσσηνιακή Γερουσία* ή *Μεσσηνιακή Βουλή*. Πριν τη συγκρότηση της *Γερουσίας* σε σώμα ο Π. Μαυρομιχάλης, ο μετέπειτα πρόεδρός της, απέστειλε προκήρυξη «προς τας ευρωπαϊκάς αυλάς» (23.3.1821) με την οποία εξέθετε με σαφήνεια τα αίτια που οδήγησαν τους Έλληνες στο να επαναστατήσουν και ζητούσε την ηθική και υλική στήριξη των Ευρωπαίων. Επιπρόσθετα ο Μαυρομιχάλης συνέταξε προκήρυξη και προς τους Αμερικανούς, η οποία, με ενέργειες του Αδ. Κοραή, στάλθηκε στον φιλέλληνα καθηγητή του Ed. Everett και δημοσιεύτηκε σε αμερικανικές εφημερίδες. Η σύσταση της *Γερουσίας* αποτέλεσε την πρώτη κίνηση ενοποίησης των τοπικών δυνάμεων με σκοπό την ποδηγέτηση του πολιτικού ελέγχου της Επανάστασης.

10/4/1821

Απαγχονισμός Πατριάρχη Γρηγόριου Ε΄

Μια από τις εμβληματικότερες μορφές της Ελληνικής Επανάστασης αποτελεί ο Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄. Ο μαρτυρικός του θάνατος -διά απαγχονισμού- αποτέλεσε πράξη παραδειγματισμού εκ μέρους του Σουλτάνου για την Επανάσταση που είχε ξεσπάσει στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, αν και ο Γρηγόριος Ε΄ είχε αναγκαστεί

25/3/1821

Messinian Senate

The capture of Kalamata by the Greek revolutionaries (23/3/1821) was followed by the establishment of the *Messinian Senate*, one of the first political-military bodies of the Greek Liberation Struggle, which later prevailed under the name '*Messinian Parliament*'. Before the formation of the *Senate*, P. Mavromichalis, its subsequent president, sent a proclamation "to the European courts" (23/3/1821), in which he clearly stated the circumstances leading to the Greeks' revolt, and requested the Europeans' moral and material support. In addition, Mavromichalis drafted a proclamation to the Americans, which, via A. Korais, was sent to philhellene professor Edward Everett, and was published in American newspapers. The establishment of the *Senate* constituted the first attempt to unite local forces with the goal of gaining political control of the Revolution.

10/4/1821

Execution of Patriarch Gregory V by hanging

Patriarch Gregory V is one of the most emblematic figures of the Greek Revolution. His martyric death, by

να αφορίσει τον Αλ. Υψηλάντη και το κίνημά του στη Μολδοβλαχία, ύστερα από τη σχετική εντολή του Μαχμούτ Β΄, και παράλληλα πράξη αποτρεπτική για οποιαδήποτε μελλοντική επαναστατική κινητοποίηση των χριστιανών υπηκόων του. Ο απαγχονισμός του Γρηγόριου πραγματοποιήθηκε την Κυριακή του Πάσχα στην κεντρική πύλη του Πατριαρχείου με την κατηγορία της συνέργειας σε επαναστατικές ενέργειες. Μια ημέρα πρωτύτερα είχε αντικατασταθεί στον πατριαρχικό θρόνο από τον Ευγένιο Β΄ και είχε φυλακιστεί. Το νεκρό του σώμα παρέμεινε κρεμασμένο σε δημόσια θέα για τρεις ημέρες. Στη συνέχεια παραδόθηκε σε Εβραίους της Κωνσταντινούπολης, προκειμένου να διαπομπευθεί. Ύστερα από τη διαπόμπευση το πτώμα ρίχτηκε στον Βόσπορο, όπου και περισυνελέγη από κεφαλλονίτικο πλοίο που το μετέφερε στην Οδησσό. Στη ρωσική πόλη πραγματοποιήθηκε για τον Πατριάρχη Γρηγόριο Ε΄ επίσημη και μεγαλοπρεπής εξόδιος ακολουθία και ταφή (19.6.1821).

22/4/1821

Μάχη της Αλαμάνας και σύλληψη Αθ. Διάκου

Τον Απρίλιο του 1821 ο Ομέρ Βρυώνης, πασάς του Βερατίου, και ο Κιοσέ Μεχμέτ πασάς συνεκστράτευσαν από τη Θεσσαλία με 8.000 άνδρες και 1.000 ιππείς. Σκοπός τους η καταστολή της Επανάστασης στην ανατολική Στ. Ελλάδα. Οι οπλαρχηγοί Αθ. Διάκος, Ν. Πανουργιάς Δ. Σκαλτσάς, Β. Μπούσγος και Ι. Δυοβουνιώτης -με περίπου 1.500 στρατιώτες- οχυρώθηκαν στον ποταμό Αλαμάνα (Σπερχειός), κοντά στις Θερμοπύλες, προκειμένου να ανακόψουν την πορεία του εχθρού προς τα νότια. Οι ελληνικές δυνάμεις διαιρέθηκαν σε τρία μέρη. Ο Δυοβουνιώτης τοποθετήθηκε στη γέφυρα του Γοργοποτάμου, ο Πανουργιάς στη Χαλκω-

hanging, served the Sultan to set an example for the Revolution that had broken out in the Danubian Principalities -even though Gregory V had been forced to excommunicate A. Ypsilantis and his movement in Moldo-Wallachia, as ordered by Mahmud II. At the same time, it was a deterrent against any future revolutionary mobilisation of his Christian subjects. Gregory V was hanged on Easter Sunday at the main gate of the Patriarchate compound, on the charge of being an accomplice in acts of revolution. One day earlier, he had been imprisoned, and replaced on the patriarchal throne by Eugene II. His dead body remained suspended in public view for three days. It was then turned over to the Jews of Istanbul for public castigation. His body was finally thrown into the Bosphorus, where it was collected by a Cephalonian ship that transported it to Odessa, Russia. There, Patriarch Gregory V was honoured by an official and majestic funeral procession and burial (19/6/1821).

22/4/1821

The Battle of Alamana and the capture of A. Diakos

In April 1821, Omer Vryonis, pasha of Veratio, and Köse Mehmet Pasha joined forces in Thessaly with 8,000 men and 1,000 horsemen. Their purpose was to suppress the Revolution in eastern Central Greece. Chieftains A. Diakos, N. Panourgias, D. Skaltsas, V. Bousgos, and I. Diovouniotis -with approximately 1,500 soldiers- were fortified on the Alamana (Spercheios) river, near Thermopylae, aiming to hold back the enemy's course towards the south. The Greek forces were divided into three groups. Diovouniotis was stationed on Gorgopotamos bridge, Panourgias at Chalkomata, and Diakos on the bridge of Alamana. On April

μάτα και ο Διάκος στη γέφυρα της Αλαμάνας. Στις 22 Απριλίου αφίχθη στην περιοχή ο Ομέρ Βρυώνης και διέταξε άμεση επίθεση. Η υπεροχή των οθωμανικών δυνάμεων ανάγκασαν τους επαναστάτες να οπισθοχωρήσουν και να μην τις αντιμετωπίσουν. Στην περιοχή παρέμεινε μόνο ο Αθ. Διάκος με τους άντρες του, οι οποίοι ύστερα από πολύωρη μάχη ηττήθηκαν. Ο Διάκος συνελήφθη και καταδικάστηκε σε θάνατο με ανασκολοπισμό, αφού προηγουμένως απέρριψε τις προτάσεις του εχθρού για συνεργασία.

22, Omer Vryonis arrived in the region and ordered an immediate attack. The supremacy of the Ottoman army forced the revolutionaries to retreat, rather than fight. Only A. Diakos and his men remained in the region; nevertheless, following a long battle, they were defeated. Diakos was captured and sentenced to death by impalement, having rejected the enemy's proposals for cooperation.

25/4/1821

Πρώτη πολιορκία της Ακρόπολης

Κύριο μέλημα των επαναστατημένων Ελλήνων -από την έναρξη του απελευθερωτικού τους Αγώνα- υπήρξε η κατάληψη των φρουρίων του ελλαδικού χώρου. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η προσπάθεια κατάληψης της Ακρόπολης των Αθηνών, αφού η κατοχή της παρείχε τη δυνατότητα στους Έλληνες να ελέγχουν ολόκληρη την Αττική. Η επιδίωξη αυτή αποτέλεσε ένα διαρκές και αγωνιώδες «bras de fer» μεταξύ Οθωμανών και Ελλήνων, μια στρατιωτική επιχείρηση χωρίς διαφαινόμενο τέλος, η οποία γνώρισε ανατροπές, καθώς έγερνε άλλοτε υπέρ της μιας και άλλοτε υπέρ της άλλης πλευράς. Κατ' αυτόν τον τρόπο η Αθήνα κατέστη σταδιακά επίκεντρο των στρατιωτικών επιχειρήσεων στην ανατολική Στ. Ελλάδα, στην οποία εντέλει κανείς από τους εμπολέμους δεν κατάφερε να κυριαρχήσει πλήρως και αμετάκλητα έως τον τερματισμό των εχθροπραξιών. Οι πρώτες επαναστατικές ενέργειες στην περιοχή πραγματοποιήθηκαν στα τέλη Απριλίου από τοπικούς οπλαρχηγούς, όπως οι Μ. Βασιλείου από τη Χασιά, Θ. Σκουρτανιώτης από τα Δερβενοχώρια, Γ. Ντάβαρη από τα Μεσόγεια (Λιόπεσι), οι οποίοι με 600 περίπου πρό-

25/4/1821

First siege of the Acropolis

Ever since the beginning of their Struggle for liberation, the primary concern of the Greek revolutionaries was the occupation of fortresses throughout Greece. The attempt to occupy the Acropolis of Athens can be understood in this context, since its capture would allow Greeks to control the entire Attica region. This pursuit constituted a constant and agonising "bras de fer" between Ottomans and Greeks, a military operation with no apparent end, full of twists and turns, as it leaned sometimes in favour of one side and sometimes of the other. In this way, Athens gradually became the centre of military operations in eastern Central Greece, a region which, ultimately, neither opposing force managed to completely and irrevocably dominate until the end of the hostilities. The first revolutionary actions in the region were carried out in late April by local chieftains, such as M. Vassiliou from Chasia, T. Skourtaniotis from Dervenochoria, and G. Davaris from Mesogaia (Liopesi), who, at the same time, with approximately 600 casually armed men, marched into Athens and occupied it. To protect themselves, the Ottomans of the city were

1821

ΤΩ ΑΓΑΠΗΤΩ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΑΘΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩ ΕΘΝΕΙ

ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ

1821 — 1898

ΒΙΒΛΟΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΓΩΝΟΣ.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΥΓΚΟΛΑΝ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΥΑΡΑ

ΣΥΜΠΡΑΦΕΥΣ

Ο ΕΥΜΟΣΧΑΣ ΦΛΙΕΛΗΝ — ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΩΦ

1886

χειρα οπλισμένους άνδρες εισήλθαν ταυτόχρονα στην Αθήνα και την κατέλαβαν. Οι δε Οθωμανοί της πόλης αναγκάστηκαν να καταφύγουν στην Ακρόπολη, για να προστατευθούν. Σε σύντομο χρονικό διάστημα οθωμανικά στρατεύματα -υπό τους Ομέρ Βρυώνη και Ομέρ Βέη- κατέφτασαν στην Αττική, ενίσχυσαν τους πολιορκημένους με στρατιωτικό υλικό και τρόφιμα και διέλυσαν το ελληνικό στρατόπεδο.

1/5/1821

Ήττα των επαναστατικών δυνάμεων
στο Γαλάτσι της Μολδοβλαχίας

Στα τέλη Απριλίου (1821) είχε συγκεντρωθεί στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες σημαντικός αριθμός οθωμανικών δυνάμεων, προκειμένου να αντιμετωπίσει τα στρατεύματα του Αλ. Υψηλάντη. Έως τότε είχαν πραγματοποιηθεί μικρές μόνο αψιμαχίες στη Μολδοβλαχία ανάμεσα σε επαναστάτες και στις οθωμανικές φρουρές. Η πρώτη μεγάλη πολεμική σύγκρουση διεξήχθη στο Γαλάτσι. Την περιοχή αυτή, που βρισκόταν στα σύνορα της Μολδοβλαχίας με τη Βεσσαραβία, υπερασπίζονταν στρατεύματα υπό τη διοίκηση των Αθ. Καρπενησιώτη και Γ. Παππά. Την 1η Μαΐου οθωμανικές δυνάμεις υπό τον Σελίμ Μεχμέτ συγκρούστηκαν με τους στρατιώτες του Καρπενησιώτη. Στην τετράωρη μάχη που διεξήχθη οι Οθωμανοί επιβλήθηκαν και κυρίευσαν την πόλη, την οποία στη συνέχεια πυρπόλησαν ολοσχερώς. Κατέσφαξαν επίσης μεγάλο αριθμό των χριστιανών κατοίκων της. Ο Καρπενησιώτης κατόρθωσε να γλυτώσει με 20 μόνο στρατιώτες. Λίγες όμως εβδομάδες αργότερα έπεσε ηρωικά μαχόμενος στη μάχη του Σκουλένι. Την ήττα στο Γαλάτσι ακολούθησαν οι συμπλοκές στο Ρίμνικο και τη Φωξάνη.

forced to take refuge in the Acropolis. Soon, however, Ottoman troops -led by Omer Vryonis and Omer Bey- arrived in Attica, reinforced the besieged with military equipment and food, and disbanded the Greek camp.

1/5/1821

Defeat of the revolutionary forces
in Galatsi, Moldo-Wallachia

In late April (1821) a significant number of Ottoman forces had gathered in the Danubian Principalities, in order to fight the troops led by A. Ypsilantis. Thus far, in Moldo-Wallachia, only minor clashes had taken place between revolutionaries and Ottoman guards. Galatsi was the site of the first major battle. This region, which was located on the border of Moldo-Wallachia with Bessarabia, was defended by troops under the command of A. Karpenissiotis and G. Pappas. On May 1st, Ottoman forces, led by Mehmed Selim, clashed with Karpenissiotis's soldiers. A four-hour battle ensued, in which the Ottomans prevailed; they captured the city and burned it to the ground. Moreover, they slaughtered a large number of its Christian inhabitants. Karpenissiotis managed to escape with merely 20 soldiers. Nevertheless, a few weeks later he died heroically fighting at the battle of Skouleni. The defeat in Galatsi was followed by the battles in Rimniko and Foxani.

7/5/1821

Κήρυξη της Επανάστασης στη Μαγνησία

Οι χριστιανικοί πληθυσμοί της Θεσσαλίας -εξαιτίας των συνθηκών που επικρατούσαν εκεί- δεν κινητοποιήθηκαν επαναστατικά ταυτόχρονα με τους κατοίκους της Πελοποννήσου και της Στ. Ελλάδας. Η αυτοδιοίκηση που υπήρχε στην περιοχή, η ευμάρειά της από τη γεωργική και την κτηνοτροφική παραγωγή, η εξαγωγική βιοτεχνία και το εμπόριο, η ισχυρή παρουσία οθωμανικών δυνάμεων στο στρατιωτικό κέντρο της Λάρισας, καθιστούσαν την όποια εξέγερση και κυρίως την επικράτησή της μια πολύ δύσκολη υπόθεση. Παρά τους αρνητικούς αυτούς παράγοντες ο Αν. Γαζής -με τη συνδρομή του Κ. Μπασδέκη, ισχυρού αρματολού της Θεσσαλίας- έπεισε τους κοινοτικούς άρχοντες της Μαγνησίας να επαναστατήσουν και κήρυξε τον απελευθερωτικό Αγώνα στις Μηλιές Πηλίου (7.5.1821). Στη συνέχεια εξεγερμένοι χωρικοί κατέλαβαν το Βελεστίνο και επιδόθηκαν σε λεηλασίες οθωμανικών ιδιοκτησιών. Ωστόσο η επαναστατική δραστηριότητα στη Μαγνησία είχε άδοξο τέλος, αφού έως τα τέλη Μαΐου οι δυνάμεις του Μαχμούτ πασά Δράμαλη την είχαν καταστείλει.

7/5/1821

Declaration of the Revolution in Magnesia

Due to the conditions prevailing in Thessaly, the Christian population in that region did not join the revolution at the same time as the people of the Peloponnese and Central Greece. The local government that had been established in the region, its prosperity from agricultural and livestock production, the trade and export of handicrafts, as well as the strong presence of Ottoman forces in the military centre of Larissa, made it very difficult for an uprising to take place, and, what is more, to prevail. Despite these adverse circumstances, A. Gazis -assisted by K. Basdekis, a powerful chieftain from Thessaly- convinced the community leaders of Magnesia to revolt, and declared the Struggle for Liberation in Milies, Pelion (7/5/1821). Subsequently, rebellious villagers occupied Velestino and looted Ottoman property. Nonetheless, the revolution in Magnesia soon came to an inglorious end, as, by late May, the forces of Dramali Mahmud Pasha had suppressed it.

8/5/1821

Μάχη στο χάνι της Γραβιάς

Ύστερα από την ήττα των Ελλήνων στην Αλαμάνα (22.4.1821) ο Ομέρ Βρυώνης αποφάσισε να εκστρατεύσει στην Πελοπόννησο. Στη θέση Γραβιά Φωκίδας συνάντησε ομάδα 120 ανδρών με αρχηγό τον Οδ. Ανδρούτσο, που είχε οχυρωθεί σε ένα παλαιό πανδοχείο (χάνι). Οι Οθωμανοί περικύκλωσαν τον χώρο, ζητώντας από τον Ανδρούτσο να παραδοθεί. Κατόπιν της άρνησής του οι οθωμανικές δυνάμεις επιτέθηκαν αρκετές

8/5/1821

The Battle at the Gravia inn

After defeating the Greeks in Alamana (22/4/1821), Omer Vryonis decided to campaign in the Peloponnese. At Gravia, in Fokida, he came across a group of 120 men led by O. Androutsos, who had been fortified in an old inn (khan). The Ottomans surrounded the area, asking Androutsos to surrender. Following his refusal, the Ottoman forces attacked the inn several times. However, the significant casualties suffered by the enemy during the attacks -330 dead and 800 wounded- forced Omer

φορές στο πανδοχείο. Ωστόσο οι σημαντικές φθορές που υπέστη ο εχθρός από τις επιθέσεις -330 νεκροί, 800 τραυματίες- ανάγκασαν τον Ομέρ Βρυώνη να διατάξει προσωρινή υποχώρηση. Όσο για τους πολιορκημένους, επειδή συνειδητοποίησαν ότι σύντομα οι Οθωμανοί θα ανασυντάσσονταν και θα ανατίναζαν το κτήριο, διέφυγαν κρυφά, περνώντας μέσα από τις εχθρικές γραμμές. Μετά την αποτυχία στη Γραβιά ο Βρυώνης σταμάτησε προσωρινά την εκστρατεία του και στρατοπέδευσε στην Εύβοια, αναμένοντας τις δυνάμεις του Κιοσέ Μεχμέτ. Η μάχη στη Γραβιά θεωρείται σημαντική για την έκβαση του απελευθερωτικού Αγώνα, καθώς εμπόδισε την κάθοδο των οθωμανικών δυνάμεων στον Μοριά, όπου δεν είχε εδραιωθεί ακόμα η Επανάσταση.

Vryonis to order a temporary retreat. Realising that the Ottomans would soon regroup and blow up the building, the besieged fled secretly, passing through the enemy lines. Following his defeat in Gravia, Vryonis temporarily halted his campaign and set up camp in Evia, to await the forces of Köse Mehmet. The battle at Gravia had a significant effect on the outcome of the Struggle for Liberation, as it prevented the descent of the Ottoman forces to Morias, where the Revolution had not yet been established.

26.5.1821

Η Συνέλευση των Καλτεζών
και η Γερουσία της Πελοποννήσου

Η ανάγκη ύπαρξης κεντρικής πολιτικοστρατιωτικής ηγεσίας στην Επανάσταση -έστω και σε περιφερειακό αρχικά επίπεδο- έγινε σύντομα αντιληπτή από τους Πελοποννήσιους κοινοτικούς άρχοντες, οι οποίοι κινητοποιήθηκαν μαζί με τους αρχιερείς της περιοχής, για να κατοχυρώσουν τις προεπαναστατικές τους εξουσίες και να ηγηθούν του απελευθερωτικού τους Αγώνα. Στο πλαίσιο λοιπόν αυτό συγκεντρώθηκαν οι ισχυρότεροι πολιτικοοικονομικοί παράγοντες του Μοριά στη μονή των Καλτεζών, στο κέντρο της Πελοποννήσου, όπου και πραγματοποίησαν συνέλευση με τη συμμετοχή 40 Πελοποννησίων υπό την προεδρία του Π. Μαυρομιχάλη. Κατά τη διάρκεια της συνέλευσης συντάχθηκε η *Πράξη των Καλτεζών* (26.5.1821) και δημοσιοποιήθηκε η συγκρότηση της *Γερουσίας της Πελοποννήσου*, ο *Οργανισμός* της οποίας υπογράφηκε κάποιους μήνες αρ-

26/5/1821

The Kaltezes Assembly
and the Peloponnesian Senate

The need for a central political-military leadership of the Revolution -albeit initially at a regional level- soon became evident to the Peloponnesian community leaders, who were mobilised, along with the region's clergymen, to secure their pre-revolution status and lead the Liberation Struggle. In this context, the most influential men in the politics and economy of Morias gathered in the monastery of Kaltezes, in the centre of the Peloponnese; there they held an assembly, with the participation of 40 Peloponnesians, under the chairmanship of P. Mavromichalis. During the assembly, the *Act of Kaltezes* was drafted (26/5/1821) and the formation of the *Peloponnesian Senate* was made public; the *Statute* of the latter was signed a few months later (27/12/1821). The *Kaltezes Assembly* elected a supreme political and military government body for the Peloponnese, with time-

γότερα (27.12.1821). Η *Συνέλευση των Καλτεζών* εξέλεξε μια ανώτατη πολιτική και στρατιωτική ηγεσία για τη διοίκηση της Πελοποννήσου, με χρονικά προσδιορισμένες εξουσίες που ίσχυσαν έως και την άλωση της Τριπολιτσάς.

27/5/1821

Η πυρπόληση
του οθωμανικού πλοίου
«Μπεχτάς Καπτάν»

Το πρώτο έτος της Επανάστασης η πολεμική δραστηριότητα των Ελλήνων στη θάλασσα υπήρξε έντονη. Οι ναυτικές δυνάμεις του *Τρινήσιου Στόλου* (Υδρα, Σπέτσες, Ψαρά) συμμετείχαν -μόνες τους ή σε συνεργασία με τα χερσαία σώματα- σε αποκλεισμούς φρουρίων, σε καταδρομικές επιχειρήσεις στα παράλια της Μ. Ασίας, σε επιθέσεις νηοπομπών ή μεμονωμένων εμπορικών πλοίων του εχθρού, σε τακτικές ναυμαχίες με τον οθωμανικό στόλο. Η ανατίναξη του δίκροτου «Μπεχτάς Καπτάν» (27.5.1821) από τον Ψαριανό Δημήτριο Παπανικολή υπήρξε η πρώτη πυρπόληση εχθρικού πλοίου στην

bound powers that lasted until the siege of Tripolitsa.

27/5/1821

The burning
of the Ottoman ship
"Behtas Kaptan"

In the first year of the Revolution, the Greeks' military activity at sea was intense. The naval forces of the *Three-Island Fleet* (Hydra, Spetses, Psara) participated - independently or in cooperation with the army- in fortress blockades, raids on the coasts of Asia Minor, attacks of enemy convoys or individual merchant ships, or in regular naval battles against the Ottoman fleet. Dimitrios Papanikolis from Psara burned the first enemy ship during the Revolution: the two-decker "Behtas Kaptan" (27/5/1821). This constituted one of the most important naval achievements of the Struggle. Papanikolis managed to successfully attach his artillery to the Ottoman two-decker. Most of the crew of "Behtas Kaptan" died in the explosion. The Ottoman fleet then returned to the naval

Ελληνική Επανάσταση και ένα από τα σημαντικότερα ναυτικά κατορθώματα του Αγώνα. Ο Παπανικολής κατόρθωσε να προσκολλήσει επιτυχώς το πυρπολικό του στο οθωμανικό δίκροτο. Από την έκρηξη που προκλήθηκε σκοτώθηκαν οι περισσότεροι από το πλήρωμα του «Μπεχτάς Καπτάν». Στη συνέχεια ο οθωμανικός στόλος επέστρεψε στον ναύσταθμο της Κωνσταντινούπολης και παρέμεινε ανενεργός εκεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, φοβούμενος ενδεχόμενες νέες πυρπολήσεις.

7/6/1821

Μάχη στο Δραγατσάνι

Μετά την ήττα των στρατιωτικών δυνάμεων του Αλ. Υψηλάντη στο Γαλάτσι της Μολδοβλαχίας (30.4.1821), κατέφτασαν στο Βουκουρέστι πρόσθετα εχθρικά στρατεύματα. Σύντομα η περιοχή εγκαταλείφτηκε από τον Υψηλάντη και οι πολεμικές επιχειρήσεις μεταφέρθηκαν στη «Μικρή Βλαχία». Στο χωριό Δραγατσάνι πλέον οι Έλληνες κατόρθωσαν και περικύκλωσαν τις εκεί υπάρχουσες οθωμανικές δυνάμεις. Η επικείμενη ελληνική νίκη, αν και σχεδόν βέβαιη, κατέληξε τελικά σε πανωλεθρία, εξαιτίας λάθος στρατιωτικών χειρισμών. Ο Β. Καραβίας -για παράδειγμα- θέλησε να επιβληθεί μόνος του στον εχθρό, χωρίς τη συνεργασία και των υπολοίπων στρατιωτικών μονάδων. Οι Οθωμανοί, αφού διέλυσαν τους ιππείς του Καραβία, στράφηκαν στη συνέχεια προς τον *Ιερό Λόχο*. Το στρατιωτικό αυτό σώμα, που ιδρύθηκε στη Φωξάνη από τον Αλ. Υψηλάντη, αποτελείτο από 400 περίπου εθελοντές σπουδαστές των ελληνικών παροικιών της Μολδοβλαχίας και της Ρωσίας. Οι νεαροί *Ιερολοχίτες* φλογισμένοι από πατριωτικό ενθουσιασμό και πίστη στα ιδανικά τους, αλλά απειροπόλεμοι, δεν εγκατέλειψαν τις θέσεις τους με συνέπεια να αποδεκατιστούν. Στη σύγκρουση που ακολούθησε περισσότεροι από 200 *Ιερολο-*

base of Constantinople, and remained inactive there for a long time, fearing subsequent attacks.

7/6/1821

Battle of Dragashani

Following the defeat of A. Ypsilantis's military forces in Galatsi, Moldo-Wallachia (30/ 4/1821), additional enemy troops arrived in Bucharest. Ypsilantis soon abandoned the area, and transferred all military operations to "Little Wallachia". In the village of Dragashani, the Greeks succeeded in surrounding the Ottoman forces. Greek victory seemed certain; however, due to erroneous military operations, the conflict ended in disaster. For instance, V. Karavias attempted to impose himself on the enemy, without the cooperation of the other military units. The Ottomans disbanded Karavias's cavalry and then turned against the *Sacred Battalion*. This military corps, founded in Foxani by A. Ypsilantis, consisted of approximately 400 volunteers, students at the Greek communities of Moldo-Wallachia and Russia. The young *Sacred Battalion men*, inflamed by patriotic enthusiasm and faith in their ideals, but inexperienced at war, did not leave their positions, and were thus decimated. In the ensuing conflict, more than 200 *Sacred Battalion men* died, fighting heroically on the battlefield. The defeat in Dragashani definitively disbanded A. Ypsilantis's troops and marked the end of the Revolution in Moldo-Wallachia.

14/6/1821

The start of the Revolution in Crete

In Crete, the Revolution against the Ottoman rule started in Sfakia (Glyka Nera) on April 7, under extremely unfavourable conditions. The considerable geographical

χίτες έπεσαν ηρωικά μαχόμενοι στο πεδίο της μάχης. Η ήττα στο Δραγατσάνι όχι μόνο διέλυσε οριστικά το στράτευμα του Αλ. Υψηλάντη, αλλά και σήμανε τη λήξη της Επανάστασης στη Μολδοβλαχία.

14/6/1821

Έναρξη της Επανάστασης στην Κρήτη

Η Επανάσταση στην Κρήτη ενάντια στην οθωμανική κυριαρχία ξεκίνησε στις 7 Απριλίου από τα Σφακιά (Γλυκά Νερά) κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες ως προς την επικράτησή της. Η μεγάλη γεωγραφική απόσταση του νησιού από τον ελληνικό ηπειρωτικό χώρο καθιστούσε δύσκολο τον ανεφοδιασμό των Κρητών με πολεμοφόδια και στρατεύματα. Συγχρόνως στο νησί διέμενε ένας μεγάλος αριθμός μουσουλμάνων -το 30% περίπου του συνολικού πληθυσμού-, ενώ υπήρχε και ισχυρή παρουσία οθωμανικών στρατευμάτων. Η συμμετοχή των Κρητών στην εξέγερση επαναβεβαιώθηκε και σε σύσκεψη που πραγματοποίησαν οπλαρχηγοί και κοινοτικοί άρχοντες στη μονή Παναγίας της Θυμιανής στα Σφακιά στα μέσα Απριλίου. Ωστόσο ως επίσημη έναρξη του απελευθερωτικού Αγώνα στο νησί θεωρείται η 14 Ιουνίου, καθώς την ημέρα αυτή οι Κρήτες σημείωσαν την πρώτη τους μεγάλη νίκη στον Λούλο Χανίων. Οι Οθωμανοί από την πλευρά τους πραγματοποίησαν αντίποινα πρωτοφανούς αγριότητας, όπως τη σφαγή του Ηρακλείου (24.6.1821). Σύντομα η Επανάσταση -παρά τις δυσκολίες- επεκτάθηκε και σε άλλες περιοχές της Κρήτης (Ρέθυμνο, Χανιά κ.λπ.).

14/6/1821

Σύλληψη και φυλάκιση του Αλ. Υψηλάντη στην Αυστρία

Οι ανθρώπινες απώλειες που επέφερε στο ελληνικό

distance between the island and the Greek mainland posed great obstacles in the supply of ammunition and troops. At the same time, a large number of Muslims lived on the island -approximately 30% of the total population- and there was a strong presence of Ottoman troops. The participation of the Cretans in the uprising was reaffirmed in a meeting held by chieftains and community leaders at the monastery of Panagia Thymiani in Sfakia in mid-April. Nonetheless, the official start of the Liberation Struggle on the island is considered to be June 14, as, on that day, the Cretans marked their first big victory in Loulos, Chania. The Ottomans retaliated against the Cretans, exhibiting unprecedented savagery, as in the massacre of Heraklion (24/6/1821). Despite the obstacles, the Revolution soon spread to other areas of Crete (Rethymno, Chania, etc.).

14/6/1821

Arrest and imprisonment A. Ypsilantis in Austria

The defeat at Dragashani had nearly decimated the entire Greek camp. The havoc created by that unexpected turn of events had led the remaining soldiers to flee in disorder. In light of these negative developments, A. Ypsilantis, under the alias ‘D. Paleogenidis’, and accompanied by his brothers, Nikolaos and Georgios, and some close associates, was forced to seek refuge at the Austrian border. Despite Ypsilantis’s initial agreement with the Austrian authorities that he would remain free, he was arrested. Approximately a month later (24/7/1821), he was imprisoned in the castle of Munkatz, in Hungaria. In 1823, he was transferred to a different prison (Therezienstadt fortress in Bohemia), with more humane living conditions, where he remained until November 1827, when he was released. Shortly

στρατόπεδο η ήττα στο Δραγατσάνι υπήρξαν σχεδόν καθολικές. Όσο για τον πανικό που προκλήθηκε από την απρόσμενη εξέλιξη της σύγκρουσης, οδήγησε τους εναπομείναντες στρατιώτες σε άτακτη φυγή. Υπό αυτές τις αρνητικές εξελίξεις ο Αλ. Υψηλάντης αναγκάστηκε να διαφύγει στα αυστριακά σύνορα -με το ψευδώνυμο Δ. Παλαιογενίδης-, προκειμένου να σωθεί, συνοδευόμενος από τους αδελφούς του Νικόλαο και Γεώργιο και ορισμένους στενούς του συνεργάτες. Παρά την αρχική συμφωνία του Υψηλάντη με τις αυστριακές αρχές, ότι θα παρέμενε ελεύθερος, συνελήφθη. Έναν περίπου μήνα αργότερα (24.7.1821) φυλακίστηκε στο κάστρο της ουγγρικής πόλης Munkatz. Το 1823 μεταφέρθηκε σε άλλη φυλακή με ανθρωπινότερες συνθήκες διαβίωσης (φρούριο Therezienstadt στη Βοημία), όπου και παρέμεινε έγκλειστος έως τον Νοέμβριο του 1827, οπότε και αποφυλακίστηκε. Ελάχιστο καιρό μετά την αποφυλάκισή του, λόγω της κλονισμένης του υγείας από τις φυλακές, απεβίωσε στη Βιέννη (19.11828) σε ηλικία 36 ετών. Οι Έλληνες της Βιέννης τον κήδεψαν με τη στολή του *Ιερολοχίτη*, όπως ήταν άλλωστε και η τελευταία του επιθυμία.

6/7/1821

Επίδοση ρωσικού τελεσιγράφου στην Υψηλή Πύλη

Οι βιαιότητες σε βάρος των χριστιανικών πληθυσμών της Οθωμανικής αυτοκρατορίας ως αντίποινα για την έναρξη της Επανάστασης και κυρίως ο απαγχονισμός του Οικουμενικού Πατριάρχη προκάλεσαν την παρέμβαση της Ρωσίας, που θέλησε να χρησιμοποιήσει τις ενέργειες αυτές, για να ασκήσει έντονη διπλωματική πίεση στον Σουλτάνο. Ο τσάρος Αλέξανδρος Α΄ επέδωσε -μέσω του Ρώσου πρεσβευτή στην Κωνσταντινούπολη, Gr. Stroganoff- διακοίνωση στον Μαχμούτ Β΄

after his release, and due to his ill health from his time in prison, he died in Vienna (19/1/1828) at the age of 36. According to his last wishes, the Greeks of Vienna buried him in the *Sacred Battalion* uniform.

6/7/1821

Delivery of a Russian ultimatum to the Sublime Porte

The violence against the Christian populations of the Ottoman Empire in retaliation for the start of the Revolution, and, in particular, the hanging of the Patriarch Gregory V, provoked the intervention of Russia, which attempted to use these events to exert intense diplomatic pressure on the Sultan. Via G. Stroganoff, Russian ambassador to Con-

με την οποία ζητούσε την ανέγερση των ναών που είχαν καταστραφεί κατά τη διάρκεια των αντιποίνων, την προστασία των ορθοδόξων χριστιανών της αυτοκρατορίας, τη διάκριση αθώων και ενόχων, την ειρήνευση στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες με ρωσική μεσολάβηση. Ουσιαστικά η κινητοποίηση της Ρωσίας αποσκοπούσε στο να προβάλει και πάλι τις διεκδικήσεις της στα υπό οθωμανικής κυριαρχίας Βαλκάνια και την ανατολική Μεσόγειο. Η διακοίνωση του Αλέξανδρου Α΄, οι έντονες πιέσεις του Ρώσου πρεσβευτή στην Πόλη και ιδίως η διακοπή των διπλωματικών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, που επρόκειτο να διατηρηθεί έως το 1827, αύξησαν τους φόβους Ευρωπαίων και Οθωμανών για ενδεχόμενη ρωσική επέμβαση.

stantinople, Tsar Alexander I delivered a note to Mahmud II, requesting the reconstruction of temples destroyed during the retaliation, the protection of the empire's Orthodox Christians, and the distinction between the innocent and the guilty, as well as calling for peace in the Danubian Principalities via Russian mediation. In essence, Russia's mobilisation was aimed at reasserting its claims to the Balkans, at the time dominated by the Ottomans, and the eastern Mediterranean. The note of Alexander I, the intense pressure exerted by the Russian ambassador in Constantinople, and especially the severance of diplomatic relations between the two countries, which was to be maintained until 1827, increased the Europeans' and Ottomans' fears of a potential Russian intervention.

Ιούλιος 1821

Άφιξη ετεροχθόνων στον επαναστατημένο ελλαδικό χώρο

Η άφιξη ετεροχθόνων -επιφανών κυρίως Ελλήνων του εξωτερικού- στις επαναστατημένες περιοχές από το καλοκαίρι του 1821 και έπειτα, όπως ο Δ. Υψηλάντης, ο Αλ. Μαυροκορδάτος, ο Ι. Κωλέττης κ.ά., οι οποίοι θεωρούσαν τον εαυτόν τους ως τον καταλληλότερο για τη διοίκηση του μελλοντικού ελληνικού κράτους, προσέθετε μία ακόμα παράμετρο στην περίπλοκη εξίσωση των ενδοεπαναστατικών ισορροπιών. Το πολιτικό παιχνίδι έκτοτε θα αρθρωθεί γύρω από τρεις άξονες, που φιλοδοξούσαν να αναδειχθούν σε βασικούς πόλους εξουσίας: α) την προεπαναστατική άρχουσα τάξη της τοπικής αυτοδιοίκησης, β) τους οπλαρχηγούς και τους στρατιωτικούς ηγέτες και γ) τους νεοαφιχθέντες ετερόχθονες (Φαναριώτες, Ηπειρώτες κ.ά.). Ο διαχωρισμός των προαναφερθέντων ομάδων δεν ήταν πάντοτε σαφής και σίγουρα όχι απόλυτος, αφού τις συγκρούσεις δια-

July 1821

Arrival of foreign-born personalities in the revolted Greek territory

Several foreign-born prominent Greeks from abroad, such as D. Ypsilantis, A. Mavrokordatos, I. Kolettis, and others, arrived in the revolutionary areas from the summer of 1821 onwards; the arrival of these men, who considered themselves to be the most suitable candidates for the administration of the future Greek state, added yet another parameter to the complex equation of intra-revolutionary balances. The 'political game' thereafter revolved around three axes, each aspiring to become a key pillar of power: a) the pre-revolutionary ruling class of local self-government, b) the chieftains and military leaders, and c) the newly arrived foreign-born Greeks (from Fanari, Epirus, etc.). The aforementioned axes were not always clearly -and certainly not absolutely- separate, as conflicts were often followed by alliances, blurring the lines between these groups.

δέχονταν συχνότατα οι συμμαχίες, με συνέπεια να αμβλύνεται η εικόνα της διάκρισης μεταξύ των ομάδων αυτών.

3/8/1821

Establishment of philhellenic *committees* in Germany

The start of the Greek Revolution awakened the philhellenic sentiment of a large number of people through-

3/8/1821

Ίδρυση φιλελληνικών κομιτάτων στη Γερμανία

Η έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης κινητοποίησε τα φιλελληνικά αισθήματα ενός πλήθους ατόμων σε ολόκληρη την Ευρώπη και τη βόρεια Αμερική, καθώς οι κυβερνήσεις τους έδειχναν -αρχικά- απρόθυμες να συνδράμουν ηθικά και υλικά τους Έλληνες. Προκειμένου να συντονιστούν οι ενέργειες για την παροχή βοήθειας προς τους επαναστάτες -και παρά τις απαγορεύσεις και τα περιοριστικά μέτρα που επικρατούσαν στην Ευρώπη λόγω της *Ιερής Συμμαχίας*- συγκροτήθηκαν αρκετές επιτροπές, τα *κομιτάτα*, που ανέλαβαν να προβάλλουν και να ενισχύσουν ποικιλότροπα την Επανάσταση. Οι πρώτες φιλελληνικές επιτροπές ιδρύθηκαν σε πόλεις των γερμανικών κρατιδίων, αλλά και σε γερμανόφωνες περιοχές της Ελβετίας. Την πρωτοβουλία για τη σύστασή τους ανέλαβαν άτομα από τον χώρο του πνεύματος, που ήσαν δέκτες φιλελεύθερων ιδεών και συγχρόνως θαύμαζαν την ελληνική κλασική αρχαιότητα. Στις αρχές Αυγούστου (1821) δημιουργήθηκε φιλελληνικό *κομιτάτο* στη Στουτγάρδη, ενώ λίγο πρωτύτερα είχε ιδρυθεί στη Βέρνη η πρώτη επιτροπή υπέρ των επαναστατημένων Ελλήνων. Τον Νοέμβριο του 1821 φιλελληνικό *κομιτάτο* συστάθηκε στη Ζυρίχη και αργότερα στη Λοζάνη και τη Γενεύη.

26/8/1821

Μάχη των Βασιλικών Λοκρίδας

Οι Οθωμανοί στην προσπάθειά τους να καταστείλουν την Επανάσταση στην Πελοπόννησο συγκρότησαν στράτευμα 7.000 περίπου ανδρών υπό την ηγεσία του Μπεϋράμ πασά, με απώτερο σκοπό να ενωθεί με τις δυνάμεις του Ομέρ Βρυώνη, για να κατευθυνθούν στη συνέχεια

out Europe and North America, as their governments initially seemed reluctant to assist the Greeks morally and materially. In order to coordinate the efforts to help the revolutionaries, and despite the bans and restrictive measures prevailing in Europe due to the *Holy Alliance*, several *committees* were set up to promote and support the Revolution in various ways. The first philhellenic committees were established in cities of the German states, as well as in German-speaking areas of Switzerland. They were set up at the initiative of intellectuals who had been exposed to liberal ideas and admired Greek classical antiquity. In early August (1821) a philhellenic *committee* was established in Stuttgart, while a little earlier the first committee in favour of the Greek revolutionaries had been set up in Bern. In November 1821, a philhellenic *committee* was established in Zurich, and later in Lausanne and Geneva.

26/8/1821

Battle at Vassilika, in Lokrida

In an effort to suppress the Revolution in the Peloponnese, the Ottomans formed an army of approximately 7,000 men, under the leadership of Beyran Pasha, with the ultimate goal of joining the forces of Omer Vryoni, to then head together to Moreas. When Beyran's army was in Zitouni (Lamia), the area chieftains (G. Diovouniotis, N. Panourgias, G. Gouras, and others) tried to stop its southwards course. Thus, they occupied the defiles at Vassilika, on the road from Zitouni to Livadia. On August 26, the enemy left Platanias and tried to stifle the Greek resistance, in order to proceed unobstructed towards Attica. Despite their numerical superiority and better military equipment, the Ottomans were forced to flee in disorder. The Battle at Vassilika, which

από κοινού στον Μοριά. Όταν η στρατιά του Μπεϋράμ βρέθηκε στο Ζητούνι (Λαμία), οι οπλαρχηγοί της περιοχής (Γ. Δυοβουνιώτης, Ν. Πανουργιάς, Γ. Γκούρας κ.ά) προσπάθησαν να ανακόψουν την πορεία της προς τα νότια. Κατέλαβαν τότε τα στενά των Βασιλικών, στον δρόμο Ζητούνι-Λειβαδιά. Στις 26 Αυγούστου ο εχθρός ξεκίνησε από την Πλατανιά και προσπάθησε να κάμψει την ελληνική αντίσταση, για να κινηθεί με ευκολία προς την Αττική. Πάρα την αριθμητική τους υπεροχή και τον καλύτερο πολεμικό τους εξοπλισμό -συγκριτικά με τον ελληνικό- οι Οθωμανοί υποχρεώθηκαν σε άτακτη φυγή. Η μάχη των Βασιλικών, που άφησε περισσότερους από 800 νεκρούς Οθωμανούς και 1.500 τραυματίες, υπήρξε από τις σημαντικότερες του ελληνικού απελευθερωτικού Αγώνα, αφού εμπόδισε την κάθοδο των εχθρικών δυνάμεων προς τα νότια, επιτρέποντας στους Έλληνες να συνεχίσουν την πολιορκία της Τριπολιτσάς.

9/9/1821

Πολιορκία μονής Σέκου (Μολδαβία)

Ύστερα από την ήττα στο Δραγατσάνι (7.6.1821) ένα ολιγομελές στρατιωτικό σώμα -υπό τη διοίκηση των Γ. Ολύμπιου και Ι. Φαρμάκη- κινήθηκε βορειότερα προς τη Μολδαβία, πραγματοποιώντας συνεχώς σκληρές, αλλά ανούσιες μάχες. Στόχος του ήταν να περάσει στη ρωσική Βεσσαραβία και στη συνέχεια να μεταβεί διά θαλάσσης στον Μοριά. Ύστερα από πορεία δυόμισι μηνών σε ορεινές περιοχές -και μετά από αρκετές μάχες στις οποίες οι Έλληνες στρατιώτες αποδεκατίστηκαν σταδιακά από τους Οθωμανούς- το στρατιωτικό σώμα εγκλωβίστηκε στη μονή του Σέκου, κοντά στα σύνορα με την Αυστρία. Η πολιορκία της μονής διήρκησε περισσότερο από δύο εβδομάδες, κατά τη διάρκεια των οποίων σκοτώθηκαν αρκετοί Έλληνες. Ο Φαρμάκης με

ended with more than 800 Ottomans dead and 1,500 wounded, was one of the most important battles of the Greek Liberation Struggle, as it prevented the descent of enemy forces to the south, allowing the Greeks to continue the siege of Tripolitsa.

9/9/1821

Siege of Sekos Monastery (Moldova)

Following the defeat at Dragashani (7/6/1821), a small military corps, under the command of G. Olympios and I. Farmakis, moved further north towards Moldavia, constantly waging fierce but meaningless battles. Its goal was to cross into Russian Bessarabia and then transit -by sea- to Moreas. Following a course of two and a half months in mountainous areas, and several battles, in which the Greek soldiers were gradually decimated by the Ottomans, this military corps was trapped in the monastery of Sekos, near the border with Austria. The siege of the monastery lasted more than two weeks, during which several Greeks were killed. Farmakis surrendered, along with his few remaining warriors, and met a tragic death. On the contrary, G. Olympios shut himself, along with eleven comrades, in the bell tower, which he blew up when he saw the enemy entering the courtyard of the monastery.

τους λιγοστούς πολεμιστές του παραδόθηκε και βρήκε τραγικό θάνατο. Αντίθετα ο Γ. Ολύμπιος οχυρώθηκε με ένδεκα συμπολεμιστές στο κωδωνοστάσιο της μονής, το οποίο και ανατίναξε, όταν είδε τους εχθρούς να εισέρχονται στον προαύλιο χώρο.

23/9/1821

Άλωση της Τριπολιτσάς

Θεμέλιο λίθο της Ελληνικής Επανάστασης θεωρεί ο Απ. Βακαλόπουλος την άλωση της Τριπολιτσάς. Και πράγματι τα λάφυρα που απέσπασαν οι πολιορκητές από τους πολιορκημένους Οθωμανούς έδωσαν τη δυνατότητα σε χιλιάδες Πελοποννήσιους να οπλιστούν. Οι περισσότεροι αγωνιστές άλλωστε διέθεταν έως τότε αυτοσχέδια όπλα και οτιδήποτε άλλο μπορούσε να χρησιμεύσει για φονικό όργανο (π.χ. δρεπάνια, σουγιάδες, σουβλιά κ.λπ). Παράλληλα η συγκεκριμένη επιτυχημένη στρατιωτική επιχείρηση ανύψωσε το ηθικό των επαναστατημένων Ελλήνων και πρόβαλε τη γενναιότητά τους στο εσωτερικό, αλλά και στο εξωτερικό. Οι βιαιότητες ωστόσο που πραγματοποίησαν οι πολιορκητές ύστερα από την άλωση της πόλης σε βάρος του μουσουλμανικού και του εβραϊκού πληθυσμού αμαύρωσαν -έστω και προσωρινά- την εικόνα του ελληνικού απελευθερωτικού Αγώνα. Ύστερα από ό,τι διαδραματίστηκε στην Τριπολιτσά ήταν πλέον εμφανές ότι δεν υπήρχαν περιθώρια συνδιαλλαγής μεταξύ των επαναστατημένων Ελλήνων και του Σουλτάνου. Έκτοτε το κεντρικό σύνθημα της Επανάστασης: *Ελευθερία ή Θάνατος* απέκτησε διαφορετική δυναμική και ισχυρότερη βάση.

9/11/1821

Οργανισμός Δυτικής Χέρσου Ελλάδος

23/9/1821

Siege of Tripolitsa

Historian A.Vakalopoulos considers the siege of Tripolitsa as the cornerstone of the Greek Revolution. Indeed, the loot obtained from the besieged Ottomans enabled thousands of Peloponnesians to arm themselves. In fact, thus far, most revolutionaries had improvised weapons and carried anything that could be used as a killing instrument (scythes, knives, spikes, etc.). At the same time, this successful military operation raised the morale of the Greek revolutionaries and manifested their bravery at home and abroad. Nevertheless, the atrocities committed by the besiegers against the Muslim and Jewish populations of the city, following its capture, tarnished -even temporarily- the image of the Greek Liberation Struggle. The events that took place in Tripolitsa made it evident that there was no room for conciliation between the Greek revolutionaries and the Sultan. From then onwards, *Freedom or Death,* the central battle cry of the Revolution, acquired momentum and a much stronger meaning.

9/11/1821

Senate of Western Continental Greece

Having secured the support of the region's community leaders, chieftains and powerful Souliot captains, A. Mavrokordatos convened a meeting of representatives of Western Central Greece in Messolonghi. The proceedings, under the presidency of Mavrokordatos (4-9/11/1821), were attended by 33 representatives from the provinces of Anatoliko (Aetoliko), Apokouros, Valtos, Vlochos, Vrachori (Agrinio), Zygos, Messolonghi, and Xiromeros, as well as by Souliotes. The assembly

NILES' WEEKLY REGISTER.

NEW SERIES. No. 13—VOL. VIII.] BALTIMORE, MAY 26, 1821. [No. 13—VOL. XX. WHOLE No. 507

THE PAST—THE PRESENT—FOR THE FUTURE.

EDITED AND PUBLISHED BY H. NILES, AT $5 PER ANNUM, PAYABLE IN ADVANCE.

☞ The editor's absence from home will account for an apparent inattention in not answering sundry letters, &c. But he will be at his post in a day or two.

TO EDITORS OF NEWSPAPERS. We already receive about an hundred newspapers that are of little, if any, use to us—indeed, perhaps worse than useless, as the receipt of them imposes an obligation to open and examine them—yet not a week passes without new applications for "exchange," and an exchange is always made when the difference in price is promised to be paid—because we are disposed to deal liberally with our editorial brethren. But there are several hundred dollars due on such promises, and other persons importune us to "exchange" what they rate at two dollars for that which we value at five: The papers now sent to the former must be generally stopped, unless the difference in price is paid, and the requests of the latter cannot be complied with—we ourselves pay such differences in several cases, and never asked an exchange but on reciprocal principles. But the resolution herein expressed by no means interferes with the rights of our own discretion, to give a paper, if we please, to any one to whom, for services rendered or courtesies extended, we may believe the compliment to belong

EMIGRATION. We see an item renewed, "that Mr. Niles has computed the emigration to the U. States at 400 persons per day, or 146,000 in a year." We never so "computed" the emigration to the United States, and are not at all pleased that such an absurdity has been attributed to us. It is true, that, at certain seasons for a week or two, the emigration may have averaged 400 persons per day—but to apply that rate to the whole year is monstrous. It is not probable that 20,000 persons ever emigrated to the United States in any one year, and the present aggregate is certainly less than that number,—perhaps not more than from 7 to 8000.

APPLICATION OF PRINCIPLES. I believe that on the great subject of protection to national industry, there is no great difference in principle: it consists in the application. Chambers of commerce lay down propositions which contain the best arguments in favor of a general change in the policy of the country in relation to its commerce, its agriculture and manufactures. Too much time is taken up in combatting their memorials and pamphlets. I shall pursue a different course—take them on their own ground, adopt their principles; and if, in their application to all the interests of the country, they do not shew the necessity of a system of protection to our manufactures, I will leave them to regulate themselves and let them alone. I will start no small game: the doctrines of the president of the Philadelphia convention, which assembled last fall in that city and memorialised congress against the new tariff, and to prevent our "soil and our seas from being usurped from those to whom God had given them," shall be my text. Foreign agents, consignees, auctioneers, presidents of banks and Virginia planters, will not question the authorities of William Bayard and the New-York chamber of commerce. In the session of congress of 1819—'20, a great number of memorials were presented praying for a heavy duty on French shipping; one of the ablest, and drawn up at great length with much pains, was from the New-York chamber of commerce, signed by William Bayard, president, John Pintard, secretary. It will be found in page 33 of the statements accompanying the report of the committee of manufactures, published by the order of the house of representatives, and to that memorial the attention of the public is now called.

1. The advocates of manufactures insist on a change in our system of policy, as now indispensable on account of the peace in Europe, and that all our interests are vitally affected and cannot be restored under the present tariff, while peace continues. The language of the memorial on that subject is this:

"It would be superfluous to enter into details to shew how extensively, and almost entirely, all the sources of that commerce are cut off. It is a lamentable fact, that more than half the number of vessels lately arrived in this from foreign ports, are dismantled, from the absolute absence of any advantageous object of commercial pursuit. And this state of commerce seems the natural and necessary result of the new order of things which has prevailed since the pacification of Europe. Every restraint that lately shackled the navigation of the principal maritime nations of Europe has been removed: whilst the general trade and navigation of those states are, at the same time, regulated with a studious regard to the interests of their own subjects. So that the United States have not only ceased to be the carriers for Europe, but are deprived of the means of entering into a fair competition in the transportation to foreign countries of the principal products of their own soil.

"It would seem obvious, that, during the continuance of a state of peace in Europe, the great elements of our commerce in that quarter of the globe will be confined to the exchange of our products for such articles of foreign production as may be required for home consumption."

No friend of manufactures can question this declaration, no advocate of commerce can deny its application, no candid man will say that it is not true in principle and fact.

2. They contend that the profits of converting raw materials into manufactures should be left at home; that it adds so much to the stock of national wealth by the employment of labor and the consumption of provisions, materials and fuel. The memorial says—"However small the nett profit may be to the ship owners, on this amount of freight, the disbursements for the equipment, and the wages for the navigation of the vessels, would be left at home; and, together with the employment it would require of so large a body of seamen, would materially conduce to create and maintain the elements necessary to advance our commercial and naval interests." There is no good reason for retaining at home the profits of ship building and the wages of seamen,—that will not apply to making cloth and iron and employing our laborers in manufactures.

himself to have been called upon by many thousands of his countrymen to undertake the work of their deliverance—describes the insurrection of all the Greek tribes as a revolution which has long been resolved upon, which has been preparing for many years by secret patriotic societies, and is everywhere matured for execution, and is likely to expect the support of a great neighboring power.

At the same time prince Ypsilanti addressed a petition drawn up in the same style, to his majesty the emperor of Russia, and called on that august sovereign not to refuse his powerful support to the Greek nation, and particularly in the two principalities, which were exposed to great danger.

As soon as the preceding intelligence was received at Laybach, his majesty, the emperor Alexander, was pleased to declare, that he could consider the undertaking of prince Ypsilanti only as an effect of the unquiet spirit which characterizes the turbulent times, as well as of the inexperience and levity of that young man. But at the same time his majesty has refused as follows:

"1st. Prince Ypsilanti is excluded from the Russian service.

"2d. It is satisfied to hint that his majesty the emperor, entirely disapproves of his enterprise, and that he is never to expect any kind of support in it, on the part of Russia.

"3d. Express orders are given to general count Wittgenstein, commanding in chief the Russian troops on the Pruth and in Bessarabia, to observe the strictest neutrality in the troubles of Moldavia and Wallachia, and under no pretext whatever, to take any part in them, either directly or indirectly.

"These resolutions are communicated to the Russian ambassador at Constantinople, with orders to communicate them to the Porte; and to confirm the Turk and open assurances given in it on week. Strongest shall expressly declare that the policy of his majesty is, once for all, alien to all and every intrigue which may threaten the tranquility of any country whatever; that any participation in such commotions would be in contradiction to the sublime principles of his imperial majesty, and that the emperor is in relations with the Porte, has no object and no wish but the maintenance and preservation of the treaties subsisting between the two powers."

ADDRESS TO THE GREEKS.

To arms, for our country and our religion.

The long heard-struck, valiant Greeks. For a long time the people of Europe, fighting for their rights and liberties, looked on to follow them. They, in their turn, stimulated by their example, with all their strength, to increase their liberty, and thus all their happiness.

Our brethren and our friends are ready on all sides. The Servians, the Suliotes, and all Epirus, await us in arms. Let us unite with enthusiasm, our country calls us.

Europe hearts looks fixed upon us, and is astonished at our tranquility. Let the sound, then, of our warlike trumpets, resound through all the nations! Let the valleys re-echo the terrible din of our arms! Europe will admire our valor, and our tyrants Moldavia and Wallachia are busy in laying the foundations of their own happiness, and full of gratitude for the benefits they received from our ancestors, deplore the Martyr of Gryppe, Showing ourselves worthy of our virtuous ancestors, and of the age, we hope to deserve their support and their aid, and many of them, partisans of our liberty, will come to fight by our side. Let us march, friends, and you will see one of the first powers to protect our rights. You will see, even among our enemies, some who will turn their hearts on them, and will join us, drawn on by the justice of our cause. Let them present themselves with sincerity, and our country will receive them into her bosom. What, then, holds back your powerful arms? The enemy is weak and without courage, without vigor; our generals are skilful, and the winds are fan filled with enthusiasm.

Assemble, valiant and generous Greeks! Let the national phalanxes form—let the patriotic legions present themselves, and you will see the old colonnes of despotism fall of themselves before our victorious standards. To the sound of our trumpet, echo will answer from all the stones of the seas of Ionia and the Ægean. The Greek ships which, in time of peace, know how to trade and fight, will spread fire and sword through all the ports of the tyrant, never and death. What Greek friend will hear with indifference the call of his country! At Rome, a friend of Cæsar, showing the bloody garment of the tyrant, round the people to enthusiasm. What will you do, then, Greeks? You, whose country, stripped of her vestments, shows her wounds, and, with a broken voice, implores the help of her children! Providence, my dear fellow citizens, taking pity on our misfortunes, has so combined affairs, that, with little trouble and efforts, we shall be able to acquire, with liberty, every happiness. If, then, by an unpardonable insufficiency, we do not take advantage of them, the tyrant becomes more furious, will multiply his strength, and we shall be forever the most wretched of all nations.

Turn your eyes, fellow citizens, and observe our deplorable situations, see our temples defiled, our children torn from our arms by our barbarous tyrants for their sanctified pleasures, our houses despoiled, our fields devastated, and ourselves vile slaves. It is time to break an insupportable yoke, to deliver our country, to lay down the crescent from its height, to elevate the cross, the standard by which we may still conquer, and thus avenge our country and our holy religion, from the profanations and the mockery of barbarians. Among ourselves, the most noble is he who would most bravely defend the rights of his country, and who most carefully serve it. The assembled nations will direct its friends, and to a supreme tribunal all our actions will be submitted.

Let us, then, all act with one mind. Let the rich sacrifice a portion of their wealth. Let the ministers of religion excite the people by their own example. Let the learned contribute by their useful counsels, and let our brethren, who serve foreign powers, either in a military or civil capacity, each take his leave of the powers where he serves, and, all united, rushing to the field of honor, career which one opens to them. Let them each pay to his country the tribute which is due to her. Let us aim ourselves, without delay, with our sacrificial value, and I promise, in a short time, victory, and, with it, every happiness. Where shall he found those monsters and vile slaves who would dare to oppose a nation combatting for its own independence? Witness the heroic efforts of our ancestors. Witness Spain, which, single and alone, conquered the invincible phalanxes of a tyrant.

Fellow citizens! Union, respect for our holy religion, obedience to the laws and the chiefs, unshakable bravery and constancy, assure us of victory. It will crown with laurels, ever verdant, our heroic efforts. It will engrave, in ineffaceable characters, our names in the temple of immortality for the example of future generations. The country will recompense her true children who obey her voice, by the prize of glory and of honor. But she will reprove, as illegitimate, and as Asiatic bastards, those who shew themselves deaf and disobedient to her call, abandoning their name, like that of traitors, to the malediction of posterity.

Let us recollect, brave and generous Greeks, the Liberty of the Thebans, led of Greece, the battles of Marathon and Thermopylæ, let us combat upon the tombs of our ancestors, who, be heavens free, fought and died. The blood of our tyrants is dear to the shades of the Theban Epaminondas, and of the Athenian Thrasybulus, who conquered and destroyed the thirty tyrants—to those of Harmodius and Aristogiton, who broke the yoke of Pisistratus—to that of Timoleon, who restored liberty to Corinth and to Syracuse—above all, to those of Miltiades, Themistocles, Leonidas, and the three hundred who massacred so many times their number of the innumerable army of the barbarous Persians—the hour is come to destroy their successors, more barbarous and still more detestable. Let us do this to parents. To arms, then, my friends, your country calls you.

(Signed) ALEX. YPSILANTI.

Jassy, Feb. 23, [March 7, 1821.]

Foreign Articles.

By several recent arrivals regular files of London papers as late as of the 19th of April have been received. The following is a brief summary of the most interesting things mentioned in them, and contains every matter of importance.

Great Britain and Ireland. Nothing important has occurred. The famous lord Cashtreagh, by the death of his father, has changed his title and name to that of the marquis of Londonderry—and will also change his *seat* in the house of commons for an *English* one, for which he is ordered to be returned. It was believed that the "Catholic relief bill" would be negatived in the house of lords by a majority of twenty or thirty votes. Mrs. Becher, the late famous play-actress Miss O'Neil, was lately presented to the king, and he (indeed, it is scrupulously said that he did) took three or four royal steps to meet her, offered her both his royal hands, and gave her a royal kiss! *What a splendid affair!*

France is quiet, except in her legislative chambers, wherein the debates are very boisterous.

Spain. A conspiracy to bring about a counter-revolution was detected at Madrid about the 1st of April, before it was ripe for execution. It was disclosed to the government by a friar! The king's brother was at the head of it—he and many others were arrested and kept closely confined for speedy trial.

Naples. We have sundry bulletins and papers, relative to the occupation of the city of Naples, &c. by the Austrian troops. According to some accounts there was more opposition than we had hitherto believed, and others hold out the prospect that even yet in Naples, as well as in *Piedmont*, there is a considerable force in arms against the *gendarmes*: but it is positively said that Pepe and other patriot chiefs have embarked for Malta, and our belief is, as before expressed, that the prospect of war in this quarter no longer exists. It seems to be the wish of the multitude to remain slaves. There is a strong rumor, however, that 18,000 of the Neapolitan troops, being joined by the people, attacked a body of the Austrians, near Naples, on the 29th of March, and destroyed the whole corps.

Piedmont, &c. It appears that an Austrian army had marched into Piedmont to secure the tranquillity of the country and disperse the rebels—and it was believed that all in opposition to the "Lord's anointed" had submitted. The troops who had yet made a show of resistance at Turin and Alexandria, appear to have joined the soldiers of the "holy alliance."

Norway. It appears by an address of king Bernadotte to the diet of Norway, that that king had contemplated an abolition of the nobility. He advises that the question shall not be agitated just now, lest it might give offence to other powers. The mere mention of the fact affords a pleasing evidence of the progress of light.

Russia. We do not see any thing to confirm the report of an insurrection in Russia, at Odessa, &c. There is a wild rumor that the emperor has demanded of France the liberty of sending a large quantity of his troops into Spain. This is not likely. But it seems that he is no wise disposed to support "legitimate" authority in Turkey, which seems more convulsed by insurrections than at any former period. In regard to these, he affects a strict neutrality—but many believe that he is at the bottom of the rebellion against "his majesty" of Turkey. Perhaps, when the parties have sufficiently weakened one another, he will interfere and take the country under his *protection*, after the manner in which the British have the *Seven Islands*, &c. &c.

The "declaration of Russia and Austria relative to the insurrections in the Turkish provinces," as well as the "address of major gen. Ypsilanti to the Greeks," will be found in page 196, &c.

CHRONICLE.

Mr. *Forsyth*, our minister to Spain, left Washington last week, on his way to an eastern port to embark on his return to Spain.

Gen. *Jackson* left New-Orleans for Pensacola on the 27th ult. During his short stay in the former, he was complimented with a public dinner, at which two hundred persons were present, and received a warm congratulatory address from the mayor and aldermen of New-Orleans, to which he made a suitable reply.

The U. S. schooner *Shark* was launched at Washington city on the 17th inst. This is one of the five vessels ordered to be built to cruise in the Gulf of Mexico and the West India seas, &c.

U. S. schooner Lynx. Serious apprehensions are entertained for the safety of this vessel. She sailed from St. Mary's, under the command of lieut. comdt. Madison, on the 21st of January last, bound direct for Jamaica. The U. S. schr. Nonsuch, lieut. Turner, was at Jamaica about the 1st of April, at which time the *Lynx* had not arrived, nor has she since been heard of.—Baltimore paper.

Lands. Governor M'Minn, of Tennessee, states that that state owes upwards of 13,000,000 of acres of vacant land, which, at an average of 20 cents per acre, would amount to about 2,600,000 dollars.

PRINTED BY WILLIAM GWYN BIRD, AT THE FRANKLIN PRESS, WATER-STREET, EAST OF SOUTH-STREET.

Ο Αλ. Μαυροκορδάτος συγκάλεσε στο Μεσολόγγι συνέλευση εκπροσώπων της δυτικής Στ. Ελλάδας, αφού προηγουμένως είχε εξασφαλίσει τη στήριξη των κοινοτικών αρχόντων, των αρματολών και των ισχυρών Σουλιωτών καπεταναίων της περιοχής. Στις εργασίες της συνέλευσης, που πραγματοποιήθηκαν υπό την προεδρία του Μαυροκορδάτου (4-9.11.1821), συμμετείχαν 33 εκπρόσωποι από τις επαρχίες του Ανατολικού (Αιτωλικό), του Αποκούρου, του Βάλτου, του Βλοχού, του Βραχωρίου (Αγρίνιο), του Ζυγού, του Μεσολογγίου και του Ξηρομέρου, καθώς και Σουλιώτες. Η συνέλευση ψήφισε Σύνταγμα που προέβλεπε τη σύσταση *Γερουσίας της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος* (9.11.1821). Το εν λόγω δεκαμελές σώμα -με έδρα το Μεσολόγγι- θα ήταν το ανώτατο κυβερνητικό όργανο της δυτικής Στερεάς για τα στρατιωτικά και τα πολιτικά θέματα. Το κείμενο του Συντάγματος, που αντανακλούσε την πείρα του Αλ. Μαυροκορδάτου στα διοικητικά, προέβλεπε θέσεις *Αρχιγραμματέα* και *Υπογραμματέων*. Η πρώτη *Γερουσία*, που αυτοανακηρύχθηκε *Προσωρινή Διοίκηση της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος*, συνήλθε σε σώμα ύστερα από τη διάλυση της συνέλευσης και εξέλεξε πρόεδρο τον Μαυροκορδάτο και *Αρχιγραμματέα της Δυτικής Ελλάδος* τον Ν. Λουριώτη.

15/11/1821

Συνέλευση Σαλώνων

Οι κοινές απόψεις των Αλ. Μαυροκορδάτου και Θ. Νέγρη για την πολιτική οργάνωση των Ελλήνων έγιναν φανερές και στην πρόσκληση που απέστειλε ο Νέγρης στους εκπροσώπους της ανατολικής Στ. Ελλάδας, για να συγκεντρωθούν στα Σάλωνα (Άμφισσα), προκειμένου να οργανώσουν πολιτικοστρατιωτικά την περιοχή. Στα μέσα Νοεμβρίου κατέφτασαν εκεί 73 άτομα από τον χώρο των οπλαρχηγών (Οδ. Ανδρούτσος, Πανουργίας κ.ά.), του

passed a Constitution that provided for the establishment of the *Senate of Western Continental Greece* (9/11/1821). This ten-member body -based in Messolonghi- would be the supreme governing body of Western Central Greece with regard to military and political affairs. The text of the Constitution, which reflected A. Mavrokordatos's administrative experience, provided for the positions of *Chief Secretary* and *Under-secretaries*. The first *Senate*, which declared itself as the *Provisional Senate of Western Continental Greece*, met after the assembly and elected Mavrokordatos as president and N. Louriotis as *Chief Secretary of Western Greece*.

15/11/1821

Assembly at Salona

The common views of A. Mavrokordatos and T. Negris on the political organisation of the Greeks became apparent in the invitation sent by Negris to the eastern Central Greece representatives, to attend an assembly in Salona (Amfissa), in order to discuss the political and military matters of the region. In mid-November, 73 men arrived in Salona, among which there were chieftains (such as O. Androutsos and Panourgias), upper clergymen (Neophytos of Talantio, Ioannikios of Lidoriki, and others) and several scholars (G. Ainian, G. Konstantas, I. Skandalidis and others). The assembly

ανώτερου κλήρου (Ταλαντίου Νεόφυτος, Λιδορικίου Ιωαννίκιος κ.ά.) και αρκετοί λόγιοι (Γ. Αινιάν, Γρ. Κωνσταντάς, Ι. Σκανδαλίδης κ.ά.). Από τη συνέλευση (15-20 Νοεμβρίου 1821) προέκυψε η *Νομική Διάταξις της Ανατολικής Χέρσου Ελλάδος*, το κείμενο της οποίας είχε συντάξει ο Θ. Νέγρης. Η *Νομική Διάταξις* προέβλεπε ότι την εξουσία θα ασκούσε ένα δεκατετραμελές σώμα, ο *Άρειος Πάγος*, το οποίο υποδιαιρείτο σε δύο τμήματα, το *Πολιτικόν* με αρχηγό τον Νέγρη και το *Δικαστικόν* με πρόεδρο τον επίσκοπο Ταλαντίου Νεόφυτο. Το κείμενο της *Νομικής Διατάξεως* περιελάμβανε διακηρύξεις περί δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των Ελλήνων, οι οποίες μαρτυρούσαν τις επιδράσεις που είχε δεχθεί ο συντάκτης του από τον Ευρωπαϊκό Διαφωτισμό και τη Γαλλική Επανάσταση.

1/1/1822

Προσωρινό Πολίτευμα της Ελλάδος

Η Α΄ Εθνοσυνέλευση ψήφισε το *Προσωρινό Πολίτευμα της Ελλάδος* ή *Σύνταγμα της Επιδαύρου*. Επρόκειτο για το πρώτο συνταγματικό κείμενο των επαναστατημένων Ελλήνων, με το οποίο επιχείρησαν να δώσουν νομική και ουσιαστική υπόσταση στη συγκρότηση ενός ανεξάρτητου ελληνικού κράτους. Το *Προσωρινό Πολίτευμα*, στο οποίο προτασσόταν η *Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας*, απέπνεε τις φιλελεύθερες και δημοκρατικές αρχές των γαλλικών επαναστατικών συνταγμάτων του 1793 και 1795, καθώς και της *Αμερικανικής Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας* (4.7.1776) και του συντάγματος των *Ηνωμένων Πολιτειών* (1787). Φαινομενικά προωθούσε στους επαναστατημένους τις αρχές της δημοκρατίας και του φιλελευθε- ρισμού, ενώ παράλληλα κατοχύρωνε μία πλειάδα βασικών δικαιωμάτων, όπως την ισότητα των πολιτών ενώπιον του νόμου, την προστασία της περιουσίας, της τιμής και της ασφάλειας, την κατάργηση των

(15-20 November 1821) passed the *Legal Order of Eastern Continental Greece*, which had been drafted by T. Negris. The *Legal Order* provided that power would be exercised by the *Areopagus*, a fourteen-member body divided into two sections: the *Political*, headed by Negris, and the *Judicial*, chaired by Neophytos, Bishop of Talantio. The text of the *Legal Order*, which included declarations of the rights and obligations of the Greek people, witnessed the influence of the European Enlightenment and the French Revolution on its author.

1/1/1822

Provisional Constitution of Greece

The First National Assembly passed the *Provisional Constitution of Greece*, also known as the *Constitution of Epidaurus*. It was the first constitutional text of the Greek revolutionaries, through which they attempted to lay the legal and substantive grounds for the establishment of an independent Greek state. The *Provisional Constitution*, which included the *Declaration of Independence*, exuded the liberal and democratic principles of the French Revolutionary Constitutions of 1793 and 1795, the *American Declaration of Independence* (4/7/1776), and the Constitution of the *United States* (1787). It installed in the revolutionaries the principles of democracy and liberalism, while at the same time establishing a number of fundamental rights, such as the equality of citizens before the law, the protection of property, honour, and security, the abolition of torture and slavery, etc. Furthermore, it established the separation of powers (*Parliamentary, Executive, Judicial*). All the above elements undoubtedly ranked the *Provisional Constitution* among the most progressive constitutional texts of its time.

βασανιστηρίων και της δουλείας κ.λπ. Καθιέρωσε επίσης τη διάκριση των εξουσιών (*Βουλευτικό*, *Εκτελεστικό*, *Δικαστικό*). Όλα τα προαναφερθέντα στοιχεία κατέτασσαν αναμφίβολα το *Προσωρινό Πολίτευμα* στα πλέον προοδευτικά συνταγματικά κείμενα της εποχής του.

19-22/2/1822

Επαναστατικές ενέργειες στην κεντρική Μακεδονία

Τον Φεβρουάριο του 1822 σημειώθηκαν επαναστατικές δράσεις και στα βόρεια του ελλαδικού χώρου. Σημαντικό ρόλο στις ενέργειες αυτές, που έλαβαν χώρα στην κεντρική Μακεδονία, διαδραμάτισαν οι οπλαρχηγοί του Ολύμπου, των Πιερίων και του Βερμίου, καθώς και οι κοινοτικοί άρχοντες της Νάουσας, της Έδεσσας, της Σιάτιστας, της Καστοριάς. Όσον αφορά τους κατοίκους της Νάουσας, που εξεγέρθηκαν κατά της οθωμανικής κυριαρχίας, επικεφαλής τους ήσαν οι Λ. Ζαφειράκης και οι οπλαρχηγοί Τσ. Καρατάσος και Άγ. Γάτσος, οι οποίοι ως μέλη της *Φιλικής Εταιρείας* ανέλαβαν να οργανώσουν εκεί την Επανάσταση. Στις 21 Φεβρουαρίου οι επαναστάτες συγκεντρώθηκαν στη μονή

19-22/2/1822

Revolutionary actions in central Macedonia

In February 1822, revolutionary actions took place in the north of Greece as well. The chieftains of Olympus, Pieria, and Vermio, as well as the community leaders of Naoussa, Edessa, Siatista, and Kastoria, played a key role in these actions in central Macedonia. The inhabitants of Naoussa, who revolted against the Ottoman rule, were led by L. Zafirakis and chieftains T. Karatasos and A. Gatsos, who, as members of the *Philiki Eteria*, had undertaken to organise the Revolution in that region. On February 21, the revolutionaries gathered at the monastery of Dovra and attacked Veria. A large enemy force arrived on site, forcing the Greeks to retreat. Soon, however, the Greek forces defeated the Ottomans in a battle near Naoussa (12/3/1822), taking down more than 300 men. However, the uprisings in Macedonia did not have the desired effect that the revolutionaries expected. On the contrary, due to the presence of strong Ottoman forces in Larissa, Thessaloniki, and Monastiri, most of them were drowned in blood.

Δοβρά και επιτέθηκαν εναντίον της Βέροιας. Στο σημείο έφτασε μεγάλη εχθρική δύναμη, αναγκάζοντας τους Έλληνες να οπισθοχώρησαν. Σύντομα όμως οι ελληνικές δυνάμεις νίκησαν τους Οθωμανούς σε μάχη πλησίον της Νάουσας (12.3.1822), επιφέροντάς τους απώλειες άνω των 300 νεκρών. Ωστόσο οι εξεγέρσεις στη Μακεδονία δεν είχαν το επιθυμητό αποτέλεσμα που προσδοκούσαν οι επαναστατημένοι. Αντίθετα, οι περισσότερες από αυτές εξαιτίας της παρουσίας ισχυρών οθωμανικών δυνάμεων σε Λάρισα, Θεσσαλονίκη, Μοναστήρι, καταπνίγηκαν στο αίμα.

30/3/1822

The massacre of Chios

In early March, L. Logothetis from Samos arrived in Chios with 2,500 men following a request for assistance by A. Vournias. The Ottomans of the island were caught by surprise, and fortified themselves in the city castle. Following these developments, a strong Ottoman force landed on Chios and soon occupied the island, since the revolutionaries had not set up any defence. At the sight of the Ottoman troops, the inhabitants left the city of Chios and took refuge in the coun-

30/3/1822

Η σφαγή της Χίου

Αρχές Μαρτίου ο Λ. Λογοθέτης από τη Σάμο κατέφτασε στη Χίο με 2.500 άνδρες κατόπιν πρόσκλησης του Α. Βουρνιά. Οι Οθωμανοί του νησιού αιφνιδιάστηκαν και

tryside. In the following days, large-scale massacres, looting, and destruction took place throughout the island. It is estimated that, out of the approximately one hundred thousand inhabitants of Chios, 2/3 of them were slaughtered or taken prisoner, in order to be sold as slaves. Several islanders escaped by boat to Syros,

κλείστηκαν στο κάστρο της πόλης. Ύστερα από τις εν λόγω εξελίξεις ισχυρή οθωμανική δύναμη αποβιβάστηκε στη Χίο και κυρίευσε σε σύντομο χρονικό διάστημα το νησί, αφού οι επαναστατημένοι δεν είχαν οργανώσει καμία άμυνα. Στη θέα των οθωμανικών στρατευμάτων οι κάτοικοι εγκατέλειψαν την πόλη της Χίου και κατέφυγαν στην ύπαιθρο. Τις επόμενες ημέρες πραγματοποιήθηκαν μεγάλης κλίμακας σφαγές, λεηλασίες και καταστροφές σε ολόκληρη την έκταση του νησιού. Υπολογίζεται ότι από τους εκατό περίπου χιλιάδες κατοίκους της Χίου τα 2/3 αυτών σφαγιάστηκαν ή αιχμαλωτίστηκαν, προκειμένου να πουληθούν ως δούλοι. Πολλοί επίσης κάτοικοι διέφυγαν με πλοία στη Σύρο, στα Ψαρά, στην Πελοπόννησο και αλλού. Η βιαιότητα που επέδειξε ο Καπουδάν πασάς Καρά Αλή στους Χιώτες προκάλεσε τον αποτροπιασμό της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης και κινητοποίησε εκ νέου το φιλελληνικό κίνημα, το οποίο είχε ατονήσει ύστερα από τη σφαγή των μουσουλμάνων και των εβραίων στην Τριπολιτσά (23.9.1821).

6/4/1822

Καταστολή της Επανάστασης στη Νάουσα

Όπως στην υπόλοιπη κεντρική Μακεδονία έτσι και στη Νάουσα η εξέγερση δεν είχε το αίσιο αποτέλεσμα που οι πρωταγωνιστές της ανέμεναν. Στις αρχές Απριλίου κατέφθασαν στην περιοχή της Νάουσας ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις (10.000 άνδρες) υπό τη διοίκηση του πασά της Θεσσαλονίκης Μεχμέτ Εμίν (Εμπού Λουμπούτ). Σύντομα η μακεδονική πόλη πολιορκήθηκε σκληρά και λίγες ημέρες αργότερα κυριεύτηκε. Οι μάχες που πραγματοποιήθηκαν εντός της πόλη, σώμα με σώμα, υπήρξαν από τις ενδοξότερες σελίδες ηρωισμού και αυτοθυσίας της Ελληνικής Επανάστασης. Στη συνέχεια ακολούθησαν γενικευμένες σφαγές, με σημαντικότερη αυτή στη

Psara, the Peloponnese, and elsewhere. The cruelty exhibited by Kara Ali, Kapudan Pasha, towards the Chians provoked the disgust of European public opinion and revived the philhellenic movement, which had been weakened following the massacre of Muslims and Jews in Tripolitsa (23/9/21).

6/4/1822

Suppression of the Revolution in Naoussa

As in the rest of Central Macedonia, the uprising in Naoussa did not have the positive effect that its protagonists expected. In early April, strong military forces (10,000 men) arrived in the area of Naoussa under the command of Mehmed Emin (Abulubud or Abdul Abud), pasha of Thessaloniki. Soon, the Macedonian city was under a tight siege, and only a few days later, it was captured. The battles that took place inside the city -mostly in the form of hand-to-hand combat- constitute one of the most glorious instances of heroism and self-sacrifice of the Greek Revolution. The capture of Naoussa was followed by extensive massacres, the most important being that at *Kioski*. Among the events that took place in Kioski, it is worth mentioning the suicide of 13 women from Naoussa, who preferred to drown, along with their children, in the torrent of Arapitsa (at Stoubani), rather than surrender to the enemy and be taken prisoner. Following the occupation of Naoussa, the Revolution in central Macedonia was effectively suppressed.

6/6/1822

Burning of an Ottoman flagship in Cesme

Aiming to sabotage the enemy and obstruct its fleet from moving freely in the Aegean Sea, the Greeks used

θέση *Κιόσκι*. Από όσα διαδραματίστηκαν εκεί αξίζει να αναφερθεί η αυτοκτονία 13 Ναουσαίων γυναικών, οι οποίες προτίμησαν να πνιγούν με τα παιδιά τους στον χείμαρρο Αραπίτσα (θέση «Στουμπάνοι»), παρά να παραδοθούν στον εχθρό και να αιχμαλωτιστούν. Ύστερα από την κατάληψη της Νάουσας η Επανάσταση στην κεντρική Μακεδονία είχε ουσιαστικά κατασταλεί.

6/6/1822

Πυρπόληση οθωμανικής ναυαρχίδας στον Τσεσμέ

Στο πλαίσιο των δολιοφθορών του εχθρού και της παρεμπόδισης του στόλου του να κινείται ελεύθερα στο Αιγαίο Πέλαγος, οι Έλληνες χρησιμοποίησαν μια μορφή δράσης η οποία στις περισσότερες των περιπτώσεων απέδωσε θετικά αποτελέσματα. Επρόκειτο για τα *πυρπολικά*, τα ειδικά δηλαδή διαμορφωμένα πλοιάρια γεμάτα με εύφλεκτες ύλες και εκρηκτικά, με τα οποία οι Έλληνες ναυτικοί πραγματοποιούσαν νυχτερινές επιθέσεις. Ένα από τα ηρωικότερα κατορθώματα των *πυρπολικών* απετέλεσε η πυρπόληση της ναυαρχίδας του Καπουδάν πασά Καρά Αλή από τον Κ. Κανάρη στον κόλπο του Τσεσμέ. Το *πυρπολικό* του Κανάρη, με πηδαλιούχο τον Ι. Θεοφιλόπουλο (Τσάκαλο), προσδέθηκε στην εχθρική ναυαρχίδα. Σε σύντομο χρονικό διάστημα οι φλόγες τύλιξαν το πλοίο, αναγκάζοντας τα 84 κανόνια του να εκπυρσοκροτήσουν. Ακολούθησε έκρηξη των πυρομαχικών. Το αποτέλεσμά της υπήρξε καταστροφικό, αφού ελάχιστοι διασώθηκαν από το πολυπληθές πλήρωμα. Όσο για τον Καρά Αλή, προσπαθώντας να σωθεί, πληγώθηκε θανάσιμα. Από την άλλη πλευρά ο Κανάρης με τους συντρόφους του κατάφεραν να διαφύγουν. Το γεγονός προκάλεσε ενθουσιασμό στους Έλληνες, αλλά και πράξεις αντεκδίκησης των Οθωμανών (π.χ. Μαστιχοχώρια Χίου).

a type of action, which -in most cases- yielded positive results. The Greeks used *artillery boats*, specially designed small ships full of flammable materials and explosives, to carry out attacks during the night. One of the most heroic achievements of the *artillery boats* is the torching of Kara-Ali's (Kapudan Pasha) flagship by K. Kanaris in the bay of Cesme. Kanaris' *artillery boat*, with I. Theofilopoulos (Tsakalos) at the helm, was successfully attached to the enemy flagship. Soon, the ship was engulfed in flames, forcing its 84 cannons to fire. An explosion of ammunition followed. The result was disastrous, as only a few men of the large crew survived. Kara Ali was mortally wounded while trying to save himself. On the other hand, Kanaris and his comrades managed to escape. This event brought great enthusiasm to the Greeks, but also provoked acts of retaliation by the Ottomans (e.g. Mastic villages of Chios).

4/7/1822

Μάχη στου Πέτα

Ύστερα από την ατυχή έκβαση της εξέγερσης του Αλή πασά στα Ιωάννινα (Ιούλιος 1820-Ιανουάριος 1822) ενάντια στη σουλτανική εξουσία και τον θάνατό του (24.1.1822) οι Έλληνες αποφάσισαν να οργανώσουν εκστρατεία για την κατάληψη της Άρτας, λόγω της στρατηγικής της θέσης. Στη συγκεκριμένη στρατιωτική επιχείρηση συμμετείχαν, εκτός από αρματολούς και οπλαρχηγούς της περιοχής, και οι περισσότεροι φιλέλληνες που έλαβαν μέρος στον ελληνικό απελευθερωτικό Αγώνα. Η εκστρατεία, τη γενική διεύθυνση της οποίας είχε ο Αλ. Μαυροκορδάτος, ξεκίνησε αρχές Ιουνίου με την κατάληψη θέσεων και τη συγκρότηση στρατοπέδων κοντά στην καλά οχυρωμένη Άρτα. Η μάχη που καθόρισε τις εξελίξεις σημειώθηκε πλησίον του χωριού Πέτα (4.7.1822) και υπήρξε ολέθρια για τους επαναστάτες, και κυρίως για το νεοσύστατο *Φιλελληνικό Τάγμα*, το οποίο αποδεκατίστηκε από τον εχθρό. Η ήττα στου Πέτα σηματοδότησε το τέλος των πολεμικών επιχειρήσεων στην Ήπειρο και τη συνθηκολόγηση των Σουλιωτών οι οποίοι υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη γενέτειρά τους. Επιπρόσθετα, προκλήθηκαν διχόνοιες μεταξύ των Ελλήνων και αναβίωσαν παλαιότερες έριδες, όπως αυτή μεταξύ Σουλιωτών και Στερεοελλαδιτών οπλαρχηγών. Στην πραγματικότητα όμως όλες αυτές οι ενέργειες σήμαιναν τη φθίνουσα πορεία της Επανάστασης.

4/7/1822

Battle of Peta

Following the unfortunate outcome of Ali Pasha's revolt against the sultanate in Ioannina (July 1820-January 1822) and his death (24/1/1822), the Greeks decided to embark on an expedition to occupy Arta, due to its strategic position. In addition to the area insurgents and chieftains, most of the philhellenes who took part in the Greek Liberation Struggle participated in this military operation. The expedition, led by A. Mavrokordatos, started in early June with the occupation of several positions and the establishment of camps near the well-fortified city of Arta. The defining battle took place near the village of Peta (4/7/1822); it was disastrous for the revolutionaries, and particularly for the newly-formed *Battalion of the Philhellenes*, which was decimated by the enemy. The defeat at Peta marked the end of military operations in Epirus and the capitulation of the Souliotes, who were forced to leave their homeland. In addition, disputes arose among the Greeks, and old conflicts resurfaced, such as that between Souliot and Roumeliot chieftains. In fact, all these actions denoted the declining course of the Revolution.

26/7/1822

Η καταστροφή του Δράμαλη στα Δερβενάκια

Λίγους μήνες μετά τον θάνατο του Αλή πασά (24.1.1822) συγκεντρώθηκε στο Ζητούνι (Λαμία) μεγάλος αριθμός οθωμανικών στρατευμάτων -περίπου 30.000 άτομα- με επι-

26/7/1822

The destruction of Dramali at Dervenakia

A few months after the death of Ali Pasha (24.1.1822), a large number of Ottoman troops gathered in Zitouni (Lamia); the garrison comprised of approximately 30,000

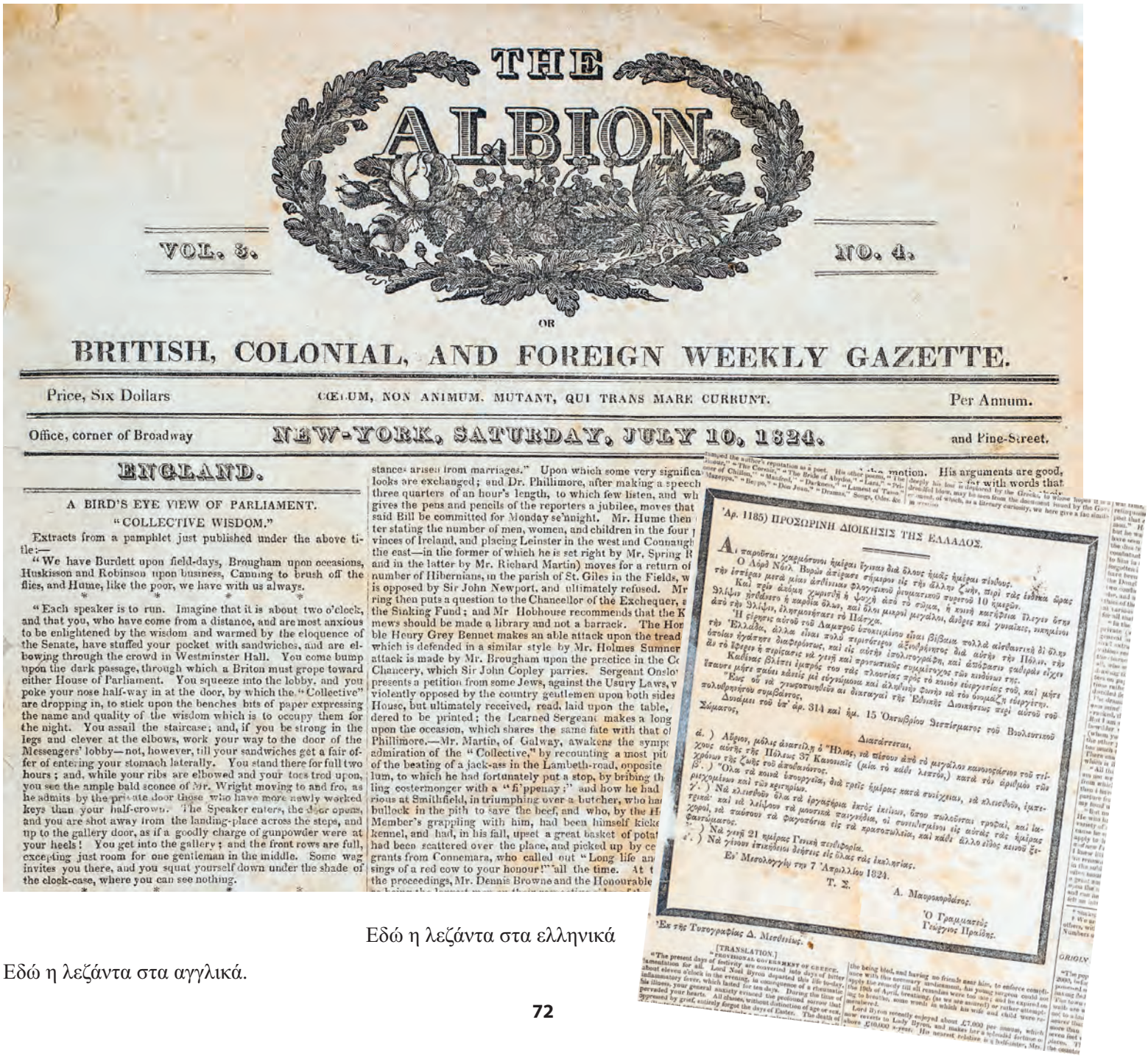

THE ALBION

VOL. 8. NO. 4.

OR

BRITISH, COLONIAL, AND FOREIGN WEEKLY GAZETTE.

Price, Six Dollars — CŒLUM, NON ANIMUM, MUTANT, QUI TRANS MARE CURRUNT. — Per Annum.

Office, corner of Broadway — NEW-YORK, SATURDAY, JULY 10, 1824. — and Pine-Street.

ENGLAND.

A BIRD'S EYE VIEW OF PARLIAMENT.

"COLLECTIVE WISDOM."

Extracts from a pamphlet just published under the above title:—

"We have Burdett upon field-days, Brougham upon occasions, Huskisson and Robinson upon business, Canning to brush off the flies, and Hume, like the poor, we have with us always.

"Each speaker is to run. Imagine that it is about two o'clock, and that you, who have come from a distance, and are most anxious to be enlightened by the wisdom and warmed by the eloquence of the Senate, have stuffed your pocket with sandwiches, and are elbowing through the crowd in Westminster Hall. You come bump upon the dark passage, through which a Briton must grope toward either House of Parliament. You squeeze into the lobby, and you poke your nose half-way in at the door, by which the "Collective" are dropping in, to stick upon the benches bits of paper expressing the name and quality of the wisdom which is to occupy them for the night. You assail the staircase; and, if you be strong in the legs and clever at the elbows, work your way to the door of the Messengers' lobby—not, however, till your sandwiches get a fair offer of entering your stomach laterally. You stand there for full two hours; and, while your ribs are elbowed and your toes trod upon, you see the ample bald sconce of Mr. Wright moving to and fro, as he admits by the private door those who have more newly worked keys than your half-crown. The Speaker enters, the door opens, and you are shot away from the landing-place across the steps, and up to the gallery door, as if a goodly charge of gunpowder were at your heels! You get into the gallery; and the front rows are full, excepting just room for one gentleman in the middle. Some wag invites you there, and you squat yourself down under the shade of the clock-case, where you can see nothing.

stances arisen from marriages." Upon which some very significa looks are exchanged; and Dr. Phillimore, after making a speech three quarters of an hour's length, to which few listen, and wh gives the pens and pencils of the reporters a jubilee, moves that said Bill be committed for Monday se'nnight. Mr. Hume then ter stating the number of men, women, and children in the four vinces of Ireland, and placing Leinster in the west and Connaugh the east—in the former of which he is set right by Mr. Spring R and in the latter by Mr. Richard Martin) moves for a return of number of Hibernians, in the parish of St. Giles in the Fields, w is opposed by Sir John Newport, and ultimately refused. Mr ring then puts a question to the Chancellor of the Exchequer, a the Sinking Fund; and Mr Hobhouse recommends that the K mews should be made a library and not a barrack. The Hon ble Henry Grey Bennet makes an able attack upon the tread which is defended in a similar style by Mr. Holmes Sumner attack is made by Mr. Brougham upon the practice in the Co Chancery, which Sir John Copley parries. Sergeant Onslo presents a petition from some Jews, against the Usury Laws, w violently opposed by the country gentlemen upon both sides House, but ultimately received, read, laid upon the table, dered to be printed; the Learned Sergeant makes a long upon the occasion, which shares the same fate with that o Phillimore.—Mr. Martin, of Galway, awakens the sympa admiration of the "Collective," by recounting a most pit of the beating of a jack-ass in the Lambeth-road, opposite lum, to which he had fortunately put a stop, by bribing th ling costermonger with a "fi'ppenay;" and how he had rious at Smithfield, in triumphing over a butcher, who ha bullock in the pith to save the beef, and who, by the H Member's grappling with him, had been himself kicke kennel, and had, in his fall, upset a great basket of potat had been scattered over the place, and picked up by co grants from Connemara, who called out "Long life an sings of a red cow to your honour!" all the time. At t the proceedings, Mr. Dennis Browne and the Honourable

stamped the author's reputation as a poet. His other poems, "The Giaour," "The Corsair," "The Bride of Abydos," "Lara," "The Siege of Chillon," "Manfred," "Darkness," "Lament of Tasso," "Mazeppa," "Beppo," "Don Juan," "Dramas," Songs, Odes, &c. &c. deeply his loss is deplored by the Greeks, to whose hopes it is a dreadful blow, may be seen from the document found by the Gov. ment, of which, as a literary curiosity, we here give a fac simile in version

the motion. His arguments are good, ... fit with words that

'Αρ. 1185) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Α, παρούσαι χαιρέκτοι ἡμέραι ἔγιναν διὰ ὅλους ἡμᾶς ἡμέραι πένθους.

Ὁ Λόρδ Νόελ Βυρὼν ἀπέφασε σήμερον εἰς τὴν ἄλλην ζωήν, πρὶ τὰς ἑκατὸν ὥρας τὴν ἑστίαν μετὰ μίαν ἀσθένειαν φλογιστικοῦ μυοματικοῦ συρετοῦ 10 ἡμερῶν.

Καὶ τρὶς ἀκόμη χωριστὴ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα, ἡ κοινὴ κατάρτια θλιγερὸ ὅπερ θλίψιν ἠτόδεστο ἡ καρδία ὅλων, καὶ ὅλοι μαζὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νεκραίνει ἀπὸ τὴν θλίψιν, ἐλησμονήσαντες τὸ Πάτριον.

Ἡ εἴρηνις αὐτοῦ τοῦ Δαμκρτοῦ ἐτοκειμένου εἶναι βίβαια τοῦλλα αἰσθαντικὴ δὶ ὅλκρ τὴν Ἑλλάδα, ἄλλα εἶναι πολὺ περιτέρερον ἀξιοβρήνητος διὰ αὐτὴν τὴν Πόλιν. τὴν ὁποίαν ἠγάπησε διαφερόντως, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπολιτογράφη, καὶ ἀπόβασιν ἐφέρασε εἴχεν ἀὸ τὸ ἔρεμον ἡ περίφασις νὰ γνῇ καὶ προτωκτικὸς συμμέτοχος τῶν κινδύνων της.

Καθένας βλέπει ἡμᾶς τοὺς τὰς πλουσίας πρὸς τὸ κοινὸν εὐεργεσίας τοῦ, καὶ μήτε ἔπαυσε μήτε φαίνει κάποιε μὲ εὐγνώμονα καὶ ἀλησμόν ζωὴν νὰ τὸν εὐεργεσίας τοῦ, καὶ μήτε πολυφρόνησιν συμβάσεις.

Ἔως οὗ νὰ γνωστοποιηθῶν αἱ διατάγαι τῆς Ἑθνικῆς Διοικήσεως περὶ αὐτοῦ τοῦ Δυνάμει τοῦ ἐν ἀρ. 314 καὶ ἡμ. 15 Ὀκτωβρίου Θεσπίσματος τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος,

Διατάττεται,

α.) Αἴφνιον, μόλις ἀπαστίλῃ ὁ Ἥλιος, νὰ πέσουν ἀπὸ τὸ μεγάλον κανονοστάσιον τοῦ τείχους αὐτῆς τῆς Πόλεως 37 Κανονιαῖς (μία τὸ κάθε λεπτόν,) κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν χρόνων τῆς ζωῆς τοῦ ἀποθανόντος.

β.) Ὅλα τὰ κοινὰ ἐργοστάσια, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, νὰ κλεισθοῦν, ἐμπορευμένων καὶ τῶν κρεπτηρίων.

γ.) Νὰ κλεισθοῦν ὅλα τὰ ἐργαστήρια ἐκτὸς ἐκείνων, ὅπου πωλοῦνται τρόφαι, καὶ ἐμπορικὰ καὶ τὰ λαϊκὰ τὰ μουσικὰ παιγνίδια, οἱ συνηθισμένοι εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας χρόνοι, νὰ παύσουν τὰ φαγοστάσια εἰς τὰ πρωτοπωλεῖα, καὶ κάθε ἄλλο εἶδος κεινοῦ ξεφαντώματος.

δ.) Νὰ γνῇ 21 ἡμέρας Γενικὴ πενθιφορία.

ε.) Νὰ γίνουν ἐπικηδεῖοι δεήσεις εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 7 Ἀπριλλίου 1824.

Τ. Σ.

Α. Μαυροκορδάτος.

Ὁ Γραμματεὺς
Γεώργιος Πρασίδης.

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Δ. Μεσθενέως.

[TRANSLATION.]

"PROVISIONAL GOVERNMENT OF GREECE.

"The present days of festivity are converted into days of bitter lamentation for all. Lord Noel Byron departed this life to-day, about eleven o'clock in the evening, in consequence of a rheumatic inflammatory fever, which lasted for ten days. During the time of his illness, your general anxiety evinced the profound sorrow that pervaded your hearts. All classes, without distinction of age or sex, oppressed by grief, entirely forgot the days of Easter. The death of

the being tried, and having no friends near him, to enforce compliance with this necessary medicament, his young surgeon could not apply the remedy till all remedies were too late; and he expired on the 19th of April, breathing, (as we are assured) or rather attempting to breathe, some words in which his wife and child were remembered.

Lord Byron recently enjoyed about £7,000 per annum, which now reverts to Lady Byron, and makes her a splendid fortune of above £10,000 a-year. His nearest relative is a bellicoster, Mr.

Εδώ η λεζάντα στα ελληνικά

Εδώ η λεζάντα στα αγγλικά.

κεφαλής τον Μαχμούτ πασά Δράμαλη. Σκοπός του να καταπνίξει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο. Στις αρχές Ιουλίου οι οθωμανικές δυνάμεις διέβησαν τον Ισθμό και εισήλθαν στην Κόρινθο. Ο Ακροκόρινθος εγκαταλείφθηκε, ενώ σύντομα και το Άργος ερημώθηκε από τους κατοίκους του. Όταν ξεπεράστηκε ο αρχικός πανικός, οι Πελοποννήσιοι οργάνωσαν την άμυνά τους. Κύριο μέλημά τους ήταν η καταστροφή της σοδιάς και των πηγαδιών, ούτως ώστε να προκληθούν προβλήματα τροφοδοσίας στον εχθρό. Και πράγματι η συγκεκριμένη τακτική σύντομα απέδωσε με συνέπεια να εξαντληθούν σύντομα τα αποθέματα τροφίμων στον εχθρό και μαζί τους οι στρατιώτες του Δράμαλη. Συνέπεια αυτών των εξελίξεων ήταν να μην ολοκληρωθεί η πορεία των Οθωμανών προς το πολιορκημένο Ναύπλιο. Αντίθετα εξαναγκάστηκαν να επιστρέψουν στην Κόρινθο. Τα σχέδια του Δράμαλη είχε προβλέψει ο Θ. Κολοκοτρώνης, που φρόντισε να καταλάβει καίριες θέσεις -με τους 3.500 άνδρες του- σε στενά περάσματα της περιοχής. Στα τέλη Ιουλίου ο οθωμανικός στρατός υπέστη σημαντικότατες φθορές στα Δερβενάκια (26.7.1822), τον Άγιο Σώστη (26.7.1822) και το Αγιονόρι (28.7.1822). Τελικά ο Μαχμούτ πασάς κατέφυγε στην Κόρινθο, έχοντας απολέσει σχεδόν το ένα τρίτο της αρχικής του δύναμης.

12/8/1822

Ο G. Canning αναλαμβάνει υπουργός Εξωτερικών της Αγγλίας

Η αδυναμία της Οθωμανικής αυτοκρατορίας να καταπνίξει την Ελληνική Επανάσταση και ο φόβος μήπως δημιουργηθεί ελληνικό κράτος που θα λειτουργούσε ως εκφραστής των ρώσικων συμφερόντων στα Βαλκάνια και την ανατολική Μεσόγειο επέδρασαν καθοριστικά στο να αναθεωρήσει η Αγγλία την εξωτερική της πολιτική απέναντι στους επαναστατημένους Έλληνες. Η αρ-

men, led by Mahmud Dramali Pasha. Their mission was to suppress the Revolution in the Peloponnese. In early July, Ottoman forces crossed the Isthmus and entered Corinth. Acrocorinth and -soon after- Argos were deserted by their inhabitants. Overcoming the initial panic, the revolutionary forces set to organise their defence. Their main goal was to destroy crops and wells, so as to deprive the enemy of food sources. Indeed, this tactic soon led to the depletion of food supplies for the Ottoman camp, and consequently to the exhaustion of Dramali's soldiers. This halted the Ottomans' course towards besieged Nauplion, forcing them to return to Corinth. However, as T. Kolokotronis had foreseen Dramali's plans, along with 3,500 men, he had occupied key positions in the region's narrow passages. In late July, the Ottoman army suffered significant casualties in Dervenakia (26/7/1822), Agios Sostis (26/7/1822), and Agionori (28/7/1822). Eventually, Mahmud Pasha fled to Corinth, having lost almost a third of his original manpower.

12/8/1822

G. Canning takes over as England's Foreign Secretary

The Ottoman Empire's inability to suppress the Greek Revolution, and the fear of the emergence of a Greek state that would serve Russian interests in the Balkans and the eastern Mediterranean, had a decisive effect on England's reconsideration of its foreign policy with regard to the Greek cause. Initially, upon hearing of the Greek Liberation Struggle, its position had been negative, as expressed by the English authorities of the *Ionian Islands*, and mainly by *High Commissioner* Sir T. Maitland; however, England would now adopt a more favourable stance with regard to the revolutionaries. This

νητική αρχικά στάση της στο άκουσμα της έναρξης του ελληνικού απελευθερωτικού Αγώνα, που εκφράστηκε από τις αγγλικές αρχές της *Ιονίου Πολιτείας* και κυρίως από τον *Ύπατο Αρμοστή* Th. Maitland, μεταστράφηκε στην υιοθέτηση ευνοϊκότερης θέσης για τους επαναστάτες. Στη συγκεκριμένη αλλαγή της αγγλικής πολιτικής συνέτεινε και η ανάληψη του αγγλικού υπουργείου *Εξωτερικών* από τον G. Canning, ο οποίος έλαβε τη θέση αυτή ύστερα από την αυτοκτονία του προκατόχου του R. Castlereagh (12.8.1822). Τα πρώτα σημάδια αλλαγής στην αγγλική εξωτερική πολιτική έγιναν εμφανή στις αρχές του 1823, καθώς ο Canning διέβλεπε ότι η Ελληνική Επανάσταση μπορούσε να δώσει την ευκαιρία στην Αγγλία να διευρύνει την επιρροή της στη Μεσόγειο και να διαδραματίσει πρωτεύοντα ρόλο στη διευθέτηση του *Ανατολικού Ζητήματος*, στο αν δηλαδή θα διατηρείτο η Οθωμανική αυτοκρατορία ή όχι και ποια κατάσταση θα διαμορφωνόταν στα ευρωπαϊκά της εδάφη μετά την ενδεχόμενη διάλυσή της.

shift was also facilitated by the transition of the English Ministry of *Foreign Affairs* to G. Canning, who had been appointed following the suicide of his predecessor, R. Castlereagh (12/8/1822). The first signs of change in English foreign policy became apparent in early 1823, as Canning realised that the Greek Revolution gave England the opportunity to expand its influence in the Mediterranean and play a leading role in the settlement of the *Eastern Issue*, namely, whether the Ottoman Empire would be maintained or dissolved, and in the latter case, the future developments regarding its European territories.

4/12/1822

Διάγγελμα J. Monroe υπέρ της Επανάστασης

Φιλελληνικό κίνημα προς την Ελληνική Επανάσταση δημιουργήθηκε το 1822 και στις Η.Π.Α. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η αναφορά του προέδρου της *Αμερικανικής Δημοκρατίας* J. Monroe στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του ετήσιου διαγγέλματός του στο αμερικανικό Κογκρέσο. Σύμφωνα με τη ομιλία του Monroe: «Είναι αδύνατο να βλέπει κανένας τις ταλαιπωρίες που περνάει η Ελλάδα, χωρίς να συγκινηθεί βαθύτατα. Το όνομα της Ελλάδας γεμίζει τον νου και την καρδιά με τα υψηλότερα και ευγενέστερα αισθήματα». Υποστήριζε μάλιστα ότι υπήρχε «ισχυρή ελπίδα, πως ο Λαός αυτός θα ξαναποχτήσει την ελευθερία του και τη φυσική ίση θέση του με τα υπόλοιπα

4/12/1822

J. Monroe's pro-Revolution speech

In 1822, a philhellenic movement towards the Greek Revolution emerged in the USA. This was reflected in a reference to Greece in *US* President J. Monroe's annual address to the Congress. Monroe stated that: "It is impossible to look to the oppressions of the country [...] without being deeply affected. The mention of Greece fills the mind with the most exalted sentiments". He also maintained that "a strong hope is entertained that these people will recover their independence and resume their equal station among the nations of the earth". Nonetheless, the Congress insisted on the strict neutrality of the *American Republic* and its non-interference in European

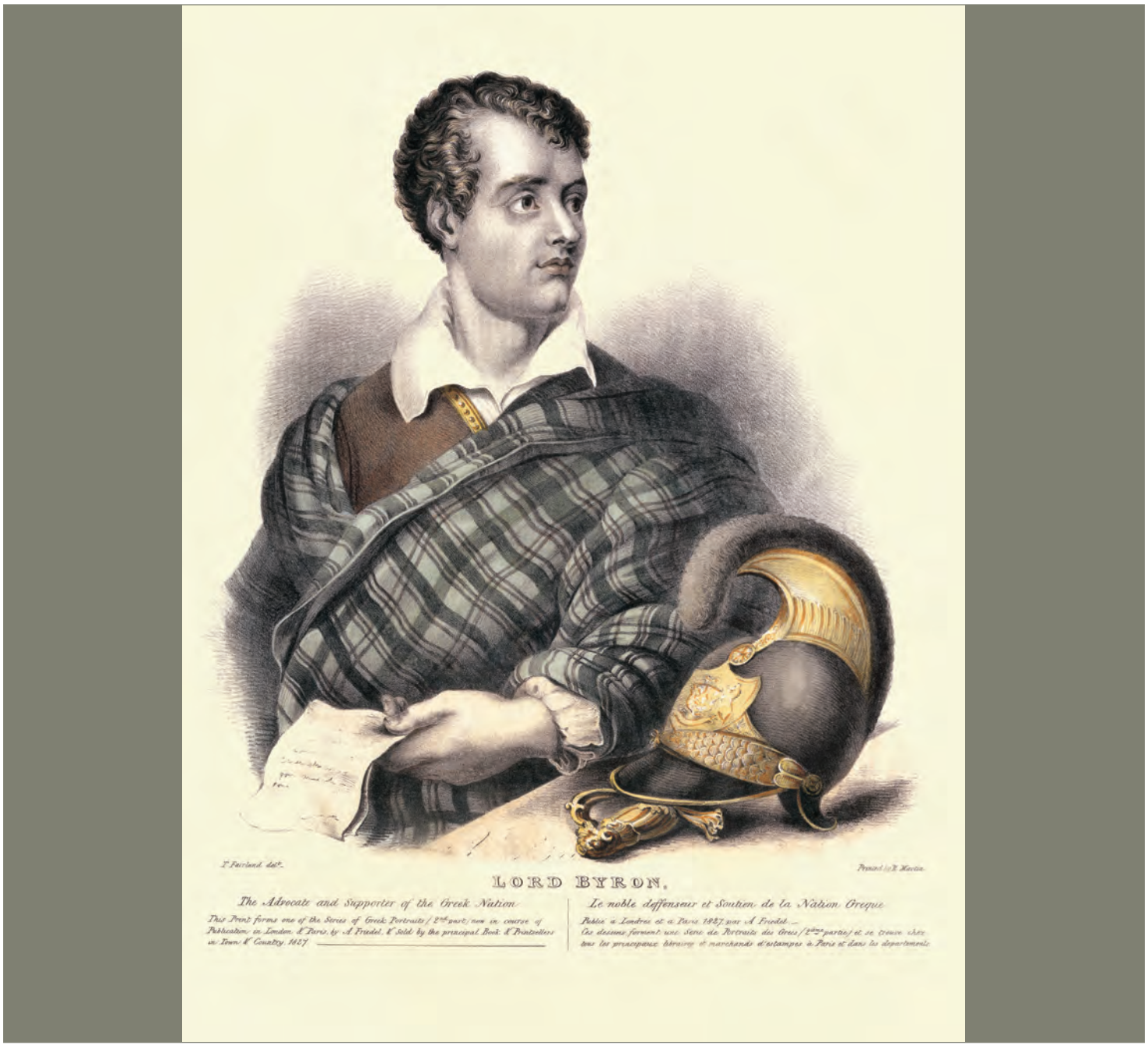
LORD BYRON.
The Advocate and Supporter of the Greek Nation.
This Print forms one of the Series of Greek Portraits / 2nd part / now in course of Publication in London & Paris, by A. Friedel, & Sold by the principal Book & Printsellers in Town & Country. 1827
Le noble défenseur et Soutien de la Nation Grecque.
Publié à Londres et à Paris 1827 par A. Friedel. — Ces dessins forment une Serie de Portraits des Grecs / 2ème partie / et se trouve chez tous les principaux libraires et marchands d'estampes à Paris et dans les departements.

έθνη στον κόσμο». Ωστόσο το Κογκρέσο επέμενε στην αυστηρή ουδετερότητα της *Αμερικανικής Δημοκρατίας* και στη μη ανάμιξή της στις ευρωπαϊκές υποθέσεις. Παρά την ουδετερότητα της εξωτερικής πολιτικής των Η.Π.Α. η κοινή γνώμη της χώρας δεν σταμάτησε να ενδιαφέρεται για τους επαναστατημένους Έλληνες, όπως άλλωστε φανερώνει η σύσταση -σε Βοστόνη, Νέα Υόρκη, Φιλαδέλφεια- φιλελληνικών *κομιτάτων*, τα οποία ενίσχυσαν υλικά και ηθικά την Επανάσταση.

13/4/1823

Νόμος της Επιδαύρου

Ο *Νόμος της Επιδαύρου* (13.4.1823), όπως ονομάστηκε το αναθεωρημένο από τη Β΄ Εθνοσυνέλευση σύνταγμα, προσπάθησε να ενισχύσει το κύρος και τον ρόλο της κεντρικής εξουσίας, καταργώντας τις περιφερειακές διοικήσεις και εξασφαλίζοντας μέσω της κατάργησής τους την πολιτική ενότητα στους επαναστατημένους Έλληνες. Το σύνταγμα κατήργησε την απόλυτη ισοτιμία μεταξύ του *Βουλευτικού* και του *Εκτελεστικού* ως προς την κατάρτιση των νόμων. Η Εθνοσυνέλευση κατήργησε τον τίτλο του αρχιστρατήγου, ο οποίος είχε απονεμηθεί πρωτύτερα στον Θ. Κολοκοτρώνη (28.4.1821), και ανέθεσε τη διεύθυνση των στρατιωτικών θεμάτων σε τριμελή επιτροπή. Σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα το νέο σύνταγμα παρείχε εγγυήσεις που ξεπερνούσαν αυτές του *Πολιτεύματος της Επιδαύρου* και σχετίζονταν με την ελευθερία της έκφρασης και του Τύπου, τη ρητή απαγόρευση της

affairs. Despite the neutrality of US foreign policy, public opinion remained interested in the Greek revolutionaries, as illustrated by the establishment of philhellenic *committees* in Boston, New York, and Philadelphia, which offered material and moral support to the Revolution.

13/4/1823

The Law of Epidaurus

The Law of Epidaurus (13/4/1823), as the constitution revised by the Second National Assembly was called, sought to strengthen the power and role of the central government by abolishing regional administrations, and thereby ensuring the political unity of the Greek revolutionaries. The constitution abolished the absolute parity between the *Parliamental* and the *Executive* powers, with regard to drafting laws. The National Assembly also abolished the title of 'Commander in Chief', which had previously been awarded to T. Kolokotronis (28/4/1821), and assigned the administration of military affairs to a three-member committee. With regard to human rights, the new constitution provided guarantees beyond those of the *Epidaurus Constitution*, in relation to the freedom of expression and the freedom of the press, the explicit prohibition of slavery and the slave trade, and the recognition of the "right to address the authorities". These guarantees applied not only to Greek citizens,

δουλείας και του δουλεμπορίου, την αναγνώριση «του δικαιώματος του αναφέρεσθαι εις τας αρχάς». Οι συγκεκριμένες εγγυήσεις κάλυπταν όχι μόνο τους Έλληνες πολίτες, αλλά και όσους κατοικούσαν στην ελληνική επικράτεια. Το σύνταγμα τέλος θέσπιζε τη δημοσιότητα των δικαστικών συνεδριάσεων, καθόριζε τον χρόνο προφυλάκισης και απαιτούσε την ύπαρξη εντάλματος, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η οποιαδήποτε σύλληψη.

28/12/1823

Σχέδιο των Τριών Τμημάτων

Η μεταστροφή της αγγλικής πολιτικής υπέρ της Ελληνικής Επανάστασης (αρχές 1823) προκάλεσε την παρέμβαση της Ρωσίας, που ανησυχούσε για το ενδεχόμενο υπονόμευσης της δικής της επιρροής στα Βαλκάνια και την ανατολική Μεσόγειο. Υπό την πίεση αυτών των ενδεχόμενων εξελίξεων ο τσάρος Αλέξανδρος Α΄ ανέλαβε διπλωματική πρωτοβουλία για την επίλυση του ελληνικού ζητήματος. Συγκεκριμένα υπέβαλε -στα τέλη του 1823- το *Σχέδιο των Τριών Τμημάτων*, το οποίο ακολουθούσε το διοικητικό πρότυπο και το νομικό καθεστώς των Παραδουνάβιων Ηγεμονιών (Μολδαβία, Βλαχία). Το *Σχέδιο* προέβλεπε την ίδρυση τριών αυτόνομων ηγεμονιών στον ελλαδικό χώρο, από τις οποίες η πρώτη (*Ανατολική Ελλάδα*) θα περιελάμβανε τη Θεσσαλία, τη Βοιωτία και την Αττική, η δεύτερη (*Δυτική Ελλάδα*) την Ήπειρο και την Αιτωλοακαρνανία και η τρίτη (*Νότια Ελλάδα*) την Πελοπόννησο και την Κρήτη. Ο Σουλτάνος θα διατηρούσε στην επικυριαρχία του στις τρεις προαναφερθείσες ηγεμονίες, την οποία θα διασφάλιζε η παρουσία κατά τόπους οθωμανικών φρουρών, ενώ θα εισέπραττε ετήσιο φόρο υποτέλειας. Οι Έλληνες θα είχαν αποκλειστικό προνόμιο τη διοίκηση των Ηγεμονιών, οι οποίες -στο πλαίσιο του αυτόνομου χαρακτήρα τους- θα

but to all residents within the Greek territory. Finally, the constitution determined the time-period of pre-trial detention, and established the public nature of court hearings, as well as the requirement of a warrant for an arrest to take place.

28/12/1823

The Three-Part Plan

The shift in English policy in favour of the Greek Revolution (early 1823) provoked the intervention of Russia, which was concerned that its own influence in the Balkans and the eastern Mediterranean could be undermined. Under the pressure of these possible developments, Tsar Alexander I undertook a diplomatic initiative to resolve the Greek issue. Specifically, in late 1823, he submitted the *Three-Part Plan*, which followed the administrative model and legal status of the Danubian Principalities (Moldavia, Wallachia). The *Plan* provided for the establishment of three autonomous principalities in the Greek territory, of which the first (*Eastern Greece*) would include Thessaly, Boeotia, and Attica, the second (*Western Greece*) Epirus and Aetoloakarnania, and the third (*Southern Greece*) the Peloponnese and Crete. The Sultan would maintain his supremacy in all three principalities, as ensured by the presence of Ottoman guards in various locations, while he would receive an annual servitude tax. The Greeks would be exclusively in charge of the administration of the principalities, which -in the context of their autonomous character- would have their own flag, and would be represented at the Sublime Porte by the Ecumenical Patriarch.

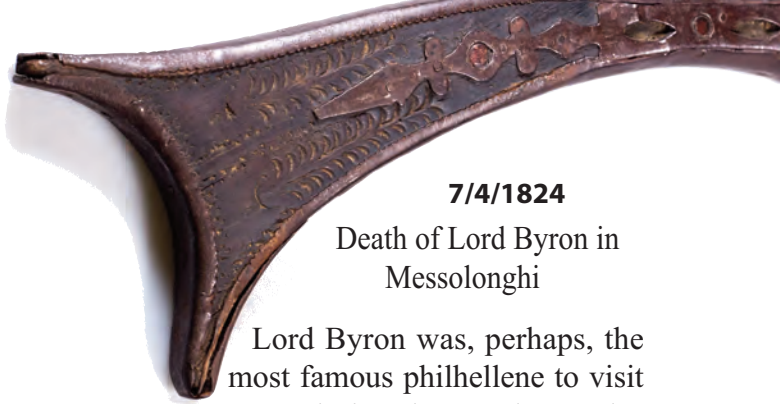

είχαν τη δική τους σημαία και θα αντιπροσωπεύονταν στην Υψηλή Πύλη από τον Οικουμενικό Πατριάρχη.

7/4/1824

Θάνατος λόρδου Byron στο Μεσολόγγι

Ο γνωστότερος ίσως φιλέλληνας που επισκέφθηκε τον ελλαδικό χώρο κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης υπήρξε ο λόρδος Byron. Ο «Μυλόρδος», όπως τον αποκαλούσαν οι επαναστάτες, βρέθηκε τις παραμονές των Χριστουγέννων του 1823 στο Μεσολόγγι (24.12.1823) και παρέμεινε εκεί έως και τον θάνατό του (7.4.1824). Κατά τη διάρκεια της παραμονής του Byron στο Μεσολόγγι κύρια μέριμνά του ήταν η ενίσχυση των οχυρωματικών έργων της πόλης και η συγκρότηση σώματος Πυροβολικού. Παράλληλα ανέλαβε τη μισθοδοσία Σουλιωτών στρατιωτών. Ο θάνατός του αναγνωρίστηκε από τους επαναστατημένους Έλληνες ως πλήγμα στην πορεία του απελευθερωτικού Αγώνα, όχι μόνο για το κύρος που τον περιέβαλε, αλλά και για τον ρόλο του ως αντιπροσώπου της *Φιλελληνικής Επιτροπής του Λονδίνου*. Ωστόσο η απώλεια του Άγγλου ποιητή και φιλέλληνα συνέβαλλε τα μέγιστα στο να προβληθεί διεθνώς ο απελευθερωτικός Αγώνας των Ελλήνων.

30/5/1824

Καταστροφή της Κάσου

Παρά τις εκκλήσεις των κατοίκων της Κάσου στο *Εκτελεστικό* για αποστολή στο νησί τους στρατευμάτων και πολεμοφοδίων, αυτές απέβησαν άκαρπες. Το νησί υπεράσπιζαν μόνο 600 ένοπλοι Κάσιοι και άλλοι τόσοι Κρήτες πρόσφυγες. Στα τέλη Μαΐου (1824) στην Κάσο αποβιβάστηκαν -από οθωμανοαιγυπτιακά πλοία- 4.000 περίπου στρατιώτες υπό τη διοίκηση του Χουσεΐν μπέη.

7/4/1824

Death of Lord Byron in Messolonghi

Lord Byron was, perhaps, the most famous philhellene to visit Greece during the Greek Revolution. “Mylord”, as the revolutionaries called him, had visited Messolonghi on Christmas Eve of 1823, (24/12/1823), and remained there until his death (7/4/1824). During Byron’s stay in Messolonghi, his main concerns were the reinforcement of the city’s fortifications and the formation of an Artillery Corps. At the same time, he undertook the payroll of Souliot soldiers. The Greek revolutionaries perceived his death as an important blow to the course of the Liberation Struggle, due to both the prestige that was attached to his personality and his role as a representative of the *London Philhellenic Committee*. However, the loss of the English poet and philhellene contributed greatly to the international promotion of the Greek Liberation Struggle.

30/5/1824

Destruction of Kassos

The people of Kassos had requested that troops and ammunition be sent to their island, but their calls had gone unanswered. The island’s defence comprised solely of 600 armed natives and approximately 600 refugees from Crete. In late May (1824), approximately 4,000 soldiers on Ottoman-Egyptian ships, under the command of Hussein Bey, landed in Kassos. The defenders of the island put up a fierce resistance. Nevertheless, the attackers opened heavy artillery fire and captured Kassos within a short period of time. The enemy troops then

Οι υπερασπιστές του νησιού πρόβαλαν σθεναρή αντίσταση. Δεν μπόρεσαν όμως να ανακόψουν την πορεία των επιτιθέμενων, οι οποίοι κατόρθωσαν σε σύντομο χρονικό διάστημα, ύστερα από σφοδρό κανονιοβολισμό, να κυριεύσουν την Κάσο. Στη συνέχεια τα εχθρικά

carried out extensive massacres, looting, and imprisonments. More than 2,000 Kassians and Cretans were slaughtered, while as many others were taken prisoner. Certain residents managed to escape arrest and take refuge on the neighbouring island of Karpathos.

στρατεύματα προέβησαν σε γενικευμένες σφαγές, λεηλασίες και αιχμαλωσίες. Περισσότεροι από 2.000 Κάσιοι και Κρήτες σφαγιάσθηκαν, ενώ άλλοι τόσοι αιχμαλωτίστηκαν. Ορισμένοι κάτοικοι κατόρθωσαν να γλυτώσουν τη σύλληψη και να καταφύγουν στο γειτονικό νησί της Καρπάθου.

21/6/1824

Καταστροφή των Ψαρών

Λίγες εβδομάδες μετά την καταστροφή της Κάσου ο οθωμανικός στόλος προσπάθησε να καταστείλει την Επανάσταση και στα Ψαρά. Στο νησί εκτός από τους 7.000 κατοίκους του υπήρχαν και 13.000 πρόσφυγες από διάφορες περιοχές. Η στρατιωτική δύναμη των Ψαρών αποτελείτο από 1.300 Ψαριανούς, 700 πρόσφυγες και 1.000 Θεσσαλούς και Μακεδόνες. Οι υπερασπιστές του νησιού, προκειμένου να ενισχύσουν την άμυνά τους, μετέφεραν περισσότερα από 300 κανόνια από τα πλοία στην ξηρά. Στις 20 Ιουνίου ο οθωμανικός στόλος αποτελούμενος από 200 περίπου πλοία μετέφερε στο νησί στρατιωτική δύναμη 12.000 ανδρών υπό τη διοίκηση του Χοσρέφ πασά. Η σθεναρή αντίσταση των ελληνικών στρατευμάτων απέτρεψε αρχικά τις εχθρικές αποβατικές προσπάθειες. Ωστόσο οι υπέρτερες οθωμανικές δυνάμεις ενέτειναν τις προσπάθειές τους, προκειμένου να κυριεύσουν τα Ψαρά. Και πράγματι ύστερα από πολύωρες μάχες σε όλη την έκταση του νησιού (Χώρα, Φτελιό, Κάναλο κ.λπ.) ο σκοπός των Οθωμανών επετεύχθη. Όσο για τους Ψαριανούς οι περισσότεροι από τους μισούς σκοτώθηκαν ή αιχμαλωτίστηκαν, ενώ μεγάλο κύμα προσφύγων κατέφυγε στις Σπέτσες και τις Κυκλάδες. Οι καταστροφές στην Κάσο και στα Ψαρά συνέτειναν στο να αναζωπυρωθεί το φιλελληνικό ενδιαφέρον στην Ευρώπη, αλλά και τις Η.Π.Α.

21/6/1824

Destruction of Psara

A few weeks following the destruction of Kassos, the Ottoman fleet tried to suppress the Revolution in Psara. In addition to its 7,000 inhabitants, there were also 13,000 refugees from various areas living on the island. The military force of Psara consisted of 1,300 Psarians, 700 refugees, and 1,000 Thessalians and Macedonians. To strengthen their defence, the revolutionaries transported more than 300 cannons from ships to the island. On June 20, the Ottoman fleet, with approximately 200 ships, transported to the island a military force of 12,000 men, under the command of Hüsrev Mehmed Pasha. The fierce resistance of the Greek troops initially prevented the enemy from landing. However, the superior Ottoman forces intensified their efforts to capture Psara. Indeed, after many hours of fighting throughout the island (Chora, Ftelio, Kanalo, etc.), the Ottomans achieved their goal. More than half of the Psarians were killed or imprisoned, while a large wave of refugees fled to Spetses and the Cyclades. The destruction of Kassos and Psara contributed to rekindling the philhellenic sentiment in Europe and the USA.

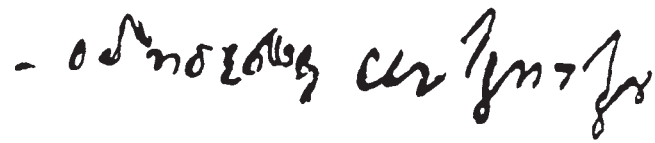

6, 29/8/1824

Ναυμαχίες σε Μυκάλη και Γέροντα

Στις επιτυχημένες πολεμικές επιχειρήσεις του ελληνικού στόλου κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης συγκαταλέγονται οι ναυμαχίες στο στενό της Μυκάλης (πλησίον Σάμου) και στον κόλπο του Γέροντα (απέναντι από τη Λέρο), στις οποίες διακρίθηκαν ο Κ. Κανάρης και οι Γ. Σαχτούρης και Α. Μιαούλης αντίστοιχα. Ύστερα μάλιστα από την ήττα στη Μυκάλη εγκαταλείφθηκε εκ μέρους των Οθωμανών η προσπάθεια κατάληψης της Σάμου. Από τις συγκεκριμένες ναυμαχίες καθίσταται εμφανές ότι ο οθωμανικός στόλος δεν χρησιμοποιήθηκε από τον Σουλτάνο επαρκώς, προκειμένου να καταστείλει τις κατά τόπους επαναστατικές εστίες, αλλά μόνο επικουρικά. Η επιχειρησιακή αυτή τακτική καταδεικνύει την προτεραιότητα της Υψηλής Πύλης στο να καταστείλει την εξέγερση στην ηπειρωτική χώρα. Κατά συνέπεια τα νησιά του Αιγαίου δεν υπήρξαν οι κύριοι πολεμικοί στόχοι των Οθωμανών. Εξαίρεση αποτέλεσαν οι ενέργειες ενάντια στη Σάμο (1821, 1824), η κατάληψη και σφαγή της Χίου (1822), οι λεηλασίες και οι σφαγές στην Κάσο (1824) και τα Ψαρά (1824).

11-12/2/1825

Απόβαση αιγυπτιακών δυνάμεων
στη νότια Πελοπόννησο

Ο σουλτάνος Μαχμούτ Β΄ διαπιστώνοντας ότι δεν μπορούσε να καταστείλει την εξέγερση των χριστιανών υπηκόων του στον νότιο ελλαδικό χώρο αποτάθηκε στον αντιβασιλέα της Αιγύπτου Μωχάμετ Άλη, ζητώντας τη στρατιωτική του συνδρομή με αντάλλαγμα την Κρήτη και τη διοίκηση της Πελοποννήσου. Ο Μωχάμετ Άλη αποδεχόμενος την πρόταση συγκρότησε

6, 29/8/1824

Naval battles in Mykali and Gerontas

The successful military operations of the Greek fleet during the Greek Revolution include the naval battles in the Strait of Mykali (near Samos) and in the gulf of Gerontas (opposite Leros), in which K. Kanaris, and G. Sachtouris and A. Miaoulis, respectively, stood out. In fact, following the defeat in Mykali, the Ottomans abandoned all efforts to occupy Samos. These naval battles show that the Ottoman fleet was not adequately employed by the Sultan to suppress local revolutionary strongholds, but was rather utilised as an auxiliary means. This operational tactic demonstrates that the Sublime Porte's priority was the suppression of the uprising on the mainland. Consequently, the Aegean islands had not constituted the Ottomans' primary military targets. The actions against Samos (1821, 1824), the occupation and massacre of Chios (1822), and the looting and massacres in Kasos (1824) and Psara (1824) were exceptions to this rule.

11-12/2/1825

Landing of Egyptian forces in the southern Peloponnese

Finding that he could not suppress the revolt of his subjects in southern Greece, Sultan Mahmud II turned to Muhammad Ali, Viceroy of Egypt, requesting his military assistance, in exchange for Crete and the administration of the Peloponnese. Accepting this invitation, Muhammad Ali formed a strong expeditionary force to be led by his adopted son, Ibrahim Pasha. This appeared to be an ideal opportunity to demonstrate his modern and powerful army; at the same time, by occupying territory in the south of the Balkan Peninsula, he would

ισχυρό εκστρατευτικό σώμα υπό την ηγεσία του θετού του γιού Ιμπραήμ πασά. Ο Αιγύπτιος αντιβασιλέας εξέλαβε την πρόσκληση ως ιδανική ευκαιρία, για να επιδείξει τον εκσυγχρονισμένο και ισχυρό του στρατό και συγχρόνως να αποκτήσει ο ίδιος με την κατοχή εδαφών στα νότια της βαλκανικής χερσονήσου την πρώτη του βάση στην Ευρώπη, από όπου θα μπορούσε να πραγματοποιήσει τα σχέδιά του, να περιέλθει δηλαδή η Οθωμανική αυτοκρατορία στην κυριαρχία του. Οι οθωμανοαιγυπτιακές δυνάμεις, αφού είχαν καταπνίξει τις εξεγέρσεις σε Κρήτη, Κάσο και Ψαρά, αποβιβάστηκαν ανεμπόδιστες στις ακτές της Μεσσηνίας (11-12.2.1825), στοχεύοντας πλέον στην καταστολή της Ελληνικής Επανάστασης.

20/5/1825

Μάχη στο Μανιάκι και θάνατος του Παπαφλέσσα

Ύστερα από τη μάχη στη Σφακτηρία (26.4.1825) ο Ιμπραήμ πασάς κατέλαβε με τις στρατιωτικές του δυνάμεις το Ναυαρίνο (29.4.1825) και κινήθηκε ανατολικότερα. Ο Γρ. Δικαίος (Παπαφλέσσας) με 1.500 άνδρες προσπάθησε να ανακόψει την προέλασή του. Προκειμένου να πραγματοποιήσει τον σκοπό αυτό, ταμπουρώθηκε στους βράχους του Μανιακίου και ανέμενε τον εχθρό. Στη θέα όμως των 3.000 Αιγυπτίων μεγάλο μέρος των συμπολεμιστών του εγκατέλειψε τις θέσεις του, αφήνοντας τον Παπαφλέσσα μόνο με 500 στρατιώτες. Ορισμένοι από τους οπλαρχηγούς του Δικαίου τον συμβούλευσαν να εγκαταλείψει την περιοχή και να επιλέξει κάποια άλλη καταλληλότερη, για να αντιμετωπίσει τον Ιμπραήμ πασά. Οι συμβουλές τους δεν εισακούστηκαν και ο Παπαφλέσσας ξεκίνησε τη μάχη το πρωί της 20η Μαΐου, χωρίς ωστόσο να καταφτάσουν σε αυτόν οι αναμενόμενες στρατιωτικές ενισχύσεις. Η μάχη υπήρξε σκληρή και διήρκησε -με

have his first base in Europe, wherefrom he could carry out his plan to bring the Ottoman Empire under his rule. The Ottoman-Egyptian forces suppressed the uprisings in Crete, Kassos, and Psara, and landed unhindered on the shores of Messinia (11-12/2/1825) to complete their mission, namely to suppress the Greek Revolution.

20/5/1825

Battle of Maniaki and death of Papaflessas

αμείωτη ένταση- περισσότερες από οκτώ ώρες. Παρά την υπέρμετρη γενναιότητα που επέδειξαν οι αμυνόμενοι, δεν κατόρθωσαν να απωθήσουν τις αιγυπτιακές δυνάμεις, με συνέπεια να σκοτωθούν σχεδόν όλοι ηρωικά μαχόμενοι, συμπεριλαμβανομένου και του Γρ. Δικαίου.

5/6/1825

Δολοφονία Οδ. Ανδρούτσου στην Ακρόπολη

Following the battle of Sfaktiria (26/4/1825), the military forces led by Ibrahim Pasha captured Navarino (29/4/1825) and moved further east. G. Dikaios (Papaflessas), along with 1,500 men, tried to intercept Ibrahim's course of action. To accomplish this, he huddled on the rocks of Maniaki and awaited the enemy. At the sight of the 3,000 Egyptians, however, most of his comrades abandoned their positions, leaving Papaflessas with only 500 soldiers. Certain chieftains advised him to leave the area and prompted him to confront Ibrahim Pasha at a different, more suitable location. Papaflessas ignored this advice and commenced the battle on the morning of May 20th, although the military reinforcements he had been expecting had not reached him. The battle was fierce and lasted -with undiminished intensity- more than eight hours. Despite the defenders' extraordinary bravery, they failed to repel the Egyptian forces; nearly all of them -including G. Dikaios- died fighting heroically.

5/6/1825

Assassination of O. Androutsos at the Acropolis

One of the most important events provoked by internal political controversy during the Greek Revolution, the assassination of O. Androutsos, took place at the Acropolis of Athens (5/6/1825). Although he was one of the strongest chieftains of the Revolution, since 1824 Androutsos had been marginalised in the socio-political power relations formed by the government of the revolutionaries. In fact, he had been targeted by new political actors -particularly by I. Kolettis- who viewed Androutsos as an important obstacle to their control of the armed forces of eastern Central Greece. I. Gouras, one of Androutsos's highest ranking comrades and a capable mili-

Στην Ακρόπολη των Αθηνών διαδραματίστηκε ένα από τα σημαντικότερα επεισόδια των εσωτερικών πολιτικών αντιπαραθέσεων στη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης, η δολοφονία του Οδ. Ανδρούτσου (5.6.1825). Ο Ανδρούτσος, αν και υπήρξε από τους ισχυρότερους οπλαρχηγούς της Επανάστασης, είχε τεθεί από το 1824 και έπειτα στο περιθώριο των κοινωνικοπολιτικών σχέσεων εξουσίας που είχαν διαμορφωθεί από την επαναστατική διοίκηση. Βρέθηκε μάλιστα στο στόχαστρο νεοπαγών πολιτικών παραγόντων -κυρίως του Ι. Κωλέττη-, οι οποίοι θεωρούσαν τον Ανδρούτσο ισχυρό εμπόδιο στην προσπάθειά τους να ελέγξουν τους ενόπλους της ανατολικής Στ. Ελλάδας. Ο Ι. Γκούρας, πρωτοπαλίκαρο του Ανδρούτσου και ικανός στρατιωτικός, αναδείχτηκε -με την εύνοια του Κωλέττη- σε σημαντικό οπλαρχηγό της περιοχής. Σε αυτόν ανατέθηκε -στα τέλη του 1824- να συλλάβει τον Στερεοελλαδίτη οπλαρχηγό και να τον φυλακίσει στην Ακρόπολη, που είχε επανακαταληφθεί από τους Έλληνες, με την κατηγορία της προδοσίας. Στη φυλακή παρέμεινε έως τον Ιούνιο (1825), οπότε και δολοφονήθηκε με εντολή του Γκούρα.

13/6/1825

Μάχη στους Μύλους της Λέρνας

Τον Ιούνιο του 1825 οι αιγυπτιακές δυνάμεις εισήλθαν σε μια εντελώς ερειπωμένη Τριπολιτσά, την οποία και κατέλαβαν άμεσα. Δύο ημέρες αργότερα (13.6.1825) ο Ιμπραήμ πασάς κινήθηκε ταχύτατα προς το Ναύπλιο, για να το κυριεύσει. Στη θέση «Μύλοι» -στην πεδιάδα του Άργους- οι Δ. Υψηλάντης, Κ. Μαυρομιχάλης, Ι. Μακρυγιάννης με ορισμένες εκατοντάδες ενόπλων κατόρθωσαν να επιτύχουν την πρώτη νίκη ενάντια στις αήττητες έως τότε εχθρικές δυνάμεις και να αποκόψουν προσωρινά την πορεία τους. Στη θέα των ελληνικών

tary man, had been favoured by Kolettis and had become an important chieftain in the region. In late 1824, he was ordered to arrest the Roumeliot chieftain on the charge of treason, and imprison him on the Acropolis, which had been recaptured by the Greeks. Androutsos remained in prison until June (1825), when he was assassin

13/6/1825

Battle at the Mills of Lerna

In June 1825, the Egyptian forces entered a completely deserted Tripolitsa, which they occupied immediately. Two days later (13/6/1825), Ibrahim Pasha moved swiftly to conquer Nauplion. On the plain of Argos, in a position called Lerna Mills, D. Ypsilantis, K. Mavromichalis, and I. Makrygiannis, with a few hundred armed men, managed to achieve the first victory against the hitherto undefeated enemy forces, and to temporarily interrupt their course. At the sight of the Greek troops, the Egyptians launched an all-out offensive against them. They attacked the Greeks' right wing three times, but, each time, were repulsed by the soldiers of K. Mavromichalis. The central line of defence was successfully upheld by I. Makrygiannis, who was fighting with very few soldiers. Nonetheless, Makrygiannis seriously injured his right arm during the battle and was, therefore, forced to leave. Following their defeat at the Lerna Mills, which boosted the Greek revolutionaries' morale, the Egyptian troops returned to the centre of the Peloponnese. Ibrahim then moved westwards, destroying and looting his way through western and central Peloponnese.

στρατευμάτων οι Αιγύπτιοι εξαπέλυσαν γενική επίθεση. Τρεις φορές επιτέθηκαν εναντίον της δεξιάς πτέρυγας των Ελλήνων, αλλά και τις τρεις φορές απωθήθηκαν από τους στρατιώτες του Κ. Μαυρομιχάλη. Στο κέντρο της άμυνας αγωνιζόταν ο Ι. Μακρυγιάννης που με ελάχιστους στρατιώτες ανέκοψε τις εχθρικές επιθέσεις. Ωστόσο ο Μακρυγιάννης τραυματίστηκε σοβαρά στο δεξί του χέρι κατά τη διάρκεια της μάχης και αναγκάστηκε να αποχωρήσει. Ύστερα από την ήττα στους Μύλους, που τόνωσε το ηθικό των επαναστατημένων Ελλήνων, τα αιγυπτιακά στρατεύματα επέστρεψαν στο κέντρο της Πελοποννήσου. Στη συνέχεια ο Ιμπραήμ κινήθηκε δυτικά, προκαλώντας καταστροφές και λεηλασίες στη δυτική και κεντρική Πελοπόννησο.

23/3/1826

Πρωτόκολλο Πετρούπολης

Στα 1826 οι πιθανότητες να παρέμβουν δυναμικά οι Μ. Δυνάμεις, για να επιλύσουν το ελληνικό ζήτημα, είχαν πλέον αυξηθεί σημαντικά. Λίγες ημέρες μετά την επίδοση ρωσικού τελεσιγράφου (5.3.1826) στην Υψηλή Πύλη, και ενώ ο Τσάρος εμφανιζόταν φαινομενικά αδιάφορος για την Ελληνική Επανάσταση, υπογράφηκε στην Πετρούπολη το ομώνυμο πρωτόκολλο. Στη συνομολόγησή του συμμετείχαν ο υπουργός *Εξωτερικών* της Ρωσίας Nesselrode και ο δούκας του Ουέλινγκτον. Βάσει του *Πρωτοκόλλου της Πετρούπολης* το ελληνικό κράτος θα ήταν εξάρτημα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και οι Έλληνες θα πλήρωναν ετήσιο φόρο στον Σουλτάνο, το ύψος του οποίου θα καθοριζόταν κάθε φορά με κοινή συμφωνία. Η σημαντικότητα του πρωτοκόλλου έγκειτο στο ότι για πρώτη φορά σε επίσημη διπλωματική πράξη δύο μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων γινόταν λόγος για ελληνική εθνότητα, για συγ-

23/3/1826

The Protocol of St. Petersburg

By 1826, the possibility of a dynamic intervention on the part of the Great Powers to resolve the Greek cause had significantly increased. A few days after the delivery of a Russian ultimatum (5/3/1826) to the Sublime Porte, and while the Tsar appeared seemingly indifferent to the Greek Revolution, the Protocol of St. Petersburg was signed in the namesake city. The protocol was cosigned by Russian Foreign Minister Nesselrode and the Duke of Wellington. According to the *Protocol of St. Petersburg*, the Greek state would be part of the Ottoman Empire and the Greeks would pay an annual tax to the Sultan, the amount of which would be determined each time by mutual agreement. The importance of the protocol laid in the fact that, for the first time in an official diplomatic act, two great European powers mentioned a Greek ethnicity, and the formation of a Greek state that would include both mainland and islands and be recognised by the name Hellas, at a time in fact when the Revolution had been almost suppressed. At a European level, the significance of this diplomatic document lies in that it dissolved the cohesion of the *Holy Alliance,* as two out of the five Great Powers of the time decided against its principles.

10/4/1826

Exodus of the guard of Messolonghi

The second siege of Messolonghi, which took place in two phases, began in late April (1825) and lasted an entire year. Until October, the besieged withstood the enemy's pressures and even forced Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) to weaken his attacks several times.

κρότηση ελληνικής κρατικής οντότητας με χερσαία εδάφη και νησιά, που θα αναγνωριζόταν με το όνομα Ελλάς, σε μια χρονική περίοδο μάλιστα, όπου η Επανάσταση είχε σχεδόν κατασταλεί. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο η σημασία του συγκεκριμένου διπλωματικού εγγράφου έγκειται στο ότι διέλυσε τη συνοχή της *Ιερής Συμμαχίας*, αφού δύο από τις πέντε Μ. Δυνάμεις της εποχής αποφάσισαν αντίθετα στις αρχές της *Συμμαχίας*.

10/4/1826

Έξοδος της φρουράς του Μεσολογγίου

Η τρίτη πολιορκία του Μεσολογγίου, που πραγματοποιήθηκε σε δύο φάσεις, ξεκίνησε στα τέλη Απριλίου (1825) και διήρκησε ένα ολόκληρο έτος. Έως τον Οκτώβριο οι πολιορκημένοι άντεξαν την πίεση που ασκούσαν οι εχθροί και υποχρέωσαν αρκετές φορές τον Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή) να χαλαρώσει τις επιθέσεις του. Από τον Νοέμβριο του 1825 και έως τον Φεβρουάριο του 1826, οπότε και ενισχύθηκαν τα οθωμανικά στρατεύματα από τις αιγυπτιακές δυνάμεις του Ιμπραήμ, η πολιορκία κατέστη σταδιακά ασφυκτική. Δύο σχεδόν μήνες αργότερα, την Κυριακή των Βαΐων, οι εξαντλημένοι από τη δωδεκάμηνη πολιορκία και την πείνα υπερασπιστές της πόλης πραγματοποίησαν ηρωική Έξοδο. Στο Μεσολόγγι υπήρχαν περισσότερα από 10.000 άτομα, εκ των οποίων οι 5.500 ήσαν γυναικόπαιδα, οι 1.500 άοπλοι, οι 600 τραυματίες και ασθενείς και μόνο οι 3.600 ήσαν οι πολεμιστές, χωρισμένοι σε τρεις φάλαγγες υπό την αρχηγία των Ν. Μπότσαρη, Κ. Τζαβέλα και Δ. Μακρή. Ύστερα από την Έξοδο στην πόλη παρέμειναν μόνο οι τραυματίες και οι ασθενείς, που ανέμεναν τους εχθρούς, για να αντιστα-

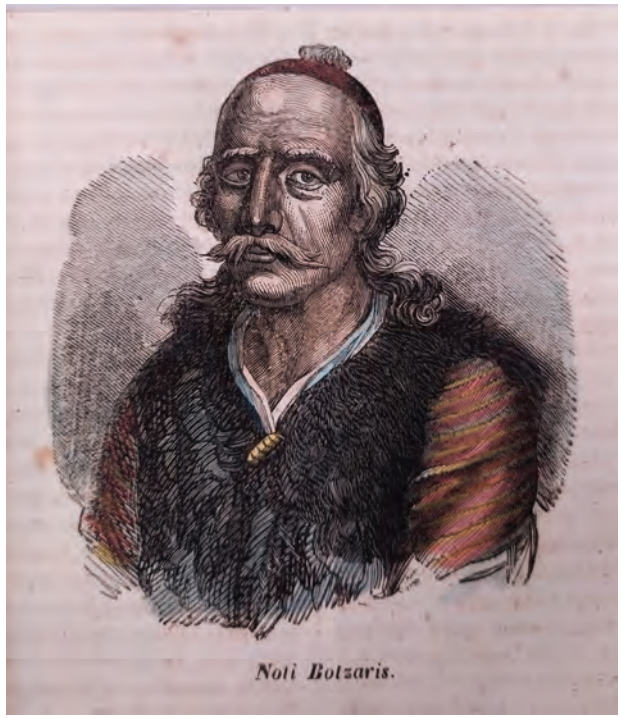

Nonetheless, from November 1825 until February 1826, when the Ottoman troops were reinforced by Ibrahim's Egyptian forces, the siege gradually became unbearable. Almost two months later, on Palm Sunday, the defenders of the city, exhausted by the twelve-month siege and famine, made a heroic Exodus. There were more than 10,000 people in Messolonghi, of which 5,500 were women and children, 1,500 were non-combatants, and 600 were wounded and sick; there were only 3,600 combatants, divided into three units, led by N. Botsaris, K. Tzavelas, and D. Makris. After the Exodus, only the wounded and the sick remained in the city, awaiting to confront the enemy. One of the main acts of resistance

THE MAID OF ATHENS.

θούν. Μία από τις κυριότερες εκδηλώσεις αντίστασης υπήρξε αυτή του Χρ. Καψάλη, ο οποίος είχε οχυρωθεί στην οικία του, που χρησίμευε και ως πυριτιδαποθήκη. Όταν ο εχθρός εισήλθε στον χώρο της οικίας, ο Καψάλης έβαλε φωτιά σε βαρέλι με μπαρούτι και ανατινάχθηκε, βρίσκοντας ηρωικό θάνατο μαζί με άλλα 400 άτομα. Όσο για τους 3.600 στρατιώτες που συμμετείχαν στην ηρωική Έξοδο, πολύ λιγότεροι από τους μισούς (1.300) κατόρθωσαν να διασωθούν και να κατευθυνθούν στο στρατόπεδο του Γ. Καραϊσκάκη στον Πλάτανο Ναυπακτίας. Όσον αφορά τα γυναικόπαιδα, μόνο 13 Σουλιώτισσες επέζησαν και ελάχιστα παιδιά. Οι απώλειες του εχθρού υπολογίζονται σε περισσότερους από 5.000 άνδρες. Ο αντίκτυπος της Εξόδου, αλλά και της πτώσης του Μεσολογγίου, υπήρξε τεράστιος στο εξωτερικό και κινητοποίησε την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη υπέρ του ελληνικού ζητήματος.

30.3.1827

Η Γ΄ Εθνοσυνέλευση ψηφίζει τον Ι. Καποδίστρια ως *Κυβερνήτη της Ελλάδος*

Η Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας ολοκλήρωσε τις εργασίες της στις αρχές Μαΐου (5.5.1827), έχοντας λάβει δύο σημαντικότατες αποφάσεις. Η πρώτη αφορούσε την ψήφιση νέου συντάγματος. Η δεύτερη απόφαση σχετιζόταν με τη θέσπιση ενός μονομελούς διοικητικού οργάνου το οποίο θα προΐστατο της εκτελεστικής εξουσίας και θα έφερε τον τίτλο του *Κυβερνήτη της Ελλάδος* (3.4.1827). Για το συγκεκριμένο αξίωμα επιλέχτηκε - για επτά χρόνια- ο Ι. Καποδίστριας, ο οποίος και αποδέχτηκε λίγο αργότερα (Αύγουστος 1827) την πρόταση της Εθνοσυνέλευσης. Η επιλογή του Καποδίστρια δεν υπήρξε τυχαία. Το πανευρωπαϊκό κύρος του πρώην υπουργού *Εξωτερικών* της Ρωσίας, σε συνδυασμό με

was that of C. Kapsalis, who locked himself up in his house, which also served as a gunpowder magazine. As the enemy entered the house, Kapsalis awaited in a barrel with gunpowder, and blew himself - along with 400 other people- up, meeting a heroic death. Of the 3,600 soldiers who participated in the heroic Exodus, far fewer than half (1,300) managed to escape and reach the camp of G. Karaiskakis in Platanos, Nafpaktia. Only 13 Souliot women survived, along with very few children. The casualties suffered by the enemy are estimated at more than 5,000 men. The Exodus, and the fall of Messolonghi, had an immense impact abroad, and strengthened European public opinion in favour of the Greek cause.

30/3/1827

The Third National Assembly votes for I. Kapodistrias as *Governor of Greece*

The National Assembly of Trizina was adjourned in early May (5/5/1827), having taken two very important decisions. The first concerned the adoption of a new constitution. The second concerned the establishment of a single-member administrative body to head the executive branch, bearing the title of *Governor of Greece* (3/4/1827). The Assembly elected Kapodistrias as Governor, for a seven-year term, and he accepted the proposal a few months later (August 1827). Kapodistrias had been chosen after careful consideration. The pan-European prestige of the former Russian Foreign Minister, combined with his unquestionable political skills and diplomatic experience, guaranteed that he would successfully carry out the immense task of building the newly-founded Greek state. Therefore, this choice was accepted by all political forces among Greek revolutionaries, either because they had confidence in his abilities or because they

ΑΘΩΓΡ. ΚΟΛΜΑΝ ΕΣΤΑΓΕΛ & ΣΙ-ΑΘΗΝΑΙ
Η ΕΝ ΝΑΥΑΡΙΝΩ ΝΑΥΜΑΧΙΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ-ΑΘΗΝΑΙ
VICTOIRE NAVALE DE NAVARIN

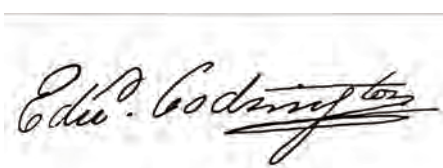

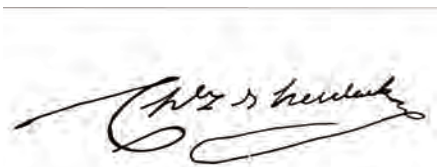

τις αδιαμφισβήτητες πολιτικές του ικανότητες και τη διπλωματική του εμπειρία, αποτελούσαν εγγύηση ότι θα διεκπεραίωνε επιτυχώς το τιτάνιο έργο της οικοδόμησης του υπό ίδρυση ελληνικού κράτους. Η συγκεκριμένη επιλογή έγινε αποδεκτή απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις των επαναστατημένων Ελλήνων, είτε γιατί είχαν εμπιστοσύνη στις ικανότητές του, είτε γιατί δεν μπορούσαν να φέρουν αντίρρηση σε μια τέτοια υποψηφιότητα. Έως την έλευση του Καποδίστρια στον ελλαδικό χώρο τη διακυβέρνηση της ελληνικής επικράτειας ανέλαβε μια τριμελής *Αντικυβερνητική Επιτροπή*.

22/4/1827

Μάχη στο Φάληρο και θανάσιμος τραυματισμός του Γ. Καραϊσκάκη

Το μεσημέρι της 22ας Απριλίου ορισμένοι θερμόαιμοι Έλληνες στρατιώτες ακροβολίστηκαν κατά μήκος της εχθρικής γραμμής στο Νέο Φάληρο, προκειμένου να συγκρουστούν με τα οθωμανικά στρατεύματα, παρά τα αρχικά επιχειρησιακά σχέδια. Μάταια ορισμένοι οπλαρχηγοί, μεταξύ των οποίων και ο Νικηταράς, προσπάθησαν να τους σταματήσουν και να αποτρέψουν τη συμπλοκή. Τελικά η ένοπλη σύγκρουση δεν άργησε να πραγματοποιηθεί. Ο Γ. Καραϊσκάκης ξύπνησε από τον θόρυβο της μάχης και κατευθύνθηκε εκεί, προκειμένου να ενημερωθεί για την εξέλιξή της. Ύστερα από 3 ώρες, και ενώ η κατάσταση φαινόταν ότι ομαλοποιείτο, ο Καραϊσκάκης, πηγαίνοντας προς το ισχυρότερο οχύρωμα των οθωμανικών δυνάμεων, τραυματίστηκε στο υπογάστριο. Αν και κατάλαβε τη σοβαρότητα της πληγής του, παρέμεινε στο πολεμικό πεδίο για αρκετή ώρα. Όταν πλέον επέστρεψε στη σκηνή, διαπιστώθηκε το μέγεθος του προβλήματος. Δυστυχώς όμως η κατάσταση ήταν μη αναστρέψιμη. Απεβίωσε την επομένη ημέρα, ανήμερα

could not object to his candidacy. Until the arrival of Kapodistrias in Greece, a three-member *Acting Vice-Governmental Commission* governed in his stead.

22/4/1827

Battle of Faliron and fatal injury of G. Karaiskakis

On April 22, despite the initial operational plans, around noon, some warm-blooded Greek soldiers lined up along the enemy line in Neo Faliron, to clash with the Ottoman troops. Although certain chiefs, including Nikitaras, tried to stop them and prevent the clash, an armed conflict soon began. G. Karaiskakis was woken up by the tumult and headed to the battlefield to take stock of developments. Three hours later, the situation appeared to be stabilising; on his way to the strongest fortification of the Ottoman forces, Karaiskakis received a wound in his stomach. Although he realised the severity of his wound, he remained at the battlefield for a long time. The severity of his injuries only became apparent when he returned to the encampment. Unfortunately, his state was irreversible. He passed away the following day, which was also his nameday, and was buried in Agios Dimitrios, Salamina. This sad instance, however, brought excitement among the enemy ranks, as one of the most powerful Greek military men was now out of the picture.

1/5/1827

Adoption of the *Political Constitution of Greece* (Third National Assembly)

The *Political Constitution of Greece* was a constitutional text comprising of 150 articles; it was considered more democratic than the previous revolutionary constitutions

της ονομαστικής του εορτής, και ενταφιάστηκε στον Άγιο Δημήτριο Σαλαμίνας. Το θλιβερό γεγονός προκάλεσε ενθουσιασμό στις τάξεις του εχθρού, καθώς είχε εκλείψει ένας από τους ισχυρότερους Έλληνες στρατιωτικούς.

1/5/1827

Ψήφιση *Πολιτικού Συντάγματος της Ελλάδος*
(Γ΄ Εθνοσυνέλευση)

Το *Πολιτικό Σύνταγμα της Ελλάδος*, ένα συνταγματικό κείμενο 150 άρθρων το οποίο θεωρείτο το πιο δημοκρατικό όχι μόνο από τα δύο προηγούμενα επαναστατικά συντάγματα, αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη, αποτελούσε σαφή ένδειξη ότι παρά τη δεινή θέση στην οποία είχαν περιέλθει οι επαναστάτες δεν ήσαν διατεθειμένοι να απομακρυνθούν από τις βασικές αρχές στις οποίες είχαν στηρίξει έως τότε τον απελευθερωτικό τους Αγώνα. Το σύνταγμα περιείχε έναν πλήρη *Χάρτη Δικαιωμάτων*, ο οποίος εγγυόταν την ασφάλεια της ζωής, της ελευθερίας και της ιδιοκτησίας των πολιτών, την ισότητά τους ενώπιον του νόμου, την αναλογική κατανομή των δημόσιων βαρών, το προσιτό των «δημοσίων επαγγελμάτων» σε όλους τους Έλληνες, την ελευθερία του λόγου και του Τύπου, τη θρησκευτική ελευθερία. Επιπρόσθετα το σύνταγμα απαγόρευε τη δουλεία, τη χρήση τίτλων ευγενείας, την ψήφιση νόμων με αναδρομική ισχύ και την κατοχή δημοσίων λειτουργημάτων από τον κλήρο. Συγχρόνως προσπαθούσε να συγκεράσει αντίρροπες τάσεις: την ανάγκη για ισχυρή κεντρική εξουσία και το δημοκρατικό και φιλελεύθερο χαρακτήρα του. Τέλος επικύρωνε ρητά -για πρώτη φορά στον ελλαδικό χώρο- την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, η οποία «ενυπάρχει εις το Έθνος πάσα εξουσία πηγάζει και υπάρχει υπέρ αυτού».

or any European constitution. This text illustrated that, despite the plight of the revolution, the Greeks were not prepared to deviate from the basic principles on which they had founded their liberation struggle. The constitution contained a complete *Charter of Rights,* which guaranteed the security of citizens' life, freedom, and property, their equality before the law, the proportional distribution of public fees, accessibility of "public professions" to all Greeks, the freedom of speech and of the press, as well as religious freedom. In addition, the constitution prohibited slavery, the use of titles of nobility, the passing of laws to be enforced retroactively, and the holding of public office by the clergy. It also aimed to reconcile two opposing tendencies: its democratic and liberal character on the one hand, and the need for a strong central government on the other. Finally, it explicitly ratified -for the first time in Greece- the principle of popular sovereignty, namely that "all power is created by the Nation and exists in its favour".

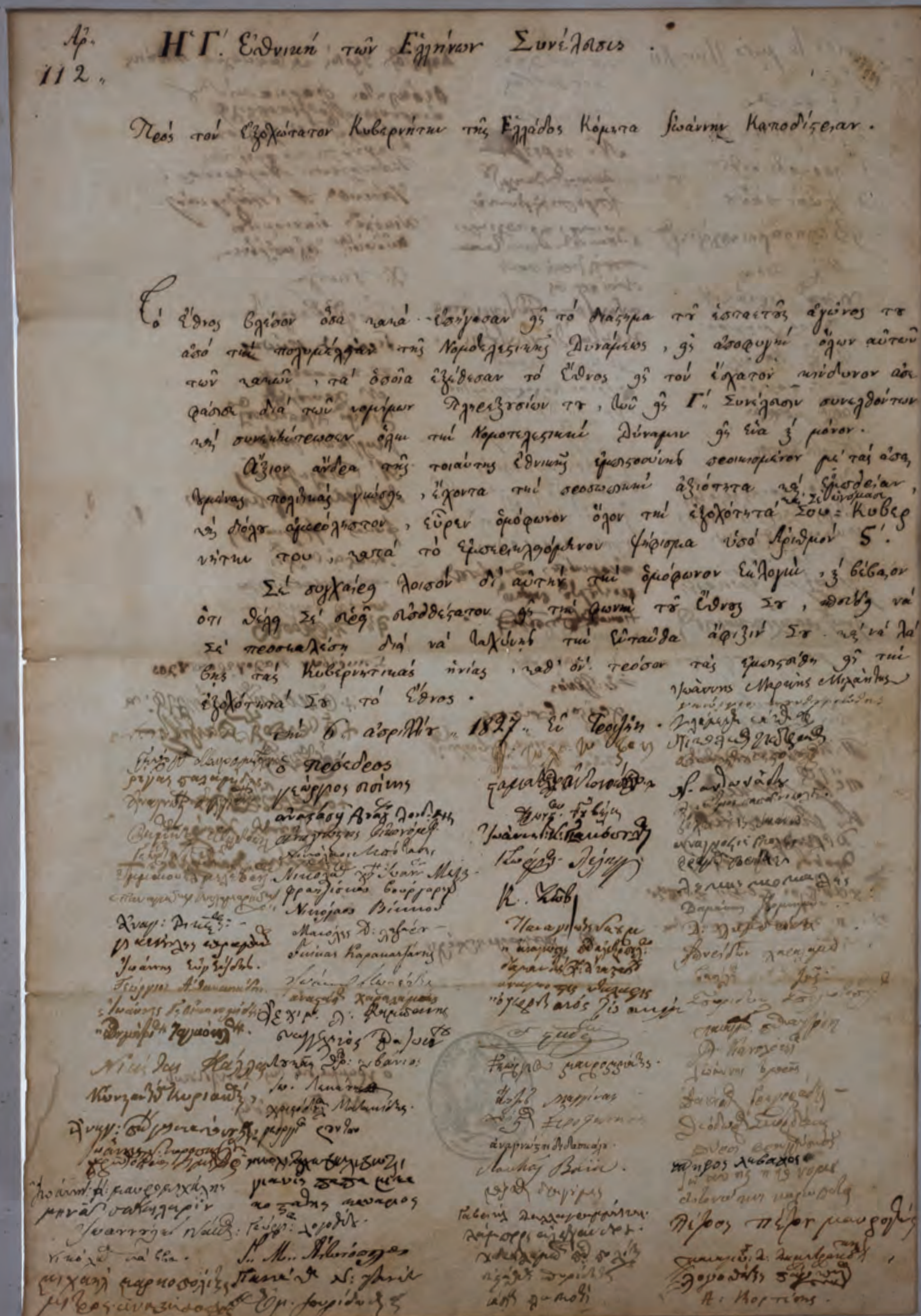

Ἀρ. 112.

Ἡ Γ'. Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν.

Τὸ Ἔθνος βλέπον ὅσα κακὰ ἐπήγασαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος του ἀπὸ τὴν πολυμέλειαν τῆς Νομοτελεστικῆς Δυνάμεως, εἰς ἀποφυγὴν ὅλων αὐτῶν τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἐξέθεσαν τὸ Ἔθνος εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἀπεφάσισε διὰ τῶν νομίμων Πληρεξουσίων του, ἤδη εἰς Γ'. Συνέλευσιν συνελθόντων, νὰ συγκεντρώσῃ ὅλην τὴν Νομοτελεστικὴν δύναμιν εἰς ἕνα καὶ μόνον.

Ἄξιον ἄνδρα τῆς τοιαύτης ἐθνικῆς ἐμπιστοσύνης στολισμένον μὲ τὰς ὅσας ἀπαιτεῖ πολιτικὰς γνώσεις, ἔχοντα τὴν προσωπικὴν ἀξιότητα καὶ ἐπιρροήν, καὶ δόξαν ἀμέμπτου, εὗρεν ὁμόφωνον ὅλον τὴν ἐξοχότητά Σου καὶ ἐχειροτόνησε Κυβερνήτην του, κατὰ τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον ψήφισμα ὑπὸ Ἀριθμὸν 5'.

Σὲ συγχαίρει λοιπὸν δι' αὐτὴν τὴν ὁμόφωνον ἐκλογήν, καὶ βέβαιον ὅτι [illegible] εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἔθνους σου, σπεύδει νὰ σὲ προσκαλέσῃ διὰ νὰ ταχύνῃς τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν σου καὶ νὰ λάβῃς τὰς κυβερνητικὰς ἡνίας, καθ' ὃν τρόπον τὰς ἐμπιστεύθη εἰς τὴν ἐξοχότητά Σου τὸ Ἔθνος.

Τῇ 3 Ἀπριλίου 1827. ἐν Τροιζῆνι.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΕΝ ΤΡΟΙΖΗΝΙ ΕΘΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἡ ἐν Τροιζῆνι Ἐθνικὴ Συνέλευσις (1827) καλεῖ τὸν Ἰωάννην

24/6/1827

Συνθήκη Λονδίνου

Η άρνηση της Αυστρίας και της Πρωσίας να συνυπογράψουν το *Πρωτόκολλο της Πετρούπολης* δεν εμπόδισε τη Γαλλία να συνεργαστεί με την Αγγλία και τη Ρωσία, προκειμένου να επιλύσουν από κοινού το ελληνικό ζήτημα. Οι επαφές των τριών Μ. Δυνάμεων της εποχής έλαβαν πρακτικότερη μορφή με την υπογραφή μιας νέας *Συνθήκης*, αυτής του Λονδίνου, η οποία επαναλάμβανε ουσιαστικά τους όρους του *Πρωτοκόλλου της Πετρούπολης* (23.3.1826). Στη *Συνθήκη* ενυπήρχε και ένα πρόσθετο -μυστικό- άρθρο, που προέβλεπε ρητά τη λήψη αναγκαστικών μέτρων σε περίπτωση που οι εμπόλεμοι -Έλληνες και Οθωμανοί- αρνούνταν να συμμορφωθούν με τις αποφάσεις της Αγγλίας, της Ρωσίας και της Γαλλίας. Με τη *Συνθήκη του Λονδίνου* καλούνταν οι δύο εμπόλεμοι να παύσουν τις εχθροπραξίες και να προχωρήσουν άμεσα σε διαπραγματεύσεις. Οι Μ. Δυνάμεις είχαν συμφωνήσει -καθεμιά για τους δικούς της λόγους- να χρησιμοποιήσουν οποιοδήποτε μέσο έκριναν απαραίτητο, ακόμη και την πολεμική αναμέτρηση, προκειμένου να υποχρεώσουν την Υψηλή Πύλη να αποδεχτεί τη δημιουργία ενός αυτόνομου ελληνικού κράτους.

8/10/1827

Ναυμαχία Ναβαρίνου

Το «ανεπιθύμητο γεγονός» -κατά τον βασιλιά της Αγγλίας Γεώργιο Δ΄- ξεκίνησε μεταξύ του πληρώματος μιας λέμβου του *Dartmouth* και ενός οθωμανικού πλοίου. Ένας πυροβολισμός από την οθωμανική πλευρά -που σκότωσε τον κυβερνήτη της λέμβου Fitz-Roy, καθώς πλησίαζε για διαπραγματεύσεις- αποτέλεσε το έναυσμα, για να αρχίσει η πολεμική αναμέτρηση. Στις

24/6/1827

Treaty of London

The refusal of Austria and Prussia to co-sign the *Protocol of St. Petersburg* did not prevent France from cooperating with England and Russia to jointly resolve the Greek cause. The communications among the three Great Powers led to the signing of a new *Treaty*, in London, which essentially repeated the terms of the *Protocol of St. Petersburg* (March 23, 1826). There was an additional -secret- article in the *Treaty*, which explicitly provided for coercive measures in case the warring parties, namely the Ottomans and the Greeks, refused to comply with the decisions of England, Russia, and France. The *Treaty of London* called on the two parties to cease hostilities and enter into negotiations immediately. The Great Powers had agreed -each for its own reasons- to use whatever means they deemed necessary, even military intervention, in order to force the Sublime Porte to accept the creation of an autonomous Greek state.

8/10/1827

The naval battle of Navarino

This “untoward event” -as King George IV of England called it- began with the exchange of hostilities between the crew of the frigate *Dartmouth* and an Ottoman ship. When the Turks shot Lieutenant Fitzroy as he sailed towards them in a boat to give a message a chain reaction started, and within a short time, there was general engagement. The naval battle between the 27 European ships and the 89 Ottoman and Egyptian ships lasted for four hours (14.00 pm-18.00 pm); the casualties were as follows: 174 dead and 475 wounded on the side of the allies (without loss of any ship) and 6,000 dead, 4,000

συνολικά τέσσερις ώρες που διήρκησε η ναυμαχία (14.00 μ.μ.-18.00 μ.μ.) των 27 ευρωπαϊκών πλοίων και των 89 οθωμανοαιγυπτιακών οι απώλειες ήταν οι ακόλουθες: 174 νεκροί και 475 τραυματίες για τον συμμαχικό στόλο (χωρίς απώλεια πλοίου) και 6.000 νεκροί, 4.000 τραυματίες και 60 κατεστραμμένα πλοία για τον στόλο του Ιμπραήμ πασά. Η πρωτοτυπία της ναυμαχίας έγκειται στο ότι οι δύο στόλοι ναυμαχούσαν με ανοιγμένα πανιά και επ' άγκυρα. Ο ενθουσιασμός που προκάλεσε το αποτέλεσμα της ναυμαχίας στους Έλληνες υπήρξε δικαιολογημένος, καθώς συνειδητοποιούσαν ότι ο επτάχρονος απελευθερωτικός τους Αγώνας όδευε πλέον στο τέλος του. Το βέβαιο είναι ότι η σύγκρουση του ενωμένου αγγλογαλλορωσικού στόλου με τον οθωμανοαιγυπτιακό και η καταβύθιση του τελευταίου στον κόλπο του Ναβαρίνου, οδήγησε την ελληνική υπόθεση σε αίσιο αποτέλεσμα. Ο Σουλτάνος υποχρεώθηκε να αποδεχτεί την προοπτική δημιουργίας ελληνικού κράτους και ο Ιμπραήμ πασάς να εγκαταλείψει τον Μοριά.

Φεβρουάριος 1828

Επιχειρήσεις καταστολής της πειρατείας

Όσον αφορά τον οικονομικό τομέα, βαρύτητα δόθηκε επί Ι. Καποδίστρια στην ανάπτυξη του εμπορίου και της ναυτιλίας, με απώτερο σκοπό να αυξήσει τα έσοδα του υπό διαμόρφωση κράτους. Προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός αυτός χρειαζόταν η καταπολέμηση της πειρατείας στο Αιγαίο, η οποία λυμαινόταν το διαμετακομιστικό εμπόριο σχεδόν σε ολόκληρη την ανατολική Μεσόγειο. Με τη συνεργασία Ελλήνων και ξένων ο Κυβερνήτης κατέστρωσε σχέδιο συντονισμένων ενεργειών για την πάταξη της έκνομης δράσης στον χώρο της θάλασσας. Συγκεκριμένα απέστειλε στις Β. Σποράδες (Δαιμονόνησοι) ενάντια στα εκεί πειρατικά ορμητήρια

wounded, and 60 damaged ships for Ibrahim Pasha's fleet. It was the last major naval battle in history to be fought with sailing ships, although most ships fought at anchor. The result of this naval battle sparked great -and justified- enthusiasm amongst the Greeks, as they realised that their seven-year liberation struggle was finally coming to an end. Indeed, the clash of the joint English, French, and Russian fleet with that of the Ottomans and Egyptians, and the sinking of the latter in the Gulf of Navarino, produced a favourable outcome for the Greek cause. The Sultan was forced to accept the prospect of the establishment of a Greek state, and Ibrahim Pasha had to leave Moreas.

February 1828

Piracy suppression operations

With regard to the economy, the Kapodistrias administration placed great emphasis on the development of trade and shipping, with the ultimate goal of increasing the revenues of the newly-founded state. Achieving this goal required fighting piracy in the Aegean, as it had a greatly damaging effect on transit trade throughout most of the eastern Mediterranean. With the cooperation of Greek and foreign forces, the Governor devised a plan of coordinated actions to combat illegal action at sea. Specifically, he sent an *Aegean Squadron* under the command of A. Miaoulis to the Northern Sporades (Demononisi Islands) to attack the pirate ships operating in the area. The Admiral of Hydra accomplished his task easily as the pirates surrendered without a fight (February 1828). The English and French naval forces undertook to confront the pirates on the stronghold of Gramvousa, an islet off Crete. In that instance, the pirates refused to surrender their fort and ships, which re-

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ,

Αρ. 165.

Ὑδρα, Δεκεμβρίου 4 1825.

Παρασκευή.

« Ὅταν γὰρ τελειωθὲν βέλτιστον τῶν ζώων ἀνθρωπος ἔστιν, οὕτω καὶ χωρισθὲν Νόμου καὶ Δίκης χείριστον πάντων.

Ἀριστ. Πολιτ. Βιβλ. Α. Κεφ. Δ'

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.

(Ἄρθρον Κεινοποιηθὲν)

Αἱ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἀνανέωσαν τὰς περὶ Οὐδετερότητος διαταγὰς των εἰς τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἀπαραδειγμάτισον πάλην. Ἡ πρώτη τῶν Εὐρωπαικῶν Δυνάμεων, ἥτις λόγῳ καὶ ἔργῳ διετήρησε τὴν Οὐδετερότητα ταύτην, αὐτὴ παλιν τωρα πρώτη τὴν ἀνακαινίζει. Ἡ νέα διαταγὴ τῆς Βρεταυικῆς του Μεγαλειότητος ὑπεγράφη εἰς τὰς 30 Σεπτ. (Ε. Ν.). Ἔκτοτε, πληροφορούμεθα ἀπὸ τὰς Ἀγγλικὰς καὶ Γαλλικὰς ἐφημερίδας, ἐξέδωκε καὶ ἡ Αὐστρία νέας αὐστηρὰς διαταγάς, καὶ ἴσως αὔριον ἀκούσωμεν, ὅτι παρομοίας ἐκοινοποίησε καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία.

Σκοπὸν ἐνταῦθα δὲν ἔχομεν νὰ ἐρευνήσωμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ τὸ οὐδέτερον τοῦτο σύστημα των Χριστιανικῶν Δυνάμεων συνάδει μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, τοῦ νομίμου, μὲ τα συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ μὲ αὐτὰ, καλῶς ἐννοούμενα, τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν. Μυριάριθμοι ῥητορικώτεροι καὶ δεινότεροι κάλαμοι ὑπερασπίσθησαν ἄχρι τοῦδε τὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων.

Ἐξετάζομεν ὅμως μέχρι τινος βαθμοῦ αἱ πράξεις των περισσοτέρων Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν συμφωνοῦσι μὲ τὰς προκηρύξεις των, καὶ ἂν ἡ Εὐρώτη ἠμπορῇ ποτὲ ἐν συνειδήσει νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι διετήρησε, καθὼς ὑπεσχέθη, εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων ἐντελῆ οὐδετερότητα καὶ ἀδιαφορίαν.

Καὶ πρῶτον πάντων ἐρωτοῦμεν, μὲ ποῖα μέσα, μὲ ποια θαυμάματα εὐδοκίμησεν ἡ Τουρκία ἕως τώρα νὰ κάμῃ τόσας ἀποβάσεις, τόσας μεταφορὰς στρατευμάτων, προζωαρκείων καὶ πολεμεφοδίων εἰς τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν Κρήτην, κ. τ. λ.; Ἐκίνησε ποτὲ Ὀθωμανικὸς ἢ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἀπὸ ἕνα λιμένα χωρὶς νὰ συντροφεύεται ἀπὸ ἱκανὸν ἀριθμὸν πλοίων ὑπὸ σημαίαν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων; Ἔχει χρείαν ἡ Εὐρώτη τῆς δικῆς μας μαρτυρίας διὰ νὰ πληροφορηθῇ, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν (τῆς 5 Ὀκτωβ.) οἱ ἡνωμένοι ἐχθρικοὶ στόλοι ἐσυνοδεύοντο ἀπὸ 8 Ἀουστριακα, 6 Ἀγ-

πλοία της *Μοίρας Αιγαίου* υπό τον Α. Μιαούλη. Ο Υδραίος ναύαρχος πέτυχε εύκολα την αμαχητί παράδοση των πειρατών (Φεβρουάριος 1828). Αντίθετα τους πειρατές στο οχυρό νησίδιο Γραμβούσα της Κρήτης ανέλαβαν να εξουδετερώσουν αγγλογαλλικές ναυτικές δυνάμεις. Η άρνηση των πειρατών να παραδώσουν το οχυρό και τα πλοία τους είχε ως συνέπεια να πραγματοποιηθούν σφοδρές συγκρούσεις στην περιοχή, οι οποίες και κατέληξαν στην οριστική τους εξουδετέρωση.

23/4/1828

Συγκρότηση του *Πανελληνίου*

Το κυριότερο στοιχείο που επήλθε με την πολιτική μεταβολή που εισήγαγε ο Ι. Καποδίστριας μέσω του νέου κυβερνητικού συστήματος, την *Προσωρινή Διοίκηση*, ήταν η άσκηση της νομοθετικής εξουσίας από τον Κυβερνήτη με τη βοήθεια του *Πανελληνίου*. Επρόκειτο για ένα 27μελές συμβούλιο με γνωμοδοτική εξουσία. Το συγκεκριμένο πολιτικό σώμα -ένας από τους νέους θεσμούς που εισήγαγε στα πολιτικά δρώμενα της χώρας ο Καποδίστριας- απετελείτο από τρία εννεαμελή τμήματα, καθένα εκ των οποίων είχε διαφορετικές αρμοδιότητες. Το πρώτο ασχολείτο με τα οικονομικά (*Οικονομικών*), το δεύτερο με τα πολεμικά θέματα και τις ένοπλες δυνάμεις (*Πολεμικών*) και το τρίτο με την εσωτερική διοίκηση των επαναστατημένων περιοχών (*Εσωτερικών*). Η ηγεσία του κάθε τμήματος στελεχωνόταν από τον πρόεδρο (*Πρόβουλος*) και δύο *Γραμματείς*. Οι συγκεκριμένοι αξιωματούχοι και ο *Γραμματέας Επικρατείας* συγκροτούσαν ένα δεκαμελές –εν είδει κυβέρνησης– *Υπουργικόν Συμβούλιον*, το οποίο το επόμενο έτος (1829) μετονομάστηκε σε *Γενικήν Γραμματείαν*. Η σύνθεση του σώματος αυτού καταδεικνύει την πρόθεση του Κυβερνήτη να συντηρήσει την πολιτική παράδοση που

sulted in fierce clashes in the area, and eventually in their disbandment.

23/4/1828

Establishment of the *Panhellenion*

The political change introduced by I. Kapodistrias through the *Provisional Government,* the new government system, included a significant element: the exercise of legislative power by the Governor with the help of the *Panhellenion*. This was a 27-member council with advisory power. This political body -one of the new institutions introduced by Kapodistrias in the country's politics- consisted of three nine-member divisions, each with different responsibilities. The first division dealt with *Finance*, the second with issues of *War* and the armed forces, and the third with the internal administration of the revolted areas (*Interior Affairs*). Each department was headed by a president (*Provoulos*) and two *Secretaries*. These officials, together with the *Secretary of the State*, formed a ten-member *Council of Ministers* -in the form of a government- which was renamed *General Secretariat* in the following year (1829). The composition of this body demonstrated the intention of the Governor to preserve the political tradition that had been established during the Greek Revolution, and not to break ties with the past.

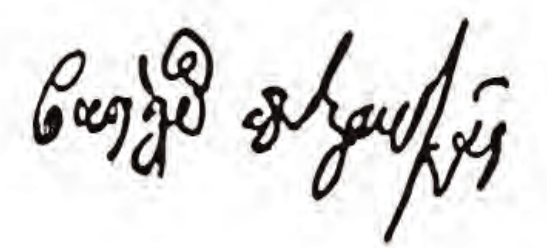

είχε διαμορφωθεί κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης και να μην προβεί σε ρήξη με το παρελθόν.

7/7/1828

Διάσκεψη του Λονδίνου

Τον Ιούλιο του 1828 οι Μ. Δυνάμεις συζήτησαν -στη *Διάσκεψη του Λονδίνου*- το ενδεχόμενο να αποσταλούν αγγλογαλλικά στρατεύματα στην Πελοπόννησο, για να αναγκάσουν τον Ιμπραήμ πασά ύστερα από την ήττα του στο Ναυαρίνο να εγκαταλείψει την περιοχή. Η αποστολή εκστρατευτικού σώματος στον Μοριά ήλθε ως επακόλουθο της κήρυξης του νέου ρωσοοθωμανικού πολέμου (άνοιξη 1828). Την πρόταση στη *Διάσκεψη* για τα αγγλογαλλικά στρατεύματα έκανε ο εκπρόσωπος της Γαλλίας πρίγκιπας J. de Polignac. Ο Ι. Καποδίστριας αποδέχθηκε τη συγκεκριμένη πρόταση, καθώς και τη συνεργασία του στρατεύματος με τις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις για την εκδίωξη των οθωμανοαιγυπτιακών δυνάμεων από τον ελλαδικό χώρο. Τελικά οι Άγγλοι αρνήθηκαν την αποστολή στρατιωτών τους. Συνεπώς η διπλωματική πράξη που υπεγράφη στο Λονδίνο αναφερόταν μόνο σε Γάλλους. Και πράγματι στα τέλη Αυγούστου 1828 αποβιβάστηκε στον Μοριά ο στρατηγός N. Maison με 14.000 Γάλλους στρατιώτες.

4/11/1828

Πρωτόκολλο Λονδίνου του 1828

Οι εκπρόσωποι των Μ. Δυνάμεων υπέγραψαν στο Λονδίνο -τον Νοέμβριο του 1828- ένα νέο *Πρωτόκολλο* για τον καθορισμό των ελληνικών συνόρων. Με το συγκεκριμένο διπλωματικό έγγραφο οι Δυνάμεις υποχρεούνταν να θέσουν υπό την προσωρινή τους εγγύηση -έως την υπογραφή κοινής συμφωνίας με τον σουλτάνο

7/7/1828

The London Conference

In July 1828, at the *London Conference*, the Great Powers discussed the possibility of sending Anglo-French troops to the Peloponnese, in order to force Ibrahim Pasha, who had been defeated in Navarino, to evacuate the area. The expeditionary mission to Moreas was induced by the outbreak of the new Russo-Ottoman war (Spring 1828). During the *Conference*, the proposal regarding the Anglo-French Troops was brought forward by the representative of France, Prince J. de Polignac. I. Kapodistrias accepted this proposal, as well as the cooperation of these troops with the Greek armed forces to expel the Ottoman-Egyptian forces from the Greek territory. Eventually, the English refused to send their troops; therefore, the diplomatic document signed in London referred only to the French. Indeed, in late August 1828, General N. Maison landed in Moreas with 14,000 French soldiers.

4/11/1828

The 1828 London Protocol

In November 1828, in London, the representatives of the Great Powers signed a new *Protocol*, which defined the Greek borders. Via this diplomatic document, the Great Powers were obliged to put under their temporary guarantee -until the signing of a joint agreement with Sultan Mahmud II- only the Peloponnese, its adjacent islands, as well as the Cyclades, thereby prohibiting the access of all Ottoman military forces to these areas. When the content of the *Protocol* became known to the Greeks, it provoked reactions, as the territories beyond the Isthmus of Corinth had not been included in the newly-founded

Μαχμούτ Β΄- μόνο την Πελοπόννησο, τα παρακείμενα σε αυτή νησιά, καθώς και τις Κυκλάδες, απαγορεύοντας την είσοδο στις προαναφερθείσες περιοχές οποιασδήποτε οθωμανικής στρατιωτικής δύναμης. Όταν έγινε γνωστό το *Πρωτόκολλο* στον ελλαδικό χώρο, προκλήθηκαν αντιδράσεις, επειδή δεν είχαν συμπεριληφθεί στο υπό ίδρυση ελληνικό κράτος τα πέρα του Ισθμού εδάφη. Πράγματι οι όροι του εν λόγω διπλωματικού εγγράφου υπήρξαν δυσμενείς για τους Έλληνες, γι' αυτό και ο Ι. Καποδίστριας προσπάθησε να τους βελτιώσει. Με υπόμνημά του προς τον Γάλλο υπουργό Εξωτερικών La Ferronays (αρχές 1829) παρουσίασε τους κινδύνους που προέκυπταν από το πρωτόκολλο κυρίως για τους κατοίκους της Στ. Ελλάδας.

10/3/1829

Πρωτόκολλο Λονδίνου του 1829

Τον Μάρτιο του 1829 άρχισαν και πάλι στο Λονδίνο διπλωματικές διαβουλεύσεις -λόγω των εξελίξεων στον ρωσοοθωμανικό πόλεμο- για το ελληνικό ζήτημα. Στο πλαίσιο αυτών των συζητήσεων υπεγράφη καινούριο πρωτόκολλο (*Πρωτόκολλο Λονδίνου*) στο οποίο οι Μ. Δυνάμεις αποδέχθηκαν τις προτάσεις της *Πρεσβευτικής Διάσκεψης* του Πόρου (Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 1828). Σύμφωνα με τις προτάσεις αυτές το ελληνικό κράτος θα περιλάμβανε την Πελοπόννησο, τη Στ. Ελλάδα -έως τη συνοριακή γραμμή που ένωνε τους κόλπους της Άρτας και του Βόλου-, την Εύβοια, τις Κυκλάδες, τα νησιά του Σαρωνικού και τις Β. Σποράδες. Ωστόσο στην ελληνική επικράτεια δεν συμπεριλαμβανόταν η Κρήτη. Το νέο κράτος θα κατέβαλλε ετησίως φόρο υποτέλειας στην Υψηλή Πύλη ύψους 1.500.000 οθωμανικά γρόσια. Όσο για το πολίτευμα θα ήταν μοναρχικό με χριστιανό ανώτατο άρχοντα ή πρίγκιπα, ο οποίος θα είχε κληρονομικό

Greek state. As the terms of this diplomatic document were unfavourable for the Greeks, Kapodistrias tried to improve them. In a memorandum sent to French Foreign Minister La Ferronays (in early 1829), he presented the dangers arising from the protocol, mainly with regard to the inhabitants of Central Greece.

10/3/1829

The 1829 London Protocol

In March 1829, the developments in the Russo-Ottoman war revived diplomatic consultations regarding the Greek cause in London. In the context of these discussions, a new protocol was signed (*London Protocol*), in which the Great Powers accepted the proposals of the *Convention of Embassies* that took place in Poros (September-December 1828). According to these proposals, the Greek state would include the Peloponnese, Central Greece -up to the border line connecting the bays of Arta and Volos, Evia, the Cyclades, the Saronic islands, and the Northern Sporades. Nonetheless, Crete was not included in the Greek territory. The new state would pay the Sublime Porte an annual servitude tax, in the order of 1,500,000 Ottoman groschen. It would be a monarchy with a Christian supreme lord or prince, who would inherit the office by

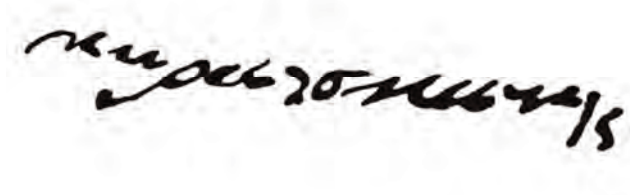

δικαίωμα κατά την τάξη της πρωτοτοκίας. Το συγκεκριμένο *Πρωτόκολλο του Λονδίνου* δεν είχε σκοπό να επιβάλει τους τελικούς όρους επίλυσης του ελληνικού ζητήματος, αλλά αποτελούσε τη βάση για διαπραγματεύσεις μεταξύ των Μ. Δυνάμεων και του Σουλτάνου.

2/9/1829

Συνθήκη Αδριανούπολης

Η ταχεία προέλαση του ρωσικού στρατού προς την Κωνσταντινούπολη (Αύγουστος 1829) ανάγκασε την Υψηλή Πύλη να αποδεχτεί τις προτάσεις των Μ. Δυνάμεων για ειρήνευση και να υπογράψει τη *Συνθήκη της Αδριανούπολης*. Με την προαναφερθείσα συνθήκη ο Σουλτάνος αποδέχθηκε τη *Συνθήκη του Λονδίνου* (24.6.1827), αλλά και το *Πρωτόκολλο του Λονδίνου* (10.3.1829). Με τη *Συνθήκη της Αδριανούπολης* βελτιώθηκαν οι όροι φορολόγησης των Παραδουνάβιων Ηγεμονιών, επαναβεβαιώθηκε η αυτονομία της Σερβίας, ενώ με το 10ο άρθρο της διευθετήθηκε το ελληνικό ζήτημα. Συγκεκριμένα η Υψηλή Πύλη αναγνώριζε επίσημα -για πρώτη φορά- την αυτονομία του ελληνικού κράτους και μάλιστα με τα διευρυμένα προς βορρά σύνορα της γραμμής Αμβρακικού-Παγασητικού κόλπου. Ουσιαστικά η συνθήκη αυτή έθετε την επίλυση της ελληνικής υπόθεσης στην τελική της ευθεία, δίνοντας συγχρόνως την κατάλληλη ώθηση, προκειμένου να αναγνωριστεί η πλήρης ανεξαρτησία του υπό ίδρυση ελληνικού κράτους.

12/9/1829

Μάχη στην Πέτρα Βοιωτίας

Το έργο της εκκαθάρισης της Στ. Ελλάδας από τα οθωμανικά στρατεύματα ανέλαβε να υλοποιήσει ο Δ. Υψηλάντης. Στο πλαίσιο λοιπόν της δράσης του αυτής

order of birthright. This *London Protocol* was not intended to impose the final conditions for the settlement of the Greek cause, but to establish a foundation for negotiations between the Great Powers and the Sultan.

2/9/1829

Treaty of Adrianople (*Edirne*)

The rapid advance of the Russian army towards Constantinople (August 1829) forced the Sublime Porte to accept the proposals of the Great Powers for peace, and to sign the *Treaty of Adrianople.* By signing the aforementioned treaty, the Sultan accepted the *Treaty of London* (24/6/1827), as well as the *Protocol of London* (10/3/1829). The *Treaty of Adrianople* improved the tax conditions of the Danubian Principalities, and reaffirmed the autonomy of Serbia, while Article 10 settled the Greek issue. Specifically, the Sublime Porte -for the first time- officially recognised the autonomy of the Greek state, and, what is more, with an extended northern border at the Amvrakikos-Pagasitikos Gulf line. Essentially, this treaty set the final stage for the resolution of the Greek cause, while providing the appropriate impetus for the recognition of the newly-founded Greek state's sovereignty.

12/9/1829

The Battle at Petra, Boeotia

D. Ypsilantis undertook the task of expelling the Ottoman troops from Central Greece. The battle at Petra, Boeotia, which was the final act of the Greek Revolution, took place in this setting. In fact, the Ypsilantis family both started the Revolution in Moldo-Wallachia and completed it with this final military operation in Petra. Neither side suffered a significant number of casualties.

εντάσσεται και η μάχη που πραγματοποίησε στην Πέτρα της Βοιωτίας, η οποία και τερμάτισε την Ελληνική Επανάσταση. Στην πραγματικότητα η οικογένεια Υψηλάντη υπήρξε αυτή που ξεκίνησε την Επανάσταση στη Μολδοβλαχία και αυτή που την ολοκλήρωσε με την τελευταία στρατιωτική επιχείρηση την Πέτρα. Οι απώλειες και στις δύο αντιμαχόμενες πλευρές δεν υπήρξαν ιδιαίτερα μεγάλες. Οι Έλληνες κατέγραψαν 3 νεκρούς και 12 τραυματίες, ενώ οι Οθωμανοί άφησαν στο πεδίο της μάχης περίπου 100 νεκρούς και 4 σημαίες. Ωστόσο η συγκεκριμένη νίκη των ελληνικών δυνάμεων έπληξε σημαντικά το οθωμανικό γόητρο. Όχι μόνο ανέκοψε την ορμητικότητα των Οθωμανών, αλλά και ανάγκασε για πρώτη φορά τακτικό οθωμανικό στράτευμα να συνθηκολογήσει (13.9.1829), προκειμένου να του επιτραπεί η συνέχιση της πορείας του προς τα βόρεια. Ύστερα από τη μάχη στην Πέτρα ολόκληρη πλέον η Στερεά έως την Αλαμάνα -με εξαίρεση την Αθήνα, το φρούριο του Καραμπαμπά, την Εύβοια και τη βοιωτική ακτή της Χαλκίδας- είχε περιέλθει σε ελληνικά χέρια.

22/1/1830

Πρωτόκολλο Λονδίνου ή Πρωτόκολλο Ανεξαρτησίας

Η *Συνθήκη της Αδριανούπολης* (2.9.1829) έθεσε την επίλυση του ελληνικού ζητήματος στην τελική του ευθεία, δίνοντας την κατάλληλη ώθηση, για να αναγνωριστεί η πλήρης ανεξαρτησία του υπό ίδρυση ελληνικού κράτους. Η Αγγλία ανησυχώντας για το ενδεχόμενο αύξησης της ρωσικής επιρροής στην ανατολική Μεσόγειο προσανατολίστηκε στην ίδρυση ενός ανεξάρτητου κράτους με περιορισμένα όμως σύνορα. Τη βάση αυτή αποδέχθηκαν και οι υπόλοιπες Μ. Δυνάμεις, οι οποίες και κατέληξαν στην υπογραφή ενός νέου πρωτοκόλλου στο Λονδίνο, γνωστού ως *Πρωτόκολλο της Ανεξαρτησίας*.

The Greeks recorded 3 dead and 12 wounded, while the Ottomans left approximately 100 dead men and 4 flags on the battlefield. Nonetheless, this victory of the Greek forces significantly damaged the Ottoman prestige. Not only did it put a stop to the Ottomans' aggressiveness, but, for the first time, it forced a regular Ottoman army to capitulate (13/09/1829), in order to be allowed to proceed north. Following the battle of Petra, the whole of Central Greece, as far as Alamana -with the exception of Athens, the fortress of Karababa, Evia, and the Boeotian coast of Chalkida- now belonged to the Greeks.

22/1/1830

London Protocol or Independence Protocol

The *Treaty of Adrianople* (2/9/1829) set the final stage for the resolution of the Greek cause, while providing the appropriate impetus for the recognition of the newly-founded Greek state's sovereignty. Concerned that Russian influence could grow in the eastern Mediterranean, England set out to establish an independent state with limited borders. These terms were accepted by the other Great Powers, which concluded in the signing of a new protocol in London, known as the *Protocol of Independence.* Via this specific diplomatic document, Greece was officially declared an independent state with full political, administrative, and trade rights. The new state would have a monarchical regime and its borders would include the Peloponnese, part of Central Greece (south and east of the line connecting Acheloos and Sperchios rivers), Evia, the islands of the Saronic Gulf, the Cyclades, and the Northern Sporades. This protocol was the first official international act that recognised Greece as a sovereign and independent state, with no tax obligations to the Ottoman Empire.

Με το συγκεκριμένο διπλωματικό έγγραφο η Ελλάδα ανακηρυσσόταν επίσημα σε ανεξάρτητο κράτος το οποίο διέθετε όλα τα πολιτικά, διοικητικά και εμπορικά δικαιώματα. Το νέο κρατικό μόρφωμα θα είχε μοναρχικό πολίτευμα και σύνορα που θα περιελάμβαναν την Πελοπόννησο, μέρος της Στ. Ελλάδας -νότια και ανατολικά της γραμμής Αχελώου-Σπερχειού-, την Εύβοια, τα νησιά του Αργοσαρωνικού, τις Κυκλάδες και τις Β. Σποράδες. Το πρωτόκολλο υπήρξε η πρώτη επίσημη διεθνής πράξη που αναγνώριζε την Ελλάδα ως κυρίαρχο και ανεξάρτητο κράτος και όχι φόρου υποτελές στην Οθωμανική αυτοκρατορία.

Ἀριθ. 45.
Ἔτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ
ΤΗΣ

ΕΝ ΑΙΓΙΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.
Πράξεις τῆς Κυβερνή

(Τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλληματικῆς
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Τιμὴ τῆς Συνδρομῆς
Ἐτησία, Τάλαρα Δίστηλα 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ἅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΗι, ΤΕΤΑΡΤΗι, 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

σεως.

Διαδικασίας

σιμένου εἰς τὴν ἀπόφασιν· μ' ὅλον τοῦτο ὁ καταδικασθεὶς δὲν δύναται νὰ διατριψῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν τὴν διαμονήν των ἐκεῖνος κατὰ τοῦ ὁποίου ἔπραξε τὸ ἔγκλημα, καὶ οἱ ἀνιόντες ἢ κατιόντες συγγενεῖς αὐτοῦ.

141. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διορίσῃ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ καταδικασθέντος.

142. Αἱ διορθωτικαὶ ποιναὶ παραγράφονται πέντε χρό-

Κάστρο Βόνιτσας

© Αρχείο Εφορείας Αρχαιοτήτων Αχαΐας

Τοπικά γεγονότα

Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας

Local Events

in the Region of Western Greece

26-30/1/1821

Σύσκεψη της Βοστίτσας

Στα τέλη Ιανουαρίου (1821) πραγματοποιήθηκε στη Βοστίτσα μυστική συνάντηση Αχαιών κυρίως κοινοτικών αρχόντων και Πελοποννήσιων αρχιερέων (π.χ. Π. Πατρών Γερμανός, Α. Λόντος, Α. Ζαΐμης, Ασ. Φωτήλας, Ι. Παπαδιαμαντόπουλος, Γρ. Δικαίος (Παπαφλέσσας), Χριστιανουπόλεως Γερμανός) με απώτερο σκοπό να οριστεί ο χρόνος έναρξης της Επανάστασης. Ο τόπος της *Σύσκεψης* επιλέχθηκε αφενός γιατί στην περιοχή δεν υπήρχε έντονη οθωμανική παρουσία, ενώ αντίθετα υπήρχαν αρκετοί Φιλικοί, και αφετέρου γιατί οι πλησιόχωρες μονές του Μ. Σπηλαίου και των Ταξιαρχών μπορούσαν να συνδράμουν πολλαπλώς τον επικείμενο απελευθερωτικό Αγώνα. Στη συγκέντρωση αποφασίστηκε -παρά τις επιφυλάξεις και τους ενδοιασμούς που διατυπώθηκαν- να ξεκινήσει η Επανάσταση στις 25 Μαρτίου, εφόσον οι συνθήκες το επέτρεπαν. Ως εναλλακτικές ημερομηνίες προτάθηκαν η 23η Απριλίου και η 21η Μαΐου.

26-30/1/1821

The Vostitsa Assembly

In late January (1821), several Achaeans, mainly community leaders, and Peloponnesian senior clergymen (e.g. Germanos III of Old Patras, A. Londos, A. Zaimis, A. Fotilas, I. Papadiamantopoulos, G. Dikaios (Papaflessas), Germanos of Christianoupoli) held a secret meeting at Vostitsa to determine the start of the Revolution. The *Assembly* was held there for two reasons: there was limited Ottoman presence in the area, while there were several members of the Filiki Eteria; furthermore, the nearby monasteries of M. Spileo and Taxiarches could assist in the forthcoming liberation struggle. Despite certain reservations and doubts expressed, it was decided to start the Revolution on March 25, if conditions allowed. April 23rd and May 21st were proposed as alternative dates.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΤΗΡΙΖΩΝ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΕΠΙ ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΑΒΡΥΤΩΝ ΤΗΝ 25. ΜΑΡΤΙΟΥ ΤΟΥ 1821.

5/3/1821

Επίθεση σε οθωμανική χρηματαποστολή
στη θέση «Σκάλα» Μαυρομμάτη

Ο Δ. Μακρής ισχυρός αρματολός της δυτικής Στ. Ελλάδας (Ζυγός), κατόπιν ενημέρωσης που είχε από το Μεσολόγγι, επιτέθηκε σε οθωμανική χρηματαποστολή την ώρα, που έχοντας διαβεί τον Εύηνο ανέβαιναν την ανηφορική του όχθη προς την Βαράσοβα στη θέση «Σκάλα» Μαυρομμάτη. Ο Μακρής σκότωσε τους Οθωμανούς της χρηματαποστολής και απέσπασε τα χρήματα, που προέρχονταν από τη φορολόγηση των κατοίκων και τα οποία επρόκειτο να αποσταλούν στην Κωνσταντινούπολη.

10-17/3/1821

Ο Π. Πατρών Γερμανός στην Αγία Λαύρα

Τέλη Φεβρουαρίου ο Π. Πατρών Γερμανός ξεκίνησε από την Πάτρα για την Τριπολιτσά, όπου είχε προσκληθεί από την οθωμανική διοίκηση μαζί με αρκετούς άλλους επιφανείς Πελοποννήσιους. Φτάνοντας στα Καλάβρυτα και συζητώντας με κάποιους από τους προσκεκλημένους (Α. Λόντος, Κερνίτσης Προκόπιος, Σ. Χαραλάμπης, Σ. Θεοχαρόπουλος, Ι. Παπαδόπουλος, Ασ. και Α. Ζαΐμη, Ασ. Φωτήλας), απέρριψε την πρόσκληση και κατευθύνθηκε στη μονή της Αγίας Λαύρας (10.3.1821). Εκεί ξεκίνησε σειρά επαφών με προεστούς και αρχιερείς της περιοχής για το ενδεχόμενο άμεσης επαναστατικής δράσης. Στις πολυήμερες συζητήσεις που ακολούθησαν η πλειονότητα των συμμετέχοντες υπήρξε διστακτική ως προς την Επανάσταση. Εξαίρεση αποτέλεσαν οι Ασ. Φωτήλας και Σ. Χαραλάμπης που υποστήριξαν μια εσπευσμένη εξέγερση. Τελικά τα επιχειρήματα των προαναφερθέντων Αχαιών έκαμψαν τις

5/3/1821

Attack on an Ottoman money transfer mission,
at Skala, Mavrommati

Upon receiving information from Messolonghi, D. Makris, a powerful chieftain from western Central Greece (Zygos), attacked an Ottoman money transfer mission that was going uphill towards Varasova, at Skala, Mavrommati, having crossed Evinos river. Makris killed the Ottomans of the mission and confiscated the money, which came from residents' taxes and was to be sent to Constantinople.

10-17/3/1821

Germanos III of Old Patras
at the Monastery of Agia Lavra

In late February, Germanos III of Old Patras went from Patras to Tripolitsa, where he had been invited by the Ottoman administration, along with several other prominent Peloponnesians. When he arrived in Kalavryta, following discussions with some of the guests (A. Londos, Prokopios of Kernitsa, S. Charalampis, S. Theocharopoulos, I. Papadopoulos, A. and A. Zaimis, A. Fotilas), he rejected the invitation and headed to the monastery of Agia Lavra (10/3/1821). There, he began a series of communications with the region's officials and clergymen, with regard to the possibility of immediate revolutionary action. The discussions lasted many days as most participants were hesitant with regard to the Revolution. However, there was a small minority, namely A. Fotilas and S. Charalambis, who supported an immediate uprising. The arguments brought forward by these Achaeans eventually persuaded their opponents. In mid-March, before he left for Nezera, Ger-

όποιες αντιρρήσεις εξέφρασε η αντίθετη πλευρά. Στα μέσα Μαρτίου ο Γερμανός -πριν την αποχώρησή του για τα Νεζερά- τέλεσε δοξολογία, στην οποία ευλόγησε τους παρευρισκομένους, αλλά και τα επικείμενα επαναστατικά σχέδια. Ο θρύλος θέλει τη συγκεκριμένη δοξολογία -με την ύψωση λαβάρου- να λαμβάνει χώρα στη μονή στις 25 Μαρτίου, αν και ο Γερμανός βρισκόταν στην Πάτρα.

14/3/1821

Επίθεση σε Οθωμανούς στις «Πόρτες» Νωνάκριδος

Ο Ν. Χριστοδούλου ή Σολιώτης με τον Αν. Κορδή και άλλους ένδεκα ενόπλους επιτέθηκαν και σκότωσαν στη θέση «Πόρτες» Νωνάκριδος πλησίον του χωριού Αγρίδι τρεις Οθωμανούς φοροεισπράκτορες («Τσιπογλαίους») και τρεις ταχυδρόμους, οι οποίοι μετέφεραν επιστολές του καϊμακάμη της Τριπολιτσάς Μεχμέτ Σαλίχ στον Χουρσίτ πασά στα Ιωάννινα. Η επίθεση πραγματοποιήθηκε κατόπιν σχετικής προτροπής του Σ. Χαραλάμπη. Από αρκετούς θεωρείται ως η πρώτη ένοπλη σύγκρουση της Ελληνικής Επανάστασης.

21/3/1821

Πολιορκία και άλωση των Καλαβρύτων

Στις 21 Μαρτίου 600 περίπου επαναστατημένοι Καλαβρυτινοί υπό την ηγεσία των Σ. Χαραλάμπη, Ασ. Φωτήλα, Αν. Λεχουρίτη, Σ. Θεοχαρόπουλου, Ν. Σολιώτη, Β. και Ν. Πετμεζά, επιτέθηκαν στις οθωμανικές δυνάμεις του Ιμπραήμ Αρναούτογλου στα Καλάβρυτα, εξαναγκάζοντάς τες να οχυρωθούν στους τρεις οχυρούς πύργους της περιοχής. Ύστερα από ολιγοήμερη πολιορκία, και καθώς δεν προσήλθαν, για να συνδράμουν τους πολιορκημένους, οθωμανικές δυνάμεις από την Τριπο-

manos III of Old Patras held a eulogy, in which he blessed those present, as well as the upcoming revolutionary plans. Legend has it that this eulogy, which included the raising of the evolutionary banner, took place in the monastery on March 25; however, Germanos was in Patras on that date.

14/3/1821

Attack on the Ottomans at Portes of Nonakrida

Near the village of Agridi, at Portes of Nonakrida, N. Christodoulou or Soliotis, along with A. Kordis and eleven other armed men, attacked and killed three Ottoman tax collectors ("Tsipoglaioi"), as well as three postmen carrying letters from Mehmed Salih, Kaymakam of Tripolitsa, to Hurshid Pasha in Ioannina. The attack was carried out at the suggestion of S. Charalambis. Many historians consider this to be the first armed conflict of the Greek Revolution.

21/3/1821

Siege and capture of Kalavryta

On March 21, approximately 600 revolutionaries from Kalavryta, led by S. Charalampis, A. Fotilas, A. Lechouritis, S. Theocharopoulos, N. Soliotis, V. and N. Petmezas, attacked the Ottoman forces of Ibrahim Arnaoutoglou in Kalavryta, forcing them to retreat to the three fortified towers of the area. Following a short siege, and as no Ottoman forces arrived from Tripolitsa to assist the besieged, Arnaoutoglou was forced to surrender, on the condition that he be placed under the protection of A. Lechouritis. Kalavryta was now free. In the revolutionary operations within the area, Greek casualties were minimal: only two dead and three wounded, including

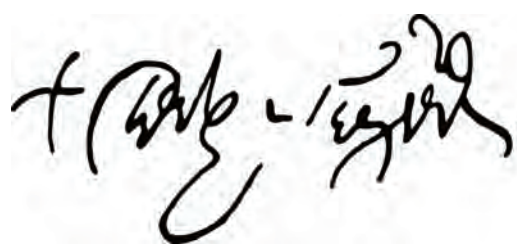

λιτσά, ο Αρναούτογλου αναγκάστηκε να παραδοθεί, με τον όρο να τεθεί υπό την προστασία του Αν. Λεχουρίτη. Τα Καλάβρυτα ήταν πλέον ελεύθερα. Οι ελληνικές απώλειες από τις πολεμικές επιχειρήσεις στην περιοχή υπήρξαν ελάχιστες. Δύο μόνο νεκροί και τρεις τραυματίες, μεταξύ των οποίων και ο Ν. Σολιώτης. Αδιευκρίνιστες ωστόσο παραμένουν οι απώλειες των Οθωμανών, στις οποίες συγκαταλέγονταν και αρκετοί άμαχοι.

21/3/1821

Έναρξη της Επανάστασης στην Πάτρα

Τα επαναστατικά γεγονότα στην Πάτρα ξεκίνησαν το μεσημέρι της 21η Μαρτίου, όταν 100 περίπου Οθωμανοί προερχόμενοι από το φρούριο του Ρίου προσήλθαν στην πόλη, για να ενισχύσουν τους ομοθρήσκους τους οι οποίοι είχαν οχυρωθεί από την προηγουμένη στο φρούριο της Πάτρας και παράλληλα να επιβάλουν την τάξη στην περιοχή. Το εχθρικό στράτευμα προέβη σε δηώσεις και λεηλασίες. Η συμπεριφορά αυτή προκάλεσε την αντίδραση των Πατρινών. Αρχικά οι ελληνικές δυνάμεις απώθησαν τον εχθρό από την πόλη, ενώ στη συνέχεια στράφηκαν εναντίον του φρουρίου της Πάτρας με σκοπό να το αλώσουν, καθώς εθεωρείτο σημαντικότατος στρατηγικός στόχος. Ωστόσο έως και το τέλος της Επανάστασης το κάστρο δεν κυριεύτηκε ποτέ από τους Έλληνες.

23/3/1821

Κήρυξη της Επανάστασης στη Βοστίτσα (Αίγιο) από τον Α. Λόντο

Ο Αιγιώτης κοινοτικός άρχοντας και Φιλικός Α. Λόντος υπήρξε πρωτεργάτης των επαναστατικών κινητοποιήσεων στη Βοστίτσα (Αίγιο). Συγκεκριμένα στις 23 Μαρ-

N. Soliotis. The casualties on the Ottoman side, which included several non-combatants, remain unclear.

21/3/1821

Start of the Revolution in Patras

The revolution in Patras began around noon on March 21, when approximately 100 Ottomans arrived at the city from the fortress of Rio, to assist their forces, which had barricaded themselves in the fortress of Patras on the previous day, and to impose order in the area. The enemy army proceeded with raids and looting. This behaviour provoked the reaction of the people of Patras. Initially, the Greek forces repulsed the enemy from the city; next, they attacked the fortress of Patras, aiming to capture it, as this was considered a key strategic goal. However, until the end of the Revolution, the castle was never occupied by the Greeks.

23/3/1821

A. Londos declares the Revolution in Vostitsa (Aegio)

A. Londos, Aegio community leader and member of the Filiki Eteria, speerheaded the revolutionary mobilisations in Vostitsa. Specifically, on March 23, with the assistance of D. Meletopoulos and L. Messinezis, he declared the start of the Liberation Struggle in the region, raising a revolutionary banner (a black cross against a red background). The Ottomans of the city, who had been informed of the events in Kalavryta, requested a negotiation with the revolutionaries, in order to surrender. Following these negotiations, the enemy was allowed to transit to Salona (Amfissa). Vostitsa was now free. Consequently, Londos headed to Patras, with

τίου -με τη συνδρομή των Δ. Μελετόπουλου και Λ. Μεσσηνέζη- κήρυξε την έναρξη του απελευθερωτικού Αγώνα στην περιοχή, υψώνοντας επαναστατική σημαία (μαύρος σταυρός σε κόκκινο φόντο). Οι Οθωμανοί της πόλης, που είχαν πληροφορηθεί τα γεγονότα των Καλαβρύτων, ζήτησαν διαπραγματεύσεις με τους εξεγερμένους, προκειμένου να παραδοθούν. Κατόπιν σχετικών συνεννοήσεων επετράπη η μετάβαση του εχθρού στα Σάλωνα (Άμφισσα). Η Βοστίτσα ήταν πλέον ελεύθερη. Στη συνέχεια ο Λόντος -με 400 περίπου στρατιώτες- κατευθύνθηκε στην Πάτρα, για να συμμετάσχει μαζί με τους υπόλοιπους Αχαιούς στην πολιορκία του κάστρου της πόλης.

25/3/1821

Ο Π. Πατρών Γερμανός ορκίζει στην Πάτρα τους επαναστάτες

Οι επαναστατημένοι Αχαιοί στην προσπάθειά τους να νομιμοποιήσουν τον απελευθερωτικό τους Αγώνα και να δώσουν σε αυτόν θρησκευτική χροιά πραγματοποίησαν -στις 24 ή στις 25 Μαρτίου- μεγαλοπρεπή τελετή πλησίον του ναού Αγ. Γεωργίου Πατρών (νυν πλατεία Αγ. Γεωργίου). Στη θρησκευτική αυτή τελετή ο Π. Πατρών, αφού δημιούργησε έναν πρόχειρο βωμό στον οποίον τοποθέτησε ξύλινο σταυρό, ευλόγησε τους παρευρισκομένους αγωνιστές και τα όπλα τους και έκανε δέηση για τα θύματα της Επανάστασης. Οι ενέργειες αυτές εμψύχωσαν τους παρευρισκομένους και τους όπλισαν με ενθουσιασμό και θάρρος, για να συνεχίσουν την επαναστατική τους δράση.

25/3/1821

Ίδρυση *Αχαϊκού Διευθυντηρίου*

Στο πλαίσιο του συντονισμού και της διαχείρισης των

approximately 400 soldiers, to assist the rest of the Achaeans in the siege of the city castle.

25/3/1821

Germanos III of Old Patras swears in the revolutionaries in Patras

To legitimise their Struggle and lend it a religious aspect, on March 24 or 25, the revolted Achaeans performed a magnificent ceremony near the church of Agios Georgios in Patras (now Agiou Georgiou Square). This religious ceremony was presided by Germanos III of Old Patras, who created a makeshift altar, upon which he placed a wooden cross; he then blessed the fighters present, along with their weapons, and prayed for the victims of the Revolution. These actions lifted the spirits of the attendees and armed them with enthusiasm and courage to carry on with the revolution.

25/3/1821

Establishment of the *Achaean Directorate*

In the context of coordinating and managing the military operations in Achaea, and aiming at the international promotion of the Greek Revolution, a committee was formed, by the name of *Achaean or Revolutionary Directorate*. This five-member committee consisted of Germanos III of Old Patras, Prokopios of Kernitsa, A. Zaimis, A. Londos, and B. Roufos. On March 26, the *Directorate* issued a letter to the consuls of Patras, in which it declared the grounds and motivations of the Revolution, and informed the European powers of its character, emphasising that the Greeks had decided to "either die or be liberated".

ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ: ΜΟΝΕΣ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΗΛΕΙΑΣ

© Αρχείο Εφορείας Αρχαιοτήτων Αχαΐας

Μονή Φραγκοπηδήματος

Μονή Κρεμαστής

Άνω Μονή Δίβρης

Κάτω Μονή Δίβρης

πολεμικών επιχειρήσεων στην Αχαΐα, αλλά και της διεθνούς προβολής της Ελληνικής Επανάστασης συγκροτήθηκε σχετική επιτροπή, υπό την επωνυμία *Αχαϊκόν* ή *Επαναστατικόν Διευθυντήριον*. Στα μέλη της πενταμελούς επιτροπής συμπεριλαμβάνονταν οι Π. Πατρών Γερμανός, Κερνίτσης Προκόπιος, Α. Ζαΐμης, Α. Λόντος, Μπ. Ρούφος. Στις 26 Μαρτίου το *Διευθυντήριον* επέδωσε επιστολή προς τους προξένους της Πάτρας στην οποία διακήρυττε τα αίτια της Επανάστασης και ενημέρωνε τις ευρωπαϊκές δυνάμεις για τον χαρακτήρα της, τονίζοντας ιδιαίτερα την απόφαση των Ελλήνων «ή ν' αποθάνωσιν όλοι ή να ελευθερωθώσι».

26/3/1821

Έναρξη της Επανάστασης στον Πύργο
και τη Γαστούνη Ηλείας

Ο Ηλείος οπλαρχηγός Χαρ. Βιλαέτης, το «Φραγκοπαλλήκαρο», όπως τον ονόμαζαν οι Λαλαίοι Τούρκοι της περιοχής λόγω της γενναιότητας και των στρατιωτικών του ικανοτήτων, υπήρξε ο βασικός υποκινητής του απελευθερωτικού Αγώνα στον Πύργο. Οι Λαλαίοι ήσαν Αλβανοί που κατοικούσαν στο οροπέδιο του όρους Φολόη στην Ηλεία και οι οποίοι είχαν εξισλαμιστεί στα 1715, όταν επανακαταλήφθηκε ο Μοριάς από τους Οθωμανούς. Ο Βιλαέτης μαζί με άλλους Ηλείους οπλαρχηγούς (π.χ. Λ. Κρεσταινίτης, Δ. Διάκος, Αν. Παπασταθόπουλος, Π. και Γ. Μήτσου, Αλ. Μοσχούλα, Αν. Μερκούρη) κατέλαβε στα τέλη Μαρτίου την πόλη και οχυρώθηκε εκεί. Την ίδια ημέρα ο Γ. Σισίνης κήρυξε την Επανάσταση στη Γαστούνη, αναγκάζοντας τους Οθωμανούς της περιοχής να οχυρωθούν στο κάστρο Χλεμούτσι της Γλαρέντζας (Κυλλήνη). Κατόπιν τούτου τα ελληνικά στρατεύματα κατευθύνθηκαν στο κάστρο, προκειμένου να το αλώσουν, χωρίς ωστόσο να καταστεί αυτό δυνατό.

26/3/1821

Beginning of the Revolution in Pyrgos
and Gastouni, Ilia

Ilian chieftain C. Vilaetis, often called "Frangopallikaro" (brave Greek man) by the Turks of Lala, in recognition of his bravery and military skills, was the main instigator of the liberation struggle in Pyrgos. The Lalaians were Albanians living on the plateau of Mount Foloe in Ilia, who had converted to Islam in 1715, when Moreas was recaptured by the Ottomans. Vilaetis, together with other Ilian chieftains (e.g. L. Krestenitis, D. Diakos, An. Papastathopoulos, P. and G. Mitsou, A. Moschoulas, A. Merkouris) captured the city in late March and turned it into a stronghold. On the same day, G. Sisinis declared the Revolution in Gastouni, forcing the Ottomans of the area to barricade themselves in the castle of Chlemoutsi in Glarentza (Kyllini). The Greek troops headed to the castle to capture it, but without success.

27/3/1821

Battle in the narrows of Agios Athanasios
near Karytainaina

In late March, Andritsaina and Fanari in Ilia revolted, under the leadership of chieftains Kardaras and Alexandropoulos. The Ottomans of Fanari, fearing that the revolution would spread, left the city and headed to Tripolitsa, to stay safe within the city walls. On the way to the centre of Moreas, they encountered the Greek forces, led by T. Kolokotronis, which ambushed them and dealt a severe blow to the enemy forces. The battle in the narrows of Agios Athanasios near Karytaina -with the participation of Ilian chieftains- was the first large-

ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ ΕΝ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΩι ΤΗι 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1823

MAUSOLÉE DES HÉROS DE LA RÉVOLUTION GRECQUE

MORT DE MARCO BOTSARIS, A CARPÉNISI, LE 8 AOUT 1823

27/3/1821

Μάχη στα στενά του Αγίου Αθανασίου πλησίον της Καρύταινας

Στα τέλη Μαρτίου επαναστάτησαν η Ανδρίτσαινα και το Φανάρι Ηλείας με επικεφαλής τους οπλαρχηγούς Καρδαρά και Αλεξανδρόπουλο. Οι Οθωμανοί του Φαναρίου, φοβούμενοι τη γενίκευση των επαναστατικών κινητοποιήσεων, εγκατέλειψαν τις εστίες του, για να μεταβούν στην Τριπολιτσά όπου θα έβρισκαν ασφάλεια εντός των τειχών της πόλης. Κατά τη διαδρομή προς το κέντρο του Μοριά αντιμετώπισαν τις ελληνικές δυνάμεις του Θ. Κολοκοτρώνη, οι οποίες, έχοντας στήσει ενέδρα, προκάλεσαν μεγάλες φθορές στο ανθρώπινο δυναμικό του εχθρού. Η μάχη που διεξήχθη στα στενά του Αγίου Αθανασίου πλησίον της Καρύταινας -με τη συμμετοχή και Ηλείων οπλαρχηγών- υπήρξε η πρώτη μεγάλης έκτασης νικηφόρα αναμέτρηση της Επανάστασης, και τόνωσε σημαντικά το ηθικό των Ελλήνων.

3/4/1821

Μάχη στον Πύργο Ηλείας

Μία από τις σημαντικότερες μάχες που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της Επανάστασης στον νομό Ηλείας υπήρξε αυτή που σημειώθηκε στις αρχές Απριλίου (1821) στον Πύργο. Λίγες μόνο ημέρες μετά την απελευθέρωση της ηλειακής πόλης από τα ελληνικά στρατεύματα (26.3.1821), τον Πύργο προσπάθησαν να επανακαταλάβουν λόγω της στρατηγικής του θέσης οι Λαλαίοι Τούρκοι. Ο εχθρός θεωρούσε ότι η κυρίευση της πόλης θα συνέβαλλε στην καταστολή της Επανάστασης στην περιοχή. Παρά τη σθεναρή αντίσταση που προέβαλαν επί διημέρου οι επαναστάτες υπό την ηγεσία του Χαρ. Βιλαέτη, δεν κατόρθωσαν να σταματήσουν την

scale victorious conflict of the Revolution and, thus, it significantly boosted the Greeks' morale.

3/4/1821

Battle of Pyrgos, Ilia

One of the most important battles that took place during the Revolution in the prefecture of Ilia was that of Pyrgos in early April (1821). Given its strategic position, only a few days after the liberation of Pyrgos by the Greek troops (26/3/1821), the Turks of Lala tried to recapture it. The enemy believed that the capture of the city would contribute to suppressing the Revolution in the region. The revolutionaries, led by C. Vilaetis, resisted with vigour; nevertheless, two days later, they succumbed to the forceful attack of the Turks of Lala, who captured, looted, and burned down the city.

3/4/1821

Arrival of Yusuf Pasha in Patras with military reinforcements

The arrival of Yusuf Pasha in Patras -on Palm Sunday- shattered the Greeks' expectations that they would soon take over the castle of the city. This Ottoman official, who was heading from Ioannina to Evia, turned unexpectedly towards Patras -with 300 armed Ottomans- to reinforce the Ottoman forces besieged in the Achaean castle. His arrival in the city spread panic among combatants and civilians alike; the siege came to an abrupt end, and the city's inhabitants were forced to flee. Yusuf Pasha then carried out extensive destruction and atrocities throughout Patras.

ορμή των Λαλαίων, οι οποίοι, αφού κατέλαβαν τον Πύργο, τον λεηλάτησαν και τον πυρπόλησαν.

3/4/1821

Άφιξη του Γιουσούφ πασά στην Πάτρα
με στρατιωτικές ενισχύσεις

Η έλευση του Γιουσούφ πασά στην Πάτρα -την Κυριακή των Βαΐων- ανέτρεψε τις προσδοκίες των Ελλήνων ότι το κάστρο της πόλης σύντομα θα περνούσε στην κυριότητά τους. Ο συγκεκριμένος Οθωμανός αξιωματούχος, που κατευθυνόταν από τα Ιωάννινα προς την Εύβοια, κινήθηκε αιφνιδιαστικά στην Πάτρα -με 300 ενόπλους Οθωμανούς- και ενίσχυσε στρατιωτικά τους πολιορκημένους στο αχαϊκό κάστρο ομοθρήσκους του. Ο ερχομός του στην πόλη δημιούργησε πανικό σε ενόπλους και αμάχους, με συνέπεια να λυθεί άμεσα η πολιορκία και να οδηγηθούν σε φυγή οι κάτοικοί της. Στη συνέχεια ο Γιουσούφ πασά προέβη σε εκτεταμένες καταστροφές και ωμότητες σε ολόκληρη την Πάτρα.

15/4/1821

Μάχη της Βόβοδας (Μαυρίκι Αιγιαλείας)

Πλησίον του χωριού Βόβοδα (Μαυρίκι) -στη θέση «Άγιος Κωνσταντίνος»- πραγματοποιήθηκε στα μέσα Απριλίου μικρής έκτασης μάχη μεταξύ 500 περίπου στρατιωτών του Α. Λόντου και των στρατιωτικών δυνάμεων του Μουσταφάμπεη. Λίγο πρωτύτερα οι εχθρικές δυνάμεις, προσπαθώντας να κατευθυνθούν στην Τριπολιτσά μέσω του συντομότερου δρόμου των Καλαβρύτων, είχαν λεηλατήσει και πυρπολήσει τη Βοστίτσα (Αίγιο). Αν και η μάχη που δόθηκε στη Βόβοδα δεν είχε αίσιο αποτέλεσμα για τους Έλληνες, ενώ κινδύνευσε να συλληφθεί και ο Λόντος, σύντομα ο Μουστα-

15/4/1821

Battle of Vovoda (Mavriki in Aigialeia)

In mid-April, a minor battle took place between approximately 500 soldiers, led by A. Londos, and the military forces of Mustafa Bey, near the village of Vovoda (Mavriki), at Agios Konstantinos. A little earlier, the enemy forces that were headed to Tripolitsa via the shortest road through Kalavryta, had raided and burned down Vostitsa (Aegio). Even though the battle of Vovoda did not end in favour of the Greeks, Mustafa Bey was soon forced to change his plans.

16/4/1821

The Turks of Lala attack Agoulinitsa, Ilia

A few days after the battle of Pyrgos (3/4/1821), the Turks of Lala attempted to capture and burn down Agoulinitsa, the capital of the old Municipality of Volakas, in the province of Olympia. Led by A. Moschoulas, and assisted by other Ilian chieftains, such as A. Frantzis, the local townspeople fought hard and managed to successfully repel approximately 400 Turks of Lala and Mustafa Bey's soldiers and force them to flee. The battle of Agoulinitsa was the first defeat of the Turks of Lala, who had hitherto been considered invincible, and thus contributed to restoring the morale of the Ilian revolutionaries.

10/5/1821

Battle of Lantzoi, Ilia

As the Turks of Lala were considered the most important threat to the Revolution in Ilia, the chieftains of the region deemed an attack against Lala necessary. C. Vilaetis, K. Charalambis and K. Melios of Arcadia, united their troops and headed towards the enemy camp. The

φάμπεη αναγκάστηκε να αλλάξει τα επιχειρησιακά του σχέδια.

16/4/1821

Επίθεση Λαλαίων Τούρκων στην Αγουλινίτσα Ηλείας

Λίγες ημέρες μετά τη μάχη του Πύργου (3.4.1821) οι Λαλαίοι Τούρκοι επιχείρησαν να κυριεύσουν την Αγουλινίτσα, πρωτεύουσα του παλαιού Δήμου Βώλακα της επαρχίας Ολυμπίας, και να την πυρπολήσουν. Οι κάτοικοι της περιοχής υπό την ηγεσία του Αλ. Μοσχούλα και τη βοήθεια άλλων Ηλείων οπλαρχηγών έδωσαν σκληρή μάχη και κατόρθωσαν όχι μόνο να αποκρούσουν με επιτυχία την επίθεση 400 περίπου Λαλαίων και των στρατιωτών του Μουσταφάμπεη, αλλά και να τους τρέψουν σε φυγή. Η μάχη στην Αγουλινίτσα αποτέλεσε την πρώτη ήττα των Λαλαίων, που θεωρούνταν έως τότε αήττητοι, και συνέβαλε στο να αναπτερωθεί το ηθικό των Ηλείων επαναστατών.

10/5/1821

Μάχη στο Λαντζόι της Ηλείας

Επειδή οι Λαλαίοι Τούρκοι θεωρούνταν ο σημαντικότερος κίνδυνος για την επικράτηση της Επανάστασης στην Ηλεία, οι οπλαρχηγοί της περιοχής έκριναν αναγκαία μια στρατιωτική επιχείρηση κατά του Λάλα. Οι Χαρ. Βιλαέτης, Κ. Χαραλάμπης και Μήλιος Αρκάδιος, αφού ένωσαν τα στρατεύματά τους κατευθύνθηκαν προς την έδρα του εχθρού. Οι Λαλαίοι αντιλαμβανόμενοι τα επιχειρησιακά σχέδια των Ελλήνων, τους επιτέθηκαν στο χωριό Λαντζόι. Στην πολύωρη και γεμάτη ένταση μάχη που διεξήχθη εκεί οι αριθμητικά υπέρτερες εχθρικές δυνάμεις, αφού περικύκλωσαν με το ιππικό τους τούς γενναία αγωνιζόμενους Ηλείους, κατόρθω-

σαν να υπερισχύσουν, σκοτώνοντας σχεδόν το σύνολο των επαναστατών, συμπεριλαμβανομένου και του Χαρ. Βιλαέτη.

17/5/1821

Μάχη στα στενά Κατσαρού
και θάνατος του οπλαρχηγού Γ. Γιαννιά

Στα μέσα Μαΐου ο Αχαιός οπλαρχηγός Γ. Γιαννιάς με 500 ενόπλους στρατιώτες και οπλαρχηγούς από τα πλησιόχωρα χωριά (Δίβρη, Τσίπιανα, Δερβινή, Νουσά, Μοστενίτσα, Κούμανι Ηλείας, Ανδρώνι κ.λπ.) συγκρούστηκε με υπερδιπλάσιες εχθρικές δυνάμεις στη θέση «Τσαχλή». Η μάχη, αν και άνιση, υπήρξε πολύωρη και ιδιαιτέρως σφοδρή. Ο Γιαννιάς υπό την πίεση των Οθωμανών υποχώρησε με τους στρατιώτες του προς τα στενά του Κατσαρού, στους πρόποδες του όρους Ερύμανθος (ορεινή Ηλεία). Εκεί ταμπουρώθηκε σε ένα ναΐδριο (Άγ. Δημήτριος) με ελάχιστους στρατιώτες και αγωνίστηκε σθεναρά για ώρες. Κατά τη διάρκεια της σύγκρουσης (μάχη στου Κατσαρού) δέχθηκε αρκετές προτάσεις, για να παραδοθεί, από τους επιτιθέμενους Οθωμανούς. Ο Αχαιός οπλαρχηγός τις απέρριψε, παρόλο που ήξερε ότι σύντομα τα πολεμοφόδιά του θα εξαντλούνταν, και προτίμησε να πεθάνει ηρωικά μαχόμενος, προκαλώντας συγχρόνως σημαντικές απώλειες στον εχθρό.

20/5/1821

Έναρξη της Επανάστασης σε Μεσολόγγι
και Ανατολικόν (Αιτωλικό)

Η παρουσία ελληνικού στολίσκου -υπό τους Α. Μιαούλη και Ν. Γκίκα ή Μπόταση- στη θαλάσσια περιοχή του Μεσολογγίου αναπτέρωσε το ηθικό των κατοίκων της πόλης και συνέβαλε στο να επαναστατήσουν. Η καθυστέρηση

Turks of Lala realised the Greeks' plan and attacked them in the village of Lanzoi. The battle was long and intense; the enemy forces outnumbered the Greeks, and after surrounding the brave Ilian fighters with their cavalry, they managed to prevail, killing almost all the revolutionaries, including C. Vilaetis.

17/5/1821

Battle in the narrows of Katsaros
and death of chieftain
G. Giannias

In mid-May, Achaean chieftain G. Giannias, along with 500 armed soldiers and chieftains from nearby villages (Divri, Tsipiana, Dervini, Nousa, Mostenitsa, Koumani of Ilia, Androni, etc.) clashed with the enemy forces, which consisted of more than 1,000 men, at Tsachlis. The battle, albeit uneven, was long and particularly fierce. Under Ottoman pressure, Giannias and his soldiers retreated to the narrows of Katsaros, at the foot of Mount Erymanthos (mountainous Ilia). There, he barricaded himself inside a small temple (Ag. Demetrios), along with very few soldiers, and fought vigorously for hours. During the conflict (battle of Katsaros), the attacking Ottomans requested that he surrender several times. The Achaean chief refused each time, even though he knew that his ammunition would soon be exhausted; he preferred to meet his death fighting heroically, while inflicting significant casualties on the enemy.

20/5/1821

Start of the Revolution in Messolonghi
and Anatolikon (Aetoliko)

The presence of a Greek flotilla - commanded by A. Miaoulis and N. Gikas or Botasis- in the sea area of

ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ: ΜΟΝΕΣ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

© Αρχείο Εφορείας Αρχαιοτήτων Αχαΐας

Μονή Δερβακίστας

Μονή Μυρτιάς

Μονή Ρόμβης

Μονή Βλοχού

της Επανάστασης στο Μεσολόγγι και την υπόλοιπη σημερινή Αιτωλοακαρνανία οφειλόταν στην παρουσία ισχυρών οθωμανικών δυνάμεων υπό τον Χουρσίτ πασά στην Ήπειρο, όπου μάχονταν τον Αλή πασά. Στις πρώτες επαναστατικές ενέργειες των Μεσολογγιτών συγκαταλέγονταν η ανακήρυξη του Αθ. Ραζηκότσικα ως αρχηγού των επαναστατημένων και η πρόσκληση στον αρματολό του Ζυγού Δ. Μακρή να συνδράμει με τους στρατιώτες του την εξέγερση. Όσον αφορά τους Οθωμανούς του Μεσολογγίου, οι περισσότεροι εξ αυτών κατέφυγαν στο Βραχώρι (Αγρίνιο). Κάποιοι άλλοι εκτελέστηκαν, ενώ ορισμένοι εκδιώχθηκαν από την πόλη. Την ίδια ημέρα επαναστάτησε και στο Ανατολικόν (Αιτωλικό).

21/5/1821

Ελληνική ναυτική μοίρα ναυμαχεί
στη θαλάσσια περιοχή του Ρίου

Ελληνικός στολίσκος από δώδεκα πλοία υπό τη διοίκηση των Δ. Μιαούλη, Ν. Γκίκα (Μπόταση), Α. Καλανδρούτσου και Α. Κριεμάδη κατέπλευσε στον κορινθιακό κόλπο, προκειμένου να εμποδίσει τη μετάβαση εχθρικών δυνάμεων από τη Στ. Ελλάδα προς την Πελοπόννησο. Ο στολίσκος, αφού κανονιοβόλησε το φρούριο του Ρίου, πραγματοποίησε στη συνέχεια αμφίρροπη ναυμαχία με οθωμανικά πλοία. Παρά το αποτέλεσμα της ναυμαχίας, η παρουσία της ναυτικής μοίρας στην περιοχή αναπτέρωσε το ηθικό των επαναστατημένων Ελλήνων και αύξησε το θάρρος τους.

24/5/1821

Πολιορκία της Ναυπάκτου

Ένα από τα σημαντικότερα οθωμανικά κέντρα της δυτικής Στ. Ελλάδας υπήρξε η Ναύπακτος, που προστα-

Messolonghi boosted the morale of the city's inhabitants and contributed to the revolt. The delay of the Revolution in Messolonghi and the rest of present-day Aetoloakarnania was due to the presence of strong Ottoman forces, led by Hurshid Pasha in Epirus, where they were fighting against Ali Pasha. The first revolutionary actions of the people of Messolonghi included the proclamation of A. Razikotsikas as leader of the revolutionaries, and the request sent to D. Makris, a chieftain from Zygos, to assist with his soldiers in the uprising. Most of the Ottomans of Messolonghi took refuge in Vrachori (Agrinio). Certain were executed, while some were expelled from the city. On the same day, the revolution began in Anatolikon (Aetoliko).

21/5/1821

Naval battle between the Ottomans
and a Greek naval squadron in the sea area of Rio

A Greek flotilla of twelve ships, under the command of D. Miaoulis, N. Gikas (Botasis), A. Kalandroutsos and A. Kriemadis, sailed to the gulf of Corinth, to prevent the transit of enemy forces from Central Greece to the Peloponnese. The flotilla shelled the fortress of Rio, and then engaged in a naval battle with Ottoman ships. Despite the inconclusive result of the battle, the presence of the naval squadron in the area boosted the morale of the Greek revolutionaries and revived their courage.

24/5/1821

Siege of Nafpaktos

One of the most important Ottoman centres in western Central Greece was Nafpaktos, which was protected by a strong Venetian wall. Therefore, it was only a matter

τευόταν από ισχυρό ενετικό τείχος. Συνεπώς ήταν λογικό η πόλη αυτή να προσελκύσει σύντομα το ενδιαφέρον των επαναστατημένων Ελλήνων. Και πράγματι τα ελληνικά στρατεύματα υπό τους Δ. Χορμόβα, Κ. Σιαδήμα και Γ. Πιλάδα επιτέθηκαν στη Ναύπακτο. Η μάχη που διεξήχθη εκεί υπήρξε αμφίρροπη και επέτρεψε στους Οθωμανούς να πυρπολήσουν την πόλη, προτού καταφύγουν στο κάστρο της. Την επομένη ημέρα οι ελληνικές δυνάμεις πραγματοποίησαν σφοδρό κανονιοβολισμό -από ξηρά και θάλασσα- του κάστρου. Τελικά το συγκεκριμένο οχυρωματικό έργο δεν αλώθηκε πριν το 1829, αν και η ανάγκη κυρίευσής του, λόγω της στρατηγικής του θέσης, απασχόλησε επανειλημμένα την πολιτική και τη στρατιωτική ηγεσία της Επανάστασης.

of time for this city to attract the interest of the Greek revolutionaries. Indeed, Greek troops, led by D. Chormovas, K. Siadimas and G. Piladas, attacked Nafpaktos. The battle was inconclusive; nevertheless, the Ottomans managed to set the city on fire, before taking refuge in its castle. On the next day, the Greek forces shelled the castle, from both land and sea. Even though the need to capture this stronghold -due to its strategic position- repeatedly occupied the political and military leadership of the Revolution, this goal was only achieved in 1829.

28/5/1821

Πολιορκία του Βραχωρίου (Αγρίνιο)

Στα τέλη Μαΐου συγκεντρώθηκαν γύρω από το Βραχώρι περισσότεροι από 2.000 στρατιώτες υπό την ηγεσία των Δ. Μακρή, Α. Ραζηκώτσικα, Κ. Σιαδήμα, Θ. Γρίβα, Αλ. Βλαχόπουλου, Γ. Τσόγκα, Ν. Κακαρή, προκειμένου να πολιορκήσουν την πόλη και να την κυριεύσουν. Οι οθωμανικές δυνάμεις στο Βραχώρι, που διοικούνταν από τους Ταχήρ Παπούλια και τον Αλβανό Νούρκα Σέβρανη, δεν υπερέβαιναν τα 1.000 άτομα. Οι Έλληνες επιτέθηκαν πρώτοι, εξαναγκάζοντας τον αντίπαλο να προστατευθεί σε καλά οχυρωμένες θέσεις. Οι μάχες που διεξήχθησαν για την κατάληψη της πόλης διήρκεσαν δέκα ημέρες. Οι πολιορκητές, οι οποίοι είχαν ενισχυθεί από τον Γ,Βαρνακιώτη, ήλθαν σε συμφωνία με τον Νούρκα Σέρβανη, ο οποίος αποχώρησε αβλαβώς με τους Αλβανούς στρατιώτες του για τη Θεσσαλία. Τελικά στις 11 Ιουνίου οι Οθωμανοί του Βραχωρίου παραδόθηκαν εξαιτίας της έλλειψης τροφίμων.

28/5/1821

Siege of Vrachori (Agrinio)

In late May, more than 2,000 soldiers, led by D. Makris, A. Razikotsikas, K. Siadimas, T. Grivas, A. Vlachopoulos, G. Tsogkas, and N. Kakaris, gathered around Vrachori in order to besiege the city and capture it. The Ottoman forces in Vrachori, commanded by Tahir Abbas and Albanian Nourka Sevrani, did not exceed 1,000 men. The Greeks initiated the battle, forcing the opponent to seek protection in well-fortified positions. The siege lasted ten days. The besiegers, who had been reinforced by C. Varnakiotis, came to an agreement with Nourka Servani, who, along with his Albanian soldiers, left unharmed and headed towards Thessaly. Finally, on June 11, the Ottomans of Vrachori surrendered as their food supplies had been exhausted.

[illegible] [illegible] [illegible] καὶ κὺρ Παναγιωτάκη χαῖρε.

Τὸ γράμμα σου [illegible]

[illegible]

19 [illegible]

[illegible]

[illegible]

29-30/5/1821, 13/6/1821

Πολιορκία του χωριού Λάλα Ηλείας
-Μάχη στο «Πούσι»

Ελληνικά στρατεύματα υπό τη διοίκηση των Γ. Κολιόπουλου (Πλαπούτα), Α. και Κ. Μεταξά, Ε. Πανά, Λ. Ζαριφόπουλου και Τζ. Χριστόπουλου κατέλαβαν στα μέσα Μαΐου την περιοχή πλησίον του χωριού Λάλα, με σκοπό να το κυριεύσουν, καθώς αποτελούσε το σημαντικότερο εμπόδιο για την απελευθέρωση της Ηλείας. Οι Λαλαίοι Τούρκοι προσπάθησαν να αποτρέψουν την όλη στρατιωτική επιχείρηση των Ελλήνων. Ωστόσο οι επαναστάτες κατόρθωσαν να οχυρωθούν στη θέση «Πούσι». Για αρκετές ημέρες ο κάμπος μεταξύ της εν λόγω τοποθεσίας και της θέσης «Μπαστηρά» μετατράπηκε σε θέατρο σφοδρών πολεμικών συγκρούσεων. Η κυριότερη αναμέτρηση (Μάχη στο «Πούσι») πραγματοποιήθηκε στα μέσα Ιουνίου (13.6.1821). Παρά τη στρατιωτική συμβολή στους Λαλαίους του Γιουσούφ πασά από την Πάτρα με αρκετούς πολεμιστές (800-900), νικήτρια αναδείχθηκε η ελληνική πλευρά. Στη μάχη οι επαναστάτες, που πολέμησαν γενναία, έχασαν περισσότερους από 160 στρατιώτες. Πολύ περισσότερες όμως υπήρξαν οι απώλειες του εχθρού, οι οποίες υπερέβησαν τους 400 άνδρες, ενώ άλλοι τόσοι ήσαν και οι τραυματίες. Ύστερα από τη μάχη στο «Πούσι» οι Λαλαίοι αποτραβήχτηκαν στου Λάλα και λίγο αργότερα εγκατέλειψαν οριστικά τον χώρο, για να μετοικήσουν στο φρούριο της Πάτρας.

18/6/1821

Μάχη στο Μακρυνόρος

Στα μέσα Ιουνίου (1821) διεξήχθη στα στενά του Μακρυνόρους -στη θέση «Παλιοκούλια»-«Λαγκάδα» σκληρή μάχη μεταξύ των οθωμανικών στρατευμάτων

29-30/5/1821, 13/6/1821

Siege of the village of Lala in Ilia - Battle at Poussi

In mid-May, Greek troops, led by of G. Koliopoulos (Plapoutas), A. and K. Metaxas, E. Panas, L. Zarifopoulos, and T. Christopoulos, occupied the surroundings of Lala, with the goal of capturing the village, as it posed the most important obstacle to the liberation of Ilia. The Turks of Lala tried to forestall the entire Greek military operation. However, the revolutionaries managed to barricade themselves at Poussi. For several days, the plain between Poussi and Bastira became the stage of fierce battles. The main battle (Battle of Poussi) took place in mid-June (13/6/1821). Despite the Turks of Lala being reinforced with 800-900 soldiers, sent by Yusuf Pasha from Patras, the Greek side emerged victorious. The revolutionaries fought valiantly and lost more than 160 soldiers. Nevertheless, the enemy suffered a much greater number of casualties, which exceeded 400 men, and as many wounded. Following the battle of Poussi, the Turks of Lala withdrew to their village, and soon after, they deserted it and moved to the fortress of Patras.

18/6/1821

Battle of Makrynoros

In mid-June (1821) a fierce battle was fought in the narrows of Makrynoros, at Paliokoulia-Lagkada, between the Ottoman troops of Ismael Pasha and the Greek revolutionaries, led by G. Bakolas. The enemy forces had been sent south -at the order of Hurshid Pasha, who was fighting Ali Pasha in Ioannina- to suppress the Revolution in the area of Messolonghi. The battle of Makrynoros concluded with many casualties for the Ottoman side (at

του Ισμαήλ πασά και των επαναστατημένων Ελλήνων υπό τον Γ. Μπακόλα. Οι δυνάμεις του εχθρού είχαν σταλεί στα νότια -με διαταγή του Χουρσίτ πασά, ο οποίος πολεμούσε τον Αλή πασά στα Ιωάννινα-, για να καταστείλουν την Επανάσταση στην περιοχή του Μεσολογγίου. Η σύρραξη στο Μακρυνόρος έληξε με βαριές απώλειες για την οθωμανική πλευρά (τουλάχιστον 200 νεκροί), εξαναγκάζοντας τον εχθρό να επιστρέψει βορειότερα, χωρίς να πραγματοποιήσει την αποστολή του. Με την εξέλιξη αυτή οι Οθωμανοί έδωσαν τη δυνατότητα στην Επανάσταση να επεκταθεί σε περισσότερες περιοχές της Στ. Ελλάδας. Στη μάχη αυτή επιβεβαιώθηκε η στρατηγική σημασία του Μακρυνόρους για την είσοδο στην Αιτωλοακαρνανία.

3/7/1821

Μάχη στα «Μαύρα Βουνά» Καλαβρύτων

Στις αρχές Ιουλίου (1821) πραγματοποιήθηκε σφοδρή σύγκρουση στα «Μαύρα Βουνά» Καλαβρύτων (Γκέρμπεσι: νυν Προφήτης Ηλίας) στη θέση «Σπηλιώτικο μετόχι». Στη μάχη αυτή, που συμμετείχαν και μοναχοί από τις πλησιόχωρες μονές, οι ελληνικές δυνάμεις υπό τη διοίκηση του Κ. Πετμεζά νίκησαν -χωρίς ιδιαίτερες απώλειες σε έμψυχο δυναμικό- και έτρεψαν σε άτακτη φυγή τα οθωμανικά στρατεύματα του Γιουσούφ πασά. Το θετικό αποτέλεσμα της σύγκρουσης αυτής αναπτέρωσε το ηθικό των Ελλήνων, οι οποίοι άρχισαν πλέον να εφαρμόζουν επιθετική πολιτική σε βάρος των Οθωμανών.

12-13/7/1821

Μάχες σε Πουρναρόκαστρο και Εγλυκάδα

Τον Ιούλιο ο Α. Ζαΐμης, ενισχυμένος από 800 Καλαβρυτινούς -υπό τους Π. Φωτήλα, Γ. Λεχουρίτη, Σ. Θεο-

least 200 dead), forcing the enemy to return further north, without completing its mission. This development allowed the Revolution to spread to additional areas of Central Greece. Furthermore, this battle confirmed the strategic importance of Makrynoros with regard to controlling access to the Aetoloakarnania region.

3/7/1821

Battle at Mavra Vouna, Kalavryta

In early July (1821) a fierce conflict took place at Mavra Vouna of Kalavryta (Gerbesi: now Profitis Ilias), at the position “Spiliotiko metochi”. This battle was won by the Greek forces -which were led by K. Petmezas and included monks from the nearby monasteries- with a small number of casualties for the Greek side; the Ottoman troops of Yusuf Pasha were forced to flee in disorder. The positive result of this conflict revived the morale of the Greeks, who would now turn on the offence against the Ottomans.

12-13/7/1821

Battles in Pournarokastro and Eglykada

In July, A. Zaimis -reinforced by 800 men from Kalavryta, led by P. Fotilas, G. Lechouritis, and S. Theocharopoulos- attacked Pournarokastro, Patras; this attack had not been anticipated and the enemy was forced to retreat, leaving 25 dead men on the battlefield. When Yusuf Pasha was informed of the conflict’s outcome, he stormed out of the castle with approximately 1,000 armed men and clashed -for approximately seven hours- with the Greek forces south of Eglykada. P. Karatzas’s military mission was to attack the Ottoman troops with his men from the side. Indeed, this attack

χαρόπουλο-, επιτέθηκε στο Πουρναρόκαστρο Πατρών, και αφού αιφνιδίασε τον εχθρό, τον ανάγκασε να υποχωρήσει, αφήνοντας στο πεδίο της μάχης 25 νεκρούς. Όταν ο Γιουσούφ πασάς πληροφορήθηκε το αποτέλεσμα της συμπλοκής, εξόρμησε από το κάστρο με 1.000 περίπου ενόπλους και συγκρούστηκε -για επτά περίπου ώρες- με τις ελληνικές δυνάμεις νότια της Εγλυκάδας. Η αποστολή του Π. Καρατζά στη μάχη ήταν να προσβάλλει με τους άνδρες του πλευρικά τα οθωμανικά στρατεύματα. Όταν τους επιτέθηκε, τα ανάγκασε, αν και αριθμητικά υπέρτερα, να οπισθοχωρήσουν προς το κάστρο, αφήνοντας πίσω τους αρκετούς νεκρούς.

forced the enemy, albeit numerically superior, to retreat to the castle, leaving several dead men behind.

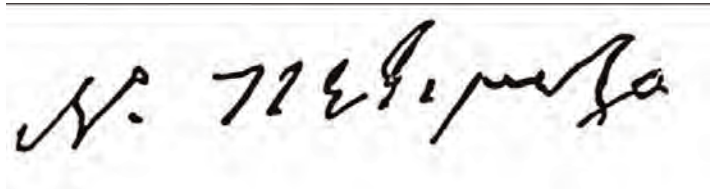

Ηλεία. Χλεμούτσι

© Αρχείο Εφορείας Αρχαιοτήτων Αχαΐας

16/7/1821

Μάχη στο χωριό Σαραβάλι Πατρών

Στρατιωτικό τμήμα -με επικεφαλής τον ίδιο τον Γιουσούφ πασά- κατευθύνθηκε στη Λεύκα Πατρών, όπου και τοποθέτησε 4 κανόνια, για να μπορεί να βάλλει κατά του χωριού Σαραβάλι. Παράλληλα ο Γιουσούφ έστειλε στρατιώτες στον Ριγανόκαμπο, για να εμποδίσουν την κάθοδο των Καλαβρυτινών από το Πουρναρόκαστρο. Στην περιοχή του Σαραβαλίου, που είχαν συγκεντρωθεί ελληνικές δυνάμεις, διεξήχθη σκληρή μάχη. Οι Αχαιοί επαναστάτες πέτυχαν τελικά να καταδιώξουν τους Οθωμανούς από εκεί έως και τον *Ληνό του Νικολάου Λόντου* (περιοχή Αγ. Γεωργίου Λάγγουρα).

20/7/1821

Άφιξη του Αλ. Μαυροκορδάτου στο Μεσολόγγι

Τον Ιούλιο του 1821 κατέφτασε στον ελλαδικό χώρο ο Φαναριώτης Αλ. Μαυροκορδάτος με σκοπό να προσφέρει τις υπηρεσίες του στον απελευθερωτικό Αγώνα. Ο Μαυροκορδάτος υπήρξε ανιψιός του πρώην ηγεμόνα της

Λεζάντα

16/7/1821

Battle in the village of Saravali, Patras

A military unit, led by Yusuf Pasha himself, headed to Lefka, Patras, to place 4 cannons, in order to fire against the village of Saravali. At the same time, Yusuf sent troops to Riganokampos, to prevent the descent of the men of Kalavryta from Pournarokastro. A fierce battle was fought in the area of Saravali, where several Greek forces had gathered. The Achaean revolutionaries finally succeeded in expelling the Ottomans from that location, and persecuting them up to the *Lenos (Winepress) of Nikolaos Londos* (in the area of Agios Georgios Lagoura).

20/7/1821

Arrival of A. Mavrokordatos in Messolonghi

A. Mavrokordatos, originally from Fanari, arrived in Greece to offer his services to the liberation struggle. Mavrokordatos was a nephew of Ioannis Karatzas, the former ruler of Wallachia, and had served in his court. Upon his arrival in Greece, he initially ap-

Λεζάντα

Βλαχίας Ιωάννη Καρατζά, στην αυλή του οποίου είχε υπηρετήσει. Με τον ερχομό του στην Ελλάδα προσέγγισε αρχικά τους κοινοτικούς άρχοντες της Πελοποννήσου. Σύντομα όμως διαπίστωσε ότι οι Πελοποννήσιοι δεν θα του επέτρεπαν να αναπτύξει ιδιαίτερη δράση στην περιοχή τους. Για τον λόγο αυτό ο Φαναριώτης πολιτικός εγκαταστάθηκε στη δυτική Στερεά. Προηγουμένως είχε επιδείξει την ευπείθειά του στον Δ. Υψηλάντη με απώτερο σκοπό να του αποσπάσει την άδεια, προκειμένου να οργανώσει πολιτικά την περιοχή. Στο Μεσολόγγι ο Μαυροκορδάτος κατέφτασε με ναυλωμένο πλοίο συνοδευόμενος από Έλληνες σπουδαστές και λογίους από τη Δυτική Ευρώπη και εφοδιασμένος με σεβαστό χρηματικό ποσό, όπλα και πυρομαχικά, τα οποία του τα είχε προμηθεύσει ο θείος του Ι. Καρατζάς.

2/8/1821

Μάχη πλησίον της μονής Γηροκομείου Πατρών

Ο Π. Καρατζάς σε συνεννόηση με τον Ρουμελιώτη οπλαρχηγό Θ. Γρίβα προσπάθησε να επιτεθεί εναντίον της οθωμανικής φρουράς που είχε επανακαταλάβει προ ημερών τη μονή Γηροκομείου λόγω της στρατηγικής της θέσης. Οι ελληνικές δυνάμεις, που κατέφτασαν στη συγκεκριμένη θέση τα μεσάνυκτα της 1ης Αυγούστου, άρχισαν να βάλουν κατά των Οθωμανών. Η επίθεση έγινε σύντομα αντιληπτή από τα εχθρικά στρατεύματα που βρίσκονταν στην Πάτρα με συνέπεια να γενικευθεί γρήγορα η μάχη στην περιοχή, η οποία διήρκησε έως τις απογευματινές ώρες της επόμενης ημέρας. Παρόλο που και οι δύο πλευρές πολέμησαν με πείσμα, οι Έλληνες κατόρθωσαν τελικά να τρέψουν τους αντιπάλους τους σε άτακτη φυγή. Ωστόσο δεν κατέστη δυνατόν να καταλάβουν και πάλι τη μονή Γηροκομείου εξαιτίας της ισχυρής εχθρικής δύναμης που είχε οχυρωθεί σε αυτή.

proached the community leaders of the Peloponnese. However, he soon realised that the Peloponnesians would not allow him to be particularly active in their region. Therefore, the Fanariot politician settled in western Central Greece. He had shown his confidence in D. Ypsilantis, with the ultimate goal of securing his permission to organise the political affairs of the region. Mavrokordatos arrived in Messolonghi on a chartered ship, accompanied by Greek students and scholars from Western Europe, and bringing a respectable amount of money, weapons, and ammunition, supplied to him by his uncle, I. Karatzas.

2/8/1821

Battle near Girokomio Monastery, Patras

Given its strategic position, P. Karatzas, in consultation with T. Grivas, a chieftain from Roumeli, attempted to attack the Ottoman guard who had recaptured Girokomio Monastery during the previous days. The Greek forces arrived on site at midnight on August 1st and began to fire against the Ottomans. News of the attack soon reached the enemy troops in Patras; thus, the battle spread in the area, and continued until the afternoon of the next day. Even though both sides put up a wilful fight, the Greeks eventually managed to force their opponents to flee in disorder. However, they did not succeed in recapturing this strategic position, as strong enemy forces had barricaded themselves inside the monastery.

ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ: ΚΑΣΤΡΑ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

© Αρχείο Εφορείας Αρχαιοτήτων Αχαΐας

Κάστρο Αγίου Γεωργίου Πλαγιάς

Κάστρο Τεκές ή Γρίβας

Κάστρο Αντιρρίου

Κάστρο Ναυπάκτου

10/8/1821

Εκδίδεται στο Μεσολόγγι
η χειρόγραφη εφημερίδα Αιτωλική

Η εφημερίδα *Αιτωλική*, που εκδιδόταν στο Μεσολόγγι από τον Αύγουστο του 1821, υπήρξε η δεύτερη κατά χρονολογική σειρά χειρόγραφη εφημερίδα της Ελληνικής Επανάστασης, μετά τη *Σάλπιγ Ελληνική* του Θ. Φαρμακίδη. Επρόκειτο για δισέλιδο ή τετρασέλιδο έντυπο, το οποίο κυκλοφορούσε κάθε Πέμπτη. Πιθανός εκδότης της υπήρξε ο μετέπειτα αρχιγραμματέας της *Γερουσίας της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος* Ν. Λουριώτης. Η εφημερίδα ήταν πλούσια σε ειδησεογραφία σχετική με τα πολεμικά γεγονότα της περιόδου. Έχουν διασωθεί μόνο τέσσερα από τα χειρόγραφα φύλλα της. Ο Σπ. Λάμπρος σημειώνει -στα 1904- ότι η *Αιτωλική* συναποτέλεσε, μαζί με την εφημερίδα *Αχελώος*, την επίσημη εφημερίδα της *Προσωρινής Διοικήσεως της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος*, η οποία δημιουργήθηκε αργότερα, τον Νοέμβριο του ιδίου έτους.

4/9/1821

Δολοφονία του Π. Καρατζά στη μονή Ομπλού

Αρχές Σεπτεμβρίου (1821) ο Π. Καρατζάς από το χωριό Λεχούρι που βρισκόταν επισκέφθηκε τη μονή Ομπλού. Στον χώρο της συνάντησε τον Θ. Κουμανιώτη με τους άνδρες του. Ο Καρατζάς άρχισε τότε να συμπεριφέρεται χλευαστικά απέναντί τους. Οι άνδρες του Κουμανιώτη οργίστηκαν με τη συγκεκριμένη συμπεριφορά και ένας εξ αυτών, ο Γ. Τσαλαμηδάς, τον πυροβόλησε πισώπλατα. Από τον πυροβολισμό ο Καρατζάς τραυματίστηκε θανάσιμα. Η επικρατέστερη αιτία για τη δολοφονία του Πατρινού οπλαρχηγού, του πρώτου θύματος των εμφυλίων ερίδων στην Αχαΐα, αποτελεί η εκ-

10/8/1821

The handwritten newspaper *Aetoliki*
is published in Messolonghi

The newspaper *Aetoliki* started circulating in Messolonghi in August 1821; it was the second handwritten newspaper published during the Greek Revolution, after T. Farmakidis' *Salpigx Elliniki* (Greek Bugle). This two- or four-page publication was published every Thursday. Its publisher may have been N. Louriotis, the later chief secretary of the *Senate of Western Continental Greece*. The newspaper published updates regarding the war-related events of the period. Only four manuscript copies have survived. S. Lambros notes -in 1904- that *Aetoliki,* together with the newspaper *Acheloos*, which was first published in November of the same year, constituted the official newspaper of the *Provisional Senate of Western Continental Greece.*

4/9/1821

Assassination of P. Karatzas
in the monastery of Oblos

In early September (1821), P. Karatzas left the village of Lechouri to visit the monastery of Oblos. There, he met T. Koumaniotis with his men. Karatzas began to mock them. Koumaniotis's men were enraged by this behaviour, and one of them, G. Tsalamidas, shot him in the back. The chieftain from Patras was fatally wounded by the shot, thus, becoming the first victim of civil conflict in Achaea. It is widely believed that his assassination was motivated by revenge, as Koumaniotis's men blamed Karatzas for the death of their comrade, Stamatis. However, the actual cause was political; personal revenge solely provided a good excuse.

δίκηση, επειδή οι Κουμανιώτες τον θεωρούσαν υπεύθυνο για τον θάνατο του αδελφού τους Σταμάτη. Εντούτοις στην πραγματικότητα η αιτία υπήρξε πολιτική και η προσωπική εκδίκηση αποτέλεσε μόνο την αφορμή.

7, 9/9/1821

Άφιξη οθωμανικού στόλου στην Πάτρα
και μάχη Πουρναροκάστρου

Στις αρχές Σεπτεμβρίου οι ελληνικές δυνάμεις διέκοψαν την πολιορκία του κάστρου της Πάτρας. Στη διακοπή των στρατιωτικών επιχειρήσεων συνετέλεσε, εκτός από τις έριδες που επικράτησαν στο ελληνικό στρατόπεδο ύστερα από τη δολοφονία του Π. Καρατζά, και η επίθεση που πραγματοποίησαν οι πολιορκημένοι Οθωμανοί στο Πουρναρόκαστρο. Στη συνακόλουθη μάχη που διεξήχθη (μάχη Πουρναροκάστρου ή Πρινοκάστρου 9.9.1821) ο εχθρός επικράτησε εύκολα του αντιπάλου του. Δύο ημέρες πρωτύτερα οι Οθωμανοί είχαν ενισχυθεί από τον οθωμανικό στόλο που είχε καταπλεύσει στη θαλάσσια περιοχή της Πάτρας με περίπου 2.000 Αλβανούς στρατιώτες.

8/9/1821

Θάνατος του επισκόπου Ωλένης Φιλάρετου
στην Τριπολιτσά

Τον Φεβρουάριο του 1821 ο Μεχμέτ Σελήχ προσκάλεσε στην Τριπολιτσά πολιτικούς και θρησκευτικούς παράγοντες της Πελοποννήσου με το πρόσχημα των διαβουλεύσεων. Στην πραγματικότητα ο σκοπός της πρόσκλησης ήταν η κράτησή τους ως ομήρους για το ενδεχόμενο επαναστατικών κινητοποιήσεων. Ανάμεσα σε αυτούς που ταξίδεψαν στην Τριπολιτσά και φυλακίστηκαν υπήρξε ο επίσκοπος Ωλένης Φιλάρετος, κατά κόσμον Αναγνώστης Αρβανίτης. Στην ίδια φυλακή με τον Ωλένης βρέθηκε και ο κοινοτικός άρχοντας του

7, 9/9/1821

Arrival of the Ottoman fleet in Patras
and battle of Pournarokastro

In early September, the Greek forces ceased the siege of the castle of Patras. This military operation was halted due to the disputes that arose in the Greek camp following the assassination of P. Karatzas, but also due to the attack being carried out by the besieged Ottomans in Pournarokastro. In the battle that ensued (battle of Pournarokastro or Prinokastro, 9/9/1821), the enemy easily prevailed over its opponent. Two days earlier, the Ottomans had been reinforced by the Ottoman fleet that had sailed to the sea area of Patras, carrying approximately 2,000 Albanian soldiers.

8/9/1821

Death of Philaretos, Bishop of Oleni, in Tripolitsa

In February 1821, Mehmed Salih invited several political and religious figures from the Peloponnese to Tripolitsa, on the pretext of consultations. In fact, the purpose of the invitation was to hold them hostage, as a safeguard against possible revolutionary mobilisations. Philaretos, Bishop of Oleni, born Anagnostis Arvanitis, was among those who travelled to Tripolitsa and were imprisoned. I. Vilaetis, community leader of Pyrgos, was also held prisoner with Philaretos. During his many months of imprisonment -in unhealthy conditions- Philaretos' health was seriously shaken. He died shortly after his release from prison, just before the fall of Tripolitsa (September 23, 1821).

ΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΚΑΘΘΕΙΣΑ ΕΝ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩΙ

ΥΠΟ ΤΟΥ

Δ. Ι. ΜΑΓΕΡ

ΜΕΤΑΤΥΠΩΘΕΝΤΑ ΕΠΙ ΤΑΣΙΑΙ, Κ ΔΑΠΑΝΑΙΣ

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΛΕΒΙΔΟΥ

ΕΝ

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡ. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

1840

Εκ τοῦ Βασιλικοῦ Λιθογραφείου

Πύργου Ι. Βιλαέτης. Κατά τη διάρκεια της πολύμηνης φυλάκισής του -σε ανθυγιεινές συνθήκες- η υγεία του Φιλάρετου κλονίστηκε σοβαρά. Απεβίωσε σε ελάχιστο χρονικό διάστημα μετά την αποφυλάκιση του και λίγο πριν την άλωση της Τριπολιτσάς (23.9.1821).

30/9/1821

Ναυμαχία στο Κατάκολο Ηλείας

Στα τέλη Σεπτεμβρίου ελληνική ναυτική μοίρα υπό τον Α. Μιαούλη αντιμετώπισε στον κόλπο του Κατακόλου τα βαριά εξοπλισμένα πλοία του Καρά-Αλή. Εξαιτίας της σφοδρής επίθεσης που οι Έλληνες ναυτικοί δέχθηκαν, περιήλθαν σε δυσμενή θέση. Την κρίσιμη στιγμή της ναυμαχίας τη λύση έδωσε ο Σπετσιώτης Π. Μπότασης, ο οποίος κατευθύνθηκε με το πλοιάριό του προς στο μέσο του εχθρικού στόλου. Η ενέργεια αυτή του Μπόταση προκάλεσε πανικό στους Οθωμανούς, οι οποίοι εγκατέλειψαν τη ναυμαχία, καθώς θεώρησαν το συγκεκριμένο πλοιάριο ως πυρπολικό.

21/10/1821

Οι ελληνικές δυνάμεις καταλαμβάνουν την Πάτρα

Το τρίτο δεκαήμερο του Οκτώβρη οι Α. Ζαΐμης, Α. Λόντος, Θ. Κανακάρης, Ι. Παπαδιαμαντόπουλος, Γ. Τσέρτος επιχείρησαν να πολιορκήσουν εκ νέου το κάστρο της Πάτρας. Αφού στρατολόγησαν 3.000 περίπου άνδρες, κυρίευσαν πρόσκαιρα την περιοχή στη μονή Γηροκομείου, την Περιβόλα, το Σαραβάλι και επιχείρησαν επιτυχή επίθεση στην Πάτρα, τα ερείπια της οποίας και κατέλαβαν. Ωστόσο η έλλειψη τροφίμων και πολεμοφοδίων επέτρεψε μόνο την πρόσκαιρη κατοχή της πόλης και την πολιορκία του κάστρου της. Με την αποχώρηση των ελληνικών δυνάμεων από την πόλη οι Οθωμανοί επανακατέλαβαν τις προηγούμενες θέσεις τους.

30/9/1821

Naval battle at Katakolo, Ilia

In late September, a Greek naval squadron, commanded by A. Miaoulis, faced the heavily equipped ships of Kara-Ali in the gulf of Katakolo. The Greek were fiercely attacked and found themselves in an unfavourable position. At a decisive moment of the naval battle, P. Botasis, from Spetses, made an unexpected move: he advanced his ship towards the middle of the enemy fleet. This action caused panic among the Ottomans, who abandoned the naval battle, as they had mistaken Botasis's ship for an artillery boat.

21/10/1821

The Greek forces occupy Patras

In the last ten days of October, A. Zaimis, A. Londos, T. Kanakaris, I. Papadiamantopoulos, and G. Tsertos attempted to besiege the castle of Patras once more. After recruiting approximately 3,000 men, they temporarily occupied the area of the Girokomio Monastery, Perivola, and Saravali, and launched a successful attack on Patras, the ruins of which they occupied. However, the lack of food and ammunition meant that the occupation of the city and the siege of its castle would only be temporary. As soon as the Greek forces left the city, the Ottomans reoccupied their former positions.

4/11/1821

Συγκρότηση *Προσωρινής Διοίκησης Δυτικής Χέρσου Ελλάδος*

Αρχές Νοεμβρίου ο Αλ. Μαυροκορδάτος συγκάλεσε στο Μεσολόγγι εκπροσώπους από τις επαρχίες Ανατολικού (Αιτωλικού), Αποκούρου, Βάλτου, Βλοχού, Βραχωρίου (Αγρινίου), Ζυγού, Μεσολογγίου, Ξηρομέρου της δυτικής Στερεάς, καθώς και Σουλιώτες. Κατά τη διάρκεια των εργασιών της συνέλευσης (4-9.11.1821), που πραγματοποιήθηκε υπό την προεδρία του Μαυροκορδάτου, ψηφίστηκε Σύνταγμα και συστάθηκε η *Γερουσία της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος*. Όσον αφορά το συγκεκριμένο δεκαμελές σώμα, που έδρευε στο Μεσολόγγι, υπήρξε η ανώτατη κυβερνητική αρχή στην περιοχή για τα στρατιωτικά και πολιτικά θέματα. Η *Γερουσία*, που καταργήθηκε τον Απρίλιο του 1823, ήταν η τρίτη πολιτική οργάνωση στην επαναστατημένη Ελλάδα, οι άλλες ήταν η Πελοποννησιακή Γερουσία και ο Άρειος Πάγος της Ανατολικής Χέρσου Ελλάδος.

20/2/1822

Ναυμαχία των Πατρών

Στις 4 Φεβρουαρίου κατέπλευσε στον Πατραϊκό κόλπο ο οθωμανικός στόλος αποτελούμενος από 40 πλοία. Σκοπός του ήταν να εφοδιάσει τα κάστρα και τα φρούρια της ευρύτερης περιοχής (Πάτρας, Ναυπάκτου, Ρίου, Αν-

4/11/1821

Establishment of the Provisional Senate of Western Greece

In early November, A. Mavrokordatos convened in Messolonghi with representatives from the Western Central Greece provinces of Anatolikon (Aetoliko), Apokouros, Valtos, Vlochos, Vrachori (Agrinio), Zygos, Messolonghi, and Xiromero of western Central Greece, as well as Souliotes. During the proceedings of the assembly (4-9/11/1821), which was presided by Mavrokordatos, a Constitution was adopted and the *Senate of Western Continental Greece* was established. This ten-member body, based in Messolonghi, was the highest governmental authority in the region with regard to military and political issues. The Senate, which was abolished in April 1823, was the third political organisation in revolted Greece, the others being the Peloponnesian Senate and the Areopagus of Eastern Continental Greece.

20/2/1822

Naval Battle of Patras

On February 4, an Ottoman fleet of 40 ships sailed to the Gulf of Patras. Its purpose was to supply the castles and fortresses of the wider area (Patras, Nafpaktos, Rio, Antirrio), which were still under Ottoman control, and to reinforce their guards. A few days later

τιρρίου), που τελούσαν ακόμα υπό οθωμανικό έλεγχο, και παράλληλα να ενισχύσει τις φρουρές τους. Λίγες ημέρες μετά (16.2.1822) κατέφτασαν στη θαλάσσια περιοχή του Μεσολογγίου 27 ελληνικά πλοία υπό την άτυπη διοίκηση του Α. Μιαούλη. Στις 20 Φεβρουαρίου οι δύο στόλοι συγκρούστηκαν στο λιμάνι της Πάτρας. Την πρωτοβουλία για τη ναυμαχία ανέλαβε η ελληνική πλευρά, η οποία, για να καλύψει την αριθμητική υπεροχή του εχθρού, χρησιμοποίησε πυρπολικά. Στην εξάωρη πολεμική αναμέτρηση -την πρώτη εκ του συστάδην θαλάσσια πολεμική αναμέτρηση της Ελληνικής Επανάστασης- ο στόλος των Ελλήνων αντιμετώπισε επιτυχώς τα οθωμανικά πλοία, σημειώνοντας σημαντική νίκη.

20/2/1822

Άφιξη στο Μεσολόγγι του J.J. Meyer

Ο Ελβετός φιλέλληνας J. J. Meyer (Ι. Μάγιερ) ήρθε στην Ελλάδα ως απεσταλμένος του *φιλελληνικού κομιτάτου* της Βέρνης, προκειμένου να παράσχει αξιόπιστες πληροφορίες για την κατάσταση που επικρατούσε στον ελλαδικό χώρο εξαιτίας της Επανάστασης και για τον τρόπο διάθεσης των χρημάτων που είχαν έως τότε αποσταλεί. Ο Meyer, που είχε κάνει αρχικές σπουδές ιατρικής, δημιούργησε στο Μεσολόγγι νοσοκομείο, ενώ στο ισόγειο του ίδιου κτηρίου τοποθέτησε το πιεστήριο και τα τυπογραφικά στοιχεία που έφερε ο Άγγλος συνταγματάρχης L.F.Ch. Stanhope (Λ. Στάνχοπ) εκ μέρους του αγγλικού κομιτάτου. Σύντομα το νοσοκομείο μεταφέρθηκε σε άλλο πιο ευρύχωρο οίκημα εξαιτίας της αύξησης του αριθμού των νοσηλευομένων τραυματιών και ασθενών. Επιπρόσθετα ο Ελβετός φιλέλληνας ανέλαβε και τη διεύθυνση του φαρμακείου, που εγκατέστησε παραπλεύρως του τυπογραφείου.

(16/2/1822), 27 Greek ships sailed to the sea area of Messolonghi under the informal command of A. Miaoulis. On February 20, the two fleets engaged in a naval battle in the port of Patras. The battle was initiated by the Greeks, who used artillery boats to counter the numerical superiority of the enemy. In this six-hour battle -the first in a series of naval battles during the Greek Revolution- the Greek fleet was successful, scoring a significant victory.

20/2/1822

Arrival of J. J. Meyer in Messolonghi

Swiss philhellene J. J. Meyer came to Greece as an envoy of the *philhellenic committee* of Bern, to provide the latter reliable information regarding both the situation in revolted Greece and the expenditure of the funds sent by the committee. Meyer, who had studied medicine, set up a hospital in Messolonghi; on the ground floor of that building, he placed the printing press and printing types brought by English colonel L. Stanhopeon behalf of the English Committee. The hospital was soon moved to another, more spacious, building, to accommodate the increasing number of wounded and patients. In addition, the Swiss philhellene took over the management of the

26/2/1822

Μάχη της Χαλανδρίτσας

Στις 25 Φεβρουαρίου οθωμανικές δυνάμεις -υπό την ηγεσία του νεοαφιχθέντος Μεχμέτ πασά- διανυκτέρευσαν στο χωρίο του Τσουκαλά (Τσουκαλαΐϊκα) και την επομένη 2.000 εξ αυτών κατευθύνθηκαν στη Χαλανδρίτσα. Οι κάτοικοί της την εγκατέλειψαν, δίνοντας τη δυνατότητα στον εχθρό να τη λεηλατήσει και να την πυρπολήσει. Τα ελληνικά στρατεύματα -υπό τους Δ. Κολιόπουλο (Πλαπούτας), Γ. Κολοκοτρώνη, Κ. Πετμεζά-, βλέποντας τις φλόγες στη Χαλανδρίτσα στράφηκαν προς τα εκεί, όπου και συγκρούστηκαν με τους Οθωμανούς. Οι επαναστατημένοι Έλληνες επικράτησαν εύκολα, τρέποντας τους αντιπάλους τους σε φυγή και σκοτώνοντας περίπου 150 εξ αυτών. Η συγκεκριμένη νίκη έδωσε τη δυνατότητα στους επαναστάτες να εντείνουν ακόμα περισσότερο την πολιορκία του κάστρου της Πάτρας.

2/3/1822

Μάχη στην περιοχή της μονής Γηροκομείου Πατρών

Η μάχη του Γηροκομείου, που διεξήχθη σε πολλές θέ`σεις, υπήρξε από τις σημαντικότερες πολεμικές επιχειρήσεις του δευτέρου έτους της Ελληνικής Επανάστασης. Η σπουδαιότητά της έγκειται όχι μόνο στον άνισο συσχετισμό δυνάμεων μεταξύ των δύο πλευρών (4.000 Έλληνες-8.000 Οθωμανοί), αλλά και στο ότι με την ελληνική νίκη «αδρανοποιήθηκε ολόκληρος ο δυτικός άξονας ενισχύσεως» των Οθωμανών που παρέμεναν πλέον αποκλεισμένοι εντός του πατραϊκού κάστρου. Οι απώλειες του εχθρού υπερέβησαν τα 300 άτομα, ενώ ακόμα περισσότεροι ήσαν οι τραυματίες. Η εν λόγω πολεμική επιχείρηση εντάσσεται στην προσπάθεια των εχθρικών στρατευμάτων να λύσουν τον

pharmacy, which he set up next to the printing house.

26/2/1822

Battle of Chalandritsa

On February 25, Ottoman forces -led by newly arrived Mehmed Pasha- spent the night in the village of Tsoukalas (Tsoukalaika); the following day, 2,000 of them headed to Chalandritsa. Its inhabitants deserted the village, allowing the enemy to plunder it and set it on fire. Seeing the flames from afar, the Greek troops, led by D. Koliopoulos (Plapoutas), G. Kolokotronis, and K. Petmezas, headed towards Chalandritsa, where they clashed with the Ottomans. The Greek revolutionaries prevailed easily, forcing their opponents to flee, and killing approximately 150 of them. This victory gave the revolutionaries the opportunity to further tighten the siege of the castle of Patras.

2/3/1822

Battle in the area of the Girokomio monastery in Patras

The battle of Girokomio, which took place in several locations, was one of the most important military operations during the second year of the Greek Revolution. Its importance lies not only in the disparity of forces between the two sides (4,000 Greeks v. 8,000 Ottomans), but also in the fact that the Greek victory "inactivated the entire western supply chain" of the Ottomans, who were now isolated inside the castle of Patras. The enemy's casualties exceeded 300 men, while even more were wounded. This military operation was part of the enemy troops' effort to break the Greeks' continuous and suffocating blockade of the city castle.

ασφυκτικό κλοιό που ασκούσαν έως τότε οι Έλληνες στο κάστρο της πόλης.

23/5/1822

Άφιξη στο Μεσολόγγι του εκστρατευτικού σώματος για την Ήπειρο

Στα μέσα Μαΐου (1822) ξεκίνησε από την Κόρινθο -σε κλίμα ενθουσιασμού- εκστρατεία για την Ήπειρο προς ανακούφιση των Σουλιωτών υπό τη διοίκηση του Αλ. Μαυροκορδάτου. Στην εκστρατεία συμμετείχε και το *Τάγμα των Φιλελλήνων.* Στην Πάτρα το εκστρατευτικό σώμα ενισχύθηκε από τα άτακτα στρατεύματα των Καν. Δεληγιάννη, Γ. Κολοκοτρώνη, Π. Γιατράκου. Πέντε ημέρες μετά την αποχώρησή του από την Πάτρα (19.5.1822) το εκστρατευτικό σώμα αφίχθηκε στο Μεσολόγγι, όπου προστέθηκαν σε αυτό οι δυνάμεις των Γάτσου και Καρατάσου. Η παραμονή του στρατεύματος στην πόλη του Μεσολογγίου υπήρξε ολιγοήμερη, αφού στις 4 Ιουνίου αναχώρησε και πάλι, με κατεύθυνση αυτή τη φορά για τον Κραβασαρά (Αμφιλοχία).

23/6/1822

Λήξη της πολιορκίας της Πάτρας από τον Θ. Κολοκοτρώνη

Η φημολογία για την έλευση του Μαχμούτ πασά Δράμαλη στην Πελοπόννησο ανάγκασε το *Εκτελεστικό* και το *Βουλευτικό* να αποστείλουν στρατεύματα στον Ισθμό, για να εκστρατεύσουν στην ανατολική Στ. Ελλάδα. Με σχετική διαταγή (5.6.1822) δόθηκε η δυνατότητα σε κοινοτικούς άρχοντες να συγκροτήσουν στρατιωτικά σώματα από τις επαρχίες τους με μεγαλύτερους μισθούς. Στην πραγματικότητα όμως η κίνηση αυτή αποδυνάμωσε το στρατόπεδο της Πάτρας, αφού

σύντομα έμειναν σε αυτό ελάχιστοι πολιορκητές (600-650). Υπό τις παρούσες συνθήκες ο Θ. Κολοκοτρώνης, φοβερά εκνευρισμένος για τα κυβερνητικά σχέδια, διέλυσε το στρατόπεδο των Πατρών και κατευθύνθηκε στην Καρύταινα. Παράλληλα απέστειλε επιστολές σε φίλους και γνωστούς με τις οποίες κοινοποίησε τους λό-

23/5/1822

Arrival of the expeditionary corps heading to Epirus in Messolonghi

In mid-May (1822), amidst enthusiasm, A. Mavrokordatos led an expeditionary corps from Corinth towards Epirus, in order to relieve the Souliotes. The *Battalion of the Philel-*

γους που τον ανάγκασαν να διακόψει την πολιορκία.

4/7/1822

Οι συνέπειες της μάχης στου Πέτα στο Μεσολόγγι

Η ήττα στου Πέτα σηματοδότησε το τέλος των πολεμικών επιχειρήσεων στην Ήπειρο και τη συνθηκολόγηση των Σουλιωτών, οι οποίοι υποχρεώθηκαν πλέον να εγκαταλείψουν την περιοχή τους. Επιπρόσθετα προκλήθηκαν διχόνοιες μεταξύ των ενόπλων και αναβίωσαν παλαιότερες έριδες, όπως αυτές μεταξύ Σουλιωτών και Στερεοελλαδιτών οπλαρχηγών. Η νίκη των Οθωμανών τους οδήγησε στο να επικεντρώσουν πλέον τα επιχειρησιακά τους σχέδια στο Μεσολόγγι, το οποίο αποτελούσε βασικό επαναστατικό πυρήνα σε ολόκληρη τη δυτική Στ. Ελλάδα. Οι εχθροί κατευθύνθηκαν -ανεμπόδιστοι σχεδόν- στο Μεσολόγγι όπου και πραγματοποίησαν τρίμηνη πολιορκία (Οκτώβριος 1822-Ιανουάριος 1823) χωρίς ωστόσο κάποιο θετικό αποτέλεσμα.

20-22, 24/7/1822

Ναυτικές εχθρικές δράσεις
στην περιοχή του Μεσολογγίου

Τον Ιούλιο του 1822 ο οθωμανικός στόλος, αποτελούμενος από 84 τουρκικά, αιγυπτιακά και αλγερινά πλοία, προσπάθησε επανειλημμένα να καταλάβει το νησίδιο Βασιλάδι στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου. Τα σχέδια του εχθρού να κυριεύσει το συγκεκριμένο νησίδιο ματαίωσε ο Αθ. Ραζηκότσικας με 50 Μεσολογγίτες. Στη συνέχεια τα οθωμανικά πλοία επιχείρησαν -και πάλι ανεπιτυχώς- να αποβιβαστούν στη Μαύρη Αλυκή (Τουρλίδα), αλλά απωθήθηκαν από 800 ενόπλους προερχόμενους από το Μεσολόγγι, τον Ζυγό και το Ανατολικόν, υπό την ηγεσία των Δ. Μακρή, Γ. Ραζηκότσικα

lenes also participated in this expedition. In Patras the expeditionary forces were reinforced by the irregular military forces of Deligiannis, G. Kolokotronis, and P. Giatrakos. Five days after its departure from Patras (19/5/1822), the expeditionary forces arrived in Messolonghi, and united with the troops of Gatsos and Karatasos. The army was temporarily stationed in the city of Messolonghi; on June 4 it departed and headed to Kravasaras (Amfilochia).

23/6/1822

T. Kolokotronis ends the siege of Patras

The rumours regarding the arrival of Mahmud Dramali Pasha in the Peloponnese forced the *Executive* and *Parliamental* Administrations to send troops to the Isthmus in order to campaign in eastern Central Greece. By an order on 5/6/1822, community leaders were given the opportunity to form, within their provinces, a military corps with higher salaries. However, this consequently weakened the camp of Patras, as it now comprised of very few besiegers (600-650). Under these circumstances, T. Kolokotronis, terribly irritated by the gov-

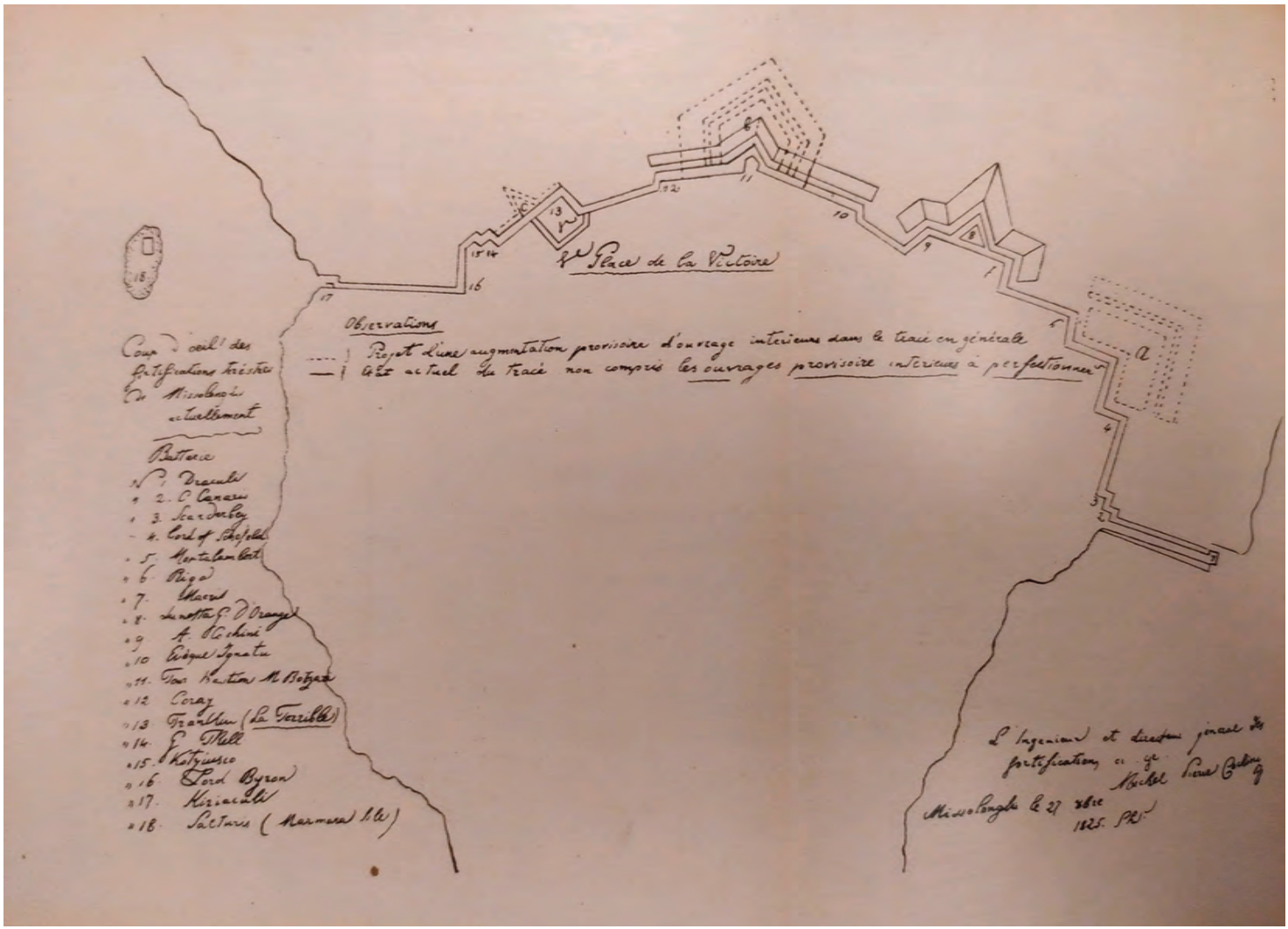

και Μ. Δεληγιώργη.

10/8/1822

Μάχη στον Αετό Ξηρομέρου

Η προσπάθεια του Ρεσίτ πασά ή Κιουταχή να κατευθυνernment's plans, disbanded the Patras camp and headed to Karytaina. Moreover, he sent letters to friends and acquaintances, informing them of the reasons that forced him to end the siege.

Offert à mon ami courageux Charles Fabvier

Votre admirateur

Langlois

θεί με τις στρατιωτικές του δυνάμεις προς το Μεσολόγγι, για να το πολιορκήσει σταμάτησε στη θέση «Προφήτης Ηλίας» πλησίον του χωριού Αετός Ξηρομέρου. Εκεί διεξήχθη σκληρή μάχη διάρκειας περίπου εννέα ωρών, η οποία έληξε με σαφή υπεροχή των ελληνικών στρατευμάτων. Συγκεκριμένα ο Ι. Βαρνακιώτης σε συνεργασία με τους οπλαρχηγούς Θ. Γρίβα, Ι. Τσαούση, Στ. Κατσαρό και Δ. Παληογιάννη συγκρούστηκε με τις ένοπλες δυνάμεις του Κιουταχή. Τα εχθρικά στρατεύματα απώλεσαν 200 περίπου άνδρες και αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στο Λουτράκι Κατούνας, αναμένοντας στρατιωτικές ενισχύσεις. Ουσιαστικά η μάχη στον Αετό καθυστέρησε την έναρξη της πολιορκίας του Μεσολογγίου.

25/10/1822

Έναρξη της πρώτης πολιορκίας του Μεσολογγίου

Τον Οκτώβριο ισχυρές οθωμανικές δυνάμεις -άνω των 10.000 ανδρών- υπό τους Ομέρ πασά Βρυώνη και Ρεσίτ πασά ή Κιουταχή κατευθύνθηκαν στο Μεσολόγγι, για να το καταλάβουν εξαιτίας της στρατηγικής του θέσης. Προηγουμένως ο εχθρός είχε εξουδετερώσει τους οπλαρχηγούς του Ξηρομέρου και του Βάλτου, σε μια προσπάθεια να διασφαλίσει τα νώτα του. Την υπεράσπιση του Μεσολογγίου είχαν αναλάβει λίγες μόνο εκατοντάδες στρατιωτών, ενώ τον συντονισμό της άμυνας της πόλης είχε ο Αλ. Μαυροκορδάτος. Την 25η Οκτωβρίου οι εχθροί κατέφτασαν έξω από το Μεσολόγγι. Ακολούθησε διήμερος σφοδρός κανονιοβολισμός του. Όταν ο Ομέρ πασάς πρότεινε στους πολιορκημένους να παραδοθούν, ο Μ. Μπότσαρης ξεκίνησε παραπλανητικές διαπραγματεύσεις μαζί του, με απώτερο σκοπό να κερδηθεί χρόνος, ούτως ώστε να οργανωθεί η άμυνα της πόλης και να ενισχυθούν οι πολιορκημένοι με στρατιωτικές δυνάμεις από τη θάλασσα.

4/7/1822

The consequences of the battle of Peta in Messolonghi

The defeat at Peta marked the end of military operations in Epirus and the capitulation of the Souliotes, who were now forced to leave their homeland. In addition, several disputes were revived among the armed forces, such as those between Souliot and Roumeliot chieftains. The victory of the Ottomans led them to focus their military plans on Messolonghi, which was a key revolutionary hub in western Central Greece. Nearly unhindered, the enemy headed to Messolonghi, where they carried out a three-month siege (October 1822-January 1823), however, without success.

20-22, 24/7/1822

Hostile naval actions in the area of Messolonghi

In July 1822, the Ottoman fleet, consisting of 84 Turkish, Egyptian, and Algerian ships, repeatedly tried to occupy the island of Vasiladi in the sea of Messolonghi. The enemy's plans to take over this island were thwarted by 50 men from Messolonghi, led by A. Razikotsikas. Subsequently, the Ottoman fleet tried to land on Mavri Alyki (Tourlida), but were unsuccessful as they were repulsed by 800 armed men from Messolonghi, Zygos, and Anatolikon, led by D. Makris, G. Razikotsikas, and M. Deligiorgis.

24-25/12/1822

Ανεπιτυχής έφοδος των εχθρικών δυνάμεων στο Μεσολόγγι

Οι διαφωνίες των Οθωμανών αξιωματικών για την τακτική της πολιορκίας του Μεσολογγίου, ο βαρύς χειμώνας με τις καταρρακτώδεις βροχές και η έλλειψη τροφίμων έκαμψαν το ηθικό των πολιορκητών. Προκειμένου να τερματίσουν την κοπιώδη γι' αυτούς πολιορκία της πόλης, 800 περίπου Οθωμανοί επιχείρησαν λίγο πριν τα ξημερώματα των Χριστουγέννων ανεπιτυχή έφοδο στην ανατολική πλευρά του φρουρίου, θεωρώντας ότι οι πολιορκημένοι θα βρίσκονταν στους ναούς. Οι υπόλοιπες δυνάμεις του εχθρού, για να αποπροσανατολίσουν τους πολιορκημένους, πυροβολούσαν σε άλλες πλευρές των οχυρώσεων. Οι πολιορκη- μένοι Μεσολογγίτες που είχαν πληροφορηθεί από τον Γ. Γούναρη, κυνηγό στην υπηρεσία του Ομέρ πασά Βρυώνη, την ώρα της επίθεσης, μπόρεσαν και την απέκρουσαν, σκοτώνοντας περισσότερους από 500 επιτιθέμενους ενώ οι ίδιοι έχασαν μόνο 4 άντρες. Ύστερα από λίγες ημέρες (31.12.1822) οι εχθρικές δυνάμεις αναγκάστηκαν πλέον να λύσουν την πολιορκία και να επιτρέψουν στην Ήπειρο.

6/1/1823

Μάχη της Ακράτας

Ύστερα από την κατάληψη του Ναυπλίου (30.11.1822) τα υπολείμματα της στρατιάς του Μαχμούτ πασά Δράμαλη, που βρίσκονταν στην Κόρινθο, κινήθηκαν υπό τις διαταγές του Δελή Αχμέτ μπέη προς την Πάτρα, προκειμένου να εισέλθουν στο κάστρο της πόλης και να διασωθούν. Πλησίον του ποταμού Κράθη -προς τη Βοστίτσα- οι εχθρικές δυνάμεις συνάντησαν τα ελληνικά στρατεύματα -υπό την ηγεσία των Σ. Χαραλάμπη, Ν.

10/8/1822

Battle of Aetos in Xiromero

Mehmed Reshid Pasha, or Kutahye, led his military forces towards Messolonghi, to besiege it; however, his plan was interrupted at Prophitis Elias, near the village of Aetos, in Xiromero. The fierce battle, which lasted approximately nine hours, resulted in a clear victory for the Greek troops. Specifically, I. Varnakiotis, in collaboration with chieftains T. Grivas, I. Tsaousis, S. Katsaros, and D. Paliogiannis, clashed with Kutahye's armed forces. The enemy troops lost approximately 200 men and were forced to retreat to Loutraki, in Katouna, awaiting military reinforcements. In fact, the battle of Aetos delayed the beginning of the siege of Messolonghi.

25/10/1822

Beginning of the first siege of Messolonghi

In October, a powerful Ottoman force of more than 10,000 men, led by Omer Vryoni Pasha and Reshid Pasha (or Kutahye) headed to Messolonghi, aiming to occupy it, due to its strategic position. Earlier on, to secure its rear, the enemy had neutralised the chieftains of Xiromero and Valtos. The defence of Messolonghi was coordinated by A. Mavrokordatos, and undertaken by only a few hundred soldiers. On October 25, the enemy arrived outside Messolonghi. Two days of heavy shelling ensued. When Omer Pasha proposed to the besieged to surrender, M. Botsaris engaged in misleading negotiations; this was an

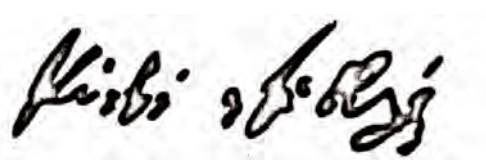

Πετμεζά, Ν. Σολιώτη, Σ. Θεοχαρόπουλου, Α. Ζαΐμη και Α. Λόντου-, τα οποία και προσπάθησαν να σταματήσουν την πορεία τους. Συγκεκριμένα στις 6 Ιανουαρίου οι Οθωμανοί επιχείρησαν προέλαση, αλλά αποκρούστηκαν και οπισθοχώρησαν στη θέση «Χάνι» της Ακράτας. Την ίδια τύχη είχαν και οι επόμενες επιθέσεις τους. Έναν μήνα αργότερα, έχοντας καθηλωθεί στη συγκεκριμένη θέση -και με τεράστιες απώλειες από τις μάχες και από την πείνα-, αποφάσισαν να διαπραγματευτούν την παράδοσή τους.

7/3/1823

Οχυρωματικές εργασίες στο Μεσολόγγι
-Κατασκευή του τείχους

Στα αρχές Μαρτίου ξεκίνησαν στο Μεσολόγγι οχυρωματικές εργασίες από τον μηχανικό Μ. Π. Κοκκίνη με εντολή του Αλ. Μαυροκορδάτου και χρηματοδότηση της επαναστατικής κυβέρνησης, προκειμένου να ενισχυθούν οι προϋπάρχουσες οχυρώσεις. Ο σχεδιασμός της οχύρωσης του Μεσολογγίου προέβλεπε την ανέγερση 18 κανονιοστασίων, καθώς και ορισμένων άλλων έργων, τα οποία ολοκληρώθηκαν στα τέλη του 1824. Ο Κοκκίνης ονόμασε το οχύρωμα «Το Ελληνικό Επτάγωνο αριθ.1» και στους προμαχώνες (ντάπιες) έδωσε ονόματα προς τιμήν εθνικών ηρώων, φιλελλήνων και επιφανών προσώπων (Δρακούλη, Κανάρη, Σκεντέρμπεη, Λόρδου Σέφερντ, Μονταλεμπέρ, Ρήγα, Μακρή, Γουλιέλμου της Οράγγης, Α. Κοκκίνη, Κεραυνοβόλος, Μ. Μπότσαρη, Κοραή, Φραγκλίνου (Τερρίμπιλε), Γουλιέλμου Τέλλου, Κουτσιούκου, Λόρδου Βύρωνος, Μιαούλη, Σαχτούρη). Συγχρόνως βελτιώθηκαν οι οχυρώσεις των νησιών της λιμνοθάλασσας.

effort to gain time to organise the city's defence and allow for military reinforcements to arrive by boat.

24-25/12/1822

Unsuccessful raid of Messolonghi
by the enemy forces

The disagreements of the Ottoman officers regarding siege tactics, the cold winter with its heavy rainstorms, as well as the lack of food, had dampened the spirits of the besiegers. To put an end to the siege, just before sunrise on Christmas day, approximately 800 Ottomans attempted an unsuccessful raid on the eastern side of the fortress, thinking that the besieged would be inside the churches. To disorient the besieged, the rest of the enemy forces were firing on various other sides of the fortifications. Nonetheless, the besieged had been in-

14/7/1823

Απόπειρα Οθωμανών να αποβιβαστούν
στο Κρυονέρι Μεσολογγίου

Στα μέσα Απριλίου οθωμανικές δυνάμεις προσπάθησαν αιφνιδιαστικά να αποβιβαστούν στο Κρυονέρι Αιτωλοακαρνανίας, προκειμένου να κατευθυνθούν στο Μεσολόγγι. Η όλη επιχείρηση αποκρούστηκε από στρατεύματα Μεσολογγιτών και Αιτωλικιωτών υπό τη διοίκηση του επάρχου Κ. Μεταξά. Την επομένη ημέρα ο εχθρός προσπάθησε ανεπιτυχώς και πάλι να πραγματοποιήσει τα στρατιωτικά του σχέδια.

10, 12/8/1823

Μάχη του Κεφαλόβρυσου

Το καλοκαίρι του 1823 σκοπός του Μ. Μπότσαρη ήταν να ανακόψει την πορεία των οθωμανικών στρατευμάτων που κατευθύνονταν στη δυτική Στ. Ελλάδα. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται επίθεση που πραγματοποίησε με τον Κ. Τζαβέλα και άλλους Σουλιώτες -τη νύχτα της 8ης Αυγούστου- στην εμπροσθοφυλακή του εχθρού, η οποία είχε στρατοπεδεύσει στο Κεφαλόβρυσο Καρπενησίου. Στη μάχη που ακολούθησε, γνωστή ως μάχη του Κεφαλόβρυσου, ο Μπότσαρης τραυματίστηκε αρχικά ελαφριά. Συνέχισε να πολεμά και να απωθεί τις οθωμανικές δυνάμεις. Ωστόσο μια σφαίρα τον τραυμάτισε θανάσιμα στο μάτι του. Ο νεκρός μεταφέρθηκε στο Μεσολόγγι (10.8.1823), για να ενταφιαστεί εκεί δύο ημέρες αργότερα. Την εξόδιο ακολουθία, που πραγματοποιήθηκε στον ναό του Αγίου Νικολάου των προμαχώνων, παρακολούθησε το σύνολο σχεδόν των κατοίκων του Μεσολογγίου.

formed of the time of the attack by G. Gounaris, a hunter in the service of Omer Vryoni Pasha; thus, they were able to repel the enemy, killing more than 500 attackers, while losing only 4 men. A few days later (31/12/1822) the enemy forces were forced to end the siege and retreat to Epirus.

6/1/1823

Battle of Akrata

Following the capture of Nauplion (30/11/1822) and at the orders of Deli Ahmet Bey, the remnants of Mahmud Pasha Dramali's army that were stationed in Corinth headed towards Patras to seek refuge in the city's castle. Near Krathis river -towards Vostitsa- the enemy forces encountered the Greek troops, led by S. Charalampis, N. Petmezas, N. Soliotis, S. Theocharopoulos, A. Zaimis, and A. Londos, who tried to stop their course. On January 6, the Ottomans attempted to advance, but were repulsed and forced to retreat to Chani, in Akrata. Their subsequent attacks met the same fate. A month later, stranded there and having suffered a great number of casualties due to fighting and famine, they decided to negotiate their surrender.

7/3/1823

Fortification works in Messolonghi
-Construction of the wall

In early March, works began in Messolonghi to improve the existing fortifications; the project was commissioned by A. Mavrokordatos to engineer P. Kokkinis, and funded by the revolutionary government. The planning of the fortification of Messolonghi provided for the construction of 18 cannon batteries, as well as other works,

Σεπτέμβριος 1823

Δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου

Ύστερα από τις ήττες των ελληνικών στρατευμάτων ο Μουσταή πασάς ένωσε τις δυνάμεις του με τον Ομέρ Βρυώνη στο Βραχώρι (Αγρίνιο), προκειμένου να εκστρατεύσουν από κοινού στο Μεσολόγγι και να το πολιορκήσουν. Αρχικά σταμάτησαν στο Ανατολικό (Αιτωλικό), προσπαθώντας να το κυριεύσουν. Παράλληλα οι Οθωμανοί κατέλαβαν το Ευηνοχώρι και το Κρυονέρι, για να έχουν εύκολο ανεφοδιασμό από την οθωμανοκρατούμενη Πάτρα

2-3/10/1823

Μάχη πλησίον του Ανατολικού (Αιτωλικού)

Παρά τις κινητοποιήσεις των Ελλήνων για την υπεράσπιση του Μεσολογγίου από επικείμενη επίθεση του εχθρού, οι οθωμανικές δυνάμεις κινήθηκαν δυτικότερα. Συγκεκριμένα ο Μουσταή πασάς της Σκόδρας κατευθύνθηκε προς το Ανατολικόν (Αιτωλικό), όπου και συγκρούστηκε πλησίον της πόλης με τα ελληνικά στρατεύματα. Στη μάχη που ακολούθησε φονεύθηκε ο οπλαρχηγός Β. Σουλιώτης και πληγώθηκε ένας εκ των αρχηγών του αντίπαλου στρατεύματος, ο Αβδουλάμπεης. Την επόμενη ημέρα οι Οθωμανοί πολιόρκησαν τους 500 περίπου οχυρωμένους στο Ανατολικόν Έλληνες στρατιώτες και το κανονιοβόλησαν σφοδρά. Η διοίκηση του Μεσολογγίου, προκειμένου να σταματήσει την πολιορκία, απέστειλε στην περιοχή 4 κανόνια που έβαλαν κατά του εχθρού, αναγκάζοντάς τον να οπισθοχωρήσει.

18/11/1823

Ενέδρα Ελλήνων στη θέση «Σκαλί» Αιτωλικού (Φοινικιά)

Στο πλαίσιο δολιοφθορών στις εχθρικές δυνάμεις που which were completed in late 1824. Kokkinis named the fortress "The Greek Heptagon No.1" and gave the bastions (bulwarks) names in honour of national heroes, philhellenes, and prominent men (Drakoulis, Kanaris, Skanderbeg, Lord of Sheffield, Montalembert, Rigas, Makris, William of Orange, A. Kokkinis, Karl von Normann-Ehrenfels, M. Botsaris, Korais, Franklin, William Tell, Kościuszko, Lord Byron, Miaoulis, Sachtouris). The fortifications of the islands within the lagoon of Messolonghi were also improved.

14/7/1823

Ottomans attempt to land in Kryoneri, Messolonghi

In mid-April, Ottoman forces attempted a surprise landing in Kryoneri, Aetoloakarnania, in order to head to Messolonghi. This operation was repulsed by troops from Messolonghi and Aetoliko, under the command of prefect K. Metaxas. The following day, the enemy attempted to carry out their military plans once more, yet, without success.

10, 12/8/1823

Battle of Kefalovryso

In the summer of 1823, M. Botsaris's mission was to stop the course of the Ottoman troops that were heading

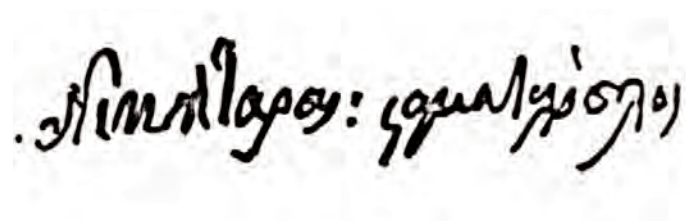

βρίσκονταν στις γύρω από το Ανατολικόν περιοχές ο Κ. Τζαβέλας έστησε ενέδρα με 300 Σουλιώτες και 100 Μεσολογγίτες υπό τον Γ. Ραζηκώτσικια στη θέση «Σκαλί» (Φοινικιά) πλησίον του Μεσολογγίου σε εφοδιοπομπή 300 Οθωμανών ιππέων. Συνέπεια της επιτυχημένης αυτής ενέδρας ήταν να σκοτωθούν αρκετοί εχθροί και να περιέλθουν στην κατοχή των Ελλήνων αρκετά λάφυρα, καθώς και μια εχθρική σημαία.

30/11/1823

Άρση της πολιορκίας του Ανατολικού (Αιτωλικού)

Ύστερα από 70 περίπου ημέρες πολιορκίας του Ανατολικού, και αφού οι εχθρικές δυνάμεις είχαν πληγεί από επιδημία πανώλης, ο Μουσταή πασάς της Σκόδρας αποφάσισε να λύσει την πολιορκία και να εγκαταλείψει την περιοχή, κατευθυνόμενος στην Άρτα και τη Σκόδρα. Είχαν άλλωστε αποτύχει και οι άλλες εκστρατείες στην ανατολική Στ. Ελλάδα. Στις 30 Νοεμβρίου τα οθωμανικά στρατεύματα εγκατέλειψαν το Ανατολικό, αφού προηγουμένως πυρπόλησαν το στρατόπεδό τους, προκειμένου να μην περιέλθουν σε ελληνικά χέρια πολεμοφόδια και τρόφιμα. Από την αρχή της εκστρατείας στην περιοχή του Ανατολικού έως και την άρση της πολιορκίας του, οι Οθωμανοί απώλεσαν μόνο από ασθένειες περισσότερους από 1.500 άνδρες.

24/12/1823

Άφιξη του λόρδου Byron στο Μεσολόγγι

Ο Άγγλος ποιητής και φιλέλληνας λόρδος Byron (Βύρων) αναχώρησε το 1823 από την Ιταλία -με την ιδιότητα του μέλους και του εκπροσώπου του φιλελληνικού κομιτάτου του Λονδίνου- για την επαναστατημένη Ελλάδα, κομίζοντας ένα σεβαστό χρηματικό ποσό.

to western Central Greece. Thus, during the night of August 8, along with K. Tzavelas and other Souliotes, he carried out an attack on the enemy vanguard, which had encamped at Kefalovryso, Karpenisi. Early in the battle that followed, known as the Battle of Kefalovryso, Botsaris was wounded, at first lightly. He continued to fight to repel the Ottoman forces. However, a bullet that wounded him in the eye proved to be fatal. His body was transported to Messolonghi (10/8/1823), and was buried there two days later. The procession, which took place at the church of Agios Nikolaos of the bastions, was attended by nearly all the inhabitants of Messolonghi.

September 1823

Second siege of Messolonghi

After having defeated the Greek troops, Mustafa Pasha Bushati joined forces with Omer Vryoni in Vrachori (Agrinio), in order to march together to Messolongi and besiege it. Initially they stopped at Anatolikon (Aetoliko), and attempted to capture it. At the same time, the Ottomans occupied Evinochori and Kryoneri, in order to create a supply chain from Patras, which was at the time under their control.

2-3/10/1823

Battle near Anatolikon (Aetoliko)

Despite the mobilisations of the Greeks to defend Messolonghi from an impending enemy attack, the Ottoman forces moved further west. Specifically, Mustafa Pasha Bushati of Shkodra headed to Anatolikon (Aetoliko); outside the city, he clashed with the Greek troops. In the battle that followed, chieftain V. Souliotis was killed,

Ο «Μυλόρδος», όπως ήταν γνωστός στους Έλληνες, κατέφτασε στο Μεσολόγγι τις παραμονές των Χριστουγέννων και παρέμεινε στην πολιορκημένη πόλη έως την ημέρα του θανάτου του (7 Απριλίου 1824). Ο Byron προσπάθησε να οργανώσει εκεί τακτικό στράτευμα, το οποίο θα συνέδραμε τον Αγώνα στην περιοχή, με τη στρατολόγηση και τη συντήρηση -ιδίοις εξόδοις- 500 Σουλιωτών. Με τις προαναφερθείσες δυνάμεις και την προσωπική του φρουρά, αποτελούμενη από 50 Σουλιώτες, σκόπευε να εκστρατεύσει κατά της Ναυπάκτου. Επιπρόσθετα η παρουσία του Byron στο Μεσολόγγι συντέλεσε στο να βελτιωθούν τα οχυρωματικά έργα της πόλης και να επανέλθουν στο ελληνικό στρατόπεδο

while Abdullah Bey, one of the leaders of the opposing army, was wounded. The next day, the Ottomans besieged the approximately 500 Greek soldiers who were barricaded in Anatolikon with heavy shelling. To stop the siege, the administration of Messolonghi sent 4 cannons to the area, to fire against the enemy troops and force them to retreat.

18/11/1823

Greek ambush at Skali in Aetoliko (Finikia)

To sabotage the enemy forces located in the areas surrounding Anatolikon, K. Tzavelas with 300 Souliotes and

πολλοί οπλαρχηγοί που είχαν προηγουμένως προσχωρήσει στον εχθρό. Τον Μάρτιο του 1824 η τοπική Δημογεροντία ανακήρυξε τον Άγγλο ποιητή -σε επίσημη τελετή- δημότη Μεσολογγίου. Σήμερα στον *Κήπο των Ηρώων*, κάτω από τον ανδριάντα του, βρίσκεται θαμμένος ο πνεύμονας του μεγάλου φιλέλληνα.

1/1/1824

Έκδοση εφημερίδας *Ελληνικά Χρονικά* στο Μεσολόγγι

Το πρώτο φύλλο της εφημερίδας *Ελληνικά Χρονικά*, που εξέδωσε στο Μεσολόγγι ο Ελβετός φιλέλληνας J. J. Meyer (Ι. Μάγιερ), κυκλοφόρησε την 1η Ιανουαρίου και

100 men from Messolonghi, led by G. Razikotsikias, ambushed a procession of 300 men of the Ottoman cavalry at Skali (Finikia), near Messolonghi. This successful ambush resulted in the death of several of the enemy's men, while the Greeks also obtained spoils, as well as an enemy flag.

30/11/1823

End of the siege of Anatolikon (Aetoliko)

After approximately 70 days of siege in Anatolikon, and while the enemy forces had been hit by a plague epidemic, Mustafa Pasha Bushati of Shkodra decided to end the siege and leave the area, heading to Arta and Shkodra.

το τελευταίο στις 20 Φεβρουαρίου 1826. Αρχικά η εφημερίδα τυπωνόταν σε ένα μικρό χειροκίνητο πιεστήριο, ενώ από τον Απρίλιο του ίδιου χρόνου σε ένα πιο σύγχρονο πιεστήριο που είχε φέρει στον ελλαδικό χώρο ένας από τους ακολούθους του Byron (Βύρων), ο Άγγλος συνταγματάρχης L. F. Ch. Stanhope (Λ. Στάνχοπ). Τα *Ελληνικά Χρονικά* υπήρξαν δισεβδομαδιαία εφημερίδα, αν και οι χρόνοι έκδοσής της δεν τηρούνταν πάντοτε. Τα ποικίλης ύλης άρθρα της διαπνέονταν από φιλελεύθερο πνεύμα. Το δε περιεχόμενο των άρθρων αποτελεί πολύτιμη ιστορική πηγή για την πορεία της Ελληνικής Επανάστασης και ειδικότερα για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της τρίτης πολιορκίας του Μεσολογγίου.

20/7/1824

Ο Ομέρ πασάς Βρυώνης αποβιβάζεται
στον Καρβασαρά (Αμφιλοχία)

Αρχές Ιουνίου (1824) ο Ομέρ πασάς Βρυώνης με 5.000 στρατιώτες ξεκίνησε μια νέα εκστρατεία, για να καταστείλει την Επανάσταση στην Αιτωλοακαρνανία. Προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός του, ξεκίνησε τις στρατιωτικές προετοιμασίες στο Κομπότι Άρτας. Σύντομα οι οθωμανικές δυνάμεις κατέφτασαν στο Μακρυνόρος, χωρίς να συναντήσουν αντίσταση και εισήλθαν στον Καρβασαρά (Αμφιλοχία). Ελληνικά στρατεύματα υπό τους Αλ. Μαυροκορδάτο, Αλ. Βλαχόπουλο, Δ. Μακρή, Αν. Καραγιάννη έφτασαν στον Καρβασαρά και λεηλάτησαν το εχθρικό στρατόπεδο (5.8.1824). Οι Οθωμανοί αντεπιτέθηκαν και τους κυνήγησαν. Ωστόσο οι ελληνικές δυνάμεις, που τους είχαν στήσει ενέδρα, τους αποδεκάτισαν. Υπό αυτές τις εξελίξεις ο εχθρός αναγκάστηκε να αποχωρήσει από την περιοχή (6.11.1824).

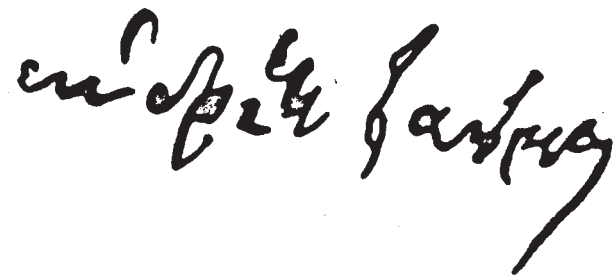

The other campaigns in eastern Central Greece had also been unsuccessful. On November 30, the Ottoman troops left Anatolikon, having previously set fire to their camp, to make sure any ammunition or food left behind would not fall into the hands of the Greeks. From the start of the expedition in Anatolikon until the end of the siege, the Ottomans had lost more than 1,500 men to disease alone.

24/12/1823

Arrival of Lord Byron in Messolonghi

In 1823, English poet and philhellene Lord Byron left Italy to come to revolted Greece, as a member and envoy of the Philhellenic Committee of London, bringing a respectable sum of money. “Mylord”, as he was known among the Greeks, arrived in Messolonghi on Christmas Eve, and remained in the besieged city until the day of his death (April 7, 1824). There, Byron tried to set up a regular army that would assist the Struggle in the region, by recruiting and maintaining -at his expense- 500 Souliotes. With the aforementioned forces and his personal guard, consisting of 50 Souliotes, he intended to attack Nafpaktos. In addition, Byron’s presence in Messolonghi contributed to the improvement of

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

13-16/12/1824

Εμφύλιες διαμάχες στην Κερπινή Καλαβρύτων

Τον Δεκέμβριο του 1824 κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου στρατιωτικές δυνάμεις Ρουμελιωτών υπό τους «κυβερνητικούς» Κ. Τζαβέλα, Ι. Κωλέττη και Γ. Καραϊσκάκη βρέθηκαν στην ορεινή Αχαΐα και συγκρούστηκαν στην Κερπινή Καλαβρύτων με «αντικυβερνητικά» στρατεύματα Αχαιών που διοικούνταν από τους Α. Ζαΐμη, Α. Λόντο και Νικηταρά. Σκοπός των «κυβερνητικών» ήταν να συλλάβουν τους δύο «Ανδρέηδες» (Ζαΐμη και Λόντο). Τα αιτήματα των «αντικυβερνητικών» για διάλογο δεν εισακούσθηκαν. Τέσσερις

the city fortifications and motivated the return of several chieftains who had joined the enemy. In March 1824, the local Government proclaimed the English poet a citizen of Messolonghi, in an official ceremony. Today, the lung of this great philhellene lies buried in the *Garden of Heroes*, beneath his statue.

1/1/1824

Publication of the newspaper *Ellinika Chronika* in Messolonghi

The first issue of the newspaper *Ellinika Chronika* (Greek Chronicles), published in Messolonghi by Swiss

ημέρες κράτησε η αντίσταση των «αντικυβερνητικών». Όταν πλέον τους είχαν τελειώσει τρόφιμα και πολεμοφόδια, διέφυγαν λάθρα στο Λεχούρι. Ύστερα από την οριστική τους ήττα οι «αντάρτες» Α. Λόντος και Α. Ζαΐμης, προκειμένου να προστατεύσουν τη ζωή τους, κατέφυγαν στη δυτική Ρούμελη και από εκεί πέρασαν στον Κάλαμο Επτανήσων.

Ιανουάριος 1825

Εμφύλιες συρράξεις στη Γαστούνη

Κατά τη διάρκεια του δεύτερου εμφύλιου πολέμου ο «κυβερνητικός» Γ. Γκούρας εισήλθε με τα στρατεύματά του στη Γαστούνη (Ιανουάριος 1825), με σκοπό να επιβληθεί

philhellene J. J. Meyer, circulated on January 1, 1824, and the last one on February 20, 1826. This newspaper was originally printed in a small manual press and, from April 1824 onwards, in a more modern press, brought to Greece by one of Byron's associates, English colonel L. Stanhope. The newspaper *Ellinika Chronika* was a biweekly publication, although it did not always circulate according to this schedule. Its varied articles were imbued with a liberal spirit. The content of the articles constitutes a valuable historical source on the course of the Greek Revolution, and particularly regarding the military operations carried out during the third siege of Messolonghi.

στους «αντικυβερνητικούς» της περιοχής. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται οι λεηλασίες που πραγματοποίησαν στην πόλη Ρουμελιώτες και Σουλιώτες στρατιώτες και η ολοσχερής καταστροφή της οικίας του κοινοτικού άρχοντα της Γαστούνης Γ. Σισίνη. Ο Γκούρας επίσης απέστειλε τον Σοφιανόπουλο να συλλάβει τον Π. Π. Γερμανό, ο οποίος βρισκόταν στη μονή Χρυσοποδαρίτισσας Νεζερών, και να τον οδηγήσει στη Γαστούνη

4/2/1825

Μάχη πλησίον της Ναυπάκτου

Ελληνικές δυνάμεις υπό τον Δ. Τσέλιο (Δημοτσέλιο) ή Φερεντίνο επιτέθηκαν σε στρατιωτική ομάδα 500 Οθωμανών πεζών και 40 ιππέων, η οποία είχε μόλις εξέλθει από το κάστρο της Ναυπάκτου. Κατά τη διάρκεια της δίωρης μάχης σκοτώθηκαν 30 εχθροί και αποσπάστηκαν αρκετά λάφυρα. Ύστερα από την ήττα του το εχθρικό στράτευμα τράπηκε σε φυγή. Σύμφωνα με τα *Ελληνικά Χρονικά* ο αντιστράτηγος Δ. Τσέλιος επέδειξε ανδρεία, θάρρος και την αξιοσύνη ενός γενναίου πολεμιστή.

23/3/1825

Νέα εκστρατεία του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή) στην Αιτωλοακαρνανία

Ο Κιουταχής με ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις 20.000-25000 ανδρών διέσχισε ανεμπόδιστος το Μακρυνόρος, που αποτελούσε το πέρασμα από την Ήπειρο στη δυτική Στ. Ελλάδα, και εισέβαλε στην περιοχή του Βάλτου και του Ξηρομέρου. Απώτερος σκοπός του η εκ νέου πολιορκία του Μεσολογγίου, το οποίο συνέχιζε να αποτελεί το σημαντικότερο εμπόδιο για την πραγματοποίηση των οθωμανικών σχεδίων στη δυτική Ρούμελη. Τα σχέδια αυτά σχετίζονταν με την καταστολή της Επανά-

20/7/1824

Omer Vryoni Pasha lands in Karvasaras (Amfilochia)

In early June (1824), Omer Vryoni Pasha with 5,000 soldiers embarked on a new expedition to suppress the Revolution in Aetoloakarnania. To achieve this, he began military preparations in Koboti, Arta. Without encountering any resistance, the Ottoman forces soon arrived in Makrynoros, and entered Karvasaras (Amfilochia). Greek troops led by A. Mavrokordatos, A. Vlachopoulos, D. Makris, and A. Karagiannis reached Karvasaras and looted the enemy camp (5/8/1824). The Ottomans counter-attacked and began to chase them; however, the Greek forces had set an ambush, and decimated them. These developments forced the enemy to leave the area (6/11/1824).

στασης στην περιοχή και την ευκολότερη μετάβαση στρατευμάτων στην Πελοπόννησο. Η όλη στρατιωτική επιχείρηση, η οποία ξεκίνησε στα τέλη Απριλίου, διήρκησε περισσότερο από ένα έτος.

15/4/1825

Έναρξη τρίτης πολιορκίας του Μεσολογγίου

Η τρίτη πολιορκία του Μεσολογγίου πραγματοποιήθηκε σε δύο φάσεις και διήρκησε συνολικά ένα περίπου έτος. Από τα μέσα Απριλίου και έως τον Οκτώβριο του 1825 οι πολιορκημένοι υπερασπιστές του Μεσολογγίου αντιμετώπισαν επιτυχώς τις όποιες επιθέσεις του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά, εξαναγκάζοντάς τον να χαλαρώσει την πολιορκία. Από τις 12 Δεκεμβρίου η πολιορκία - με τη στρατιωτική βοήθεια πλέον του Ιμπραήμ πασά- κατέστη και πάλι ασφυκτική. Καθ' όλη τη διάρκεια της πολιορκίας η κατασκευή χαρακωμάτων και υπόγειων στοών (λαγούμια) υπήρξε βασική πολεμική τακτική των πολιορκημένων Ελλήνων. Αντίστοιχα οι εχθρικές δυνάμεις μετακινούσαν μεγάλες ποσότητες χώματος, κατασκευάζοντας κυλιόμενους λόφους, για να φράξουν την τάφρο και να κανονιοβολούν

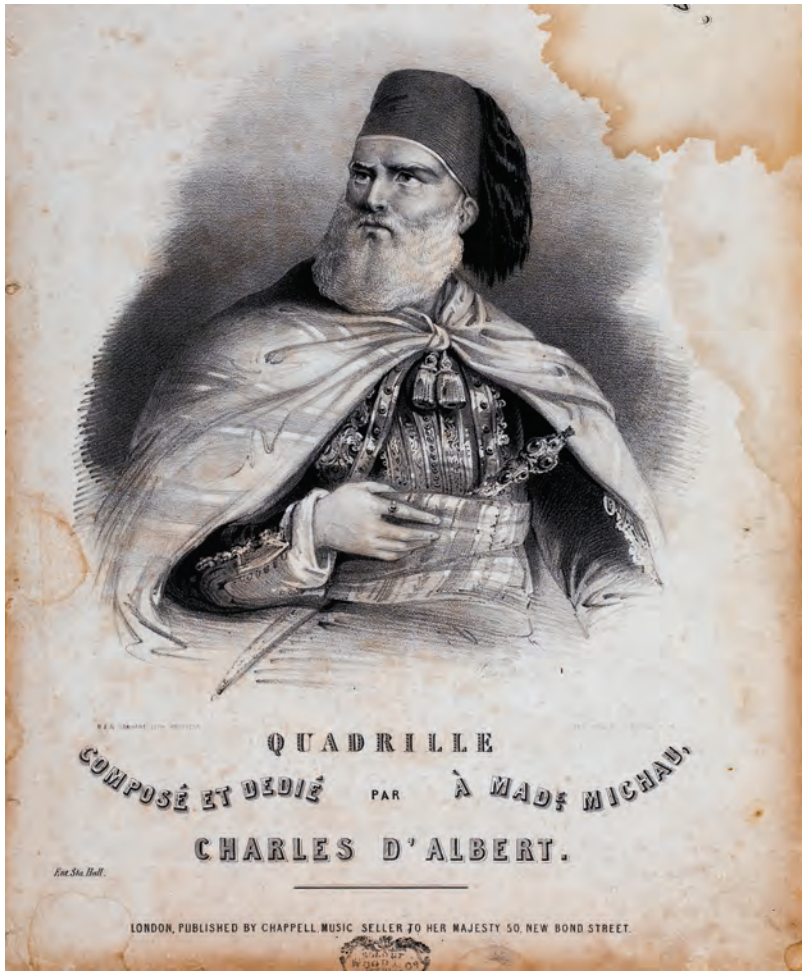

13-16/12/1824

Civil conflicts in Kerpini, Kalavryta

In December 1824, during the civil war, military forces from Roumeli, led by "pro-government" chieftains K. Tzavelas, I. Kolettis, and G. Karaiskakis, were passing through mountainous Achaea and clashed with "anti-governmental" troops led by A. Zaimis, A. Londos, and Nikitaras, in Kerpini, Kalavryta. The aim of the "pro-governmental" forces was to arrest the two men named "Andreas" (Zaimis and Londos). The "anti-governmental" troops' demands for a dialogue were not heeded. Their resistance lasted four days. When they had run out of food and ammunition, they secretly escaped to Lechouri. Following this final defeat, A. Londos and A. Zaimis, the two "insurgents" took refuge in western Roumeli, and from there, they crossed to Kalamos in the Ionian Islands, for safety.

January 1825

τα ελληνικά προμαχώματα από υψηλότερες και κοντινότερες θέσεις. Η κινητοποίηση επίσης του ελληνικού στόλου για την άρση του θαλάσσιου αποκλεισμού του Μεσολογγίου και την ενίσχυση της πόλης με πολεμοφόδια υπήρξε διαρκής, άλλοτε όμως με επιτυχή και άλλοτε με ανεπιτυχή αποτελέσματα.

16/4/1825

Συμπλοκή στο Κεφαλόβρυσο Θέρμου

Στρατιωτική οθωμανική ομάδα στην πορεία της από το φρούριο του Κεφαλόβρυσου προς το Μεσολόγγι δέχθηκε αιφνιδιαστική επίθεση από ελληνικές δυνάμεις της

Civil conflicts in Gastouni

During the second civil war, “pro-government” chieftain G. Gouras entered Gastouni with his troops (January 1825), aiming to impose himself on the “anti-governmentals” of the region. The Roumeliot and Souliot soldiers looted the city and completely destroyed the house of G. Sisinis, community leader of Gastouni. Gouras also sent Sofianopoulos to arrest Germanos III of Old Patras, who was in the monastery of Chrysopodaritissa in Nezera, and bring him to Gastouni.

4/2/1825

περιοχής. Αποτέλεσμα της συγκεκριμένης επίθεσης ήταν να σκοτωθούν έξι Οθωμανοί στρατιώτες, εκ των οποίων ο ένας ήταν αξιωματικός.

22/4/1825

Μάχη πλησίον της Λομποτινάς

Οθωμανικά τμήματα από το στρατόπεδο του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά διεσπάρησαν σε ολόκληρη τη δυτική Στ. Ελλάδα. Δύο χιλιάδες εξ αυτών έφτασαν στη Ναύπακτο και, αφού ενώθηκαν με 500 στρατιώτες από τη φρουρά της πόλης, κατευθύνθηκαν προς το Μαλανδρίνο, προβαίνοντας σε δηώσεις χωριών και εξανδραποδισμούς αμάχων.

Battle near Nafpaktos

The Greek forces, led by D. Tselios (Dimotselios) or Ferentinos, attacked a military group of 500 Ottoman infantry and 40 cavalry, which had just left the castle of Nafpaktos. During the two-hour battle, 30 enemy men were killed and several spoils were obtained. Following its defeat, the enemy army fled. According to the newspaper *Hellinika Chronika,* D. Tselios, Deputy Commander in Chief, showed the prowess, bravery, and worthiness of a gallant warrior.

23/3/1825

Ορισμένοι Οθωμανοί στρατιώτες κινήθηκαν και προς τα Κράβαρα, όπου και πυρπόλησαν το χωριό Βελβίτσαινα (Παλαιόπυργος). Την 21η Απριλίου αφίχθησαν στη θέση «Παπαδιά» της επαρχίας Ναυπακτίας, πλησίον της Λομποτινάς (Άνω Χώρας), όπου και συγκρούστηκαν για επτά περίπου ώρες με τα στρατεύματα του Α. Σιαφάκα. Κατά τη διάρκεια της σύγκρουσης ο εχθρός απώλεσε 50 στρατιώτες, ενώ οι ελληνικές δυνάμεις δεν είχαν καμία απώλεια.

10/5/1825

Υλική και ηθική ενίσχυση των πολιορκημένων στο Μεσολόγγι

Στις 10 Μαΐου ελληνικός στολίσκος εφοδίασε με τρόφιμα και πολεμοφόδια τους πολιορκημένους στο Μεσολόγγι Έλληνες. Παράλληλα οι Κ. Τζαβέλλας και ο Γ. Καραϊσκάκης με 3.000 άνδρες συγκρότησαν στρατόπεδο στη Δερβέκιστα, προκειμένου να ενισχύσουν το Μεσολόγγι. Οι πολιορκημένοι ενισχυμένοι ψυχολογικά από τη δημιουργία του νέου στρατοπέδου διενήργησαν έξοδο από την πόλη, προκαλώντας σημαντικές φθορές στις στρατιωτικές δυνάμεις του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά.

20/6/1825

Επίθεση πολιορκημένων στα χαρακώματα του Κιουταχή

Η φρουρά του Μεσολογγίου εξήλθε ξιφήρης από την πόλη και επιτέθηκε κατά των χαρακωμάτων του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή). Τα ελληνικά στρατεύματα κατόρθωσαν να καταστρέψουν πολλά από τα χαρακώματα και να υφαρπάξουν αρκετά λάφυρα από τον εχθρό. Παράλληλα εισήλθαν στο Μεσολόγγι, για να το ενισχύσουν στρατιωτικά με τους 250 άνδρες τους οι Ηπειρώτες οπλαρχηγοί Γ. Κίτσος και Γ. Βάγιας.

New campaign of Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) in Aetoloakarnania

Kutahye, along with a strong military force of 20,000-25,000 men, marched through Makrynoros unhindered; Makrynoros was the passage from Epirus to western Central Greece. He then invaded the area of Valtos and Xiromero. His ultimate goal was to besiege Messolonghi again, as the latter still posed the most important obstacle to the implementation of the Ottoman plans in western Roumeli. These plans aimed at suppressing the Revolution in the region, and facilitating the passage of troops to the Peloponnese. This entire military operation, which began in late April, lasted more than a year.

15/4/1825

Beginning of the third siege of Messolonghi

The third siege of Messolonghi was carried out in two phases and lasted a total of approximately a year. From mid-April to October 1825, the besieged defenders of Messolonghi successfully repulsed all attacks by Mehmed Reshid Pasha, forcing him to loosen the siege. From December 12 onwards, the siege -now reinforced by Ibrahim Pasha's troops- was tightened again. Throughout the siege, a basic war tactic of the besieged Greeks was the construction of trenches and underground galleries (burrows). The enemy forces moved large quantities of soil, constructing rolling hills, to block the moat and shell the Greek bastions from a higher position and at close proximity. The mobilisation of the Greek fleet -aiming to lift the naval blockade of Messolonghi and supply the city with ammunition- was continuous, but not always successful.

28/9/1825

Πολεμικές επιχειρήσεις του Γ. Καραϊσκάκη στον Καρβασαρά

Η σημαντική στρατηγική θέση του Καρβασαρά (Αμφιλοχία) υπήρξε βασικός λόγος που οδήγησε τον Γ. Καραϊσκάκη να καταφτάσει στην περιοχή, προκειμένου να εμποδίσει την πορεία εχθρικών στρατευμάτων, τα οποία κατευθύνονταν προς το Μεσολόγγι, για να ενισχύσουν με τρόφιμα, πολεμοφόδια και στρατιώτες τον Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή). Τα ξημερώματα της 28ης Σεπτεμβρίου οι ελληνικές δυνάμεις επιτέθηκαν στους Οθωμανούς. Παρά τις υπέρτερες εχθρικές δυνάμεις οι Έλληνες ένοπλοι μπόρεσαν εύκολα να υπερισχύουν. Στην τετράωρη μάχη που διεξήχθη 300 περίπου εχθροί σκοτώθηκαν, ενώ αρκετοί από αυτούς πνίγηκαν στη θάλασσα στην προσπάθειά τους να διαφύγουν. Από την ελληνική πλευρά σημειώθηκε μόνο μία απώλεια.

6/11/1825

Επιθέσεις του Ιμπραήμ πασά σε περιοχές της Ηλείας

Το φθινόπωρο του 1825 ο Ιμπραήμ πασάς εγκατέλειψε τη Μεσσηνία και κατευθύνθηκε στην Ηλεία, με απώτερο σκοπό να μεταβεί στο Μεσολόγγι, για να ενισχύσει τον Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή) που πολιορκούσε την πόλη. Οι αιγυπτιακές δυνάμεις πέρασαν από το Κλειδί της Αγουλινίτσας -και παρά τις όποιες απώλειες τους-, κατόρθωσαν εύκολα να εισέλθουν στον Πύργο, όπου έσπειραν τον φόβο και τον πανικό. Η ελληνική πλευρά μάταια προσπάθησε να σταματήσει την εχθρική προέλαση στα Σαβάλια. Στις αρχές Νοεμβρίου πλέον ο Ιμπραήμ βρισκόταν στη Γαστούνη, όπου προκάλεσε λεηλασίες, δηώσεις και καταστροφές στην πόλη και την ευρύτερη περιοχή της.

Ἡ Ἑλλὰς ἐγγραφομένη γράφει εἰς τὴν πλάκα τὰ ὀνόματα τῶν ἀγωνοθετῶν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Φιλελλήνων

Μοσχόπουλος · Σπηλιόπουλος · Πρόκη · Δικαιοπουλόπουλος · Ρόδη · Στύλ. · Μάκιας.
Γαρέλλας · Λιούτ. · Μόσχος · Ζωϊλός · Μαγαρούνα · Κουντζής.
Δάκιας · Ρόμπερ · Φίγκος · Φάϊρ · Γιαρμέ · Μοσχίνος.
Μίτιας · Δεμέρτζιας · Σοκίρ · Σέρμας · Βελβαλέ · Δάκριας.
Βρυζάκη · Λουβρί · Αντίρμαρτ · Βάσιμας · Νόστρ · Δαμιανάκης.
Ὀμόδ · Σβαίγκαρτ · Πορτίας · Δεδρέιας · Ραβίδας · Μάστρακας.
Χόλλ · Μαδεμπ. · Κρούβιν · Χυτίρουρ · Ὀρτάρ · Ζαλλίνης.
Ζυγκελείν · Τέμπερμαν · Τίχσμαν · Φίρμ · Ζίνγ · Χάν.
Κρόβιμαρ · Μόυρβαιν · Χιντ. · Σχόν · Μεγαλόβιτζ · Δομόριτζ.
Λοτίρ · Ράϊνγλ · Φίσερ · Ραλλφουρ · Βεσίρμαν · Μαροβίτζης.
Σοίτερ · Σάϊφαρ · Φόϊζλ · Μόγιο · Γκιδόαρδ · Τιραλίν.
Φόγγ · Ὁ μιμά · Γουτίρ · Νόυσσαρ · Ρόμπτιν · Φόγγερ · Μόρφραρ.
Γαλμαν · Δουμπ · Καϊ · Γραμνόβοιτς · Σβόαγερ · Φαβίε Βίρλιν.
Σιεβαρίρ · Δούλιο · Μόυγερ · Γοργόστρας · Βιτλίγκ · Γοντζέλλα.
Βέρ · Νόρμαν · Μίλλερ · Σαδερόκας · Ζιμμέρ · Πλωάρίο.
Ὀμόρ · Κέρδας · Ἀντάρ · Μορίδρόκης · Ρόδλερ Γίσμαν · Μεγκρεσόιτς.
Ἐμπ · Βάϊρυ · Χαμόιρ · Δηλαβιλάς · Μαρίτ. · Σαλίκαν.
Νάλιγ · Ἀρμάς · Γουτίρ · Μαύλγκ · Γρίμπας · Γιανό.
Κλάϊνεγκάρρ · Δεβουρβόν · Πρέϊ · Χίμμαν · Σταύρου · Κίναρδος.
Δάσμ · Πασμαρής · Σήχιε · Φύρουχ · Δαντζίγ · Ἀμιλίγ.
Σκιλίρ · Ρουβίγκας · Νόσομαϊσιρ · Ἐρλάχ · Κνάϋρ · Κόρρεμιλόν.
Ἔβιν · Γιμόας · Γίσιν · Στρόγενδορρ · Μίρμαγρ · Ἀϊλόν.
Δεσέρχαϊν · Νεζιμόαχ · Μέλο · Σάρμιερ · Φρέγιον · Δεριντή.
Σίλιγρ · Λαρίκρ. · Μορεσμόαμρ · Βιτιόμος · Δίμος · Ρίμόδλος.
Βιτίρχ · Τίρας · Πασμόυρης · Φουρσενδίκιν · Γρόβιγ.
Σαίδερ · Καλλάνος · Ἀντρεζίνης · Σράϊδρ · Πέρνιον.
Φύγχαν · Αἰμπνός · Γιαγκόγκας · Δαμμέρ · Ζέρρεν.
Σουσμηλλή · Ὁμόρρ · Σιάμος · Ὀρμάν · Μαϊβίν.
Ὀύμ αμίρ · Μόρμαν · Σιαρδύν · Ἀρμαϊδάς · Σιαϊδέρ.
Χάϊτ · Δαϊνίγ · Μοβρεγαρδίν · Χίντ · Κορμόλιν.
Ὀσμαρίρ · Μουσάλος · Τρόϊρλιγρ · Κόζμερρ · ... ἐ ἐοφίνιον.
Φαρνίε · Ὀδύν · Γουρτιρίάνος · Δουμόντ · Μοράνδης · Γαλλικὰ γράφει τὰ ὀνόματα τῶν ἀγωνοθετῶν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τῶν Φιλελλήνων
Ρόβιγ · Βίλτεμαν · Ρόλιν · Φαβρίτσιος · Ρόβιγκ Σαϊλ · Ὀστρόμπιλιν · Ὀσγ Ζ
Μάνιμπ · Βάϊ · Ἀρόλιν · Μόυνιε · Βόυλιε · ἐν τῷ Ἑλλάδι ἀναμιμνήσκουσι τὸ δεύτερον.
Λίνγκ · Χέρμαν · Φαλίρρ · Ἀντόνιος · Ρεμόύ · Φρίσιον.
Μέχε · Βάϊμαν · Χίλλε · Μοαϊλλής · Μόνιγκ.
Λίτοϊ · Σβάϊρμαρ · Φίγκαν · Γιμαλλιάρδος · Μαϊρλίρ.
Χάγγ · Δουάρρ · Τόυρρ · Μάσσ · Τριαντάβιλλη
Σαντάρίφας · Κούτρ · Κόχαν · Καβάγας · Φόρρος
Δεμουάκιν · Δεσόβαρ · Σταβάχ · Ὀλίμας · Ἀνδρίσιγγ
Χάϊνμαν · Ἥβλιχ · Ἰάϊν · Μαρλής · Φορτζάνας
Γιμμέρ · Γιόχανσον · Κίτ · Ἰμόαντιαν · Τουρίν.
Ὀβίτμόρρον · Βεν Βόν · Ἰβεριάς · Πίτας · Δομινιό.
Ρόσιρ · Βιτσερχόλιν · Κρεμόιτιν · Σμαρσύλλας · Πίνιόν.
Ρίλκοβαλκρόαχ · Βρτμόαρχρ · Ρόσ · Κουιρτζέλης · Γιεδύν.
Μάρκρ · Σιάν · Λίβιν · Ζιάρρ · Νοβλιγέρος.
Λόσο · Τάϊτ · Ἐάχρ · Ἐρλέν · Ζβιτζλάϊν
Πίτμαρ · Σοσίρρ · Βάϊμιν · Φέιν · Ἀρουζάϊνς
Μόυμμερ Δηρεί · Φλή · Ἔιτζ · Διγαιόά · Γιαυκμούτης
Κλέμπ · Κνίσρρ · Χέϊ · Μόύρας · Ἐμαρ
Σέοχαν · Ρίσιγ · Δουσμρόν · Καταίνιας · Γοσίας
Λουκέν

10/11/1825

Μάχη στο Βαρθολομιό

Η μάχη στο Βαρθολομιό Ηλείας πραγματοποιήθηκε πλησίον της ηλειακής αυτής πόλης μεταξύ ελληνικών και αιγυπτιακών δυνάμεων. Συγκεκριμένα στην περιοχή του Βαρθολομιού 150-180 Έλληνες υπό τη διοίκηση των Βέρα και Γ. Βαρθαλαμιώτη συγκρούστηκαν με 500 ιππείς και 3.000 περίπου πεζούς από τα στρατεύματα του Ιμπραήμ πασά, που τελούσαν υπό την ηγεσία του Χουσεΐν μπέη, για περισσότερο από έξι ώρες. Ύστερα από τις πολύωρες συγκρούσεις οι ελληνικές δυνάμεις, αφού σκότωσαν μεγάλο αριθμό Αιγυπτίων, αποδεκατίστηκαν ηρωικά μαχόμενοι. Πολλοί από τους κατοίκους της περιοχής, επειδή ο εχθρός μπορούσε να μετακινείται εύκολα εξαιτίας του πεδινού εδάφους, κατέφυγαν σε ορεινές και δυσπρόσιτες τοποθεσίες, για να προστατευθούν.

21/11/1825

Ναυμαχία στον κόλπο του Δραγαμέστου (Αστακός)

Στο πλαίσιο της πολιορκίας του Μεσολογγίου και της παρεμπόδισης ανεφοδιασμού της πόλης από τη θάλασσα, ο οθωμανικός στόλος που βρισκόταν στην περιοχή ενισχύθηκε με αιγυπτιακά πλοία. Ο κλοιός πλέον του εχθρού στην πόλη έσφιγγε ασφυκτικά. Στις 20 Νοέμβρη ο στόλος του Α. Μιαούλη ελλιμενίστηκε στο νησίδιο Πεταλάς. Παράλληλα τα πλοία του Γ. Σαχτούρη εκτελούσαν περιπολίες στο σύμπλεγμα των Εχινάδων, για να κρατούν ανοικτή τη δίοδο προς το Μεσολόγγι. Τα ξημερώματα της επομένης ημέρας τα ελληνικά πλοία έγιναν αντιληπτά από τον εχθρικό στόλο, που κινήθηκε προς τον κόλπο του Δραγαμέστου (Αστακός). Οι Οθωμανοί, έχοντας ούριο άνεμο, επιτέθηκαν πρώτοι. Τα ελληνικά πλοία ανταπέδωσαν την επίθεση και

16/4/1825

Clash in Kefalovryso, Thermos

An Ottoman garrison, on its way from the fortress of Kefalovryso to Messolonghi, was unexpectedly attacked by Greek forces in the region. As a result of this attack, six Ottoman soldiers were killed, including an officer.

(Ἐλευθερία τοῦ Τύπου)

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

ΕΙΜΑΙ διατεταγμένος, Κύριοι, παρὰ τῆς Α. Ε. νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν σκέψιν σας τὸ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐλευθεροτυπίας σχέδιον, καὶ νὰ ἐκθέσω εἰς τὸ Σ. τοῦτο Σῶμα τοὺς λόγους ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἄρθρων τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

Κρίνω δὲ περιττὸν νὰ σᾶς ἀποδείξω προηγουμένως, Κύριοι! πόσον ἐφρόντισεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τούτου, νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κοινῶν καὶ μερικῶν συμφερόντων, χωρὶς νὰ προσβάλῃ τὴν συνταγματικὴν ἀρχήν.

Τὸ ὑπ' Ἀρ. 2056 διάγγελμα, τὸ συνοδεῦον τὸ προκείμενον σχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ἀποτίθεται τὴν ὁποίαν δίδετε εἰς αὐτὴν δύναμιν τοῦ νὰ προθεωρῇ τὰ δημοσιευόμενα, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, κρίνουσα ἀσυμβίβαστον μὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου ὁποιανδήποτε προεξέτασιν· ἡ σύγκρισις τοῦ κανονισμοῦ τούτου μὲ τοὺς παραδεχθέντας εἰδικοὺς νόμους περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς τὰ συνταγματικὰ Κράτη, τοὺς ὁποίους θέλω θέσει ὑπ' ὄψιν σας, εἶναι ἀποχρῶσαι δείξεις, ὅτι τὸ προτιθέμενον σχέδιον εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἰδέαν ἡ Γερουσία εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 205 διάγγελμα.

Ἄρθρον 1 καὶ 2.

Τὸ 1 ἄρθρον καὶ 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑποχρεοῖ τὸν Τυπογράφον ἢ Ἐφημεριδογράφον νὰ ζητῇ προηγουμένως τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ τὴν λαμβάνῃ διὰ Διπλώματος δωρεάν, ἀφοῦ δώσῃ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐγγυήσεις.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο μακρὰν τοῦ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν πολίτην Ἕλληνα τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ καταστήσῃ τυπογραφίαν, καὶ νὰ δημοσιεύῃ διὰ τῶν τύπων τοὺς στοχασμούς του καὶ τὰς δοξασίας του, σκοπὸν ἔχει νὰ ἀσφαλίσῃ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον τὸ Σύνταγμα τῆς Τροιζῆνος, ἄρθ. 20 καὶ 26 δίδει εἰς τὸν πολίτην Ἕλληνα, δὲν συγχωρεῖ βέβαια εἰς τὸν μὴ τοιοῦτον νὰ ἁρπάζῃ ἀνεξετάστως αὐτὸ μὲ βλάβην μερικὴν τοῦ ἰδίου πολίτου, καὶ κίνδυνον αὐτοῦ τοῦ Ἔθνους πολλάκις.

Πᾶς Ἕλλην εἶναι λοιπὸν ἐλεύθερος νὰ μετέλθῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Τυπογράφου ἢ τοῦ Ἐφημεριδογράφου, ἀφοῦ παρουσιάσῃ προηγουμένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ ἀποδεικτικά, μὲ τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζεται ὁ Ἕλλην τοῦ συντάγματος· δὲν προσβάλλεται λοιπὸν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, μήτε τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, μήτε ἡ συνταγματικὴ ἀρχή· διότι δύναται καὶ νὰ γράφῃ καὶ νὰ δημοσιεύῃ χωρὶς προεξέτασιν τοὺς στοχασμούς του· καὶ εἰς τοῦτο συνίσταται κυρίως ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία τοῦ τύπου.

Ἐὰν δέ τις νομίζῃ, ὅτι τὸ 26 ἄρθρον τοῦ συντάγματος δίδει εἰς τὸν βουλόμενον τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν νὰ καθάπτεται ἀτιμωρητὶ τὴν καθεστῶσαν Κυβέρνησιν, νὰ ταράττῃ τὴν κοινωνίαν, νὰ διακινδυνεύῃ τὰ μερικὰ τοῦ πολίτου καὶ τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, οὗτος λανθάνει ἀντιβαίνων εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν συνταγματικὴν ἀρχήν, ἥτις ἔθεσεν ἐνταυτῷ ὅρους τῆς ἐλευθεροτυπίας, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γενικὴν ἀρχὴν ἐντυπωμένην ὄχι εἰς συντάγματα καὶ εἰς βιβλία, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου, καὶ διὰ ταῦτα σύγχρονον μὲ τὴν σύστασιν πάσης πολιτικῆς κοινωνίας· ὅτι οὐδενὸς δικαίου ἡ χρῆσις δὲν πρέπει ποτὲ νὰ φέρῃ βλάβην εἰς τὴν κοινωνίαν ἢ εἰς τὰ μέλη αὐτῆς.

Ἡ ἀτομικὴ τοῦ πολίτου ἐλευθερία δὲν εἶναι ἀπεριόριστος ἄδεια, ἀλλὰ χρῆσις δικαία τῶν ἰδίων φυσικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων πρὸς τὸ συμφέρον ἑαυτοῦ, καὶ ὄφελος τῆς κοινωνίας αὐτῆς, ἥτις παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ἀφοῦ ἅπαξ ὡμολογήσατε, Κύριοι, εἰς τὸ διαληφθὲν διάγγελμα, ὅτι τοιαύτη ἐλευθερία, ὁποίαν θέλουσί τινες, δύναται νὰ γένῃ πηγὴ μυρίων κακῶν καὶ σκανδάλων, θέλετε συνομολογήσει, ὅτι ὁ Τυπογράφος, ἢ ὁ Ἐφημεριδογράφος πρέπει νὰ δίδῃ προηγουμένως εἰς τὴν Ἀρχὴν τοῦ Ἔθνους ἀποχρώσας ἐγγυήσεις, διὰ τῶν ὁποίων θέλει ὑποχρεοῦσθαι νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τοὺς τεθέντας ὅρους.

Ἂν δὲν ἐνόμιζα, ὅτι προσβάλλεται ἡ συνταγματικὴ ἀρχὴ τῆς ἐλευθεροτυπίας, ἤθελα τολμήσει καί τι πλέον· τοῦτο δὲ εἶναι, ὅτι ὁ Ἐφημεριδογράφος ἔπρεπε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Κοινὸν βεβαιοτέρας ἐγγυήσεις, τὴν πραγματικὴν ἀπόδειξιν τῆς ἱκανότητός του, τῆς ἀρετῆς τῶν ἠθῶν, καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως εἰς τἀληθῆ τῆς πατρίδος συμφέροντα· καὶ τοῦτο δὲν θέλει νομισθῆ ἴσως παράλογον, ἐὰν ἀποβλέψῃ τις εἰς τὴν παροῦσαν τοῦ Ἔθνους πολιτικὴν κατάστασιν, καὶ ἐνθυμηθῇ, πόσων κακῶν αἴτιος ἐγείνεν εἰς τὰς παρελθούσας περιστάσεις ἡ ἀπεριόριστος καὶ ἄκρατος ἐλευθερία τοῦ τύπου· αὐτὸ τοῦτο ἐνομοθετήθη εἰς τὴν σοφὴν Γαλλίαν καὶ πρὸ τοῦ, καὶ κατὰ τὸ 1821, καὶ ὁ περὶ τοῦ τύπου νόμος ἐπέβαλεν ἀκόμη καὶ ὅρκον εἰς τὸν Τυπογράφον ἢ Ἐφημεριδογράφον.

Ἐὰν παρατηρήσετε, Κύριοι, ὁποῖον εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Ἐφημεριδογράφου, θέλετε γνωρίσει ἄλλως τὴν ἄφευκτον ἀνάγκην τοῦ πράγματος.

Ὁ Ἐφημεριδογράφος, ὅστις μάλιστα ἐπαγγέλλεται νὰ φωτίσῃ τὸ Ἔθνος του, εἶναι δημόσιος διδάσκαλος, πάγκοινος ῥήτωρ, διδάσκων καὶ δημηγορῶν, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου βήματος· οἱ γραπτοὶ λόγοι του εὑρίσκονται διὰ μιᾶς εἰς τὰς χεῖρας τοσων χιλιάδων συνδρομητῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς τόσοι ἠλεκτραγωγοί, μετοχετεύουσι μὲ μεγάλην ταχύτητα εἰς τὸ Κοινὸν τοὺς λόγους καὶ διανοήματά του.

Πόση ὠφέλεια εἰς τὸ Κοινόν, ὅταν οἱ δημόσιοι οὗτοι ἄνθρωποι εἶναι εἰσηγηταὶ τῶν καλῶν, κήρυκες τῆς ἀληθείας, ἀλεῖπται πρὸς τὴν ἀρετήν, καὶ ὁδηγοὶ τοῦ λαοῦ πρὸς τὰ ἀληθῆ του συμφέροντα! ἀλλὰ πόση ζημία, ὅταν εἶναι κακῶν μαθημάτων κακοὶ διδάσκαλοι, ὅταν διαφθείρωσι τὴν καρδίαν, καὶ διαστρέφωσι τὸν νοῦν τῶν ἰδίων ἀκροατῶν μὲ τὸ ψεῦδος, μὲ τὴν συκοφαντίαν, μὲ τὴν ὕβριν καὶ τ. λ. π. Ὅταν ἀπὸ τὸ ἀνώτατον τοῦτο βῆμα, ἀντὶ νὰ ἀγορεύωσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, συνηγοροῦντες ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἢ ὑπὲρ ἄλλων θηρωμένων τὰ ἴδια συμφέροντα εἰς τὰς πολιτικὰς ταραχάς, ἀποπλανῶσι τὸν λαὸν μακρὰν τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων του! τοιοῦτος καὶ τοσοῦτος κίνδυνος δὲν εἶναι ἄξιος πολλοῦ φόβου καὶ προφυλακῆς; καὶ δὲν ὀφείλει ἡ προστατεύουσα τὴν κοινωνίαν Δύναμις νὰ προασφαλίζῃ αὐτὴν ἐναντίον τοῦ κινδύνου τούτου, λαμβάνουσα ἐγγυήσεις ἀπὸ τοὺς δυναμένους νὰ προξενήσωσι δημόσια δυστυχήματα; ἀλλ' αἱ ἀσφαλέστεραι βέβαια ἤθελεν εἶσθαι, καθὼς ἐρρέθη, ἡ ἀποδεδειγμένη ἱκανότης, ἡ ἀρετὴ τῶν ἠθῶν, τὸ ἀληθινὸν φιλόπατρι, τὰ ὁποῖα μ' ὅλα ταῦτα δὲν προαπαιτεῖ ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοὺς Ἐφημεριδογράφους, διὰ νὰ μὴ φανῇ προσβάλλουσα τὴν συνταγματικὴν ἀρχήν, ἡ ὁποία δίδει τὸ δικαίωμα εἰς κάθε πολίτην Ἕλληνα νὰ δημοσιεύῃ τοὺς στοχασμούς του, χωρὶς προεξέτασιν.

Ὁ β παράγραφος τοῦ 2 ἄρθρου ἀπαγορεύει ὅ,τι καὶ οἱ ὅροι τῶν συνταγμάτων τῶν ἐν Ἄστρει καὶ Τροιζῆνι Ἐθνικῶν Συνελεύσεων.

Ὁ γ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑποχρεοῖ τὸν Ἐφημεριδογράφον νὰ φυλάττῃ τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὰς ξένας, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς εὐεργέτιδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις· τὴν ἀρχὴν ταύτην καθιερωμένην εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα ἔθνη τοῦ κόσμου, πρέπει νὰ σέβεται πολὺ περισσότερον ὁ Ἕλλην, ὁ ὁποῖος εὔχεται νὰ ἴδῃ τὸ Ἔθνος του συνηριθμημένον εἰς τὴν μεγάλην τῶν εὐνομουμένων Ἐθνῶν οἰκογένειαν, σεβόμενος ἐν ταυτῷ τὸ ἴδιον Ἔθνος του, τὸ ὁποῖον ὡμολόγησεν εἰς τὴν ἐν Ἄργει Συνέλευσιν, πόσην ὀφείλει εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς σωτῆρας καὶ ὑπερασπιστάς του.

Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν, Κύριοι, πόσον χρεωστεῖ ὁ γράφων εἰς τὸ Κοινὸν νὰ σέβεται τὰ καθεστῶτα, καὶ πόσον εἶναι ὑπεύθυνος, ὅστις κινεῖ τοὺς πολίτας εἰς ἀνατροπὴν αὐτῶν, ἐμπνέων εἰς αὐτοὺς ἀπείθειαν πρὸς τοὺς νόμους, καὶ ἀπέχθειαν πρὸς τὴν Κυβερνῶσαν Ἀρχήν.

Ὅλοι οἱ ποινικοὶ νόμοι κολάζουσιν ὡς ἔγκλημα καθοσιώσεως τὴν κατὰ τῶν καθεστώτων ἐπανάστασιν, καὶ τιμωροῦσιν ὡς πολεμίους τῆς κοινῆς ἀσφαλείας τοὺς κινοῦντας τοὺς πολίτας εἰς ὁποιανδήποτε πρᾶξιν ἔχουσαν χαρακτῆρα ἐγκλήματος. Ὁ περὶ δημοσιότητος Νόμος τῆς σοφῆς Γαλλίας ἄρθρον 1 καὶ 8 τοῦ 1822, κολάζει μὲ ποινὴν χρηματικὴν 16 ἕως 4 χιλ. φράγκων, καὶ μὲ φυλακισμὸν ἓξ ἡμερῶν, ἕως δύο χρόνων, τοὺς προκαλουμένους εἰς περιφρόνησιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοὺς ταράττοντας τὴν κοινὴν ἡσυχίαν δι' ὁποιουδήποτε μέσου δημοσιεύσεως.

Τὸ τέλειον εἰς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ἔργα εἶναι ἀδύνατον, πολὺ περισσότερον εἰς τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀκριβεῖς ἢ ἁρμόζοντες καθ' ὅλα, εἰς τὰς ἀρτιπαγεῖς μάλιστα πολιτείας· κανεὶς δὲν ἐμποδίζεται εἰς τοιαύτην περίστασιν βέβαια νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἐπὶ τούτων παρατηρήσεις του, καὶ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸ Κοινὸν τὰς γνώσεις του, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συντελέσωσιν ὁμοῦ μὲ τὴν πεῖραν εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν νόμων. Τοῦτο πράττει πᾶς ἀγαθὸς πολίτης, ὅστις κινεῖται ἀπὸ πατριωτισμόν, καὶ ἀγάπην τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, φυλάττων πάντοτε εἰς τὰς φράσεις του τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὰ καθεστῶτα, καὶ τὴν Κυβερνῶσαν Ἀρχήν, καὶ διαστελλόμενος μὲ τοῦτο ἀπὸ τὸν κακοήθη δημαγωγόν, ὅστις πνέων ἀναρχίαν καὶ ἀνταρσίαν πασχίζει νὰ ἐρεθίσῃ τοὺς πολίτας ἀπείθειαν πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, καὶ εἰς ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων.

Ἀλλ' οἱ ὅροι τοῦ Συντάγματος δὲν ἀπαγορεύουσι τὸ νὰ ὁμιλῇ τις καὶ νὰ γράφῃ ἐναντίον τῶν καθεστώτων. Ἔχει ἄρα τὸ δικαίωμα ὁ Ἐφημεριδογράφος νὰ καθάπτεται αὐτά; πόσον ἄτοπον ἐνταυτῷ καὶ γελοῖον ἤθελεν εἶσθαι τὸ νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι ὁ θεμελιώδης νόμος, ἀφοῦ ἐφρόντισε διὰ τὴν ἀτομικὴν τοῦ πολίτου ἀσφάλειαν, ἀπαγορεύσας τὴν κατ' αὐτοῦ συκοφαντίαν καὶ ὕβριν, ἠθέλησεν ὥστε ἡ κοινωνία αὐτὴ νὰ μένῃ διόλου παθητική, καὶ ἐκτεθειμένη χωρὶς κανὲν δικαίωμα ἀμύνης εἰς τοὺς κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐμβάλλουσιν αὐτὴν οἱ πολεμοῦντες τὰ καθεστῶτα διὰ τῶν ὅπλων τῆς Τυπογραφίας. Ὅστις συνάγει τοιοῦτον συμπέρασμα ἢ παραλογίζεται, ἢ δίδει δικαίαν ὑπόνοιαν ὀλεθρίων καὶ ἀξιοκατακρίτων σκοπῶν. Ἀλλ' ἀρκοῦσιν ὅσα εἴπομεν ἀνωτέρω περὶ τούτου εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2.

Ἡ πρὸς τὰς καθεστώσας Ἀρχὰς καὶ τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας δυσφημία καὶ ὕβρις κολάζεται αὐστηρότατα καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πλέον φιλελεύθερα ἔθνη. Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ εἰρημένου νόμου 1822 καταδικάζει τὸ ἔγκλημα τοῦτο εἰς ποινὴν χρηματικὴν 150 ἕως 5,000 Φράγκων, καὶ φυλακισμὸν 15 ἡμερῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἀλλὰ μὴν ὑπολάβῃ τις, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ν' ἀσφαλίσῃ μὲ τοῦτο τοὺς ὑπηρέτας της ἐναντίον τῶν ἐλέγχων εἰς ὅσα πράττουσι παρὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους· διότι καὶ δι' αὐτοὺς ἐσύστησε Δικαστήρια, καὶ αὐτὴ ἑαυτὴν ὑποβάλλει εἰς εὐθύνην, τῆς ὁποίας ἀνώτερον ἔθεσε τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους τὸ Σύνταγμα τῆς Τροιζῆνος.

δ. Τὸ νὰ παρουσιάζῃ ὁ Τυπογράφος δύο ἀντίτυπα τῶν ἐκδιδομένων εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ τόπου, ὅπου ἔχει τὸ κατάστημα, εἶναι συνέπεια τῆς ἐγγυήσεως, περὶ τῆς ὁποίας διαλαμβάνει ὁ ά παράγραφος τοῦ 2 ἄρθρου· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει, μήτε ἀναβάλλει τὴν κοινοποίησιν, καὶ διανομὴν τῶν παρ' αὐτοῦ τυπωθέντων. Ὅταν δὲ αὐτὰ προσβάλλωσι τοὺς τεθέντας ὅρους, εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει, καὶ διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Τυπογράφου, νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτων ἐγκλήματα, πρὶν λάβωσι τὴν ὕπαρξιν ἐξ αὐτῆς τῆς δημοσιεύσεως τῶν γραφομένων, μετὰ τὴν ὁποίαν καὶ τὸ Κοινὸν βλάπτεται, καὶ οὗτος θέλει μέμφεσθαι τὸν νόμον, τιμωροῦντα τὸ ἔγκλημα ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ παράξῃ παρατεινόμενον.

Ἀρθ. 4, 6 καὶ 8.

Ἀλλὰ πᾶσα ἐγγύησις ἤθελεν εἶσθαι φανταστικὴ καὶ ἡ εὐθύνη ἀνύπαρκτος, ἐὰν συνεχωρεῖτο εἰς τὸν Τυπογράφον νὰ κρύπτῃ τὸ ἴδιον ὄνομα, ἢ τοῦ ἀληθινοῦ Συγγραφέως τῶν παρ' αὐτοῦ δημοσιευομένων. Τότε ὁ ὑβριστής, ὁ συκοφάντης, ὁ στασιαστὴς ἤθελον ἐπιβουλεύεσθαι ἀτιμωρητὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας, τὰ ἱερὰ τοῦ πολίτου δίκαια, πολεμοῦντες ὡς ἐξ ἐνέδρας χωρὶς καμμίαν ἀντίκρουσιν. Ὀφείλει λοιπὸν νὰ δημοσιεύῃ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀληθινοῦ συγγραφέως τῶν ὁποίων καταχωρεῖ ἄρθων εἰς τὴν ἐφημερίδα του, καὶ τὴν διευθυνομένην πρὸς αὐτὸν ἀπολογίαν, καὶ ταύτην παρὰ πόδας, διὰ νὰ ἐκπυρσεύεται ἡ ἀλήθεια, ἢ νὰ ἐλέγχεται ἡ κακόνοια, ἢ ἀπάτη καὶ τὸ ψεῦδος· ὁ Γαλλικὸς νόμος τοῦ 1822 ἄρθρον 11 ἐπιβάλλει τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὸν ἐκδότην πάσης ἐφημερίδος, ἢ Συντάγματος περιοδικοῦ ἢ φυλλαδίου.

Ἄρθρον 7.

Τὸ 7 Ἄρθρον εἶναι συνέπεια τοῦ δ παραγράφου τοῦ δευτέρου ἄρθρου.

Ἀρθ. 3 καὶ 5.

Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων διορίζονται αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἰς τὰς παραβάσεις τοῦ 2 Ἄρθρου, τὰς ὁποίας ἐὰν παραβάλετε, Κύριοι, ἓν πρὸς ἓν μὲ τὰ σημειωθέντα Ἄρθρα τοῦ Γαλλικοῦ Νόμου τοῦ 1822, θέλετε εὕρει αὐτὰς πολὺ ἐλαφροτέρας.

Δὲν θέλω τελειώσει, Κύριοι, χωρὶς νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν σας τὴν περὶ τῆς δημοσιότητος Συνταγματικὴν ἀρχήν, ἑνὸς Ἔθνους, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ὅλον τὸν κόσμον τοὺς τύπους τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας καὶ τελειότητος· ἰδοὺ αὐτολεξεὶ ὁ § 98 τοῦ παραρτήματος τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη εἰς τὴν γλῶσσάν μας, κατόπιν τοῦ Πολιτεύματος τοῦ Ἄστρους, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πολλαχοῦ βέβαια, ὡς τύπος, εἰς τὴν Σύνταξιν τοῦ τότε μελετωμένου Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος.

« Ἀλλὰ τὸ πολύτιμον τοῦτο δίκαιον (ἡ δημοσιότης) ἠμπορεῖ νὰ γενῇ ἡ πηγὴ τῶν μεγίστων κακῶν καὶ σκανδάλων, ἐὰν ἦτο συγκεχωρημένον ἀτιμωρητὶ εἰς καθ' ἕνα νὰ καθάπτεται ἀναισχύντως τὴν καθεστῶσαν Διοίκησιν, νὰ διαταράττῃ τὴν κοινωνίαν, νὰ διασπείρῃ τὸν ἀθεϊσμόν, νὰ πληγώνῃ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ διακινδυνεύῃ τὴν ζωὴν καὶ ἰδιοκτησίαν τῶν μερικῶν διὰ συκοφαντιῶν, καὶ μυρίων διαβολῶν. Εἰς τοιαύτην περίστασιν τῷ ὄντι δὲν ἤθελε πλέον ὑπάρχῃ ἀληθὴς ἐλευθερία, καὶ πολιτικὴ εὐδαιμονία· ὅθεν ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου εἰς τοῦτο συνίσταται κυρίως, ὅτι τὰ γραφόμενα δὲν ἐξετάζονται πρὶν τυπωθῶσι καὶ δημοσιευθῶσιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν των ὅσα πειράζουσιν ἓν ἀπὸ τὰ προσεχῶς καταλεχθέντα κεφάλαια, ἐξετάζονται ἀπὸ τοὺς ὁρκωτοὺς κριτάς, καὶ τιμωροῦνται κατὰ νόμον οἱ γράψαντες. »

Μένει εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ βουλευθῆτε ἐσκεμμένως περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, καὶ νὰ κοινοποιήσητε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ τούτου γνώμην σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς
Δ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεύς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

κατόρθωσαν να πυρπολήσουν ένα μεγάλο πλοίο, που οι ναύτες του το εγκατέλειψαν έντρομοι. Τα υπόλοιπα εχθρικά πλοία τράπηκαν σε φυγή χάρη στους ελληνικούς κανονιοβολισμούς. Κατά τη διάρκεια της πεντάωρης ναυμαχίας σκοτώθηκαν δύο Οθωμανοί πλοίαρχοι, ενώ και από τους Έλληνες πληγώθηκαν αρκετοί ναύτες.

25/11/1825

Ναυμαχία στον θαλάσσιο χώρο της Γλαρέντζας

Στα τέλη Νοεμβρίου (1825) διεξήχθη αμφίρροπη ναυμαχία μεταξύ του οθωμανοαιγυπτιακού στόλου και μιας υδραίικης μοίρας υπό την ηγεσία του Α. Μιαούλη στον θαλάσσιο χώρο της Γλαρέντζας (Κυλλήνη). Η σύγκρουση των δύο αντιμαχόμενων πλευρών πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της πολιορκίας του Μεσολογγίου και της προσπάθειας των Ελλήνων να ανεφοδιάσουν την πολιορκημένη πόλη από τη θάλασσα.

Νοέμβριος 1825

Αιγυπτιακά στρατεύματα πολιορκούν μονές στην Ηλεία

Κατά τη διάρκεια της παρουσίας τους στον νομό Ηλείας οι αιγυπτιακές δυνάμεις του Ιμπραήμ πασά πολιόρκησαν και πυρπόλησαν μοναστηριακά συγκροτήματα της περιοχής, όπως η μονή Βλαχερνών και η μονή Αγίας Ελεούσας, στις οποίες είχε καταφύγει πλήθος αμάχων, για να προστατευθεί. Παρά την αντίσταση που προέβαλαν στον εχθρό τα περισσότερα από τα γυναικόπαιδα δεν πρόλαβαν να διαφύγουν, με συνέπεια να βρουν τραγικό θάνατο ή να αιχμαλωτιστούν.

22/4/1825

Battle near Lobotina

Ottoman units from Mehmed Reshid Pasha's camp scattered throughout western Central Greece. Two thousand of them reached Nafpaktos and, joining 500 soldiers from the city guard, headed towards Malandrino, raiding villages and expelling non-combatants. Certain Ottoman soldiers also moved towards Kravara, where they set the village of Velvitsaina (Paleopyrgos) on fire. On April 21, they arrived at Papadia, in the province of Nafpaktia, near Lobotina (Ano Chora), where they clashed for approximately seven hours with the troops of A. Siafakas. During the conflict, the enemy lost 50 soldiers, while the Greek forces suffered no casualties.

10/5/1825

Material and moral support of the besieged in Messolonghi

MONASTERY OF MEGASPILION.
By BARCLAY, *from a Sketch.*

12/12/1825

Αιγυπτιακά στρατεύματα αποβιβάζονται στο Κρυονέρι

Η αναποτελεσματικότητα του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή) να αλώσει το Μεσολόγγι ύστερα από αρκετούς μήνες πολιορκίας, οδήγησε την Υψηλή Πύλη να ζητήσει τη συνδρομή του Ιμπραήμ πασά για την επίτευξη της άλωσης. Ο Αιγύπτιος στρατηγός αποδέχθηκε τη σχετική πρόσκληση. Στις 12 Δεκεμβρίου αποβιβάστηκε στο Κρυονέρι Μεσολογγίου με περισσότερους από 8.000 στρατιώτες του τακτικού σώματος και άνω των 6.000 ατάκτων. Μετέφερε ακόμα σαράντα όλμους και αρκετά κανόνια με Γάλλους πολυβολητές. Η παρουσία του Ιμπραήμ πασά στο Μεσολόγγι καταδείκνυε και την τακτική που επρόκειτο αυτός να ακολουθήσει, σφοδρούς κανονιοβολισμούς και συνεχείς επιθέσεις. Συνεπώς οι πολιορκημένοι έπρεπε να οργανωθούν ανάλογα, για να μπορέσουν να τον αντιμετωπίσουν.

26/12/1825

Ο Ιμπραήμ πασάς ενισχύει τους πολιορκητές στο Μεσολόγγι

Στα τέλη Δεκεμβρίου ο Ιμπραήμ πασάς κατέφτασε έξω από τα τείχη του Μεσολογγίου με πολυάριθμο στράτευμα, αποφασισμένος να καταλάβει την πόλη. Ύστερα από λογομαχία με τον Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή) ανέλαβε μόνος την ηγεσία της όλης στρατιωτικής επιχείρησης, για την άλωση του Μεσολογγίου. Στη συνέχεια τα αιγυπτιακά στρατεύματα επάνδρωσαν όλα τα κανονιοστάσια. Επιπρόσθετα ο Αιγύπτιος στρατιωτικός προχώρησε σε προτάσεις παράδοσης προς τους πολιορκημένους Έλληνες. Όταν οι προτάσεις του αυτές απορρίφθηκαν, η πολιορκία κατέστη εντονότερη, ενώ συνεχίστηκε ο σφοδρός και συ-

On May 10, a Greek flotilla supplied food and ammunition to the besieged Greeks in Messolonghi. At the same time, K. Tzavellas and G. Karaiskakis with 3,000 men set up a camp in Dervekista, in order to reinforce Messolonghi. The besieged, whose spirits had been lifted by the creation of the new camp, decided to exit the city, causing significant damage to the military forces of Mehmed Reshid Pasha.

20/6/1825

The besieged attack the trenches of Mehmed Reshid Pasha

Armed with swords, the guard of Messolonghi exited the city and attacked the trenches of Mehmed Reshid Pasha (Kutahye). The Greek troops managed to destroy many of the trenches and obtain several spoils from the enemy. At the same time, chieftains G. Kitsos and G. Vagias from Epirus entered Messolonghi, reinforcing the military forces with an additional 250 men.

28/9/1825

Military operations by G. Karaiskakis in Karvasaras

The key strategic position of Karvasaras (Amfilochia) was the main reason that led G. Karaiskakis to head to that region; his aim was to prevent the course of enemy troops, which were heading towards Messolonghi to reinforce Mehmed Reshid pasha (Kutahye) with food, ammunition, and manpower. In the early hours of September 28, the Greek forces attacked the Ottomans. Despite the superiority of the enemy forces, the Greeks easily prevailed. In the four-hour battle, the enemy lost approximately 300 men in the battlefield, while several of them drowned at sea trying to escape. The Greek side suffered only one casualty.

νεχής κανονιοβολισμός της πόλης.

16/2/1826

Σφοδρές επιθέσεις και συγκρούσεις στο Μεσολόγγι

Από τον Φεβρουάριο του 1826 η κατάσταση κατέστη δυσκολότερη για τους πολιορκημένους Έλληνες εξαιτίας των συνεχών και σφοδρών επιθέσεων που εξαπέλυαν τα οθωμανικά στρατεύματα και των έντονων κανονιοβολισμών. Στα μέσα Φεβρουαρίου οι ελληνικές δυνάμεις εξόρμησαν αιφνιδιαστικά εκτός των τειχών της πόλης, πραγματοποιώντας σύντομη επίθεση πριν επιστρέψουν και πάλι εντός των πυλών, και σκότωσαν πλήθος εχθρών. Από την πλευρά των Ελλήνων οι απώλειες δεν ξεπέρασαν τους 7 νεκρούς και τους 11 τραυματίες. Σύντομα ο Ιμπραήμ πασάς πραγματοποίησε και νέα επίθεση, με σημαντικές όμως απώλειες σε ανθρώπινο δυναμικό (300 άτομα). Απογοητευμένος ο Αιγύπτιος στρατιωτικός από τις πολεμικές εξελίξεις συνεργάστηκε και πάλι με τον Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή), προκειμένου να αλώσουν το Μεσολόγγι. Ο ίδιος ο Ιμπραήμ ανέλαβε το θαλάσσιο μέτωπο, προσπαθώντας να αποκτήσει τον έλεγχο της λιμνοθάλασσας.

26/2/1826

Οι Αιγύπτιοι κυριεύουν τα νησίδια Βασιλάδι, Ντολμάς και Πόρος

Στα τέλη Φεβρουαρίου οι αιγυπτιακές δυνάμεις κατέλαβαν αρχικά το Βασιλάδι, νησίδιο στη δυτική λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου, το οποίο αποτελούσε προπύργιο για την πόλη. Στη κατάληψη του Βασιλαδίου σκοτώθηκε ο επικεφαλής της φρουράς Σπ. Πεταλούδης, ενώ κάηκαν οι κανονιοφόρες πάσσαρες «Αράκυνθος» και «Αρσινόη». Οι λιγοστοί επιζήσαντες υπερασπιστές του

6/11/1825

Attacks launched by Ibrahim Pasha in the region of Ilia

In the autumn of 1825, Ibrahim Pasha left Messinia and headed to Ilia, with the ultimate goal of reaching Messolonghi, to reinforce Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) who was besieging the city. The Egyptian forces passed through Klidi in Agoulinitsa, and despite suffering several casualties, easily proceeded to enter Pyrgos, wreaking fear and mayhem. The Greek efforts to stop the enemy's advance to Savalia were in vain. By early November, Ibrahim had reached Gastouni; he proceeded to loot, raid, and destroy the city and its surroundings.

10/11/1825

Battle of Vartholomio

The battle near the Ilian city of Vartholomio took place between Greek and Egyptian forces. Specifically, 150-180 Greeks, led by Veras and G. Varthalamiotis, clashed with the troops of Ibrahim Pasha -approximately 500 cavalry and 3,000 infantry- that were now led by Hussein Bey. Following long clashes, the Greek forces were decimated in a heroic battle, having managed to kill a large number of Egyptians. As the enemy could move unhindered on this flatland, to protect themselves, many of the local inhabitants took refuge in mountainous and inaccessible locations.

21/11/1825

Naval battle in the gulf of Dragamestos (Astakos)

During the siege of Messolonghi, to obstruct the arrival of supplies to the city from the sea, the Ottoman fleet

Βασιλαδίου κολυμπώντας κατέφυγαν στο Μεσολόγγι. Δύο ημέρες αργότερα κατελήφθησαν και τα νησίδια Ντολμάς και Πόρος. Κατά τη διάρκεια της κατάληψης των συγκεκριμένων νησιδίων σκοτώθηκαν 300 Έλληνες και ο στρατηγός Γρ. Λιακατάς. Η κατάληψη των εν λόγω νησιδίων είχε σαν αποτέλεσμα να γίνει ο κλοιός της πόλης ασφυκτικότερος και οι υπερασπιστές της πόλης του Μεσολογγίου να υποκύψουν από την έλλειψη τροφίμων.

1/3/1826

Συνθηκολόγηση του Ανατολικού (Αιτωλικού) στον Ιμπραήμ πασά

Ύστερα από την κυρίευση των νησιδίων στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου ο Ιμπραήμ πασάς στράφηκε κατά του Ανατολικού (Αιτωλικού), καθώς αποτελούσε ένα από τα τελευταία ερείσματα της άμυνας του Μεσολογγίου. Οι κάτοικοι του Ανατολικού, έχοντας εξαντληθεί από τον πολύμηνο αποκλεισμό και απογοητευμένοι από τη μη ενίσχυσή τους με τρόφιμα και πολεμοφόδια από τον ελληνικό στόλο, αποφάσισαν να ζητήσουν από τον Ιμπραήμ πασά ανακωχή και παράδοση υπό όρους. Ο Αιγύπτιος αξιωματικός, με τη σύμφωνη γνώμη του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή), αποδέχθηκε τους περισσότερους από τους όρους, οι οποίοι συνίσταντο στον σεβασμό της ζωής και της τιμής των παραδιδόμενων κατοίκων, καθώς και στη δυνατότητα να αποχωρήσουν ελεύθεροι, παίρνοντας μαζί τους μικρό μέρος της περιουσίας τους (έως 100 γρόσια) και μια ενδυμασία.

25/3/1826

Μάχη στην Κλείσοβα

Στα τέλη Μαρτίου ο Ρεσίτ πασάς (Κιουταχής) στην αρχή

was joined by Egyptian ships. The enemy had now tightened the siege. On November 20, A. Miaoulis's fleet docked on the island of Petalas. Meanwhile, the ships under G. Sachtouris's command were patrolling the Echinades complex, to keep the passage to Messolonghi open. In the early hours of the following day, the Greek ships were spotted by the enemy fleet, which thus sailed towards the gulf of Dragamestos (Astakos). The Ottomans, with a tailwind on their back, attacked first. The Greeks counter-attacked and managed to set fire to a large ship; the crew abandoned it in fear. The rest of the enemy ships were forced to retreat due to shelling. During the five-hour naval battle, two Ottoman captains were killed, while several Greek sailors were wounded.

25/11/1825

Naval battle in the sea area of Glarentza

In late November (1825) an inconclusive naval battle was fought between the Ottoman-Egyptian fleet and a squadron from Hydra, commanded by A. Miaoulis, in the sea area of Glarentza (Kyllini). The clash took place in the context of the siege of Messolonghi, as the Greeks were attempting to take supplies to the besieged city from the sea.

November 1825

Egyptian troops besiege monasteries in Ilia

While in the prefecture of Ilia, the Egyptian forces of Ibrahim Pasha besieged and set fire to several local monasteries, such as those of Vlacherna and Agia Eleousa, where many non-combatants had taken refuge. Most of the women and children resisted, but did not manage to escape death or captivity.

και ο Ιμπραήμ στην συνέχεια επιχείρησαν να καταλάβουν το νησίδιο Κλείσοβα -στην ανατολική λιμνοθάλασσα-, το οποίο υπερασπίζονταν 130 στρατιώτες, για να εμποδίσει περαιτέρω τον ανεφοδιασμό του Μεσολογγίου. Οι Έλληνες υπό την ηγεσία του Κ. Τζαβέλα υπερασπίστηκαν σθεναρά την Κλείσοβα, εμποδίζοντας την κατάληψή της. Κατά τη διάρκεια των έξι εφόδων που πραγματοποίησαν οι εχθρικές δυνάμεις δεν κατάφεραν να αλώσουν το νησίδιο, αντίθετα είχαν τεράστιες απώλειες. Στην ολοήμερη μάχη τραυματίστηκε στο πόδι ο Κιουταχής, σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν περισσότεροι από 3.000 εχθροί -συμπεριλαμβανομένου του γαμπρού του Ιμπραήμ, Χουσείν πασά- έναντι μόνο 28 νεκρών Ελλήνων και 24 τραυματισμένων. Παρά την ηρωική αντίσταση των ελληνικών δυνάμεων, η νίκη στην Κλείσοβα δεν άλλαξε τελικά τις εξελίξεις για το πολιορκημένο Μεσολόγγι.

12/4/1826

Η αυτοθυσία του επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ

Μία από τις ηγετικές μορφές των Ελλήνων στο πολιορκημένο Μεσολόγγι υπήρξε ο επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ. Όσο καιρό βρισκόταν ο Ιωσήφ στο Μεσολόγγι ενίσχυε και εμψύχωνε τους πολιορκημένους και τέλος θυσιάσθηκε για την Επανάσταση. Κατά τη διάρκεια της Εξόδου σύγχυση επικράτησε στους Έλληνες με συνέπεια κάποιοι εξ αυτών να επιστρέψουν και πάλι στην πόλη. Σε αυτούς συμπεριλαμβανόταν και ο Ρωγών, ο οποίος οχυρώθηκε στον Ανεμόμυλο, που βρισκόταν στο ομώνυμο νησίδιο πολύ κοντά στην νότια παραλία της πόλης. Επί διήμερο αντιστάθηκε στις επιθέσεις του εχθρού. Όταν πλέον οι εχθρικές δυνάμεις εισήλθαν στον Ανεμόμυλο, έβαλε φωτιά στην πυριτιδαποθήκη και ανατινάχθηκε μαζί με τους συμπολεμιστές του, προκειμένου να αποφύγει την αιχμαλωσία. Η έκρηξη προκάλεσε τον θά-

12/12/1825

Egyptian troops land in Kryoneri

Mehmed Reshid Pasha's inability to capture Messolonghi after several months of siege led the Sublime Porte to seek the assistance of Ibrahim Pasha to achieve this. The Egyptian General accepted the invitation. On December 12, he landed in Kryoneri, Messolonghi, with a regular garrison of more than 8,000 soldiers, as well as irregular military forces of more than 6,000 men. He also carried forty mortars and several cannons with French operators. His personal presence in Messolonghi was a sign of the tactics he was planning to implement: heavy shelling and constant attacks. To be able to fight back, the besieged had to organise themselves accordingly.

26/12/1825

Ibrahim Pasha reinforces the besiegers in Messolonghi

In late December, Ibrahim Pasha arrived outside the walls of Messolonghi with a large army, determined to

νατο και σε αρκετούς εχθρούς. Σύμφωνα με τη φημολογία ο Ιωσήφ δεν σκοτώθηκε από την έκρηξη, αλλά εντοπίστηκε ημιθανής και απαγχονίστηκε λίγο αργότερα.

5/5/1826

Μάχη στη θέση «Καστράκι» Αιγιάλειας

Την επόμενη της πυρπόλησης της Αγ. Λαύρας ο Ιμπραήμ πασάς κατέφτασε, χωρίς να συναντήσει αντίσταση, στα Κλουκινοχώρια Αιγιάλειας (Αγρίδι, Αγ. Βαρβάρα, Ζαρούχλα, Σόλο, Περιστέρα), τα οποία λεηλάτησε και πυρπόλησε. Οι οπλαρχηγοί Αν. Καλογριάς, Ν. Σολιώτης, Γκ. Πετμεζάς, για να αντιμετωπίσουν τις στρατιωτικές δυνάμεις του Ιμπραήμ, οχυρώθηκαν στη θέση «Καστράκι», έχοντας μαζί τους πλήθος άμαχου πληθυσμού. Ο εχθρός επιτέθηκε με σφοδρότητα στους οχυρωμένους Έλληνες και ύστερα από πολύωρη μάχη τούς ανάγκασε να υποχωρήσουν, αφήνοντας στο πεδίο της μάχης περισσότερους από 300 νεκρούς στρατιώτες και στο έλεος των Οθωμανών τα ανυπεράσπιστα γυναικόπαιδα. Στη συνέχεια οι μουσουλμάνοι επέδειξαν απίστευτη βαρβαρότητα σε βάρος των αμάχων, εξωθώντας αρκετές γυναίκες στο να θυσιαστούν με τα μωρά τους από τα βράχια, για να μην αιχμαλωτιστούν.

18, 19/9/1826

Μάχες στη Χόβολη Καλαβρύτων

Ο Ιμπραήμ πασάς ύστερα από την άλωση του Μεσολογγίου επέστρεψε στην Τριπολιτσά. Στα μέσα Σεπτεμβρίου κατευθύνθηκε με τις στρατιωτικές του δυνάμεις προς τα χωριά των Καλαβρύτων (μεταξύ Κατσάνας και Λειβαρτζίου) με σκοπό να εξαλείψει την όποια επαναστατική αντίσταση στην ορεινή Αχαΐα. Ορισμένοι από τους εχθρούς (250 περίπου Οθωμανοί ιππείς) εμφανίστηκαν στο χωριό Χόβολη. Τα ελληνικά

occupy the city. Following an argument with Mehmed Reshid Pasha (Kutahye), he took over the leadership of the entire military operation to capture Messolonghi. Thereafter, the Egyptian troops manned all the batteries. The Egyptian Commander proceeded to request the surrender of the besieged Greeks. When these requests were rejected, the siege intensified, with a fierce and continuous shelling of the city.

στρατεύματα που βρίσκονταν εκεί κατόρθωσαν εύκολα να τους τρέψουν σε φυγή. Ωστόσο τις επόμενες ημέρες συγκεντρώθηκαν στην περιοχή και πρόσθετες εχθρικές δυνάμεις, λεηλατώντας τα χωριά της Κλειτορίας. Στην τετράωρη μάχη που διεξήχθη και πάλι στη Χόβολη ο εχθρός κατόρθωσε να νικήσει, αναγκάζοντας αυτή τη φορά τους Έλληνες ενόπλους να υποχωρήσουν.

30/9/1826

Μάχες στο Σοποτό Καλαβρύτων

Τον Σεπτέμβριο του 1826 ο Ιμπραήμ πασάς επιτέθηκε δύο φορές εναντίον του Σοποτού Καλαβρύτων (19 και 30.9.1826). Κατά τη διάρκεια της δεύτερης επίθεσης οι Οθωμανοί μάταια προσπάθησαν -με τρεις εφόδους- να εξαναγκάσουν τους Έλληνες που αγωνίζονταν στον Άγιο Αθανάσιο να εγκαταλείψουν τη θέση τους, ενώ αρκετοί από τους εχθρούς εισήλθαν στο Σοποτό. Μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις οι ελληνικές δυνάμεις, υπό τη διοίκηση του Λεχουρίτη, αντεπιτέθηκαν και εξανάγκασαν τους αντιπάλους να αποχωρήσουν από το χωριό, χωρίς να πυρπολήσουν καμία οικία.

Δεκέμβριος 1826

Διήμερη μάχη στη Λομποτινά Ναυπακτίας

Οι κάτοικοι των Κραββάρων επηρεασμένοι από τις επιτυχίες του Γ. Καραϊσκάκη στη Στ. Ελλάδα στράφηκαν - με 1.000 άνδρες υπό την ηγεσία των Δ. Μακρή, Κ. Καλύβα, Ξύδη και Δ. Καλλέργη - εναντίον των Οθωμανών της περιοχής τους, τους οποίους και απέκλεισαν στη Λομποτινά. Στις διήμερες μάχες που ακολούθησαν οι εχθροί παραδόθηκαν και οδηγήθηκαν ως αιχμάλωτοι από τον Δ. Καλλέργη στην έδρα της επαναστατικής κυβέρνησης, την Αίγινα.

16/2/1826

Violent attacks and clashes in Messolonghi

From February 1826 onwards, the continuous and fierce attacks by the Ottoman troops and the heavy shelling made the siege unbearable. In mid-February, Greek forces stormed out of the city walls, launching a brief attack and killing scores of the enemy, before retreating behind the fortifications. On the Greek side, the casualties did not exceed 7 dead and 11 wounded men. Soon, Ibrahim Pasha carried out a new attack; his army suffered significant casualties (300 men). Driven by disappointment, the Egyptian once more sought the collaboration of Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) to conquer Messolonghi. Ibrahim himself took over the naval front, trying to gain control of the lagoon.

26/2/1826

The Egyptians occupy the islets of Vasiladi, Dolmas, and Poros

In late February, the Egyptian forces occupied Vasiladi, an islet in the western part of the lagoon of Messolonghi, which had been a stronghold for the city. During the capture of Vasiladi, S. Petaloudis -the head of the guard- was killed, while the gunboats “Arakynthos” and “Arsinoe” were burned. The few surviving defenders of Vasiladi swam and took refuge in Messolonghi. Two days later, the islets of Dolmas and Poros were also captured. During these attacks, 300 Greeks, including General G. Liakatas, were killed. The occupation of these islands resulted in the tightening of the siege and the defenders of Messolonghi succumbing, due to the shortage of food.

24/6/1827

Εχθρικές δυνάμεις πολιορκούν ανεπιτυχώς
τη μονή του Μ. Σπηλαίου

Στα μέσα Ιουνίου (1827) ο Ιμπραήμ πασάς κατέφτασε στην περιοχή των Καλαβρύτων με 13.000 Αιγύπτιους στρατιώτες και περίπου 2.000 «προσκυνημένους» Έλληνες και στρατοπέδευσε στη θέση «Σάλμαινα», πλησίον του χωριού Βυσωκά. Σκοπός των εχθρικών δυνάμεων ήταν η κατάληψη της μονής του Μεγάλου Σπηλαίου, στην οποία είχαν καταφύγει αρκετά γυναικόπαιδα. Ο Ιμπραήμ -με σχετικές επιστολές- ζήτησε την παράδοση των μοναχών, προσφέροντάς τους σημαντικά ανταλλάγματα. Οι πατέρες της μονής, όπως ήταν αναμενόμενο, αρνήθηκαν. Στις 24 Ιουνίου ο εχθρός εξαπέλυσε σφοδρή επίθεση εναντίον του μοναστηριακού συγκροτήματος. Ύστερα από αρκετές ώρες μάχης, και ενώ είχε πλέον νυχτώσει, οι αντίπαλοι αναγκάσθηκαν να υποχωρήσουν, αφού δεν είχαν καταφέρει να αλώσουν τη μονή, και να κατευθυνθούν προς την Τριπολιτσά.

3/7/1827

Μάχη στον Άγιο Βλάσιο (Άνω Βλασία) Καλαβρύτων

Το καλοκαίρι του 1827 ο Θ. Κολοκοτρώνης προσπάθησε να επαναφέρει στην Επανάσταση «προσκυνημένα» (υποταγμένα) στους Οθωμανούς χωριά της Αχαΐας. Στην προσπάθεια αυτή συμμετείχαν 1.100 Λειβαρτζινοί με επικεφαλής τον Β. Πετιμεζά και Αργείοι με αρχηγό τον Δαγρέ. Τη συγκεκριμένη δράση προσπάθησε να σταματήσει ο Δελή Αχμέτ με 3.000 στρατιώτες, ο οποίος κινήθηκε προς το στρατόπεδο του Πετιμεζά στον Άγιο Βλάση. Οι Έλληνες οχυρώθηκαν στο ομώνυμο χωριό και στην πλησιόχωρη μονή του Αγίου Νικολάου. Στις συμπλοκές που ακολούθησαν οι

1/3/1826

Capitulation of Anatolikon (Aetoliko)
to Ibrahim Pasha

Following the capture of the islets in the lagoon of Messolonghi, Ibrahim Pasha turned against Anatolikon (Aetoliko), as it was one of the last strongholds of Messolonghi's defence. Exhausted by the months-long blockade and disappointed, as they had not received food and ammunition from the Greek fleet, the inhabitants of Anatolikon decided to ask Ibrahim for a truce and a conditional surrender. The Egyptian officer, with the consent of Mehmed Reshid Pasha (Kutahye), accepted most of the conditions, which consisted in respecting the life and honour of the surrendered, as well as in the possibility to leave free, with a small amount of their money (up to 100 groschen) and an attire.

25/3/1826

Battle of Klisova

To further block the transport of supplies to Messolonghi, in late March, initially Reshid Pasha (Kutahye) and then Ibrahim, attempted to occupy Klisova, an islet in the eastern part of the lagoon, defended by 130 sol-

υπέρτερες αριθμητικά δυνάμεις των Οθωμανών και η φυγή αρκετών στρατιωτών του Β. Πετιμεζά εξανάγκασαν τους υπόλοιπους Έλληνες να υποχωρήσουν, παραχωρώντας την νίκη στον εχθρό.

17/7/1827

Μάχη πλησίον της μονής Αγίου Ιωάννη Τσετσεβού Αιγιαλείας

Στη μονή του Αγίου Ιωάννη Τσετσεβού Αιγιαλείας οι αιγυπτιακές δυνάμεις του Ιμπραήμ πασά επιτέθηκαν σε ελληνικό στράτευμα που τελούσε υπό τη διοίκηση των Γ. Χελιώτη και Ι. Φεϊζόπουλου. Ο εχθρός ύστερα από ολοήμερη μάχη, και αφού απώλεσε 350 στρατιώτες, έτρεψε τους επαναστάτες σε φυγή και κατέλαβε τη μονή Αγίου Ιωάννη Τσετσεβού, χωρίς ωστόσο να την καταστρέψει. Εντός της μονής είχαν συγκεντρωθεί για ασφάλεια κάτοικοι της περιοχής, οι οποίοι δεν είχαν δηλώσει υποταγή στον Ιμπραήμ και συνέχιζαν να στηρίζουν τον απελευθερωτικό Αγώνα. Σύμφωνα με τοπική παράδοση ο μοναχός της μονής Ανανίας Αντωνιάδης ζήτησε από τον Ιμπραήμ χάρη για τους αμάχους, η οποία και εδόθη.

26, 27/8/1827

Μάχες στο βουνό Καυκαριά (Καφικαριάς) Αιγιαλείας

Οι επαναστατημένοι Έλληνες, όταν έγινε γνωστό ότι οθωμανικά στρατεύματα κατευθύνονταν προς τους Λαπαναγούς, κινήθηκαν προς εκεί και οχυρώθηκαν στο βουνό Καυκαριά. Οπλαρχηγοί των περίπου 2.000 οχυρωμένων Ελλήνων ήσαν οι Δ. Κολιόπουλος (Πλαπούτας), Ν. Πετιμεζάς, Δ. Μελετόπουλος, Ι. Φεϊζόπουλος, Γ. Ροδόπουλος, Γ. Λύκος, Ι. Γιουρούκος, Γ. Νίκας (Πα-

diers. The Greeks, led by K. Tzavelas, put up fierce resistance and prevented its capture. The six raids carried out by the enemy forces to conquer the island were unsuccessful and they suffered multiple casualties. During the day-long battle, Kutahye was wounded in the leg, and more than 3,000 of the enemy's men were killed or wounded, including Hussein Pasha, Ibrahim's son-in-law; on the Greek side, only 28 men were killed and 24 wounded. Despite the heroism and resilience exhibited by the Greek forces in Klisova, this victory did not alter the course of events with regard to the siege of Messolonghi.

12/4/1826

The self-sacrifice of Joseph, Bishop of Rogi

One of the leading figures of resistance during the siege of Messolonghi was Joseph, Bishop of Rogi. While Joseph was in Messolonghi, he reinforced and encouraged the besieged, and his final act was to sacrifice himself for the Revolution. During the Exodus, confusion prevailed among the Greeks, which resulted in some of them turning back to the city. Joseph was one of them; he decided to barricade himself at the Windmill, located on the islet of Anemomylos, very close to the south beach of the city. He resisted the attacks of the enemy for two days. When the enemy forces entered the Windmill, he set fire to the gunpowder magazine and blew himself up, along with his comrades, to avoid captivity. The blast also killed several enemy men. Rumour has it that Joseph was not killed in the blast, but was later found half-dead and hanged shortly after.

πανίκας), Χρ. Φωτομάρας, Π. Λαπαναγίτης. Η μάχη που ακολούθησε υπήρξε σκληρή και διήρκεσε δύο ημέρες. Οι εχθρικές δυνάμεις αποτελούνταν από τους 7.000 στρατιώτες του Δελή Αχμέτ, οι οποίοι διέθεταν βαρύ οπλισμό, και τους 500 «προσκυνημένους» Έλληνες του Δ. Νενέκου. Όσες φορές ο εχθρός επιτέθηκε κατά των Ελλήνων απέτυχε, με αρκετές κάθε φορά απώλειες όχι μόνο από τα βόλια, αλλά και από τις πέτρες που έριχναν από το βουνό οι Έλληνες. Η μάχη της Καυκαριάς υπήρξε η τελευταία μάχη των Ελλήνων στην Αιγιάλεια εναντίον των δυνάμεων του Ιμπραήμ.

17/11/1827

Απόβαση ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στο Δραγαμέστο (Αστακός)

Στα μέσα Νοεμβρίου (1827) στρατιωτικό σώμα αποτελούμενο από 1.600 άνδρες υπό την ηγεσία του Ιρλανδού στρατηγού R. Church (Ρ. Τσώρτς), ο οποίος επέβαινε στο ατμοκίνητο πλοίο «Καρτερία», κατέφθασε στο Δραγαμέστο (Αστακός) της επαρχίας Βονίτσης-Ξηρομέρου. Στο συγκεκριμένο σημείο ανέμενε τον Church ο Γ. Τσόγκας με 2.000 στρατιώτες, προκειμένου να ενωθεί με το υπόλοιπο στράτευμα, για να απελευθερώσουν στη συνέχεια την ευρύτερη περιοχή από τις εχθρικές δυνάμεις. Τον Ιρλανδό στρατηγό είχαν ακολουθήσει στο Δραγαμέστο και οι οπλαρχηγοί Ι. Ράγκος, Δ. Ευμορφόπουλος, Γ. Φωκάς, Κ. Βλαχόπουλος, Ν. Πετιμεζάς, Β. Πασχάλης, Κ. Χορμόβας.

15/12/1827

Η οθωμανική φρουρά παραδίδει το Βασιλάδι στους Έλληνες

Ελληνικά πλοία υπό τον αξιωματικό του αγγλικού ναυ-

5/5/1826

Battle at Kastraki, Aegialia

The day after the Monastery of Agia Lavra had been burned down, Ibrahim Pasha arrived, without encountering any resistance, in the Kloukinochoria villages of Aegialia (Agridi, Agia Varvara, Zarouchla, Solo, Peristera), which he looted and set on fire. To face Ibrahim's military forces, chieftains A. Kalogrias, N. Soliotis, and G. Petmezas barricaded themselves at Kastraki, along with a large number of non-combatants. The enemy launched fierce attacks; following a long battle, the barricaded Greeks were forced to retreat, leaving more than 300 dead soldiers on the battlefield and numerous defenceless women and children at the mercy of the Ottoman troops. The Muslims exhibited unparalleled brutality against the non-combatants, which led to several women jumping off the rocks -with their babies in their arms- to avoid captivity.

τικού και φιλέλληνα Fr. Hastings (Φρ. Άστιγξ), ο οποίος κυβερνούσε το ατμοκίνητο πλοίο «Καρτερία», κανονιοβόλησαν το νησίδιο Βασιλάδι στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου. Στη συνέχεια ελληνικά στρατεύματα αποβιβάστηκαν εκεί και το κατέλαβαν, εξαναγκάζοντας την οθωμανική φρουρά να παραδοθεί. Σε μία από τις κανονιοφόρους που επιτέθηκαν στο Βασιλάδι κυβερνήτης ήταν ο Μεσολογγίτης Χρ. Μωραϊτάκης.

11/5/1828

Ναυτική επιχείρηση στο Ανατολικόν (Αιτωλικό)

Τον Μάιο του 1828 ο κυβερνήτης του ατμοκίνητου πλοίου «Καρτερία» Fr. Hastings (Φρ. Άστιγξ) επιχείρησε ανεπιτυχώς να καταλάβει με στολίσκο το Ανατολικόν. Από τυχαία ανάφλεξη βάρκας με εκρηκτικά ο Άγγλος πλοίαρχος τραυματίστηκε, με συνέπεια να αναβληθεί η όλη στρατιωτική επιχείρηση και να εξαναγκαστούν οι ελληνικές δυνάμεις να υποχωρήσουν. Λίγες ημέρες αργότερα (20.5.1828) ο Hastings απεβίωσε εξαιτίας των τραυμάτων του στο λοιμοκαθαρτήριο της Ζακύνθου σε ηλικία 34 ετών. Η ταφή του έγινε με τη δέουσα μεγαλοπρέπεια στον Πόρο, παρουσία του Ι. Καποδίστρια.

16/9/1828

Οθωμανοί επιτίθενται σε Έλληνες ενόπλους πλησίον της Λομποτινάς

Οθωμανοί της Λομποτινάς (Άνω Χώρα Ναυπακτίας) επιτέθηκαν εναντίον ελληνικών δυνάμεων, που τελούσαν υπό τη διοίκηση των Ε. Μακρυγιάννη και Ι. Φαρμάκη, στη θέση «Μυρμηγκάρι». Η όλη επιχείρηση απέτυχε με αποτέλεσμα να τραπούν οι εχθρικές δυνάμεις σε φυγή, αφήνοντας στο πολεμικό πεδίο 50 περίπου νεκρούς και αρκετούς τραυματίες.

18, 19/9/1826

Battles in Chovoli, Kalavryta

Following the fall of Messolonghi, Ibrahim Pasha returned to Tripolitsa. In mid-September, he led his garrison to the villages of Kalavryta (between Katsana and Livartzi), in order to eliminate any remaining revolutionary activity in mountainous Achaea. An enemy force (approximately 250 Ottoman cavalry) appeared in the village of Chovoli. The Greek troops that were stationed in the village easily repelled them and forced them to flee. However, in the following days, additional enemy forces gathered in the area, looting the villages of Klitoria. In the four-hour battle that ensued, once more in Chovoli, the enemy came out victorious, this time forcing the Greek armed forces to retreat.

30/9/1826

Battles in Sopoto, Kalavryta

In September 1826, Ibrahim Pasha attacked Sopoto in Kalavryta twice (on 19 and 30/9/1826). During the second attack, the Ottomans tried in vain -carrying out three raids- to force the Greeks fighting in Agios Athanasios to leave their position, while several of them managed to enter Sopoto. Under these circumstances, the Greek forces, led by Lechouritis, counter-attacked and forced the opponents to leave the village, without setting fire to any house.

December 1826

Two-day battle in Lobotina, Nafpaktia

The inhabitants of Kravara, inspired by the successes of G. Karaiskakis in Central Greece, turned against the Ot-

18/10/1828

Παράδοση των κάστρων Πάτρας και Ρίου
στο γαλλικό εκστρατευτικό σώμα

Στα μέσα Οκτωβρίου τα κάστρα της Πάτρας και του Ρίου παραδόθηκαν από τον Χατζή Αβδουλάμπεη στο γαλλικό εκστρατευτικό σώμα των στρατηγών N. Maison (N. Μαιζόν), T. Sebastiani (Σεμπαστιάνι) και G. Schneider (Σνάιντερ). Η συγκεκριμένη ενέργεια σηματοδότησε την έναρξη της εκκένωσης της Πελοποννήσου από τα οθωμανοαιγυπτιακά στρατεύματα. Το πρακτικό της παράδοσης είχε υπογραφεί μεταξύ των δύο πλευρών κάποιες ημέρες πρωτύτερα (7.10.1828). Ωστόσο λίγο μετά την υπογραφή οι υπερασπιστές του κάστρου του Ρίου αρνήθηκαν να παραδοθούν, απέρριψαν τη συνθήκη και συνέχισαν να αμύνονται. Τότε ξεκίνησε ολιγοήμερη αλλά στενή πολιορκία του κάστρου, η οποία και ανάγκασε τελικά τους Οθωμανούς να το παραδώσουν.

22/10/1828

Απελευθέρωση των Κραβάρων

Οι Οθωμανοί της Λομποτινάς (Άνω Χώρα Ναυπακτίας) με αρχηγούς τους Καφτά Αγά και Αχμέτ Πρεβίστα προσπάθησαν να σπάσουν τον ασφυκτικό κλοιό των ελληνικών στρατευμάτων και να καταφύγουν στη Ναύπακτο. Κατά τη διάρκεια της πορείας τους -ανάμεσα στη Λομποτινά και την Ανδρίβιστα- δέχθηκαν επίθεση από τις στρατιωτικές δυνάμεις των Μακρυγιάννη (Κραβαρίτη), Ε. Ιωάννου, Φ. Κορκολιού, Καλαντζογιάννηδων, Κ. Τζαβέλλα και Χρ. Φωτομάρα. Από τα 800 περίπου άτομα μόνο τα 150 μπόρεσαν να φτάσουν στον προορισμό τους. Άλλοι ογδόντα Οθωμανοί αιχμαλωτίστηκαν, ανάμεσά τους και ο Δερβέν αγάς των Κραβάρων Αχμέτ Πρεβίστα.

tomans in their region. The 1000 men, led by D. Makris, K. Kalyvas, Xydis, and D. Kallergis, confined the enemy in Lobotina. In the two days of fighting that followed, the Ottomans surrendered and were taken prisoner by D. Kallergis to Aegina, which was the seat of the revolutionary government at the time.

24/6/1827

Enemy forces unsuccessfully besiege
the M. Spileo monastery

In mid-June (1827), Ibrahim Pasha arrived in the area of Kalavryta with 13,000 Egyptian soldiers and approximately 2,000 Greeks who had ‘pledged alliance’ to the Sultan, and set up camp at Salmena, near the village of Vysokas. The enemy’s mission was to capture the M. Spileo monastery, where several women and children had taken refuge. Ibrahim sent letters requesting the monks’ surrender, offering them significant rewards. As expected, however, they refused. On June 24, the enemy launched a fierce attack against the monastery. As it was getting dark and as the enemy forces had not managed to capture the monastery after several hours of fighting, they were forced to retreat and head towards Tripolitsa.

3/7/1827

Battle of Agios Vlasios (Ano Vlasia) of Kalavryta

In the summer of 1827, T. Kolokotronis attempted to revive the Revolution in the villages of Achaea that had

15/12/1828

Ανακατάληψη της Βόνιτσας από του Έλληνες

Ύστερα από σημαντικές στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Δυτική Ελλάδα ο αρχηγός των ελληνικών δυνάμεων Ιρλανδός στρατηγός και φιλέλληνας R. Church (Ρ. Τσώρτς) κατέλαβε -με τη σύμπραξη ελληνικού στολίσκου υπό τη διοίκηση του Α. Τενεκέ- τη Βόνιτσα και ανάγκασε τους Οθωμανούς να περιοριστούν στο φρούριό της. Καθοριστικός παράγοντας για την κυρίευση της πόλης αυτής αποτέλεσε ο θάνατος του διοικητή της Τσαούς αγά Κισεράτη. Στην όλη στρατιωτική επιχείρηση σημαντική υπήρξε η συμβολή των οπλαρχηγών Δ. Ζέρβα, Γ. Γρίβα, Ι. Βαρνακιώτη, Γ. Τσόγκα, Αλ. Βλαχόπουλου και Δ. Τσέλιο (Δημοτσέλιο). Στις 5 Μαρτίου, έπειτα από πολύμηνο αποκλεισμό και αφού είχε χαθεί κάθε ελπίδα ανεφοδιασμού, η οθωμανική φρουρά της Βόνιτσας αναγκάσθηκε να ζητήσει συνθηκολόγηση με τον όρο να μεταφερθεί με ασφάλεια στην Πρέβεζα.

13/3/1829

Η ελληνική σημαία κυματίζει
στο φρούριο του Αντιρρίου

Το φρούριο του Αντιρρίου παραδόθηκε από τον Οθωμανό διοικητή του Αβδή Αγά ή Άβταγα Μοχαφόζη στους αρχηγούς των ελληνικών δυνάμεων Αυγ. Καποδίστρια, Κ. Τζαβέλλα, Χατζή Χρήστο, Α. Μιαούλη και Γ. Στράτο, οι οποίοι την προηγουμένη ημέρα το είχαν πολιορκήσει από ξηρά και θάλασσα. Οι 100 περίπου Οθωμανοί στρατιώτες της φρουράς του Αντιρρίου, συνθηκολόγησαν ύστερα από μία εικονική πολιορκία, προκειμένου να αποφύγουν την οργή και την τιμωρία του Σουλτάνου. Οι κυριότεροι όροι της παράδοσης ήταν να μεταφερθούν οι Οθωμανοί με ασφάλεια στην Αυλώνα με καράβια, να surrendered to the Ottomans. This effort included the participation of 1,100 men from Livartzi, led by V. Petimezas, and men from Argos, led by Dagre. Deli Ahmed Bey, leading an army of 3,000 soldiers, headed towards the camp of Petimeza in Agios Vlasios, to stop this mission. The Greeks barricaded themselves in the village and in the nearby monastery of Agios Nikolaos. In the clashes that followed, the Ottoman forces were numerically superior, and several of V. Petimezas's soldiers fled; thus, the rest of the Greeks were forced to retreat, conceding victory to the enemy.

τους καταβληθεί η άξια των ζώων που θα άφηναν στους Έλληνες και να τους χορηγηθεί τροφή για 10 ήμερες.

20/3/1829

Κατάληψη του Μενιδίου Αιτωλοακαρνανίας

Ύστερα από την παράδοση του φρουρίου της Βόνιτσας στους Έλληνες, επόμενος στόχος των ελληνικών δυνάμεων ήταν η κατάληψη των στενών του Μακρυνόρους. Προκειμένου να επιτευχθεί το όλο στρατιωτικό εγχείρημα, μεταφέρθηκαν με πλοία 700 περίπου άνδρες από το Λουτράκι της Ακαρνανίας σε διάφορα σημεία των στενών του Μακρυνόρους, και κυρίως στο Μενίδι (13.3.1829). Σε σύντομο χρονικό διάστημα το φρούριο του Μενιδίου, το οποίο υπεράσπιζαν 300 Οθωμανοί στρατιώτες, καταλήφθηκε από τις δυνάμεις του R. Church (Ρ. Τσώρτς). Το γεγονός αυτό είχε καθοριστική σημασία, γιατί ανάγκασε τους 1.300 περίπου στρατιώτες, με διοικητή τον Γιουσούφ αγά Λιάπη, που είχαν οπισθοχωρήσει στον Καρβασαρά (Αμφιλοχία), να παραδοθούν.

18/4/1829

Παράδοση της οθωμανικής φρουράς
της Ναυπάκτου

Ύστερα από την παράδοση του Αντιρρίου στους Έλληνες, τα ελληνικά στρατεύματα στράφηκαν προς τη Ναύπακτο, όπου ξεκίνησαν μακρά και στενή πολιορκία της από ξηρά και θάλασσα, υπό τη διοίκηση των Αυγ. Καποδίστρια και Α. Μιαούλη. Η πολιορκία απέφερε σύντομα θετικά αποτελέσματα, αφού η οθωμανική φρουρά του κάστρου της Ναυπάκτου -δυναμικότητας 5.000 ανδρών, υπό τον Κιόρ Ιμπραήμ πασά- συνθηκολόγησε λόγω αδυναμίας ανεφοδιασμού και παραδόθηκε στον Αυγ. Καποδίστρια. Ο εχθρός από τις 21 και έως τις 23

17/7/1827

Battle near the monastery
of Agios Ioannis Tsetsevos in Aegialia

The Egyptian forces of Ibrahim Pasha attacked a Greek troop, led by G. Cheliotis and I. Feizopoulos, at the monastery of Agios Ioannis Tsetsevos in Aegialia. Following an all-day battle, albeit having lost 350 soldiers, the enemy eventually drove the revolutionaries to flee and captured the monastery of Agios Ioannis Tsetsevos, without destroying it however. The residents of the area, who had not declared their submission to Ibrahim and continued to support the Liberation Struggle, had gathered inside the monastery to protect themselves. According to local tradition, Antoniadis, the priest of Anania Monastery, asked Ibrahim to pardon the noncombatants, and his request was granted.

26, 27/8/1827

Battles on Mount Kafkaria (Kafikaria) in Aegialia

When the revolted Greeks heard that Ottoman troops were heading towards Lapanagi, they headed in that direction and barricaded themselves on Mount Kafkaria. The chieftains leading the approximately 2,000 barricaded Greeks were D. Koliopoulos (Plapoutas), N. Petimezas, D. Meletopoulos, I. Feizopoulos, G. Rodopoulos, G. Lykos, I. Giouroukos, G. Nikas (Papanikas), C. Fotomaras, and P. Lapanagitis. The battle that followed was fierce and lasted two days. The enemy forces consisted of Deli Ahmed's 7,000 heavily armed soldiers, as well as 500 Greeks, led by D. Nenekos, who had joined the enemy. All attacks launched on the Greeks by the enemy failed; each time, the attackers suffered several casualties from bullets, as well as from

Απριλίου εγκατέλειψε τη Ναύπακτο με ελληνικά πλοία και απέπλευσε για την Πρέβεζα. Μετά την παράδοση της πόλης ο Αυγ. Καποδίστριας κινήθηκε προς το Μεσολόγγι, με σκοπό να το απελευθερώσει.

2/5/1829

Παράδοση της οθωμανικής φρουράς
του Μεσολογγίου

Ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις περίπου 4.000 ανδρών υπό τον Αυγ. Καποδίστρια πολιόρκησαν τις πόλεις του Μεσολογγίου και του Ανατολικού (Αιτωλικού), εξαναγκάζοντας τις εχθρικές δυνάμεις που βρίσκονταν σε αυτές να παραδοθούν. Ο εχθρός είχε περιέλθει σε δεινή θέση εξαιτίας της κατάληψης του Μακρυνόρους από τον R. Church (Ρ. Τσώρτς) και της αδυναμίας ανεφοδιασμού του. Η συνθήκη παράδοσης υπογράφηκε στις 2 Μαΐου, ενώ Έλληνες στρατιώτες -ανάμεσά τους και πολλοί διασωθέντες Μεσολογγίτες- και κάτοικοι εισήλθαν στην πόλη λίγες ημέρες αργότερα (6.5.1829). Ύστερα από την παράδοσή τους οι Οθωμανοί του Μεσολογγίου μεταφέρθηκαν στην Πρέβεζα, έχοντας ως όμηρο τον Βαρνακιώτη μήπως τυχόν και δεχθούν κάποια ελληνική επίθεση. Στις 8 Μαΐου εισήλθε στο Μεσολόγγι και ο R. Church (Ρ. Τσώρτς), ο οποίος επισκέφθηκε την οικία όπου απεβίωσε ο λόρδος Byron (Βύρων). Η είδηση ότι κυμάτιζε πλέον στο Μεσολόγγι και πάλι η ελληνική σημαία προκάλεσε ενθουσιασμό στον ελλαδικό χώρο, αλλά και το εξωτερικό, καθώς η πόλη αποτελούσε σύμβολο ηρωισμού και αυτοθυσίας.

stones thrown by the Greeks, who were higher up on the mountain. The battle of Kafkaria was the last one fought by the Greeks in Aegialia against the forces of Ibrahim.

17/11/1827

Landing of Greek military forces
in Dragamestos (Astakos)

In mid-November (1827), a military corps consisting of 1,600 men under the command of Irish General R. Church, who was aboard the steamship *Karteria*, arrived in Dragamestos (Astakos), in the province of Vonitsa-Xiromero. G. Tsogas, leading 2,000 soldiers, was waiting there to join the rest of the garrison; their mission was to liberate the wider area from the enemy forces. Chieftains I. Ragos, D. Evmorfopoulos, G. Fokas, K. Vlachopoulos, N. Petimezas, V. Paschalis, and K. Chormovas had also arrived in Dramagestos to join Church's troops.

15/12/1827

The Ottoman guard surrenders Vasiladi
to the Greeks

Greek ships under the command of the English Admiral and philhellene F. Hastings, who commanded the steamship *Karteria*, shelled the islet of Vasiladi in the lagoon of Messolonghi. The Greek troops then landed on the islet and occupied it, forcing the Ottoman guard to surrender. One of the gunboats participating in the capture of Vasiladi was commanded by C. Moraitakis of Messolonghi.

11/5/1828

Naval operation in Anatolikon (Aetoliko)

In May 1828, F. Hastings, commanding the steamship

Noti Zavella.

Miaulis.

Sakturi.

Karaiskaki.

Mourocordato.

Alessandro Hypsilanti.

Χρονολόγιο
των σημαντικότερων επαναστατικών γεγονότων εθνικού και περιφερειακού ενδιαφέροντος (1821–1830)

Ημερο-μηνία[1]	**Γεγονότα**
Ιανουάριος	
6	Επιστροφή του Θ. Κολοκοτρώνη στον Μοριά από τα Επτάνησα
26-30	*Σύσκεψη Βοστίτσας*: Συνέλευση Πελοποννήσιων αρχιερέων και κοινοτικών αρχόντων για την έναρξη της Επανάστασης
Φεβρουάριος	
	Οι συμμετέχοντες στη *Σύσκεψη της Βοστίτσας* προσκαλούνται από τις οθωμανικές αρχές στην Τριπολιτσά
22	Ο Αλ. Υψηλάντης διαβαίνει τον ποταμό Προύθο και εισέρχεται στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες (Μολδοβλαχία)
24	Έναρξη της Επανάστασης στη Μολδοβλαχία
Μάρτιος	
3	Ο Αλ. Υψηλάντης συγκροτεί τον Ιερό Λόχο στη Φωξάνη Μολδοβλαχίας
5	Ο Δ. Μακρής επιτίθεται σε οθωμανική χρηματαποστολή στη θέση «Σκάλα» πλησίον της Ναυπάκτου
10-17	Συσκέψεις στη μονή Αγία Λαύρα υπό τον Π. Πατρών Γερμανό για την έναρξη της Επανάστασης
14	Ο Ν. Χριστοδούλου ή Σολιώτης επιτίθεται στις Πόρτες Νωνάκριδος εναντίον Οθωμανών
16	Έλληνες επιτίθενται εναντίον Οθωμανών και του Έλληνα Ν. Ταμπακόπουλου στη θέση Χελωνοσπηλιά Κλειτορίας
17	Κατάληψη Βουκουρεστίου από τον Αλ. Υψηλάντη
17	Δοξολογία στη μονή Αγία Λαύρα υπό τον Π. Πατρών Γερμανό για την αίσια έκβαση του Αγώνα
17	Έλληνες αγωνιστές υπό τον Σ. Χαραλάμπη και τους Πετμεζαίους πολιορκούν τους Οθωμανούς στα Καλάβρυτα
17	Μανιάτες αποφασίζουν «να λάβωσι τα όπλα κατά των Τούρκων» στην Αρεόπολη της Λακωνίας
21	Πολιορκία των Καλαβρύτων από τους επαναστατημένους Έλληνες

[1] Η χρονολόγηση των γεγονότων —στο παρόν λεύκωμα— γίνεται με βάση το παλαιό ημερολόγιο, το οποίο —για τον 19ο αιώνα— έπεται του νέου κατά 12 ημέρες.

Timeline of Major Revolutionary Events of National and Regional Interest (1821–1830)

Date[1]	Events
1821	
January	
5	Hurshid Ahmed Pasha (*Mora-vali-si*) heads from the Peloponnese to Ioannina
6	T. Kolokotronis returns from the Ionian Islands to Morias
26-30	*Vostitsa Assembly:* Assembly of Peloponnesian senior clergymen and community leaders to discuss the start of the Revolution
February	
	The *Vostitsa Assembly* participants are invited to Tripolitsa by the Ottoman authorities
22	A. Ypsilantis crosses the Prut river and enters the Danubian Principalities (Moldo-Wallachia)
24	Start of the Revolution in Moldo-Wallachia
March	
3	A. Ypsilantis establishes the Sacred Batallion in Foxani, Moldo-Wallachia
5	D. Makris attacks an Ottoman money transfer mission at Skala near Nafpaktos
10-17	Meetings held at Agia Lavra monastery under the chairmanship of Germanos III of Old Patras, discussing the start of the Revolution
14	N. Christodoulou, or Soliotis, attacks Ottomans at Portes of Nonakrida
16	Greeks attack Ottomans and N. Tampakopoulos, a Greek, at Chelonospilia, Klitoria
17	Bucharest is captured by A. Ypsilantis
17	Germanos III of Old Patras delivers a blessing for the Struggle at the Agia Lavra monastery
17	Greek militants under S. Charalampis and the Petmezas family besiege the Ottomans at Kalavryta
17	Revolutionaries from Mani decide “to take up arms against the Turks” in Areopolis, Lakonia
21	Revolutionary Greeks besiege Kalavryta

[1] In this album, the timeline of events follows the old calendar, which —with regard to the 19th century— is 12 days behind the new calendar.

21 Έναρξη της Επανάστασης στην Πάτρα
22 Ο Α. Λόντος υψώνει επαναστατική σημαία στο Αίγιο και κατευθύνεται προς την Πάτρα
23 Μεσσήνιοι και Μανιάτες καταλαμβάνουν την Καλαμάτα
23 Αποστολή προκήρυξη της *Μεσσηνιακής Γερουσίας* «προς τας ευρωπαϊκάς αυλάς»
23 Κήρυξη της Επανάστασης στη Βοστίτσα (Αίγιο) από τον Α. Λόντο
25 Ο Π. Πατρών Γερμανός ευλογεί την Επανάσταση πλησίον του ναού Αγ. Γεωργίου Πατρών (νυν πλατεία Αγ. Γεωργίου) και ορκίζει τοπικούς οπλαρχηγούς
25 Συγκρότηση *Αχαϊκού Διευθυντηρίου* (Πάτρα)
25 Συγκρότηση *Μεσσηνιακής Γερουσίας* (Καλαμάτα)
26 Ο Γ. Σισίνης κηρύσσει την Επανάσταση στην περιοχή της Γαστούνης και πολιορκεί το Χλεμούτσι
26 Ο Χ. Βιλαέτης ξεκινά τον απελευθερωτικό Αγώνα στον Πύργο Ηλίας
26 Έναρξη της Επανάστασης στις Σπέτσες από τους Γ. Πάνου και Π. Μπόταση
27 Ο Δ. Ξηρός ή Πανουργιάς κηρύσσει την Επανάσταση στα Σάλωνα (Άμφισσα)
27 Μάχη στα στενά του Αγίου Αθανασίου πλησίον της Καρύταινας
27-31 Επέκταση της Επανάστασης σε Πελοπόννησο και ανατολική Στ. Ελλάδα (Μυστράς, Άργος, Ναύπλιο, Μονεμβασιά, Λειβαδιά, Λιδωρίκι, Αταλάντη)
31 Σφαγές χριστιανών στη Σμύρνη

Απρίλιος

3 Ο Σουλτάνος μαθαίνει για την Επανάσταση στη Πελοπόννησο
3 Μάχη στον Πύργο Ηλείας μεταξύ Λαλαίων Τουρκαλβανών και Ηλείων αγωνιστών
3 Άφιξη οθωμανικών δυνάμεων στην Πάτρα υπό τη ηγεσία Γιουσούφ πασά
4-5 Οθωμανικές ωμότητες σε βάρος χριστιανικών πληθυσμών στην Κωνσταντινούπολη
8 Ο Ι. Δυοβουνιώτης επαναστατεί στο Ζητούνι (Λαμία)
10 Απαγχονισμός του Πατριάρχη Γρηγόριου Ε΄ στην Πόλη
10, 12 Επαναστατικές κινητοποιήσεις σε Ψαρά και Σπέτσες
14 Μάχη στο Λεβίδι Αρκαδίας
15 Ο Αντώνης Οικονόμου κηρύσσει την Επανάσταση στην Ύδρα
15 Τα στρατεύματα του Μουσταφάμπεη λεηλατούν τη Βοστίτσα (Αίγιο)
15 Μάχη της Βόβοδας (Μαυρίκι Αιγιαλείας)
16 Μάχη της Αγουλινίτσας
17 Φυλάκιση στην Τριπολιτσά Πελοποννήσιων κοινοτικών αρχόντων και αρχιερέων
17 Κήρυξη της Επανάστασης στο Βαθύ της Σάμου
18 Μάχη του Πατρατζικίου (Υπάτη)
22 Μάχη της Αλαμάνας και σύλληψη του Αθ. Διάκου
24 Θανάτωση του Αθανάσιου Διάκου
24 Επίθεση Λαλαίων Τούρκων στην Αγουλινίτσα Ηλείας
25 Έναρξη της πολιορκίας της Ακρόπολης από τους επαναστατημένους Έλληνες
25 Ο Μ. Βασιλείου κυριεύει την Αθήνα
26 Ο Λ. Λογοθέτης επεκτείνει την Επανάσταση σε ολόκληρη τη Σάμο
Έναρξη της Επανάστασης σε Κάρπαθο, Χάλκη, Τήλο, Νίσυρο, Λέρο, Αστυπάλαια, Κάλυμνο

21	Start of the Revolution in Patras
22	A. Londos raises the flag of the revolution in Aegio and heads towards Patras
23	Fighters from Messini and Mani capture Kalamata
23	The *Messinian Senate* sends a proclamation "to the European courts"
23	A. Londos declares the Revolution in Vostitsa (Aegio)
25	Germanos III of Old Patras gives a blessing for the Revolution near Agios Georgios church in Patras (now Ag. Georgiou Square) and local chieftains take their oaths
25	The *Achaean Directorate* (Patras) is established
25	The *Messinian Senate* (Kalamata) is established
26	G. Sisinis declares the Revolution in the region of Gastouni and attacks Chlemoutsi
26	C. Vilaetis begins the liberation Struggle in Pyrgos, Ilia
26	G. Panos and P. Botasis start the Revolution is Spetses
27	D. Xiros, or 'Panourgias', declares the Revolution in Salona (Amfissa)
27	Battle in the narrows of Agios Athanasios near Karytainaina
27-31	The Revolution spreads in the Peloponnese and eastern Central Greece (Mystras, Argos, Nafplio, Monemvasia, Livadia, Lidoriki, Atalandi)
31	Christians are slaughtered in Smyrna
April	
3	The Sultan hears of the Revolution in the Peloponnese
3	A battle takes place in Pyrgos, Ilia, between Turkish Albanians of Lala and Ilian fighters
3	Ottoman forces arrive in Patras, led by Yussuf Pasha
4-5	Christian populations in Constantinople suffer atrocities by the Ottomans
8	I. Dyovouniotis revolts in Zitouni (Lamia)
10	Patriarch Gregory V is executed by hanging in Constantinople
10, 12	Revolutionary actions take place in Psara and Spetses
14	Battle at Levidi, Arkadia
15	Antonis Economou declares the Revolution in Hydra
15	Moustafa Bey's troops loot Vostitsa (Aegio)
15	Battle of Vovoda (Mavriki), Aigialeia
16	Battle of Agoulinitsa
17	Peloponnesian community leaders and clergymen are imprisoned in Tripolitsa
17	The revolution is declared in Vathy, Samos
18	Battle of Patratziki (Ypati)
22	Battle of Alamana - A. Diakos is captured
24	A. Diakos is executed
24	The Turks of Lala attack Agoulinitsa, Ilia
25	Revolutionary Greeks begin the siege of the Acropolis
25	M. Vassiliou captures Athens
26	L. Logothetis spreads the Revolution throughout Samos
	The Revolution starts in Karpathos, Chalki, Tilos, Nisyros, Leros, Astypalaia, and Kalymnos

Μάιος	
1	Ήττα των επαναστατικών δυνάμεων της *Φιλικής Εταιρείας* στο Γαλάτσι της Μολδοβλαχίας
1	Άφιξη του Θ. Νέγρη στον ελλαδικό χώρο
2	Μάχη στο χωριό Λαντζόι της Ηλείας
3	Απόβαση οθωμανικών δυνάμεων στην Κύπρο και σφαγές χριστιανών
4-6	Βιαιότητες Οθωμανών σε βάρος χριστιανών της Κωνσταντινούπολης
4, 7	Κήρυξη της Επανάστασης στη Μαγνησία (Τρίκερι, Πήλιο)
8	Επαναστατικές ενέργειες σε Καρλόβασι, Πάτμο, Ξηροχώρι Ευβοίας
8	Μάχη στο χάνι της Γραβιάς
9	Άφιξη στη Γλαρέντζα Ηλείας εθελοντικών στρατευμάτων από την Κεφαλονιά
10	Μάχη στο Λαντζόι της Ηλείας
10	Κήρυξη της Επανάστασης σε Άνδρο, Θάσο, Κεράσοβα Αγράφων
12-13	Μάχη στο Βαλτέτσι
15	Ο Μ. Λιακόπουλος επαναστατεί στην Κασσάνδρα Χαλκιδικής
17	Μάχη στα στενά Κατσαρού και θάνατος του οπλαρχηγού Γ. Γιαννιά
18	Μάχη στα Δολιανά Κυνουρίας
18	Μάχη στα Βέρβαινα Κυνουρίας
18	Ο Εμμ. Παπάς υποκινεί επαναστατική δράση στον Πολύγυρο Χαλκιδικής
20	Έναρξη της Επανάστασης στο Μεσολόγγι και το Ανατολικόν (Αιτωλικό)
21	Ελληνική ναυτική μοίρα στο Ρίο Πατρών
21	Εξέγερση στα Σφακιά
22	Επαναστατικές κινητοποιήσεις στην περιοχή του Ξηρομέρου Ακαρνανίας
24	Πολιορκία της Ναυπάκτου
25	Ο Γ. Βαρνακιώτης κηρύσσει την Επανάσταση στο Ξηρόμερο
26	*Συνέλευση Καλτεζών* και συγκρότηση *Γερουσίας της Πελοποννήσου*
27	Πυρπόληση του πρώτου οθωμανικού πλοίου στην Ερεσσό
	Καταστολή της Επανάστασης στο Πήλιο
28	Πολιορκία του Βραχωρίου (Αγρίνιο)
28	Ο Γ. Τσόγκας κυριεύει τη Βόνιτσα και αναγκάζει τους εχθρούς να καταφύγουν στο κάστρο
29	Ο Α. Ίσκος κηρύσσει τον επαναστατικό Αγώνα στον Βάλτο
29-30	Πολιορκία του χωριού Λάλα Ηλείας
29-30	Μάχες στις θέσεις «Πουρνάρι», «Μνήμα του Μπουτίνη», «Μπαστηρά», «Πούσι» μεταξύ Ελλήνων και Λαλαίων
29	Επαναστατική δράση σε Σιθωνία Χαλκιδικής
30	Έκδοση εγκυκλίου της *Γερουσίας της Πελοποννήσου*

Ιούνιος	
1	Μάχη με τις δυνάμεις των Λαλαίων στο Γούμερο Ηλείας
1	Έναρξη οχυρωματικών έργων στο Μεσολόγγι
6	Αποτυχημένη έφοδος των Ελλήνων στο φρούριο του Αντιρρίου και θάνατος του οπλαρχηγού Δ. Χορμόβα
7	Μάχη στο Δραγατσάνι
8	Ο εκπρόσωπος της *Φιλικής Εταιρείας* Δ. Υψηλάντης καταφθάνει στην Πελοπόννησο
9	Μάχη στο χωριό Λάλα της Ηλείας

May	
1	The revolutionary forces of the *Filiki Eteria* are defeated in Galatsi, Moldo-Wallachia
1	T. Negris arrives in Greece
2	Battle at Lantzoi, a village in Ilia
3	Ottoman forces land in Cyprus; Christians are slaughtered
4-6	Christians of Constantinople suffer atrocities by the Ottomans
4, 7	The Revolution is declared in Magnesia (Trikeri, Pelion)
8	Revolutionary actions take place in Karlovassi, Patmos, and Xirochori in Evia
8	Battle at the Gravia inn
9	Voluntary troops arrive in Glarentza, Ilia
10	Battle at Lantzoi, Ilia
10	The Revolution is declared in Andros, Thassos, and Kerasova in Agrafa
12-13	Battle at Valtetsi
15	M. Liakopoulos revolts in Kassandra, Chalkidiki
17	Battle in the narrows of Katsaros and death of chieftain G. Giannias
18	Battle at Doliana, Kynouria
18	Battle at Vervaina, Kynouria
18	E. Papas incites revolutionary action in Polygyros, Chalkidiki
20	The Revolution starts in Messolonghi and Anatolikon (Aetoliko)
21	A Greek naval squadron reaches Rio, Patras
21	Uprising in Sfakia
22	Revolutionary actions in Xiromero, Akarnania
24	Nafpaktos is besieged
25	G. Varnakiotis declares the Revolution in Xiromero
26	The *Kaltezes Assembly* takes place and the *Peloponnesian Senate* is established
27	Greeks open fire for the first time against an Ottoman ship, in Eressos
	The Revolution is suppressed in Pelion
28	Vrachori (Agrinio) is besieged
28	G. Tsogas captures Vonitsa and forces the enemy to seek refuge in the castle
29	A. Iskos declares the revolutionary Struggle in Valtos
29-30	Lala, in Ilia, is besieged
29-30	Battles at Pournari, Mnima of Boutini, Bastira, and Poussi between Greeks and residents of Lala
29	Revolutionary actions in Sithonia, Chalkidiki
30	Publication of the *Peloponnesian Senate* Circular
June	
1	Battle against the armed forces of Lala at Goumero, Ilia
1	Fortification works begin in Messolonghi
6	The Greeks raid the fortress of Antirrio without success; chieftain D. Chormovas dies
7	Battle of Dragashani
8	D. Ypsilantis, representing the *Filiki Eteria*, arrives in the Peloponnese
9	Battle at Lala, Ilia

9 Παράδοση των Οθωμανών του Βραχωρίου (Αγρίνιο) στον Γ. Βαρνακιώτη
10 Ο Ομέρ πασάς Βρυώνης καταλαμβάνει τη Λιβαδειά
13 Μάχη στο «Πούσι» Ηλείας
14 Έναρξη της Επανάστασης στην Κρήτη
14 Σύλληψη και φυλάκιση του Αλ. Υψηλάντη στην Αυστρία
16 Έναρξη της πολιορκίας του Ζαπαντίου (Μεγάλη Χώρα)
17 Μάχη στον ποταμό Προύθο και θάνατος του Καρπενησιώτη
18 Μάχη στο Μακρυνόρος
18 Μάχη στου Πέτα Άρτας
18 Μάχη στη θέση «Αυτί» πλησίον Καρβασαρά (Αμφιλοχία)
25 Οι Ι. Κωλέττης και Γ. Ράγκος κηρύσσουν την Επανάσταση στην Ήπειρο

Ιούλιος

3 Μάχη στα «Μαύρα Βουνά» Καλαβρύτων
Ο Δ. Υψηλάντης ορίζεται *Γενικός Αρχιστράτηγος* στον Μοριά
6 Επίδοση ρωσικού τελεσίγραφο στην Υψηλή Πύλη
11 Σφαγές χριστιανικών πληθυσμών στην Κω
12-13 Μάχες σε Πουρναρόκαστρο και Εγλυκάδα Πατρών
14 Διακοπή διπλωματικών σχέσεων Ρωσίας και Οθωμανικής αυτοκρατορία
15 Μάχη στου Πέτα Άρτας
16 Μάχη στο χωριό Σαραβάλι Πατρών
20 Οι Ομέρ πασάς Βρυώνης και Ομέρμπεης της Καρύστου κυριεύουν την Αθήνα
20 Άφιξη του Αλ. Μαυροκορδάτου στο Μεσολόγγι
23 Παράδοση του κάστρου της Μονεμβασιάς στα ελληνικά στρατεύματα
24-25 Ο Χρ. Περραιβός κυριεύει την Πάργα
28 Ανακατάληψη της Πάργας από τις εχθρικές δυνάμεις
Άφιξη ετεροχθόνων στον επαναστατημένο ελλαδικό χώρο

Αύγουστος

2 Μάχη πλησίον της μονής Γηροκομείου Πατρών
3 Ίδρυση φιλελληνικών *κομιτάτων* στη Γερμανία
7-9 Μάχες στο χωριό Ρωμανού Πατρών και στη θέση «Λινόν του Χουσεΐναγα»
10 Μάχη της Γράνας
10 Εκδίδεται στο Μεσολόγγι η χειρόγραφη εφημερίδα *Αιτωλική*
26 Μάχη στα Βασιλικά Λοκρίδας

Σεπτέμβριος

4 Δολοφονία του Π. Καρατζά στη μονή Ομπλού
6 Αποφυλάκιση όσων Πελοποννήσιων κρατούνταν όμηροι στην Τριπολιτσά
7 Άφιξη οθωμανικού στόλου στην Πάτρα
8 Θάνατος του επισκόπου Ωλένης Φιλάρετου στην Τριπολιτσά
9 Πολιορκία της μονής Σέκου (Μολδαβία)
9 Νέα μάχη στο χωριό Σαραβάλι Πατρών

9	Vrachori (Agrinio) Ottomans surrender to G. Varnakiotis
10	Omer Vryoni Pasha occupies Livadia
13	Battle at Poussi, Ilia
14	Start of the Revolution in Crete
14	Arrest and imprisonment of A. Ypsilantis in Austria
16	Start of the siege of Zapantio (Megali Chora)
17	Battle at Prut river and death of Karpenisiotis
18	Battle at Makrynoros
18	Battle at Peta, Arta
18	Battle at Afti, near Karvasaras (Amfilochia)
25	I. Kolettis and G. Ragos declare the Revolution in Epirus
July	
3	Battle at Mavra Vouna, Kalavryta
	D. Ypsilantis is appointed *Commander in Chief* in Moreas
6	Delivery of a Russian ultimatum to the Sublime Porte
11	Massacres of Christian populations in Kos
12-13	Battles at Pournarokastro and Eglykada, Patras
14	Severance of diplomatic relations between Russia and the Ottoman Empire
15	Battle at Peta, Arta
16	Battle in the village of Saravali, Patras
20	Omer Vryoni Pasha and Omer Bey of Karystos capture Athens
20	Arrival of A. Mavrokordatos in Messolonghi
23	The castle of Monemvasia is surrendered to the Greek troops
24-25	C. Perraivos captures Parga
28	The enemy re-captures Parga
	Arrival of foreign-born personalities in the revolted Greek territory
August	
2	Battle near Girokomio Monastery, Patras
3	Establishment of philhellenic *committees* in Germany
7-9	Battles in the village of Romanos of Patras and at Linon of Houssein Aga
10	Battle at Grana
10	The handwritten newspaper *Aetoliki* is published in Messolonghi
26	Battle at Vassilika, in Lokrida
September	
4	Assassination of P. Karatzas in the monastery of Oblos
6	The Peloponnesians who were held hostage in Tripolitsa are released from prison
7	Arrival of the Ottoman fleet in Patras
8	Death of Philaretos, Bishop of Oleni, in Tripolitsa
9	Siege of Sekos Monastery (Moldavia)
9	Battle in Saravali village, Patras

9 Μάχη στη θέση Πουρναρόκαστρο Πατρών
12 Οθωμανικός στόλος πλέει προς τη Βοστίτσα υπό την ηγεσία του Καρά Αλήμπεη και Ισμαήλμπεη Γιβραλτάρ
19 Άφιξη φιλελλήνων εθελοντών στον ελλαδικό χώρο
23 Άλωση της Τριπολιτσάς
23 Θάνατος του Γ. Ολύμπιου στη μονή του Σέκου
23 Πυρπόληση του γαλαξιδιώτικου στόλου στο Γαλαξίδι
Καταστολή της Επανάστασης στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες
Πυρπόληση της Βοστίτσας από τις οθωμανικές δυνάμεις
30 Ναυμαχία στο Κατάκολο Ηλείας

Οκτώβριος

21 Οι ελληνικές δυνάμεις καταλαμβάνουν την Πάτρα όχι όμως και το κάστρο της
Ο Γιουσούφ πασάς ανακαταλαμβάνει την Πάτρα
25 Ο Μ. Κομνηνός Αφεντούλης ανακηρύσσεται *Γενικός Διοικητής Κρήτης*
30 Καταστολή των επαναστατικών κινητοποιήσεων στην Κασσάνδρα Χαλκιδικής

Νοέμβριος

4 Μάχη του Χαλανδρίου
4 Δεύτερη πολιορκία της Αθήνας από τις ελληνικές δυνάμεις
4 Συγκρότηση *Προσωρινής Διοίκησης Δυτικής Χέρσου Ελλάδος*
9 Ψήφιση *Οργανισμού Δυτικής Χέρσου Ελλάδος*
13 Σουλιώτες κυριεύουν την Άρτα
15 *Συνέλευση Σαλώνων*
17 Συγκρότηση *Άρειου Πάγου* (ανατολική Στ. Ελλάδα)
Εκδίδεται στο Βραχώρι η χειρόγραφη εφημερίδα *Αχελώος*

Δεκέμβριος

1 Ο Δ. Υψηλάντης πρόεδρος της *Πελοποννησιακής Γερουσίας*
3-4 Ανεπιτυχής έφοδος για την άλωση του Ναυπλίου
3-4 Ανεπιτυχείς ενέργειες για την κατάληψη της Ακρόπολης Αθηνών
15 Οι Οθωμανοί καταλαμβάνουν το Άγιο Όρος και εγκαθιστούν φρουρά
20 Έναρξη εργασιών της Α΄ Εθνοσυνέλευσης (Πιάδα Επιδαύρου)
27 Ψήφιση *Οργανισμού Πελοποννησιακής Γερουσίας*

Ιανουάριος

1 Ψήφιση του *Προσωρινού Πολιτεύματος της Ελλάδος* και έκδοση της *Διακηρύξεως της Πολιτικής Υπάρξεως και Ανεξαρτησίας του Ελληνικού Έθνους*, ως πράξη ιδρυτική του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους (Α΄ Εθνοσυνέλευση)
14 Οι Οθωμανοί παραδίδουν τον Ακροκόρινθο στον Δ. Υψηλάντη
24 Θάνατος του Αλή πασά στα Ιωάννινα

Φεβρουάριος

9	Battle at Pournarokastro, Patras
12	The Ottoman fleet sails towards Vostitsa, under the command of Kara-Ali Bey and Ismail Gibraltar Pasha
19	Philhellene volunteers arrive in the Greek territory
23	Fall of Tripolitsa
23	G. Olympios dies at Sekos monastery
23	The fleet of Galaxidi is burned down in Galaxidi
	Suppression of the Revolution in the Danubian Principalities
	The Ottoman forces burn down Vostitsa
30	Naval battle at Katakolo, Ilia

October

21	The Greek forces capture the city of Patras, but not its castle
	Yusuf Pasha re-captures Patras
25	M. Komninos Afentoulis is appointed *Governor-General of Crete*
30	The Revolution is suppressed in Kassandra, Chalkidiki

November

4	Battle at Chalandri
4	Second siege of Athens by the Greek forces
4	Establishment of the *Provisional Senate of Western Greece*
9	Approval of the *Senate of Western Continental Greece*
13	Souliotes capture Arta
15	*Assembly at Salona*
17	Establishment of the *Areopagus* (eastern Central Greece)
	The handwritten newspaper Acheloos is published in Vrachori

December

1	D. Ypsilatis is appointed President of the *Peloponnesian Senate*
3-4	Unsuccessful raid to capture Nauplion
3-4	Unsuccessful actions to capture the Acropolis of Athens
15	The Ottomans capture Mount Athos and establish a guard
20	The First National Assembly (Piada of Epidaurus) commences
27	Approval of the *Peloponnesian Senate*

1822

January

1	The *Provisional Constitution of Greece* is adopted and the *Declaration of the Political Entity and Independence of the Greek State* is published as the founding act of the independent Greek state (First National Assembly)
14	The Ottomans surrender Acrocorinth to D. Ypsilantis
24	Death of Ali Pasha in Ioannina

February

The Morning Chronicle.

NUMBER 16,453.] LONDON, FRIDAY, JANUARY 11, 1822. [Price Seven-pence.

GREECE.—NOW OPEN in H. A. BARKER and J. BURFORD'S PANORAMA, Strand, a splendid VIEW of the ISLAND and CITY of CORFU, with EPIRUS and the SULIOTE CHAIN of MOUNTAINS in the distance: the whole representation embellished, in the foreground, with a variety of costume worn by the Greeks assembled on Fort Neuf to celebrate the Annual Religious Festival of "La Madonna."—Admittance One Shilling.

COSMORAMA.—A CHANGE of FOUR VIEWS has taken place in this EXHIBITION, and the following Views are now representing:—A View of the Interior of Westminster Abbey, taken at the Moment of the Coronation, by Mr. Mac Kenzie—A general View of Rome; one of the Piazza Navona (the finest Square in Rome); of the Lake of Constance; one of the Glaciers of Grindelwald; two of St. Peter's; and the Gallery of Raphael, in the Vatican.—The Cosmorama is composed of Eight Panoramic Views, a part of which will be changed on the first Monday of every month.—Open from Eleven o'clock in the Morning till Nine at Night.—Admittance 1s.—29, St. James's-street.

PHILHARMONIC SOCIETY.—The SUBSCRIBERS are respectfully informed, that the CONCERTS of the ensuing SEASON will commence on Monday, the 25th of February; and it is earnestly requested that those Ladies and Gentlemen who purpose honouring them by their attendance, will apply for their Tickets, at Mr. Chappell's Music Warehouse, 50, New Bond-street, on or before Friday next, after which day all Vacancies will be immediately filled up.

APOLLONICON, a Grand Musical Instrument, invented and constructed, under the immediate patronage of his Majesty, by Flight and Robson, Organ-builders.—TO-MORROW, commencing at two o'clock, Mr. PURKIS, an eminent Professor, will perform on the APOLLONICON a SELECTION of favourite MUSIC, in which will be introduced, Grand Symphony, Haydn—Overture, Fanchon, Himmel—'Di Piacer,' Rossini—'Bid me discourse,' and 'The Chough and Crow,' Bishop—Duet, Dr. Clarke—A Fantasia, with Selections from Mozart's Works, &c. &c.—The Apollonicon continues open to exhibition daily, from one till four, at the Rooms, 101, St. Martin's-lane. Admittance 1s.

ST. THOMAS'S HOSPITAL.—Sir ASTLEY COOPER and Mr. GREEN will begin their COURSE of ANATOMICAL and SURGICAL LECTURES on Monday the 21st instant, at two o'clock.

GUY'S HOSPITAL.—MEDICAL SCHOOL.—The SPRING COURSE of LECTURES will commence the beginning of February:—

On the PRACTICE of MEDICINE, and on the THEORY of MEDICINE and MATERIA MEDICA, by Dr. CHOLMELEY and Dr. BACK, Physicians of the Hospital;

On CHEMISTRY, by Mr. ALLEN, Dr. BOSTOCK, and Mr. AIKIN; and

On MIDWIFERY and PHYSIOLOGY, or LAWS of the ANIMAL ECONOMY, by Dr. HAIGHTON and Dr. BLUNDELL.

N.B. Lectures on ANATOMY and SURGERY, by Sir ASTLEY COOPER, Bart. and Mr. GREEN, will commence on the 21st instant, at the adjoining Hospital of St. Thomas.

LONDON ORPHAN ASYLUM.—The Friends of MARY ANNE SAMS (No. 19, on the Polling Papers for the ensuing Election), return their best thanks for those kind contributions which have enabled them to obtain her Admission into that excellent Institution, by the payment of One Hundred Guineas into the Funds of the Charity.—They respectfully inform the Subscribers in general, that she is no longer a Candidate for their support on the 17th instant.

WANTED to RENT, a good FAMILY HOUSE, in substantial repair, with from 20 to 100 acres of meadow land, not more than twenty-five, or less than fifteen miles from London; the counties of Surrey, Sussex, or Kent to be preferred.—Particulars to be addressed for A. B., at No. 78, Cornhill.

WANTED to RENT a moderate sized FAMILY HOUSE, comfortably Furnished, with convenient offices, &c. &c.; a garden and some meadow land, with the right of sporting over a manor well stocked with game; the distance within about 100 miles of London preferred.—Address to Messrs. Brookes, House Agents, Old Bond-street.—Letters post paid.

WANTED, a FRENCH GENTLEMAN, to assist in a respectable CLASSICAL SCHOOL.—Apply by letters (post paid), addressed X. Y., 6, Devereux-court, Temple; or personally, to-morrow morning, from nine to twelve.

WANTS a PLACE, as COOK in a small regular Family, or HOUSE-MAID where a Footman is kept, a middle-aged Person, who lived three years in her last place.—Direct P. W., Mr. Hogg's, baker, 25, Brydges-street, Drury-lane, post paid.

TO be SOLD, an elegant new CHARIOT, with barouche box in front, and a swinging hind end.—Also some handsome Second-hand CHARIOTS, and a very light Single-headed BAROUCHE, fit for the West Indies, at 95, Wardour-street, Soho-square.

CARRIAGES of every Description, NEW and SECOND-HAND.—An Assortment, in the first Style, may be seen complete, with every article required for Travelling and Dress use, at the Manufactories, 93, Long-acre, opposite Bow-street.

PIANO-FORTES, Second-hand.—For SALE, a superb Rose-wood CABINET PIANO-FORTE, six octaves, cylinder front, price 60 guineas.—A very powerful-toned Cabinet Piano-forte, for 35 guineas.—A Grand Piano, for 30 guineas.—May be seen at 84, Strand.

SUPERIOR PIANO-FORTES.—To be SOLD, for 42 guineas, a very superior Six Octave CABINET PIANO-FORTE, patent action, turned and reeded legs, with silk to the door, and pedals complete, not made above four months, good as new, taken in exchange for a Grand Piano; this instrument is warranted to stand in any climate, and will bear the minutest inspection as to its tone and touch.—To be seen at J. Price's (late Jones and Co.), Piano-forte-maker to his Majesty, No. 91, Charlotte-street, Rathbone-place, near Percy Chapel.

FASHIONABLE DANCING.—QUADRILLES, and every other part of Fashionable Dancing requisite for genteel Society.—PRIVATE TUITION.—Mr. HOPKINS begs leave to return his grateful thanks to his Friends and the Public, for the highly distinguished patronage he has so long experienced, and respectfully solicits a continuance of their favours at his Residence, No. 2, Little Love-lane, Wood-street, Cheapside, where Ladies and Gentlemen who have never acquired this accomplishment, or who have not attained the present style, may be expeditiously and privately instructed to qualify them for the first Assemblies.—None but personal applications attended to.

TO NOBLEMEN or GENTLEMEN.—A single, middle-aged, well informed gentlemanly MAN is desirous of obtaining a Situation as SECRETARY, or to assist in the Management of the entire Establishment. He is competent to Leases, Agreements, [illegible]

CALLICO PRINTING MANUFACTORY.—To be LET, a CALLICO PRINTING GROUND and BUILDINGS, situate on the bank of the river Wandle, seven miles from London.—Apply to B. H. 145, Strand; or to Mr. Johnson, at Merton bridge, who will shew the premises.

TO be LET, for a term of years, as may be agreed upon, an excellent FAMILY HOUSE, good walled garden, with suitable farm offices and near 200 acres of good sand land all tithe free; pleasantly situated about 16 miles from London, and near several good market towns.—For particulars apply to Mr. Murray, surveyor and land agent, 61, St. Martin's-lane.

GREAT GEORGE-STREET, WESTMINSTER.—To be LET Furnished, a spacious MANSION, with possession the beginning of February next; the house contains every requisite for a family of the first distinction, together with coach house, stabling, &c.—To be viewed by tickets only, which, with further particulars, may be had of Messrs. Trollope, Parliament-street.

COTTAGE, a detached Freehold, Kent.—To be SOLD, for 200 Guineas (in consequence of a recent death), a respectable RESIDENCE for a Gentleman desirous of Field Sports, in a healthy picturesque Village, seventeen miles from London, containing six rooms, two of which on the basement story, are 15 feet by 13, about a quarter of an acre of Garden, with fine fruit trees.—For further particulars address A. B. post-paid, at Mr. Wagstaff, London-house Yard, North side Saint Paul's.

GROVE HOUSE, Weybridge, near the Oatlands.—To be LET, with immediate possession, the well known beautiful ESTATE, GROVE HOUSE, Weybridge, Surrey, consisting of an excellent RESIDENCE, with extensive gardens and walks, well clothed with trees, descending lawn to the Wey, hot houses, melon grounds, kitchen garden and paddock, about ten acres; double coach houses, stables, small farm yard, and numerous detached offices, with or without the modern furniture, fixtures and effects; the whole forming a very unique and elegant establishment.—May be viewed by cards, which, with further particulars, to be had of John Moore and Son, auctioneers, &c., 171, Great Surrey-street, Blackfriars-road.

DENBIGHSHIRE.—Valuable ESTATE.—To be SOLD, by PRIVATE TREATY, the FAMILY MANSION, called EYTON HALL, in the Parish of Bangor, and County of Denbigh, with the gardens, pleasure grounds and plantations attached; with several farms, farm houses and buildings, substantially built and in excellent repair, containing together 530 acres, little more or less, all eligibly situated on the picturesque banks of the Dee, and occupied by responsible tenants. Eyton Hall is situate in a fine sporting country and neighbourhood; distant from Wrexham 4 miles, Chester 16, and Shrewsbury 25 miles; to all which places, and all parts of the kingdom, three coaches pass daily.—Further particulars may be had on application to Messrs. Potts, solicitors, Chester; Messrs. Blackstock and Bunce, solicitors, Temple, London; or from Mr. Williams Hill Watson, Whitchurch, Shropshire.

A CASE of PECULIAR DISTRESS.—A MARRIED PAIR, who had, for the first twenty years of their union, supported a highly respectable class of society, and reared a family of Ten Children in all the domestic comforts and happiness that comparative affluence could yield, were compelled at that period to encounter a series of misfortunes and losses, which, together with a long train of sickness, its consequent heavy expences, and subsequent deaths of six of their children, have rendered abortive every attempt, for the last seven years, to struggle through their accumulated adverse circumstances, and are at length reduced to the sad necessitous alternative of seeking relief from the beneficence of the affluent, or of sinking into the lowest depths of human misery, [illegible]

ANOTHER NEWSPAPER.—On Sunday next will be published LIFE IN LONDON, No. I. price 7d.—Letter Box for communications to Bob Logic, the Editor, at 67, Fleet-street, corner of Water-lane.—To be had of all Newsmen.

THE JOHN BULL.
UNREDEEMED and FORFEITED PLEDGES.

THE MIRROR, of Sunday next, will contain a Reply to the John Bull's "having fully redeemed the pledge originally given to speak truth without respect to persons."—No. 55.

A SUBSCRIPTION FOR THE JOHN BULL.
"So a begging we will go, will go, will go."—No. 47.

The Review of the Pirate continued and concluded—Dangers of Education in France—French Libel Law—Foreign and Domestic Intelligence—Theatrical Criticism, and Miscellaneous Matter.—Published at No. 2, Little Bridge-street, Blackfriars; and to be had of all the Newsmen.

PEARL NECKLACES, 3l. 13s. 6d.; Sprigs, or Tiaras, 3l. 3s.; Bracelets, 2l. 12s. 6d.; Ear rings, 1l. 5s.; Lockets, Brooches, and Crosses, 1l. 1s.—The Advertiser, J. H. BARLOW, No. 9, Lamb's Conduit-street, being the real Pearl-worker and Stringer, offers the above at Half the usual Prices, for Ready Money. Several complete suits of Pearls and Coloured Stones, in morocco cases, from 10l. to 50l. Ladies' valuable Pearls cleaned and strung at home.

WINTER NOVELTIES, in SILKS and SHAWLS.—The Merino Princettas, at only 19s. the Dress; the Cachmere Taffetas, at 21s. in various brilliant colours, with many novelties for Morning and Evening Dress; real Irish Poplins, at 3s. 9d. per yard; good Bombazeens, at 15d.; rich Velvets, Figured Lutestrings, Norwich Crapes, Gros de Naples, Levantines, Satins, and Spangled Irish Tabbinets; the whole in the richest quality, at very low prices, for Ready Money only; also an extensive Collection of Long and Square Shawls, in the newest designs, from 21s. to 18l. at BROWN and CO.'S, 15, Henrietta-street, Covent-garden.—No Patterns cut.—Every Article for Family Mourning.

WRITERS, CADETS and PASSENGERS to INDIA, &c. are respectfully informed, that they can be fully equipped for the Voyage, on wholesale terms, at HEBBERT'S, 187, Strand, corner of Arundel-street; every article warranted of the best quality, and made up in the most fashionable manner:—Calico Shirts, from 5s. 9d. each; Linen Shirts, from 7s. each; Cravats, fine Jean Jackets, Waistcoats, and Trowsers, from 12s.; Dressing-gowns, Towels, Sheets, Table-linen, Hosiery, Bedding, Military Apppointments, Trunks, &c.—Ladies will find at Mrs. Hebbert's, a very superior and extensive stock of articles, ready made, suitable for the voyage, and for a residence in India, or, if preferred, made to pattern in a few days.—Morning Dresses, from 12s. each; fine Calico Chemises, from 5s. each; Night Gowns, Slips, Caps and every other article equally reasonable.

THE ORIENTAL EMPIRE, so long and justly celebrated for its Manufacture of CACHEMERE SHAWLS, has never been so successful in her display of Novelty, as in the present season. Having made large Importations, EVERINGTON now offers to the Nobility and Public, an Assortment replete with variety of Pattern, and unequalled in the Colouring and Execution of Design, which cannot fail to prove, at once, the finest Collection in Europe. The ANGLO CACHEMERES, perfect copies from his own originals, Everington is also introducing, and respectfully invites an inspection. The advantage he has from so large an Assortment of REAL CACHEMERES, of producing in succession, Patterns that cannot be obtained at any other House, he trusts may be an inducement to the Fashionable Circles to honour him with that patronage he has so eminently experienced.—India Warehouse, 10, Ludgate-street, near St. Paul's.

PARIS PAPERS.

PARIS, JAN. 7.—Yesterday, after mass, which the King heard in his apartments, his Majesty received the Ministers, the Duke of Richelieu, the Chancellor, several of the Marshals, a great number of Generals, and the Neapolitan Ambassador.

The journals of Frankfort, Augsburgh, and other towns in the South of Germany, which two days ago announced the arrival of Austrian dispatches relative to the acceptance of the Russian *ultimatum* by the Porte, now maintain a remarkable silence on that subject.

The Nuremburgh Correspondent states that the Admiral of the Greek fleet is one of the most distinguished inhabitants of the Isle of Hydra: his name is Tumbasi. The names of the Commanders of the four divisions of the fleet are Cholocas, Apostolo, Vucos, and Botaze.

[EXTRACT FROM A PRIVATE LETTER.]

"MADRID, DEC. 27.—The affairs of Andalusia are every day assuming a character more alarming. An extraordinary courier has brought an account of new troubles at Seville. A battalion of the garrison threatened to proceed to the greatest excesses. These troops even went so far as to contemplate the putting to death any person who might propose to obey orders emanating from the present Ministry.

"Valencia has entered into the new confederation; and the representation it has forwarded, it is said, yields in nothing to those of Cadiz and Seville. On the contrary, the whole of Gallicia is restored to order.

"Discontent has shown itself in several parts of Catalonia.—The example of Navarre, the violence of certain Authorities, and of several corps stationed in the province, appear to have occasioned these new troubles.

"Madrid enjoys a provisional tranquillity, for which it is indebted to the firm attitude of the Authorities; but for which they are exposed to all the fury of the Revolutionists. Fortunately they do not allow themselves to be overawed.

"There is no thought of any change of Ministry. The Minister of the Interior, Necanarres, will, perhaps, be the first who, either voluntarily, or by order, will abandon his post.

"Several regiments have received orders to march for Cordova, to augment the number of troops assembling under the command of General Daoiz, who will at last have to enforce the orders of the Government in the South of the Peninsula."

In speaking of the Cortes, the Journal of Cadiz says—

"It is reported, that there have arrived at Madrid rope-dancers and players with cups and balls of extraordinary skill, who reckon upon amusing the public during the carnival, and even until the month of March, by showing the 'white black,' and 'the black white.' They have established their Theatre near Donna Maria Arragon (it is there the hall of the Congress is situated), but in so cold a season, the people, instead of this sedentary recreation, will doubtless prefer the agreeable amusement of moving the arms in the 'Game of Rackets,' and thus employ their strength in a sport more useful to their cause."

A convoy from America was in sight of Cadiz on the 18th, and the frigate Ani, which escorts it, has on board two millions of hard dollars.

DECEMBER 28.—Brigadier Jauregui, who has usurped the command of Cadiz, issued a Proclamation on the 17th, which states as follows:—

"I have received the *Madrid Gazette* of the 12th, which contains the answer of the Cortes to the King's Message. I have at the same time received two Royal Ordinances, one of which appoints the well deserving patriot Don Jacinte Romavate, Brigadier of the National Army, Military Commandant of this province—this is the same person whose dismissal had given occasion for remonstrances from the authorities of this city.

"The other Royal Ordinance gives us for Chief, Don Joachim Escario, who occupied the same situation at Burgos—a man who has suffered for the cause of liberty, and who had the glory of assisting the Empecinado in combating Merino.

"I request the public to take into consideration the qualities of the two Patriots who are about to arrive, and take upon [illegible]

---

that it entered in no respect into his views to commence a war with the Porte; and that precise orders had been transmitted to the two Princes not to permit any hostility against the Turkish provinces. It now remains to be known, whether, after the receipt of this news, the Porte will withdraw the declaration of war issued against Persia.

HAGUE, JAN. 1.—The expences of the extraordinary budget for 1822 are fixed at 50,875,002 florins, and the ordinary expences at 18,088,856 florins, besides a credit to the extent of a million for unforeseen expences.

The Court of Cassation has this day decided a case, according to which a Frenchman, not naturalized, however long he may have resided in Belgium, cannot be the witness to a will. This decision is applicable to every public act.

FRANKFORT, JAN. 1.—On Sunday last, the 30th ult., it was generally reported in this town, that a courier, who left Vienna on the 25th, at midnight, had arrived with the important intelligence that the Porte had consented to the conditions of the Russian ultimatum, and, consequently, that peace would be maintained. After the lapse of a day, it was found that this report was false. The 'Change speculators, who are interested in the Austrian Funds, reaped some advantage from this fabricated news, as it produced a rise, which was merely momentary.—This stock manœuvre will be felt on the principal 'Changes of Europe: several of our commercial houses instantly sent off expresses to announce to their correspondents the arrival of the Austrian courier at Frankfort. To-day all is war again. (A passage has been here suppressed by the Censorship.) The Foreign Ministers residing at Constantinople have in vain made efforts to bring the Grand Seignor and the Divan to more pacific sentiments. Further, the exasperation of the people is such, that it now appears impossible to calm it by ordinary means, and those which have been employed to excite their fanaticism and fury have been but too successful. The Janissaries and Asiatic hordes, between whom exists a mutual hatred, only agree on one point; they desire war, which will insure to them a division of the lands, and the pillage of all the wealth still possessed by the Christians disseminated throughout the Ottoman Empire. To accept the *ultimatum* of Russia, would be to deceive the hopes of the populace and soldiery, who all, in their infatuation (which is, besides, shared by many of the higher orders), think themselves invincible; and the Sultan himself, as also his favourites, at this moment, dread too much a catastrophe to come to a resolution so contrary to the spirit of Islamism.

BRUSSELS PAPERS.

BRUSSELS, JAN. 6.—A letter from Venice, which has been communicated to us, and which comes from a very respectable source, contains the following news from Constantinople, which comes down to the 10th of December:—

"The Sultan had irritated the Janissaries, by opposing the pillage of the suburb of Pera, which he had promised them. On the 9th of December a report was spread that his Sublimity had accepted the *ultimatum* of Russia; at this news howlings were heard before the Seraglio. The Sultan having sent for Dali-Mulchi, who owned himself to be the author of this report, cut off his head with his sabre. This execution seemed to quiet for [illegible]

throughout Europe. At Genoa the houses were filled with water, and the coast covered with wrecks. At Trieste, Naples, Corunna, and many other places their effects were equally unfortunate.

There is some demand this day for coffee, and sales have been made at from 2 to 3s. advance.

Mercantile letters received by the Mail of yesterday from Seville and Cadiz, mention, that every thing was quiet there, and that for the sake of tranquillity, the orders from Government to change several of the Authorities had been obeyed. By this step, they did not however consider themselves reconciled to the present Ministry, of whose conduct they highly disapprove; but following the example of Galicia, they had deemed it best to shew their willingness to submit to a superior authority and await the result.

Murcia still remained in a state of open defiance to the Government. On the 16th December, a Meeting had taken place, and a remonstrance to the Cortes was agreed upon, in which it was stated, "that when evils increase, remedies partially applied do not suffice, and that it is necessary to have recourse to more energetic means." This address was signed by all the Authorities, the militia, and a great number of the inhabitants. No answer had been received to this Address; but the people had pledged to defend themselves if attacked by orders of the Ministry.

In Spain there is a project to organize the Italian emigrants who had sought an asylum there, with a view to send them to aid the Greeks in their present struggle.

Frankfort Papers to Saturday last, the *Nuremberg Correspondent* to the 2d instant, and the *Austrian Observer* to the 30th ult. arrived last night. The *Austrian Observer* has totally demolished the credit of a story from Odessa, circulated a few days since in several of the foreign Journals, respecting some remarkable [illegible]

brisk fire, and made them desist from their enterprise; at the same time they began to fire at them through the windows.—Some militia assembled, and attacking them on all sides, obliged them to fly precipately, so that many leaped from the wall. The most of those who were within shewed themselves in the plain, about 150, and by later accounts there were far more, who came from different parts, who expected the bell of the cathedral to be rung, and as they could not get at the bell, because the ringers did not open the church, they did not appear. There was a confusion as if it were the day of judgment; of those who attacked the guard, five were killed and three taken, two of whom have been shot to-day. Nine others who were taken are in the prison; no militia-man, or person belonging to the city has suffered.

Up to this moment we do not know who is the chief of this handful of Anti-Constitutionalists, who certainly have the vilest ideas or intentions. Inquiries are making, militia have come from various parts to reinforce us, and detachments are sent into the environs to see if there are any bands of people collected. This city has well proved its attachment to the system which governs us.

XERES, DEC. 16.—There not having been any persons attacked with the fever since the 2d of this month, the Municipality and the Board of Health proposed to celebrate *Te Deum* on the 10th, after which the Quarantine of Observation will be given.

MADRID, DEC. 25.—In consequence of the insurrections in several parts of Navarre, Colonel D. Alexander O'Donnell, commandant of the city of Vittoria, took the precaution (that the bad example might not be propagated to some of the parts of the province of Alava) of sending a detachment to Santa Cruz de Campezo, an important point on the borders of the two provinces, though he had only one battalion, having marched the other to Puente. This precaution was not in vain, for on the 20th, he learnt that one Crespo, and Domingulillo, each with about thirty of the insurgents of Navarre, were at Poblacion and Bernedo, carrying off arms and horses. He consequently sent a detachment of about a hundred and forty men, chiefly militia, who offered their services, and, in concert with other detachments, attacked these rebels. Domingulillo was killed, and five others taken. There was nothing important from Arragon. Detachments were marched from Lerida to reinforce the troops of Arragon, others are proceeding by forced marches from Catalonia for the same purpose; others have marched from Valencia, and, in short, from all parts, even Estremadura. Troops are ordered to Arragon and Navarre, which proves the exertions of the Government. News was received at Vittoria, that the troops of General Lopez Banos have entirely beaten the Insurgents of Navarre under their Chief, Ladron.

*** An Officer in the Army has been received. We cannot insert an anonymous communication on such a subject.

THE MORNING CHRONICLE.

LONDON:
FRIDAY, JANUARY 11, 1822.

they speak in as warm terms of them as his letters of the 12th of October did. The purpose for which he referred to these letters of the 21st is, however, obvious enough. There is great disingenuousness in all this, to say the least of it.

We have to call the attention of our Readers to our Report of a highly respectable and numerous Meeting at Lewes, on the subject of the Distressed State of Agriculture, at which Mr. D. GILBERT presided.

The Farmers have in general very confined notions respecting rent, tithes, &c.; and the landlords, if they have more correct notions, take care not to give expression to them.

In all the discussions on the Corn Bill, in almost all the accounts and estimates given in to the Agricultural Committee, we have rents, tithes, &c. stated as burdens rendering high prices necessary, whereas rents, tithes, &c. ought to follow, and not to precede prices. This nonsense was very happily exposed by Mr. BLACKMAN at this meeting. "The cry constantly was, he observes, 'a fair remunerating price,' and to those who said 'rents must be reduced,' the reply was, 'Rents are nothing—let us bury this doctrine.' Is it possible there can ever be a state of things in which corn, at any price, is to be paid in any medium, that the rents shall be nothing? But it is easily explained. Let us take an acre of good land at Bishopstone, growing four quarters of wheat per acre, at 30l. per load, the produce will be 24l. Let us take another acre at Boxted, growing two and a half quarters, the produce will be 11l. Now, as it is always admitted that the expence of cultivating poor land is equal to cultivating rich, after the rent of the poor land is paid, there will be 9l. left to pay the rent of the rich land." It is obvious enough that it is the landlords' interest to propagate confused notions on this subject, to persuade farmers that they are all interested in obtaining such a remunerating price as would even allow the poorest moorlands to be cultivated with advantage, for the share of the landlord rises with every step in the

The Morning Chronicle.

NUMBER 16,579.] LONDON, FRIDAY, JUNE 7, 1822. [Price Seven-pence.

THE EXHIBITION of the SOCIETY OF PAINTERS in WATER COLOURS (being the 18th) is NOW OPEN, at the Egyptian Hall, Piccadilly.
COPLEY FIELDING, Secretary.
Admittance, One Shilling; Catalogue, Sixpence.

COSMORAMA.—A Change took place on Monday last, and the present series is composed of a VIEW of the THUILLERIES from Le Pont Louis XVI., one of Cape St. Vincent, celebrated in the Naval Annals of England; those of Coira, Jerusalem, Geneva, Mount Vesuvius, during an eruption, Le Hameau in the Gardens of the Petit Trianon, at Versailles, and the Interior of St. Peter's; the admiration still excited by this last view, induces the Proprietors to continue it. Open from 11 o'clock in the morning till 9 at night.—Admittance 1s.—No. 29, St. James's street.

GREECE.—NOW OPEN in H. A. BARKER and J. BURFORD'S PANORAMA, Strand, a splendid VIEW of the ISLAND and CITY of CORFU, with EPIRUS and the SULIOTE CHAIN of MOUNTAINS in the distance: the whole representation embellished, in the foreground, with a variety of Costume worn by the Greeks assembled on Fort Neuf to celebrate the Annual Religious Festival of "La Madonna."—Admittance, 1s.

APOLLONICON, a Grand Musical Instrument, under the immediate Patronage of his Majesty, invented and constructed by FLIGHT and ROBSON, Organ-builders.—TO-MORROW, at two o'clock, Mr. PURKIS will perform, on the Apollonicon, a SELECTION of favourite MUSIC, in which will be introduced, Overtures by Canhall and Fanchon, by Hummel—'Ah Perdona,' by Mozart—Steibelt's Chasse Concerto—Air, 'Huntsman rest,' Mazzinghi—Duet, 'Oh take this nosegay,' Bishop, &c. &c. &c.—The Apollonicon is exhibited daily from one till four, at the Rooms, 101, St. Martin's-lane. Admittance 1s.

THE LAST GRAND PERFORMANCE THIS SEASON, THIS EVENING.—Under the Patronage of their Royal Highnesses the Dukes of Cumberland and Cambridge, and the Noble Directors of the Ancient Concert.—Mr. VAUGHAN begs most respectfully to acquaint the Nobility, Gentry, and his Friends in general, that his ANNUAL BENEFIT CONCERT will take place THIS EVENING, at the King's Concert Rooms, Hanover-square.—Act I. 'Te Deum Laudamus,' 'Sanctus,' 'Te Gloriosus,' Graun; Aria, Miss Travis, 'Ombra Adorata,' Zingarelli; Duet, Madame Camporese and Signor Zuchelli, 'La ci darem,' Mozart; Air, 'I know that my Redeemer liveth,' Handel, arranged as a Motet for eight voices by Dr. Chard; Song, Madame Camporese, 'Quel bricconcell,' Piccini; Glee, four voices, Miss Stephens, Messrs. W. Knyvett, Vaughan, and J. B. Sale, 'Wandering Willie,' W. Knyvett; Air, Mr. Bellamy, ... [illegible] ... the Concert will begin exactly at eight o'clock.

KING'S THEATRE.—Madlle. NOBLET and Mons. PAUL respectfully beg leave to inform the Nobility, Gentry, Subscribers to the Opera, and the Public, that their BENEFIT will take place on Thursday next, when will be presented, a FAVOURITE OPERA, the Music by Rossini.—Between the Acts of the Opera, a new Divertissement Ballet, called LE TRIOMPHE DE L'AMOUR. Flore, Madlle. Noblet; Zephir, Monsieur Paul. In which will be introduced, the celebrated Pas Seul of Zephir, in the Ballet of Psyché, and a new Pas de Deux, by Madlle. Noblet and Monsieur Paul, with a "Polaise" Violin Accompaniment ... [illegible]

THE DINNER proposed to have been given on the 11th instant, in Honour of his late Most Excellent Majesty, is, for the present POSTPONED.—Committee Room, London Tavern, 6th of June, 1822.

MR. CARPUE will commence his LECTURES on ANATOMY, PHYSIOLOGY, PATHOLOGY, and SURGERY, on Monday next.—Particulars may be known, at Mr. Carpue's, 72, Dean-street, Soho.

GRAND WESTERN CANAL.—The next GENERAL ANNUAL ASSEMBLY of the COMPANY of PROPRIETORS of the GRAND WESTERN CANAL is appointed to be held at the City of London Tavern, Bishopsgate-street, London, on Thursday the 27th instant, at eleven o'clock in the forenoon. The Chair will be taken at twelve precisely.—Marlborough, 7th June, 1822.

To the PRESIDENT, TREASURER, and GOVERNORS of ST. THOMAS'S HOSPITAL.
My Lords and Gentlemen,

A VACANCY has occurred in the OFFICE of SURGEON to St. Thomas's Hospital by the death of Mr. Chandler, and I beg leave respectfully to solicit the honour of your vote and interest. The numerous promises of support with which I was favoured at the last vacancy, when Mr. Green (to whom I am next in seniority) was elected, and the many Governors who then kindly expressed their reluctance at being opposed to me, induce me to trust that I shall succeed on the present occasion.
I was regularly educated as an apprentice at St. Thomas's and Guy's hospitals, under Sir Astley Cooper, and I afterwards studied at the Medical School of the University of Edinburgh. In the year 1815 I was actively employed in the Military hospitals of Brussels, after the battle of Waterloo. In the year 1817 I was elected to succeed Mr. Travers as Surgeon to the London Eye Infirmary, and I have been for some years in practice as a Surgeon in the City of London.
I have the honour to be, my Lords, and Gentlemen,
Your obedient and humble servant,
3, St. Lawrence's churchyard, June 6. FREDERICK TYRRELL.

To his Royal Highness the PRESIDENT, to the VICE-PRESIDENTS, GOVERNORS and GOVERNESSES of the LONDON HOSPITAL.
May it please your Royal Highness,
My Lords, Ladies, and Gentlemen,

BY the resignation of Dr. Buxton, a VACANCY having occurred in the Office of PHYSICIAN to the LONDON HOSPITAL, I beg leave to state, that, as Dr. Billing has declared himself a Candidate for that appointment, ... [illegible]
JAMES A. GORDON, M.D.
Member of the Royal College of Physicians,
Lecturer on Chemistry at the London Hospital.
2, Finsbury-square, June 6, 1822.

To his Royal Highness the PRESIDENT, the VICE-PRESIDENTS, and GOVERNORS of the LONDON HOSPITAL.

YOUR Institution being deprived of the services of Dr. Buxton, I beg leave to offer myself as a CANDIDATE for the OFFICE which has become vacant by his resignation. In soliciting the favour of your support on this occasion, I may be allowed to state that I have devoted fourteen years to the study and practice of my profession; that during the last two years I have spent many hours of almost every day in attendance at one of the largest Hospitals in this City, and that on an occasion which must be fresh in the memory of many of you, I was honoured with the testimony of approbation, and the unanimous support, not only of the Physicians of the Hospital to which I allude, but of the Medical School attached to it. As one of the Physicians of the London Dispensary, I have also been actively engaged for the last twelve months in attending to the diseases of a large class of the poor. If I have been induced to say thus much of myself, it is only to give you ... [illegible]

WANTS a SITUATION, as FOOTMAN in a small Family, or as FOOTMAN and VALET to a Single Gentleman; the latter would be preferred; aged 28. Has no objection to travel. Direct, post paid, to A. B., at Mr. Turner's, grocer, Mount-street, Grosvenor-square. No office-keepers need apply.

PATENT or PURCHASED PLACE.—WANTED to PURCHASE, by a Gentleman of Education and moderate Fortune, a respectable OFFICIAL SITUATION, legally saleable. The value of it will be given proportionate to the Income and the Duties attached.—Apply personally (or by letter, post paid) to A. B., at Messrs. Wolfe and Edmonds, Change-alley, Cornhill.

WANTED, by a respectable FAMILY, a good SERVANT OF ALL WORK. She must be particularly clean in her work and person, wash and iron well, and have at least a twelvemonth's character from her last place. No followers allowed.—Apply at 35, Friday-street, Cheapside. No servant from an office need apply.

TUTOR.—WANTED a PRIVATE TUTOR to ATTEND to the EDUCATION of a YOUNG GENTLEMAN a short distance from Town. No one need apply unless he can give a most satisfactory reference as to character, &c.—Apply to Mr. Webb, 25, Bartlett's-buildings, Holborn.

TO GENTLEMEN of FORTUNE and OTHERS.—A YOUNG MAN of respectable Family and liberal education, will be glad to engage with any Gentleman travelling, or otherwise, to whom he could make himself generally useful, as Companion, Amanuensis, or in any situation not exactly menial, his object being more eligibility of employment than profit.—References of the first respectability can be given.—Address (post paid), to P. G., 27, Hart-street, Bloomsbury.

WANTED, a steady active MAN, about 30 years of age, to be employed as FOREMAN or SUPERINTENDANT of the LABOURERS in the CHEMICAL DEPARTMENT, at Apothecaries-Hall. It is expected that he be conversant in the business of a Chemical Laboratory; and as it is a situation of considerable trust, he must be able to produce an excellent character for sobriety and strict honesty, founded upon several years previous service.—Further particulars may be known by applying to the Chemical Operator, Apothecaries-Hall, between the hours of Eleven and Four.

LITERATURE.—To PUBLISHERS and BOOKSELLERS.—A Young Man of active habits, and possessing a knowledge of general literary affairs, ... [illegible]

FRANCE.—CONTINENTAL LANGUAGES. ... [illegible]

GOVERNESSES, DAILY TEACHERS, LADIES' COMPANIONS, MUSIC, DRAWING and LANGUAGE MISTRESSES.—Mrs. MARTIN (late Blake) has the honour to inform the Nobility and Gentry, that on application at her Select Establishment, they may be supplied with the most respectable and best qualified Candidates for the above Situations that can be found unemployed.—Parents and Guardians may at all times be made acquainted with the most approved Schools and Houses of Private Education in England, and on the Continent. Ladies' Seminaries provided with Teachers, Apprentices, and Half-boarders. It is requested that all letters may be postage free.—64, Newman-street, Oxford-street.

BY PRIVATE CONTRACT, by Mr. SCOTT.— MANCHESTER, BOLTON and BURY CANAL.—SIXTEEN SHARES in this established Navigation. The Dividend for the last Year was 5l. per share.—Apply at the Office of Mr. Scott, New Bridge-street.

TO be LET, between Kentish Town and Highgate, a HOUSE, in complete repair, and fit for immediate reception, containing two sitting, three bed rooms, kitchen, washhouse, excellent water, and large garden, commanding extensive prospects.—For cards of address, apply at 34, Southampton-row, Russell-square.—Rent and taxes not exceeding 50l. per annum.

TO be LET, and entered upon immediately, the RECTORY FARM, situate at ELSTREE, HERTS; comprising a Good Farm House, with requisite Outbuildings, and 200 Acres of Tithe-free Land, 40 acres of which are Meadow, and the remainder Arable.—For particulars apply to Mr. Tatham, Surveyor and Land Agent, at his Office, 27, Bedford-place, Russell square.

ROEHAMPTON.—To be SOLD, a large and beautiful VILLA, in perfect repair and completely FURNISHED, with extensive pleasure grounds, gardens, hothouses, &c., and above Ninety Acres of Pasture Land.—For particulars and tickets to view, apply to Messrs. Brundrett, Spinks, and Reddish, Temple.

TO be SOLD, in one of the most eligible Squares at the West End of the Town, a capital LEASEHOLD HOUSE, with stabling for eight horses, and standing for four carriages. The Premises are replete with every requisite for a large family, and ready for immediate occupation. A moiety of the purchase money may remain on mortgage of the Premises, if desired.—For particulars apply to Thomas Wilson, Esq., solicitor, 12, Montagu-street, Montagu-square.

MANOR and ESTATE in Sussex, within thirty miles of London, and twenty of Brighton.—To be SOLD, an ESTATE of nearly 1,000 Acres, with a Residence adapted for a moderate sized family. The House has been built by the present Proprietor within the last three years, and is particularly convenient. The Estate is in a ring fence, and abounds with every description of game.—For tickets to view, apply to Messrs. Few, Ashmore, and Hamilton, 2, Henrietta-street, Covent-garden.

HACKNEY, LANSDOWN-PLACE.—To be LET for Three, Seven, or Ten Years, a genteel FAMILY HOUSE, pleasantly situated, containing drawing and dining rooms, five bed chambers, ... [illegible] ... Mr. Ellis, 36, Fenchurch-street.

SHOOTER'S HILL.—Beautiful VILLA, with ... [illegible] ... Mr. Ellis, 36, Fenchurch-street.

SUSSEX.—Desirable RESIDENCE, with twenty acres of Land, ... [illegible] ... The house contains six bed chambers, drawing room, parlour, dining room, and convenient domestic arrangements, coach house, stabling, and garden, and 20 Acres of Grass Land surrounding the house. Further particulars may be had by applying to Mr. Ellis, 36, Fenchurch-street, if by letter, post paid.

HACKNEY.—To be DISPOSED OF, by PRIVATE CONTRACT, by Mr. ELLIS, an excellent FAMILY HOUSE, containing eight bed chambers, drawing room, dining room, breakfast parlour, and small library, suitable domestic offices, coach house, stabling, and capital walled garden, with green house. The House is cheerfully situated a small distance from the high road; ... [illegible]

THEATRICALS.—In Addition to the Literary, Political, Foreign and Domestic News of the Week, The MIRROR of Sunday next will contain—An ESSAY on Mr. C. KEMBLE's Personation of HAMLET; being one of a Series of Essays which will appear in that Paper, on the various Characters which Shakespeare has drawn, as suffering under Mental Derangement.—To be had, price 7d., of all the Newsmen; and at 1, Black Horse-court, Fleet-street.

NEW MUSIC.—'ONCE a MAIDEN SPRING ROSES WAS WEARING;' the favourite Waltz Air from the Opera of Emma, sung by Miss Stephens in The Law of Java; the words by Sir Lumly St. George Skeffington, Bart. Arranged for the Piano-forte by Barham Livius, Esq. Price 2s.—Published by Birchall and Co. 133, New Bond-street.

MUSICALS EXTRAORDINARY.—The new PATENT PORTABLE DITAL HARPS, the most desirable little instruments ever invented, not their equal in all Europe;—they embrace all the properties of the Pedal Harps, although only one-third the size;—are of elegant form;—accompany the Voice, as also the Piano-forte, &c. most sweetly;—are learnt with ease in one month, and the prices of them small, &c. &c.—They are to be seen and heard, and only had of E. LIGHT, the Inventor, &c. No. 8, Foley-place, Cavendish-square.—Private Pupils, also Ladies' Establishments, attended in and near London; and Ladies who prefer it, take the few Lessons of Instruction required at Mr. L.'s house, as above.—N.B. The Piano forte and Singing in the Italian Style, &c. also taught.

TERMS of SUBSCRIPTION to COLBURN and CO.'s BRITISH and FOREIGN PUBLIC LIBRARY, Conduit-street, Hanover-square, London, on which Subscribers are admitted to the use of a most extensive and valuable Collection of the best Books in the various Languages, as well as to that of the Illustrative Library now added, containing interesting and Splendid Works not hitherto annexed to such Establishments. ... [illegible] ... Conduit-street, June 1, 1822.

TO PRINTERS.
THE BRITISH and FOREIGN PATENT PRINTING MACHINE.—This Machine is particularly recommended to the notice of the Printers of Newspapers, from its rapidity of action, and to the Printers of Books, from its accuracy in making register. It is capable of making twenty impressions per minute, or twelve hundred per hour, with the power of one man only to turn it. It moves upon smooth level surfaces, and entirely without the noise and friction occasioned by the employment of toothed wheels or racks. The Machine may be seen at work, on application to Mr. Samuel Cooper, the Inventor, and one of the Patentees, at Mr. Swan's Printing Office, No. 76, Fleet-street, between the hours of eleven and three o'clock daily.

GOTHIC ARCHITECTURE.—KING HENRY the SEVENTH'S CHAPEL, Westminster.—Just published, by PRIESTLEY and WEALE, Booksellers of Works of Art, No. 5, High-street, Bloomsbury, FORTY FIVE ATLAS FOLIO PLATES, comprising Working Drawings for the Architect, Builder, and the Amateur, accompanied by a History of the Structure, an authentic Account of its late Restoration, with the quality of the Stone used in the building, &c. &c. and a separate description of each plate; a Series of Plans, Elevations, Sections, and Views, with mouldings, and ornaments, full size of the magnificent Chapel of King Henry the Seventh, at Westminster, taken and drawn from actual admeasurement, by Mr. Cottingham, Architect, price 5l. 5s. or on large paper, of which only a few copies are printed, 8l. 14s. 6d.

LEWIS JACOBS, of 26, Nassau-street, Middlesex Hospital, respectfully informs his Friends and the Public in general, that he has a variety of GRECIAN LUSTRES, BRONZE SIDE- ... [illegible]

Porte avoids giving any precise declaration, and depends greatly on the mediation of England for the arranging of their difficulties.

According to other accounts, coming from good authority, the Porte had ordered the Pacha of Bagdad to continue the war with Persia, and not to listen to any proposals for peace. This has highly incensed the Schah, who has published a formal Declaration of War against Turkey, and left Teheran with a large army, which he intends to command in person. The van guard is said to have joined the troops of his grandson, and the whole of this great force to be advancing against the Pachalick of Erzerum.

The weather, which in the whole of March, and the first half of April, was the mildest and warmest in the memory of man, in our northern climate, has been succeeded, for three weeks past, by severe cold, with furious storms. The progress of vegetation, which was very much advanced, is suddenly checked; we only hope that the prospect of the farmer may not be blighted by it.

Hanover, May 23.—It is said that his Majesty, whom we still hope to see this summer, will take for a time the mineral waters of Rehburg.

An article from Hamburgh, of May 19, says, that her Royal Highness the Princess of Hesse Homburg has received official information that his Majesty's health will not permit him to take such a journey this year.

Hamburgh Exchange on London, May 31		37 2—37 5
St. Petersburgh Exchange on London, May 14		9 21 32
Ditto	Amsterdam	9 19 32
Ditto	Hamburgh	8 3-8
Ditto	Paris	100

Smyrna, April 18.—The Turks who landed at Scio on the 12th have shed so much blood that they have given courage to the vanquished. I speak of what I have seen, and still shudder at the thought of it—12,000 dead bodies of Christians, of all ages and both sexes, were lying in the streets, squares, and environs of the city.—The Turks had, on their side, 4,000 killed and 10,000 wounded. The Greeks are now entrenched in the mountainous parts of Scio, whence they will not probably venture except with a sure prospect of success. An amnesty has been proposed for the Insurgents, and the proposals have been caused by the Agents of France and Austria, who met with a positive refusal; and conquer or die is the unanimous cry of the whole population. Since then, the standard of the Cross floats on all the mountains.

It was reported this morning that the Samians had made a descent in the Gulf of Mycale, to effect a diversion in favour of the inhabitants of Scio; but this news needs confirmation.

Brussels, June 2.—A letter from Odessa of the 7th May, published in the *Augsburg Journal*, says, that there seems no probability, since the mission of M. de Tatischeff, of a war with the Turks.

Vienna, May 24.—Public Funds, May 22—Metalliques, 76¼; Bank Shares, 690 9-10ths.
May 23, Metal, 76¼; Bank Shares, 694½.
May 24, Metal, 76¼; Bank Shares, 698½.—*Austrian Observer.*
The *Austrian Observer* of the 23d, 24th, and 25th, has no news respecting Turkey or Greece.

THE MORNING CHRONICLE.

LONDON:
FRIDAY, JUNE 7, 1822.

We learn from an authority on which we can place the fullest reliance, that the exertions of the Austrian, French, and English Ministers, at Constantinople, have at length been crowned with a success at which they themselves are surprised, and that Commissaries have

was absolutely despaired of, when the Turkish Ultimatum in February was sent off. War was then considered by the Negociators themselves as inevitable, but they now consider every thing as settled between Russia and Turkey.

The obstacles in the way of the *extermination* of the Greeks, which *The Courier* some months ago considered so desirable an object, are thus, by the friendly aid of legitimacy, supposed to be in a great measure removed. The Turks have now at least their hands free, and could they only obtain the mastery at sea, which the English Government will no doubt do all that it can to give them, they might be enabled to perfect, throughout the Archipelago at least, the work which they so happily began at Scio. Providence has, however, to a certain extent, favoured the destinies of the human race in having tempted the Government the most opposed to the improvement of mankind, to waste its resources in a mad war against revolutionary France, whereby it has it no longer in its power to enter on expensive crusades; and though English governors, English agents, and English inventions and contrivances may be at the command of the Turks, the days are gone by for affording them a more effective assistance. Ministers may do enough to cover the whole nation with eternal disgrace, but it may be questioned whether, after all, they will be able to effect the extermination of the indigenous population of Turkey.

That the Holy Alliance should look with indifference on the scenes of carnage in the East, is natural enough. What is there in the world in which they can feel any interest but their own miserable selves? Reared in ignorance of all the sympathies of our nature, strangers to the wholesome conflicts by which the better part of man can alone receive its due development—they have no feeling but for the incense which is perpetually offered up to them, and no thought but of how they shall ensure to themselves the continuance of it. Hence the violence offered to any of their number (the assassination of the Duke of Berri, for instance, and God forbid that we should not hold it in abhorrence) ought, they think, to be for ever present to the minds of men as the greatest of all possible calamities; while the massacre of a whole population, the carrying off wives and children into captivity in a strange land, are to them objects of no moment, hardly worthy of regard. Why should we wonder that these beings

carrying off wives and children into captivity in a strange land, are to them objects of no moment, hardly worthy of regard. Why should we wonder that these beings should prefer the heartless, though the only enjoyments with which they are acquainted, to the happiness of millions of men, or that they should consider no sacrifice too costly for the Moloch which they have set up?

Still, with every allowance for the strength of the feeling of Alexander for his Brother Legitimates, there are circumstances in the case of Russia, which give to the whole affair a peculiar interest. Here we have not merely the sacrifice of millions, but the sacrifice of Russian grandeur at the shrine of legitimacy. He has determined to abandon the Greeks, and leave the Cross to be trampled on by Infidels, rather than endanger the Holy Alliance, of which he was once the founder and is now the dupe. An opportunity had offered, which Catherine had sighed for in vain, when all Europe united could not have hindered him from being the Sovereign of Constantinople, and Restorer of the Empire of the East. Let us not undervalue the sacrifice he has made. It is not merely that he declines to be the successor of Constantine, and to annex to his empire the regions most celebrated in history. It is not the dominion only of a vast territory he rejects, but the land and the soil with all their actual and possible improvements. For if the Turks had been driven out of Europe their lands must have been forfeited to the Russian Government, and, by right of conquest, might have been justly parcelled out among his Nobles and Military Officers. Such a splendid prize has not been within the grasp of any Sovereign—such solid advantages have not been within the reach of any people—since the conquest of Cortez and Pizarro. We have no doubt the magnanimity and disinterestedness of Alexander will be praised by every Potentate of Europe who feels desirous but unable to oppose him. And we have as little doubt that his Ambassadors and Agents abroad, who must naturally be unwilling to exchange the luxury and intercourse of civilised life for the train-oil and soup of their own estates, will assure him, in strains of oriental hyperbole, that he is the object of adoration at the Courts, where they have the fortune to reside. But the truth will penetrate even to Moscow, and the rudest of his barbarians discover that their Sovereign might have been Emperor of the East and Master of Constanti-

19-22 Επαναστατικές ενέργειες στην κεντρική Μακεδονία (Νάουσα, Βέροια)
20 Ναυμαχία των Πατρών
20 Άφιξη στο Μεσολόγγι του J. J. Meyer
26 Μάχη πλησίον του χωριού Χαλανδρίτσα Αχαΐας

Μάρτιος

2 Μάχη στην περιοχή της μονής Γηροκομείου Πατρών
7 Αψιμαχίες πλησίον της Πάτρας
8-13 Επαναστατικές ενέργειες στην Πιερία και την περιοχή του Ολύμπου
9 Νέα μάχη στην περιοχή της μονής Γηροκομείου Πατρών
11 Επανάσταση στη Χίο υποκινούμενη από τον Λ. Λογοθέτη
30 Η σφαγή της Χίου

Απρίλιος

2 Μάχη στο Πατρατζίκι (Υπάτη)
6 Καταστολή της Επανάστασης σε Όλυμπο και Νάουσα

Μάιος

23 Αποβίβαση στο Μεσολόγγι του εκστρατευτικού σώματος για την Ήπειρο

Ιούνιος

6 Πυρπόληση της οθωμανικής ναυαρχίδας στον Τσεσμέ
10 Μάχη στο Κομπότι Άρτας
10 Παράδοση της οθωμανικής φρουράς στην Ακρόπολη
23 Λήξη της πολιορκίας της Πάτρας από τον Θ. Κολοκοτρώνη

Ιούλιος

1 Έναρξη εκστρατείας του Μαχμούτ πασά (Δράμαλης) προς την Πελοπόννησο και πυρπόληση της Θήβας
4 Μάχη στου Πέτα και ολοσχερής αφανισμός του *Τάγματος των Φιλελλήνων*
5 Ο Μαχμούτ πασάς καταλαμβάνει την Ακροκόρινθο
Πολιορκία και κατάληψη του Άργους από τον Μαχμούτ πασά (Δράμαλη)
20-22 Αποτροπή του εχθρικού στόλου από τον Αθ. Ραζηκότσικα να καταλάβει το νησάκι Βασιλάδι στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου
24 Οθωμανικός στόλος επιχειρεί ανεπιτυχώς απόβαση στη Μαύρη Αλυκή (Τουρλίδα)
26 Αποδεκατισμός των στρατευμάτων του Μαχμούτ πασά (Δράμαλης) στα Δερβενάκια
Συνθηκολόγηση και αποχώρηση των Σουλιωτών από την Ήπειρο
Νέα εκστρατεία οθωμανικών δυνάμεων στη Δυτική Ελλάδα

Αύγουστος

4 Μάχες Λάκκων, Θερίσου και Αποκορώνου στην Κρήτη
Ενίσχυση των οθωμανικών δυνάμεων στην Κρήτη
10 Μάχη στον Αετό Ξηρομέρου
12 Ο G. Canning αναλαμβάνει υπουργός *Εξωτερικών* της Αγγλίας

Σεπτέμβριος

19-22	Revolutionary actions in central Macedonia (Naoussa, Veria)
20	Naval battle of Patras
20	Arrival of J. J. Meyer in Messolonghi
26	Battle near Chalandritsa village, Achaea
March	
2	Battle in the area of the Girokomio monastery in Patras
7	Clashes near Patras
8-13	Revolutionary actions in Pieria and in the region of Mount Olympus
9	Second battle near Girokomio Monastery, Patras
11	Revolt in Chios, motivated by L. Logothetis
30	Massacre of Chios
April	
2	Battle at Patratziki (Ypati)
6	Suppression of the Revolution in Olympus and Naoussa
May	
23	The expeditionary corps heading to Epirus lands in Messolonghi
June	
6	Burning of an Ottoman flagship in Cesme
10	Battle at Koboti, Arta
10	Surrender of the Ottoman guard at the Acropolis
23	T. Kolokotronis ends the siege of Patras
July	
1	Mahmud Dramali Pasha embarks on an expedition to the Peloponnese and Thebes is burned down
4	Battle of Peta and decimation of the *Batallion of the Philellenes*
5	Mahmud Pasha re-captures Acrocorinth
	Mahmud Dramali Pasha besieges and captures Argos
20-22	A. Ratzikosikas prevents the Ottoman fleet from occupying the islet of Vasiladi in the lagoon of Messolonghi
24	The Ottoman fleet attempts to land in Mavri Aliki (Tourlida) without success
26	Mahmud Dramali Pasha's troops are decimated at Dervenakia
	The Souliotes capitulate and evacuate Epirus
	New expedition of Ottoman forces in Western Greece
August	
4	Battles at Lakki, Therisos, and Apokoronos in Crete
	Reinforcement of Ottoman forces in Crete
10	Battle at Aetos in Xiromero
12	G. Canning takes over as England's *Foreign* Secretary
September	
8	Naval battle of Spetses

The Morning Chronicle.

NUMBER 16,585.] LONDON, FRIDAY, JUNE 14, 1822. [Price Seven-pence.

THE EXHIBITION of the SOCIETY OF PAINTERS in WATER COLOURS WILL CLOSE at the Egyptian Hall, Piccadilly, in the course of the present Month.
COPLEY FIELDING, Secretary.
Admittance, One Shilling; Catalogue, Sixpence.

GREECE.—NOW OPEN in H. A. BARKER and J. BURFORD'S PANORAMA, Strand, a splendid VIEW of the ISLAND and CITY of CORFU, with EPIRUS and the SULIOTE CHAIN of MOUNTAINS in the distance: the whole representation embellished, in the foreground, with a variety of Costume worn by the Greeks assembled on Fort Neuf to celebrate the Annual Religious Festival of "La Madonna."—Admittance, 1s.

ST. MARY-LE-BONE CHARITY SCHOOL.—A SERMON will be preached at Margaret Chapel, Margaret-street, Cavendish-square, on Sunday morning next, by the Rev. Geo. Bowman, LL.B. of Emanuel College, Cambridge, for the Benefit of this Charity; in which 120 Children of Poor Parishioners are maintained, clothed and educated.—Divine Service will begin at half past Eleven o'clock.

NEW ARGYLL ROOMS.—Under the immediate patronage of her Royal Highness the Princess ALCUNDA.—Mr. SPAGNOLETTI and Mr. CLIFTON respectfully inform the Nobility, Gentry, their Friends, and Public, that their BENEFIT CONCERT will take place THIS EVENING, which will be performed a GRAND SELECTION of ITALIAN and ENGLISH MUSIC. Principal Vocal Performers—Madame Camporese and Mrs. Salmon, Signors Crescentini and Ambrogetti, Mr. Braham, Miss Goodall and Miss M. Tree; Signori Curioni, De Begnis, Begrez, Angrisani, Placci, Cartoni and Signor Zuffelli; Mr. Vaughan, Mr. Terrail, Mr. Hawes, Mr. Evans, Mr. Dowlton, and Mr. Bellamy. Mr. Kalkbrenner will play a Concerto on the Grand Pianoforte; Mr. Spagnoletti a Solo on the Violin; Miss Sharp an Air, with Variations, on the Harp; and Mr. Nicholson a Solo on the Flute.—The Concert to commence at eight o'clock precisely.—Tickets, 10s. 6d. each, to be had of Mr. Spagnoletti, 19, Marlborough-street; Mr. Clifton, Green-lane, Camberwell, and 17, Sackville-street; and at all the principal Music Stores.

APOLLONICON, a Grand Musical Instrument, invented and constructed by FLIGHT and BOSSON, Organbuilders, under the immediate Patronage of his Royal Highness the Duke of YORK, at two o'clock, Mr. PURRIS will perform, on the Apollonicon, a SELECTION of favourite MUSIC, in which will be introduced, Grenadiers, Il Serraglio, and "Non più andrai"—Mozart; Air, with Variations, as sung by Catalani; Overtures, Miller and his Men—Bishop; "Crude Amor"—Puccitta; &c. &c. &c.—The Apollonicon is exhibited daily from one till four, at the Rooms, 16, St. Martin's-lane. Admission 1s.

THOMAS BETTON'S CHARITY.—The Worshipful COMPANY of IRONMONGERS being about to distribute the present Year's Portions directed by the Testator's Will, to Poor Freemen of the said Company, their Widows and Children, and to Charity Schools in the City and Suburbs of London, Westminster, and Southwark, according to the Charter of England, such Persons as intend to apply for the former are hereby desired to insert in their Petitions their ages and circumstances, and for the latter (whether they have before received the bounty or not), the number of Children, the name of the Treasurer, Master and Mistress, with a statement of the Funds, and to deliver them at the Clerk's Office, Ironmongers' Hall, Fenchurch-street, on or before the 17th of June inst. between the hours of Ten and Two, or they will be excluded, as no other notice will be given than by this public advertisement.

TRIUMPH of SOUTHWARK, and PURITY of ELECTION.—The INDEPENDENT ELECTORS of SOUTHWARK, desirous to Perpetuate their Victory, will celebrate the FOURTH ANNIVERSARY of their INDEPENDENCE by a PUBLIC DINNER, at the Horns Tavern, Kennington, on Tuesday next.
Sir ROBERT WILSON, M.P. in the Chair.
Dinner Table at Five o'Clock precisely.—Tickets to be had at the Three Tuns Tavern, St. Margaret's-hill, Borough; and at the Horns, Kennington.

WANTED to RENT, Furnished, for about Three Months, a detached HOUSE, suitable for the accommodation of a moderate Establishment. The Gardens and Grounds must be large, and well stocked. Distance from London from Three to Six Miles.—Apply to Gillow and Co. 176, Oxford-street.

ARTICLED CLERK.—WANTED to ARTICLE, a YOUNG GENTLEMAN, either to reside in the house or otherwise, where he may have an opportunity of acquiring a thorough knowledge of the Profession in all its Branches, in an Office of first-rate Business, together with an ultimate Prospect of a Partnership, will be preferred. A premium will be given, and all expences of the Articles paid. Apply (by letter, post paid) to C. E., Esq., at Mr. Hurly's, law stationer, 16, Carey-street, Lincoln's Inn.

COUNTRY HOUSES WANTED.—Mr. FENNER respectfully acquaints the Public, that there is a general inquiry for HOUSES in the COUNTRY, both to RENT or PURCHASE, he is therefore enabled in a favour to be furnished, as soon as possible, with the particulars of such property as is intended to be entrusted to his care and management, and he pays to severe those who are good enough to avail themselves of his efforts, that the utmost care and diligence will be observed in promoting the speedy and advantageous disposal of all property entered at his office.—No. 14, Wigmore-street, Cavendish-square.

TO NOBLEMEN, GENTLEMEN, &c.—A Person well qualified for and accustomed to the receiving of Rents, valuing of Lands of every description, Regulation of Tenantry, and the general Business of a Receiver, having been for a number of years employed for one of the most extensive Properties in the Kingdom, now wishes to undertake the MANAGEMENT of one or two ESTATES in IRELAND, either on his own account, or as assistant to an Agent that may have an extensive Collection, on terms that will be found advantageous. Every respectable reference and unquestionable security can be advanced. Those Gentlemen who have detached Properties in the Country, would find it their advantage to treat with the advertiser.—Address to A. B., at Counsellor Graydon's, No. 13, St. Andrew-street, Dublin.

PRIVATE TUITION.—A GENTLEMAN, of long experience in COLLEGE TUITION, is desirous of employing a portion of his time in the INSTRUCTION of a SINGLE PUPIL, or more than one if of the same Family. The most satisfactory references will be given. Terms not an object.—Address (by letter, post paid), to A. B., 252, Oxford-street.

FRANCE.—CONTINENTAL LANGUAGES.—Ten Miles from Paris, YOUNG MEN, from 14 to 18, are received, each having a separate Room, and Dining at Five o'clock, for 60 guineas, or 65. per month, to STUDY the CONTINENTAL LANGUAGES.—This Establishment also contains a Department for BOYS, in a distinct part of the building.—Full particulars may be had by addressing [illegible]

EAST LONDON WATER WORKS SHARES.—Unless Five Office Shares—Grand Junction, Kennet and Avon, Regents, Thames and Medway, Portsmouth and Arundel, and Grand Union Canal Shares—Severn and Wye Railway and Canal Shares—Gas Light Shares, to be SOLD.—Apply to Wells and Edmonds, No. 9, Change-alley, Cornhill.

PARIS.—To be LET, FURNISHED, the whole or Part of the HOUSE of an English family, situated in the Champs Elysées, consisting of three sitting rooms, six best bed rooms, with servants' rooms, kitchen, cellars, &c.—For cards of address, apply to Mr. Stewart, Piccadilly.

TO SPORTSMEN.—To be LET, for this SEASON, an excellent GROUSE SHOOTING, &c. and ANGLING. Terms moderate, and access easy.—Apply to Mr. Williams, butler, Union Club, Waterloo-place.

TO be LET, FURNISHED, in the immediate vicinity of Cavendish-square, genteel APARTMENTS for a single Gentleman; consisting of two drawing rooms, bed room, and servant's room, if required.—For cards of address apply at 16, Burlington Arcade, Piccadilly.

FURNISHED HOUSE, one mile and a half from Hyde Park Corner, in an open and pleasant situation, to be LET for Three or Four Months; consisting of eight rooms, two kitchens, &c. and well supplied with water. Terms moderate for an eligible tenant.—For address apply to No. 45, Piccadilly, near the Albany.

HIGHGATE.—To be LET, FURNISHED, on moderate terms, a large HOUSE, fit for the immediate occupation of a family of respectability, situate in the most preferable part of Highgate, four miles and a half from town; it contains seven sleeping rooms, sitting and dressing rooms, breakfast and dining parlours, drawing room opening to a pleasure ground commanding fine views, entrance hall, good kitchens, supplied with fine spring water, kitchen garden, coach-house, and stabling.—Inquire at the Flask Inn, Highgate.

WORTON HOUSE, Isleworth.—To be LET, for a term of Seven or Fourteen Years, the above Mansion, pleasantly and conveniently situated on the road leading from Richmond to Hounslow, within two miles of the former, and half a mile of the latter place; well adapted for the Residence of a large Family, or for a Ladies' Seminary of the first respectability; with suitable and desirable offices, coach-house, and stabling; an excellent garden, lawn, and pleasure ground, and about seven acres of meadow land in front of the house.—For further particulars apply to Mr. Peyton, land surveyor, 16, Cook's-place, Curtain-street; or to Mr. Warner, land surveyor, Isleworth.—A Person upon the Premises will shew them.

HAMPTON, Middlesex.—To LET, a neat detached COTTAGE RESIDENCE, with large garden well stocked with fruit trees, pleasantly situated near the High-street, between Hampton and Sunbury, Surrey. The Premises are in complete repair; immediate possession may be had.—For further particulars apply to Mr. C. Hillis, auctioneer and house agent, Teddington, Middlesex.

TEDDINGTON, Middlesex, twelve miles from London, two from Kingston and Hampton Court.—To be LET or SOLD, a genteel and commodious RESIDENCE, with a walled garden, delightfully situated in the pleasant village of Teddington, consisting of five bed rooms, water closet, two good parlours, kitchen, scullery, larder, [illegible]

ADVANTAGEOUS SITUATION for RETAIL TRADE.—HOUSE and SHOP to LET on LEASE, for Seven, Fourteen, or 21 Years, corner of one of the greatest thoroughfares in London, in complete repair.—For particulars, inquire at 36, Beech-street, Barbican.

PUBLIC ROOMS.—The SAVILE ROOMS, which are elegant, commodious, and vacious, with handsome entrance, situate on the North-side of Leicester-square, will be LET for Private Assemblies, Concerts, superior Exhibitions, Lectures, Readings, Recitations, &c. on a similar plan to the Argyle Rooms.—For particulars apply to Mr. Harris, at ten in the morning.

TO be LET, for a Term of Years, completely FURNISHED, and fit for the reception of a family of distinction, a very desirable RESIDENCE, delightfully situate on the banks of the Thames, 36 miles from Hyde Park Corner; with complete domestic offices, and extensive stabling. The pasture and pleasure ground contain about 20 Acres, and more land may be had if required. The Freehold of a part of the Property to be Sold in moderate-sized parcels, is a very desirable situation, suitable for the erection of Villas.—For particulars, and orders to view, apply to Mr. Kay, 4, Gower-street, Bedford-square.

EXCELLENT TOWN RESIDENCE, Buttonwood.—To be DISPOSED OF, by PRIVATE CONTRACT, by direction of the Executors of a Gentleman lately deceased, the LEASE of a FAMILY HOUSE, in perfect order, situate about the centre part of Burton-crescent.—For further information apply to Messrs. Burrell and Sons, 3, Throgmorton-street.

DESIRABLE FREEHOLD PROPERTY.—To be SOLD, together or separately, FOUR FREEHOLD HOUSES and SHOPS, producing a rental from respectable tenants who have paid premiums of upwards of 100*l.* per annum.—For particulars apply to Mr. Cubitt, builder, Gray's-inn-road.

TO HABERDASHERS, HOSIERS, GLOVERS, &c.—To be SOLD the LEASE and BUSINESS of an OLD-ESTABLISHED CONCERN, with a good ready-money trade, the situation being one of the most superior, west of Temple Bar, with a double fronted shop and good back shop adjoining; a lease of 15th years unexpired, at a low rent of 100*l.* per annum. The house is throughout repair; stock, fixtures, and furniture by valuation; time allowed for payment of the stock on good security.—Inquire at 217, Tottenham-court-road; or letters, post paid for A. B.

MANOR and ESTATE in Sussex, within thirty miles of London, and twenty of Brighton.—To be SOLD, an ESTATE of nearly 700 Acres, with a Residence adapted for a moderate sized family. The House has been built by the present Proprietor within the last three years, and is particularly convenient. The Estate is in a ring fence, and abounds with every description of game.—For Sketches to view, apply to Messrs. Pew, Adlington, and Hamilton, 5, Henrietta-street, Covent-garden.

VILLA, on the Bank of the Thames.—To be SOLD by PRIVATE CONTRACT, by Mr. CHRISTIE, BROOM HOUSE, a delightful and elegant retreat on the Banks of the Thames at Fulham, consisting of a convenient Dwelling-house, with dining and drawing rooms of dimensions, besides other excellent apartments and domestic offices, paddock ornamented with exotic timber trees, detached stabling, [illegible]

MR. FEATHERSTONE, DENTIST, begs to inform his Friends and the Public, that he has REMOVED from his late Residence in Newman-street, to No. 29, Margaret-street, Cavendish-square.

IMPROVED WARM BATHS, VAPOUR and SHOWER BATHS, Manufactured and SOLD by J. BENHAM, No. 1, Edward-street, Portman-square.

TOKAY.—R. BRADFORD and CO. of 31, Poultry, have a few Dozens of the Genuine Royal TOKAY for SALE, at Six Guineas per Dozen. Its very peculiar, has been five years in bottle, and is crusted similar to Port Wine.

SPARKLING CHAMPAGNE, 30s. per Dozen. WM. WALKER begs to inform the Public in general, and those Families in particular who have favoured him with their orders, that his CHAMPAGNE, now on SALE, surpasses any to which he has hitherto invited their attention, both as to quality and condition; and so surprising is its similarity to the Foreign, that even residents of the Champagne Countries have declared, that had they tasted each indiscriminately, they could not have distinguished the English from the Foreign Champagne. All other kinds of British Wines, of exquisite quality. Also Foreign and British Spirits, Cordy Shrub, Noyeau, &c.; together with Bottled Stout, Ale, Perry, Cider, &c. Country orders, including payment, faithfully executed.—No. 1, Fleet-market, near Skinner-street, London.

WESTPHALIA and BAYONNE HAMS, HONEYCOMB, PARMESAN, and NEW GRUYERE CHEESE.—An Importation of the above, in the greatest perfection, has just been received at C. RAKRON'S Foreign Warehouse, 18, Pall-mall, late Parmer with Mr. Berto Valle. Also new Prunella Plums for the dessert, fresh Figs and Naples Macaroni, with the Italian cagriol to dress it, New Salad Oil, Anchovies, French Olives, and French Mustard. The much approved Naples Shaving Soap, in pots, is 1s. 6d. each.

LARGE WALL'S-END COALS.—The best are now in the ships, 30s. per Chaldron. HARRISON charges the lowest profit on that price; the measure and ingoals according to Act of Parliament. Their are pretensions, by circular letters and advertisements, offer them very cheap, which, by sending Coals 10s. a chaldron different in price than at market, the Public are forbarded.—Harrison warrants to give the utmost satisfaction to all orders sent to him at his Office, corner of Southampton-street, in Holborn.

PICCADILLY CARPET WAREHOUSE, No. 108 (Two Doors West from St. James's-street.—The PROPRIETOR can now offer for SALE, several THOUSAND YARDS of the best BRUSSELS CARPETING, and new patterns, at 4s. 6d. and 5s. 6d.; old patterns, of the same quality, from 4s. 10d. to 5s. 8d.; Kidderminster ditto, from 3s. 9d. to 4s. 6d.; Venetian Stair ditto, from 16d. to 2s. 9d.; Best seconded Floor Cloth, from 3s. 9d. to 4s. 3d.; with a liberal discount to Hotels, &c. Druggets, Rugs, &c. equally cheap. Patterns of Brussels sent to any part of Town or Country.

BEAUTIFUL SPANISH MAHOGANY FURNITURE, late the property of a Nobleman, that cost he SOLD, consisting of (we believe) the best set of Drawing-room Tables in London, one set of superb Dining-room ditto, one Library Bookcase, small

---

THE MORNING CHRONICLE.

LONDON:
FRIDAY, JUNE 14, 1822.

We refer our readers to a letter in another column which we have received from Zante, dated the 11th May, containing an account of the late engagement between the Greek and Turkish fleets, and of the proceedings in the Island of Scio, down to the beginning of last month.

This intelligence is entirely at variance with that which the *Journal des Debats* has given of the 2d May under the head Smyrna.

The conduct of the Turks in Scio promises to be of great advantage to the Greek cause. A part of the Sciots, relying on their having taken no share in the insurrectionary proceedings, remained behind after the town of Scio had been deserted by most of its inhabitants. These persons were immediately sacrificed by the Turks, whereas the more manly and patriotic inhabitants who had retreated to the hills, not only escaped the fury of their barbarous enemies, but were afterwards enabled to cut off numbers of them, when they began to spread themselves over the Island. The mild manner in which war is usually carried on in the west of Europe, though a great good in itself, is not certainly very favourable to patriotism. Armies have been taught to advance through an enemy's country with as much regularity as if it were their own, supplying their wants by requisitions addressed to the local constituted authorities; and the inhabitants, except in a few cases, of which entering a town by assault is one, are in little fear for their personal safety. This humanity has in its turn given birth to an apathy and indifference unknown in ancient times, when slavery or death was generally the portion of the vanquished. With this alternative staring him in the face, the citizen was forced to become patriot. The Turks understand the art of making patriots as well as any people who ever existed, and by teaching their enemies that submission is sure to be followed by destruction, while resistance holds out a [illegible]

According to accounts from Hydra, of the 22d of April, consternation prevailed in that island. The Hydriotes, Spezziotes, and Ipsariotes, were deliberating on the part which they were to take in the present conjuncture which has become so critical.—They have a project of abandoning their Islands, and transporting themselves to Europe, in their ships, with their families and all their movable property. It is said they mean to chuse for their future residence the States of the Church.

It is believed also that a considerable Greek emigration will proceed to Provence, and that perhaps the Isles of Hières will see a new Greek town rise. The wishes of many of the Greeks point to Syracuse, but they fear the Neapolitan police.

It is said that the fleet of MEHEMET ALI has arrived at Stancho, with 15,000 troops on board, destined to attack Samos.—*Journal des Debats.*

ZANTE, MAY 11.

Two vessels arrived from the Archipelago, bring the following intelligence:—

The Greek fleet, which on the news of the descent of the Turkish troops on the Island of Scio, had left the ports of Spezia and Hydra, arrived on the first days of May in the waters of the former of these Islands. At sight of the Turkish fleet the Greek Admiral divided his forces into three divisions, and was not long in surrounding the enemy. The sailors, who had already learned with such fury, that they decided the combat in a very short space of time. The Capitain Pascha, after losing several vessels among which were three of the line, withdrew precipitately to the port of Tschesme, where the Greeks are blockading him.

After this victory the Greek Admiral ordered the transports which he had in his train to operate the disembarkation of troops, which took place on the Southern Coast of the Island. These troops were 4,000 men.

The following was the state of the Island at that period:—Logothere, who commanded the Samians, who had disembarked at Scio on the arrival of the Turkish fleet on the 12th of April, announced that as the fortress of that island, which was in the power of the Turks, commanded the town, he would withdraw to the positions of the heights, to wait the enemy there, and that in consequence the inhabitants of the town ought to evacuate the town before the retreat of his troops. The most of the inhabitants followed this opinion, and set out with whatever they were able to carry with them; but a considerable number of people possessed of apathy of character, relying on the tranquillity that they had preserved, without taking any part in the insurrection of the island, remained in the town. The Turks, on entering, slaughtered these unfortunate persons, then pillaged, and finally burnt the town.

The first six days the Turks kept themselves tranquil without exposing themselves by proceeding to any distance from the town. The Capitain Pascha merely reiterated his summonses to the Islanders to submit themselves, which orders met no where with

National Intelligencer.

Vol. XXIII. WASHINGTON; SATURDAY, DECEMBER 28, 1822. No. 3402.

PUBLISHED BY GALES & SEATON,
THREE TIMES A WEEK DURING THE SESSION OF CONGRESS AND TWICE A WEEK IN THE RECESS.
Price, for a year ——*six dollars* } *Payable in advance.*
Per six months, ——*four dollars* }

WASHINGTON.

It will be seen, by the Journal of the Proceedings of Tuesday, in the House of Representatives, that a number of our worthy fellow citizens of the District have discovered for Congress a mode of disposing of the surplus money in the Treasury, about which some difficulty might otherwise have been apprehended. We should have supposed, if the money be to spare, several objects might have suggested themselves to which this money might have been more profitably, though perhaps not more worthily, applied—such as the completion of the capitol, the payment for individual property destroyed during the late war, which in our opinion ought long ago to have been paid for—the erection of a decent monument to the memory of Washington, which, according to the solemn pledge of Congress, ought long ago to have been done. The enthusiasm of some, however, and the good nature of others, have really united to present a List of nearly a hundred and fifty signatures, in this city and vicinity, in favor of an appropriation of two or three millions (only) for the assistance of the Greeks. We regret the presentation of this memorial for several reasons, which however we will not at present state; protesting only, for the present, against that Memorial being taken for the general act of the People of Washington. At the same time we must confess that there are, among the signers, a number of our best citizens, and of those, too, who have never been thought either visionary or over-enthusiastic.

THE PIRATE EXPEDITION.—We have remarked that the Editors of the Baltimore American, in their paper of the 23d instant, have represented the sum appropriated by Congress, for the purchase of a steam-boat, and certain other small vessels, to be employed in the suppression of piracy in the West Indies, as being insufficient to the completion of that object, alledging that "the inadequacy of the appropriation for this particular object, a steam vessel, is not the fault of the gallant officer appointed to command the expedition, nor of Congress, so much as the result of mis-calculation in a hasty estimate." If our friends at Baltimore had been acquainted with the real nature of the subject, they would not, we are persuaded, have ventured upon such an opinion. From the information, to which we have access on this subject, we have no hesitation in saying, that the appropriation authorised by Congress is amply sufficient, provided it be but judiciously expended. To be sure, when the estimate was made, it was not intended to purchase a very large or a very expensive steam boat—neither was it intended to build one, inasmuch as it was known, at the time, that several, in every way suitable for the purpose, could be purchased, ready-built, for a sum not exceeding 15,000 dollars.

In determining the kind of steam-boat most appropriate for this service, velocity of move-

MASSACHUSETTS.—It is ascertained, from the official returns of the votes given at the late election for Representatives to Congress, in the state of Massachusetts, that ten of the thirteen members, as before stated, are chosen, viz. Messrs Webster, Nelson, Fuller, Allen, Lathrop, Dwight, Eustis, Bayliss, Hobart, and Reed; and that in Essex South, and the two Worcester Districts, there is no choice.

We are sorry to learn that Mr. LLOYD, the Senator from the State of Maryland, has been detained at home by indisposition, from which, however, we hear that he is recovering.

HAMILTON is welcome in his present form and stature. For an answer to that part of his letter of to-day, which is specially addressed to us, we beg leave to refer him to that part of the Annual Report of the Secretary of the Treasury which speaks of the value of the exports of the United States. It must be consoling to Hamilton to discover that the fact, in regard to our exports, is not exactly such as he has been led to believe.

MOSES LEVY has been appointed, by the Governor of Pennsylvania, to be the President Judge of the District Court of Philadelphia, in place of Jared Ingersoll, deceased.

We are requested to state, that the Rev. JOHN CHRISTIAN BECKLER, Inspector of the Seminary at Nazareth, Penn. has been appointed Inspector of the Academy for young ladies at Litiz, Penn. and the Rev. WILLIAM HENRY VAN VLECK, Pastor of the Moravian Brethren Church at Philadelphia, has been appointed his successor.

NEW-YORK, DEC. 22.—At the Circuit Court of the U. States now sitting here, Mr. Justice LIVINGSTON has decided an important question relative to the power of the Secretary of the Treasury to remit forfeitures and penalties under the revenue laws. The suit was brought by the Custom House officers of Portland, in the District of Maine, against the Marshal of the Southern District of New York, to try the question, whether the Secretary has authority to remit, in a seizure under the revenue laws, or other laws of trade, a final sentence of condemnation, so as to effect the mulcty of the forfeiture to which the Custom House officers, &c. are entitled in such cases. The cause was argued by Hoffman and Wheaton for the plaintiffs, and by Emmett and Wells for the defendant. The Court determined that the Secretary had a right to grant a remission, so as to divest the share of the Custom House officers, before or after condemnation, and gave judgment for the defendant. We understand that Judge Story has delivered a contrary opinion in his circuit, and that the case just decided by Judge Livingston will be carried to the Supreme Court for final determination.

RICHMOND, DEC. 24.—Our citizens were much gratified yesterday by witnessing the entrance of the first vessel into the Richmond Dock. The schooner Decatur, commanded by captain Ellis, had this honor. She announced her entrance by discharges of cannon: and was welcomed by a national salute fired from the wharf. This joyful event will be an important era in the history of Richmond.

University of Maryland.—SAMUEL SPRIGG Esq. late Governor of Maryland, has headed the subscription for the benefit of St. John's and Washington Colleges, (suggested at the late meeting of the Alumni,) with one thousand dollars. This is truly encouraging—an example worthy of the occasion, honorable and liberal—it

Congress of the U. States.

Second Session of the Seventeenth Congress.

TUESDAY, DECEMBER 24, 1822.

IN SENATE.

Mr. RUGGLES, from the Committee of Claims, reported a bill for the relief of Amos Nichols; which was read.

Mr. HOLMES, of Maine, submitted the following resolution for consideration:

Resolved, That the President of the United States be requested to communicate to the Senate such information as he may possess, of the commercial relations which now exist between the United States and the present Government of St. Domingo; whether the political condition of the island; whether any European nation pretends to claim the government of the island; and whether any further commercial relations with the existing Government would be consistent with the interest and safety of the United States.

The resolutions yesterday submitted by Mr. NOBLE and Mr. JOHNSON, of Ken. respectively, were taken up, and severally agreed to.

Several bills heretofore referred to different committees, were reported without amendment.

The President of the United States communicated a letter from the Commissioner of the General Land Office, transmitting, in obedience to a resolution of the Senate, the reports of the several Land Commissioners in Louisiana.

The engrossed bill for the relief of the heirs of Alexander Montgomery, was read the third time, passed, and sent to the other House for concurrence.

The Senate resumed the consideration of the bill for the relief of John Byers. The bill was amended, on motion of Mr. HOLMES, of Me. so as to confine the indemnity to the depreciation of *Treasury notes*, advanced by the government to the petitioner; and

The question was then, without further debate, taken, on ordering the bill to be engrossed and read a third time, and was decided in the affirmative as follows:

YEAS.—Messrs. Barton, Boardman, D'Wolf, Eaton, Holmes, of Maine, Johnson, of Kentucky, Johnson, of Louisiana, King, of N. Y. Lanman, Lloyd, of Mass. Lowrie, Mills, Morril, Noble, Parrott, Ruggles, Smith, of Md. Talbot Van Buren.—19.

NAYS.—Messrs. Barbour, Benton, Brown, of Lou. Brown, of Ohio, Chandler, Dickerson, Findlay, Holmes, of Miss. King, of Alab, Macon, Palmer, Southard, Stokes, Taylor, Ware, Williams, of Mis. Williams, of Ten.—17.

The President of the Senate communicated a letter from the Secretary of the Treasury, transmitting his annual report of the state of the public finances, which was read.

Also, from the same Department, the annual report of the operations of the Mint, which was read.

The Senate took up, as in Committee of the Whole, Mr. MACON in the Chair, the bill to allow a drawback on hemp imported and used from foreign hemp.

Mr. LLOYD, of Mass. observed that, as the gentleman who introduced this bill (Mr. D'WOLF) had intimated that it was the commencement of a system of measures, which Mr. L. conceived was of great importance to the commerce and revenue of the nation, he hoped the gentleman would favor the Senate with the views he entertained and the reasons which demanded the adoption of the measure. Mr. L. suggested, however, the propriety of postponing the further consideration of the subject until Friday, when the Senate would be more full than at present.

Mr. D'WOLF make a few general remarks on the subject of the bill, (reserving himself for a future occasion) and then moved the postponement of the bill to Friday; which was agreed to.

The Senate then again went into the consideration of Executive business, and continued with closed doors some time; and then

Adjourned to Friday.

[The Memorial which Mr. D. here presented signed by one hundred and thirty-eight citizens of Washington and Georgetown, praying of Congress "to appropriate two or three millions, in provisions, and whatever may be necessary to the Greeks, as an easy and honorable mode of acknowledging the aid, bounty, and obligation received from France in like circumstances."]

The Memorial was read; when

Mr. WRIGHT said he trusted this House was not prepared to commit the peace of this nation, by interfering, in any manner, in the contests of Europe. We all sympathise with every people struggling for their liberty, and wish them success in the establishment of the rights of man, by their independent self-governments By our Constitution, said Mr. W. every man has a right to petition for a redress of *his* grievances: but this petition is from a number of philanthropists, petitioning for others, not within the purview of the Constitution. That the Chief Magistrate, the Senate, and the House of Representatives, feel all the sympathies for the Greeks that their situation is calculated to impress, there can be no doubt. Whatever measures shall be thought proper by the Government, will, no doubt, be adopted. The Executive was well informed as the memorialists, of the situation of the Greeks; and, Mr. W. said, he had no doubt that every department of the Government, in which the people have reposed their confidence, will do its duty; but he hoped they would not be led astray by any feelings of philanthropy, in any measure inconsistent with the public interest committed to their care. We have seen, with great pain, Mr. W. said, the bloody contests that have desolated the regions of the other hemisphere, and we have rejoiced at every success of the Grecian arms; and he had no doubt, that, whenever they shall establish the fact that they are independent, we shall promptly, and with pleasure, acknowledge it, as we did in the case of the Governments of South America, in our own hemisphere. There, said Mr. W. the finest feelings of our nature were justly kept in check by the wisdom and equanimity of the Chief Magistrate, till the happy epoch when it was thought proper by him it should be declared. And could any man look back upon that scene, and not admire the wisdom and paternal care of the Chief Magistrate? We know his feelings towards the Greeks, by his message at the opening of the session, are surpassed by those of none of us, nay, even of the petitioners. He, with all the information necessary to the perfect understanding of our foreign relations, has an eye to the best interests of our country; and the case of South America inspires the confidence of the American people, that their peace and happiness will continue to govern his administration. The bloody contests not disturb the repose of revolutionized Spain and Portugal, under the impious influence of the priests, Mr. W. said, elicits our execrations against those bloody pontiffs who seem prepared to sacrifice every friend to civil liberty on the altars of corruption; and, indeed, the recent evidence of the conduct of Ferdinand, induced fears that he and these priests had confederated in the restoration of their former government.

Mr. DWIGHT said, it was a respect due from him to the subject, and to the personal characters of the petitioners, to move to refer the Memorial to the Committee on Foreign Relations.

Mr. RHEA called for the reading of the passage of the Message of the President of the, United States which refers to the cause of the Greeks. He then expressed his opinion that a neutral position was the best for the United States, however we might wish success to the cause of the Greeks. This was the sentiment, also, emphatically of the President of the United States, who had expressly limited the extent to which we should go, both with a regard to our own duty to ourselves and foreign nations, and also to the rights of other nations. The memorial, Mr. R. said, calling upon this House to go beyond that point, and to place itself in conflict with the Executive on this subject. To this course, Mr. R. said, he was not disposed to give countenance by referring this petition to the Committee of Foreign Relations.

Mr. DWIGHT then rose, and said he was induced, by the suggestions of some gentlemen, for whose opinions he had the highest respect, to withdraw his motion for referring the memorial to the Committee of Foreign Relations, and moving to lay it on the table.

The Memorial was accordingly ordered to lie on the table.

The SPEAKER laid before the House a letter from the Secretary of the Treasury, transmitting the annual Report on Foreign Coins, &c. which was ordered to be printed.

On motion of Mr. NELSON, of Virginia, it was

Resolved, That the Committee on the Library be directed to inquire into the expediency of purchasing such a number of copies of Sergeant's Treatise on Constitutional Law, to be deposited in the Library of Congress, as may be deemed necessary for the use of the members of both Houses of Congress.

He offered this resolution, Mr. N. made some

sent situation of those settlers, who are now liable to removal by force, as intruders on the public lands, without having any other ground to which they can safely retire, &c. &c.

After a few observations, from Mr. RANKIN,

The question was taken on Mr. JOHNSTON's motion, and decided in the negative.

Mr. JOHNSTON then moved to amend the bill by adding thereto the following as a new section:

"And that every person claiming a preference in becoming a purchaser of a tract of land, in virtue of this act, shall make known his claim by delivering a notice, in writing, to the Register of the Land Office for the district in which the land may lie, wherein he shall particularly designate the tract of land he claims; which notice the Register shall file in his Office, on receiving twenty-five cents from the person delivering the same; and, in every case where it shall appear to the satisfaction of the Register and Receiver of the Public Moneys of the Land Office, that any person who has delivered his notice of claim is entitled, according to the provisions of this act, to a preference in becoming the purchaser of three hundred and twenty acres of land; such person, so entitled, shall have a right to enter the same with the Register of the Land Office at the minimum price, on producing a receipt from the Receiver of Public Moneys, for the amount of the purchase money, as in case of other public lands sold at private sale. Provided, That all lands to be sold under this act, shall be entered with the Register, at least two weeks before the time of the commencement of the public sales in the district wherein the land lies, and every person having a right of preference to becoming the purchaser of a tract of land, who shall fail to make his entry with the Register, within the time prescribed, his right shall be forfeited.

And the question being taken on agreeing to this amendment, it was decided in the negative.

The committee then rose and reported the bill.

On the question to order the bill to be engrossed for a third reading—

Mr. JOHNSTON said, having failed in his proposition to amend the bill, he felt now no anxiety respecting its passage, as it contained no provisions of material interest to the People whom he represented. He was at a loss what course to take in regard to it, having been so greatly disappointed in not obtaining the consent of the House to the reasonable amendments which he had proposed. Under these circumstances, he moved that, for the present, the bill do lie on the table.

The bill was, accordingly, ordered to lie on the table.

The SPEAKER then laid before the House a letter from the Secretary of the Treasury, transmitting the Annual Report from that Department on the state of the Finances; of which, on motion of Mr. MCLANE, *five thousand copies* were ordered to be printed for the use of the House.

The House then went into Committee of the Whole, on the bill relating to the titles to lots in the village of Peoria, Mr. A. SMYTH in the chair, when, on motion of Mr. COOK, who said the House did not appear, on the eve of the holydays, to be disposed to grave investigation, the committee rose, and obtained leave to sit again.

And, the House adjourned, to meet again on Friday next, thus producing a recess of two days.

Communication.

TO THE EDITORS.

GENTLEMEN: I regret that you "apprehend you will not be able to spare me any more of your columns, during the session of Congress." My fulminations have been longer than I could have wished; but I found it difficult to compress them into a narrower compass.

Notwithstanding this apprehension, I hope to obtain occasionally a corner of the Intelligencer, say half or at most two thirds of a column.

Although most of our citizens acknowledge that the subject of the protection of manufactures is important, yet few of them have an idea how transcendently so it is, as you will probably admit when you have carefully and candidly reviewed the following statement:

Our imports for the first nine months of the present year, according to the custom-house returns, have been about	58,000,000
From which deduct for the 10 per ct.	

8 Ναυμαχία των Σπετσών
10 Ναυμαχία στον κόλπο του Ναυπλίου

Οκτώβριος

25 Έναρξη πρώτης πολιορκίας του Μεσολογγίου υπό τους Μεχμέτ Ρεσίτ πασά Κιουταχή και Ομέρ πασά Βρυώνη
26-27 Σφοδρός κανονιοβολισμός του Μεσολογγίου
28 Ο Κ. Κανάρης πυρπολεί την ναυαρχίδα του οθωμανικού στόλου στην Τένεδο
Κατάληψη των Σαλώνων (Άμφισσα) και πυρπόλησή τους από τον Κιοσέ Μεχμέτ

Νοέμβριος

9 Ναυτική δύναμη των Σπετσών και της Ύδρας απελευθερώνει τη θαλάσσια επικοινωνία με το Μεσολόγγι
11 Υδραίικος στόλος ενισχύει με στρατεύματα τη φρουρά του Μεσολογγίου
11 Θάνατος στο Μεσολόγγι του Γερμανού στρατηγού και φιλέλληνα Karl von Normann
26 Ο Μαχμούτ πασάς (Δράμαλης) πεθαίνει στην Κόρινθο
29-30 Ο Στ. Σταϊκόπουλος καταλαμβάνει το Παλαμήδι

Δεκέμβριος

4 Διάγγελμα του προέδρου των Η.Π.Α. J. Monroe υπέρ της Ελληνικής Επανάστασης
22 Παράδοση της οθωμανικής φρουρά του Ναυπλίου
24-25 Ανεπιτυχής έφοδος των εχθρικών δυνάμεων στο Μεσολόγγι
25 Μάχη στην Κατοχή της επαρχίας Βονίτσης - Ξηρομέρου
31 Λύση της πολιορκίας του Μεσολογγίου

Ιανουάριος

6 Μάχη της Ακράτας
18 Το Ναύπλιο ορίζεται έδρα του *Εκτελεστικού σώματος*
28 Μάχη παρά τον ποταμό Φύδαρι (Εύηνος) προς το μέρος της Λεπενούς

Μάρτιος

7 Οχυρωματικές εργασίες στο Μεσολόγγι
25 Η Αγγλία αναγνωρίζει τους Έλληνες ως εμπόλεμο έθνος
30 Έναρξη εργασιών της Β΄ Εθνοσυνέλευσης (Άστρος Κυνουρίας)

Απρίλιος

13 *Νόμος της Επιδαύρου*
16 Ναυμαχία της Μυτιλήνης
18 Λήξη της Β΄ Εθνοσυνέλευσης
23 Διορισμός του Μ. Τομπάζη ως Αρμοστή της Κρήτης

Ιούνιος

4 Ο Κ. Μεταξάς διορίζεται *Γενικός Έπαρχος* Αιτωλοακαρνανίας
10-11 Οθωμανικές νίκες σε Δαύλεια, Αράχοβα και Όσιο Λουκά

10	Naval battle in the gulf of Nauplion
October	
25	Start of the first siege of Messolonghi by Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) and Omer Vryoni Pasha
26-27	Second shelling of Messolonghi
28	K. Kanaris burns the flagship of the Ottoman fleet at Tenedos
	Salona (Amfissa) is captured and burned down by Kiose Mehmed
November	
9	A naval force from Spetses and Hydra restores maritime connection to Messolonghi
11	A Hydriot fleet reinforces the guard of Messolonghi
11	Death of Karl von Normann, German General and philellene, in Messolonghi
26	Death of Mahmud Dramali Pasha in Corinth
29-30	S. Staikopoulos sieges Palamidi
December	
4	U.S.A. President J. Monroe's speech in favour of the Greek Revolution
22	Surrender of the Ottoman guard of Nauplion
24-25	Unsuccessful raid of Messolonghi by the enemy forces
25	Battle at Katochi, in the province of Vonitsa - Xiromero
31	End of the siege of Messolonghi

1823

January	
6	Battle of Akrata
18	Nauplion becomes the seat of the *Executive Administration*
28	Battle at Fydaris (Evinos) river towards Lepenou
March	
7	Fortification works in Messolonghi
25	England recognises Greeks as a warring nation
30	The Second National Assembly (Astros of Kynouria) commences
April	
13	*The Law of Epidaurus*
16	Naval battle of Mytilene
18	The Second National Assembly is concluded
23	M. Tombazis is appointed Commissioner of Crete
June	
4	K. Metaxas is appointed *Prefect* of Aetoloakarnania
10-11	Ottoman victories at Davlia, Arachova, and Osios Loukas
July	

Ιούλιος

12 Άφιξη λόρδου Byron στο Αργοστόλι
14 Απόπειρα οθωμανικών δυνάμεων να αποβιβαστούν στο Κρυονέρι Μεσολογγίου

9 Μάχη στο Κεφαλόβρυσο Καρπενησίου
9 Θάνατος του Μ. Μπότσαρη
10, 12 Μάχη του Κεφαλόβρυσου
28 Μάχη της Καλιακούδας

Σεπτέμβριος

Δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου

Οκτώβριος

2 Μάχη πλησίον του Ανατολικού (Αιτωλικού), όπου σκοτώθηκε ο οπλαρχηγός Β. Σουλιώτης
3 Έντονος κανονιοβολισμός του Ανατολικού από τους Μουσταφά πασά και Ομέρ πασά Βρυώνη
7 Παράδοση οθωμανικής φρουράς του κάστρου της Κορίνθου στον Θ. Κολοκοτρώνη

Νοέμβριος

18 Επιτυχημένη ενέδρα στη θέση «Σκαλί» Αιτωλικού (Φοινικιά) από τον Κ. Τζαβέλλα
26 Το *Βουλευτικό σώμα* εγκαθίσταται στο Κρανίδι
30 Ο Αλ. Μαυροκορδάτος καταφτάνει στο Μεσολόγγι και παραλαμβάνει τη *Διοίκηση της Δυτικής Χέρσου Ελλάδας* από τον Κ. Μεταξά
30 Άρση της πολιορκίας του Ανατολικού (Αιτωλικού)

Δεκέμβριος

24 Άφιξη του λόρδου Byron στο Μεσολόγγι
28 *Σχέδιο των Τριών Τμημάτων* (9 Ιανουαρίου ν.η.)

Ιανουάριος

1 Έκδοση εφημερίδας *Ελληνικά Χρονικά* στο Μεσολόγγι από τον Ελβετό φιλέλληνα J. J. Meyer

Φεβρουάριος

9 Σύναψη του πρώτου *δανείου της Ανεξαρτησίας* στο Λονδίνο

Μάρτιος

17 Ο λόρδος Byron πολιτογραφείται δημότης Μεσολογγίου
19 Έναρξη εμφύλιου πολέμου στην Πελοπόννησο
20 Έκδοση της 4γλωσσης εφημερίδας *Telegrafo Greco* στο Μεσολόγγι
Ο Σουλτάνος Mahmud II ζητά τη συνδρομή του Μεχμέτ Αλή της Αιγύπτου για την καταστολή της Ελληνικής Επανάστασης

Απρίλιος

7 Ο λόρδος Byron πεθαίνει στο Μεσολόγγι

12	Arrival of Lord Byron in Argostoli
14	Ottoman forces attempt to land in Kryoneri, Messolonghi
August	
9	Battle at Kefalovryso, Karpenisi
9	Death of M. Botsaris
10, 12	Battle at Kefalovryso
28	Battle at Kaliakouda
September	
	Second siege of Messolonghi
October	
2	Battle near Anatolikon (Aetoliko), during which chieftain Souliotis dies
3	Anatolikon is heavily shelled by Moustafa Pasha and Omer Vryoni Pasha
7	The Ottoman guard of the Corinth castle surrenders to T. Kolokotronis
November	
18	Successful ambush by K. Tzavellas at Skali, Aetoliko (Finikia)
26	Kranidi becomes the seat of the *Parliamental Administration*
30	A. Mavrokordatos arrives in Messolonghi and takes over the *Senate of Western Continental Greece* from K. Metaxas
30	End of the siege of Anatolikon (Aetoliko)
December	
24	Arrival of Lord Byron in Messolonghi
28	*The Three-Part Plan* (January 9, new calendar)

1824

January	
1	The newspaper *Ellinika Chronika* is published by Swiss Philellene J. J. Meyer in Messolonghi
February	
9	Conclusion of the first *Independence loan* in London
March	
17	Lord Byron becomes a citizen of Messolonghi
19	Start of the civil war in the Peloponnese
20	The quadrilingual newspaper *Telegrafo Greco* is published in Messolonghi
	Sultan Mahmud II requests the assistance of Muhammad Ali to suppress the Greek Revolution
April	
7	Death of Lord Byron in Messolonghi
	Ibrahim Pasha is appointed Governor of the Peloponnese by the Sultan

Independent Republican.

VOL. IV.—No. 3.] A. W. THAYER, EDITOR AND PROPRIETOR. *Portland, Friday, July 23, 1824.*

NOTICE.

THE concerns of the late firm of ATTWOOD & QUINCY will be adjusted by WM. J. QUINCY, who is duly authorized to settle the same.

WM. J. QUINCY & Co.

Offer for sale at their store, No. 9, Jones' Row, Exchange Street, just received per schr. Leader, from New York,

75 Boxes Tin Plate;
6 rolls Sheet LEAD,
3 casks Bar LEAD.

—*ALSO*—

5 Cases, containing 34 pieces Cambrics—pieces Book and figured Muslin—superfine Sea Island Cotton Shirtings—Choppa Romals—Prints—Crape—Satins—Plain Lustres—Linen—Cases black and col'd Ribbons—do. Gauze—Gentlemen's and Ladies' Cotton Hose—Zenia Handkerchiefs—Fans—Tapes—Drab Cloth—Satinetts—superfine Ingrain Carpeting.

2 Cases Leghorn Hats and Gypseys.

FLOUR.

Received per Schooner Abigail from Alexandria,

550 Barrels fine & Superfine FLOUR. Also,

125 M American Cigars,
24 boxes half Spanish do.

Young Hyson TEA.

GORHAM AND PORTLAND

STAGE,

COMMENCED RUNNING JULY 7,

LEAVING Mr HUNT'S Tavern in Gorham, every day, (Sunday's excepted) at 7 o'clock A. M.—Saccarappa at 8 o'clock, and arrives in Portland at 9 A. M.

Leave WHITTIER'S Tavern, in Portland, every day, (Sunday's excepted) at 6 P. M. and arrives in Gorham at half past 7 o'clock.

FARE.

From Gorham to Portland, 50 *Cents.*
" *Saccarappa to Portland* 37 1-2
" *Stroudwater to Portland* 18 3-4

J. & J. DUNN.

Portland, July 9, 1824. 3w 1

MOULTON & WOOD

WOULD inform the public that they continue to

DYE & FINISH

in the best manner, Broadcloths, Cassimeres, Satins, Lustrings, Crapes, Silk and Cotton Velvets, Shawls, Ribbons, Hosiery

What do You Think?

WOULD there be some excitement if 350,000 in gold or silver, or United States $1000 bills, were to be distributed in this town this week? If so, why not if distributed elsewhere? Are not drafts on New-York or Baltimore, at par, and in demand? Or is $3,50 or 12 dollars of much consequence, in comparison with some of the chances we have in view? The Cumberland and Oxford Lottery drew yesterday, when 220 prizes were drawn, a list of which will be published on Tuesday next. Inquire as usual.

FAMILY FLOUR.

Bbls. Baltimore Howard St and Genessee double brand Superfine Family FLOUR. W. FRANCIS.

Portland, July 16. 2.

LAND FOR SALE.

THAT extensive tract of Land, situated on the Kennebec river, commonly called the "Million Acres," or "Bingham's purchase," is now offered for sale to actual settlers, upon favorable terms. The high reputation of Kennebec lands is too generally known, to need any description of soil, or recommendation whatever. The Kennebec river runs through the centre of this tract, and there is a road opened upon each side of it, up to the Dead river, or West branch, where they unite in one great road leading direct to Quebec. Several town-

But hail to thee, dear "Calash!"
Emblem of morning in its lightness—
Revealing to us, eyes that flash
With love's and joy's and young life's brightness.

And hail to thee, surnamed the "Dress,"
Twin sisters of some clime more fair;
Sure ye were sent the world to bless,
And smooth the wrinkled brow of care.

The sun may hide his morning rays,
The moon refuse her evening graces,
But we'll not mourn for things like these,
While Ladies show their sunny faces.

Ye groves! though frosts your leaves should sear,
Withering the charms which nature lent ye,
We'll seek our inspiration here,
'Mong sweet blue eyes and curls so plenty.

THE FRAILTY OF BEAUTY.

BY SIR JOHN MORE.

Ay, beauty's wreck
Is soon accomplished. Of created things,
Nothing was finished with a tool so nice,
As a moth's wing. 'Tis covered with fine art;
'Tis clothed in feathers, to the quickest eye
Hardly perceptible. Yet, one slight touch
Defaces all. So woman's beauty flies,
Brushed by the hand of sorrow or mischance.
Escapes it these? Age will not let it pass;
It falls a victim to the thefts of time.
And there is nothing permanent on earth,
But goodness.—I have lived, CECILIA, long;
'Tis almost ten years, since I saw fourscore.
Experience tells me, beauty is a shade,
And all the pride of youth a morning cloud.
Will you be taught to be forever fair,
Spite of old age in wrinkles? Then, be good.

SKETCH OF LORD BYRON.

George Gordon (Lord Byron) was born in 1788, and succeeded to his title and estates in 1798, when only ten years of age; up to which period he lived in Aberdeenshire, and towards the close of that year he was removed to Harrow, his mother being induced to leave Scot-

to tears, and would have fled from the school, had he not been restrained by the master.

Up to that period he had lived in Aberdeenshire, and it appears that the wild scenery of the spot in which he passed his early years remained always deeply engraven on his memory. In his first publication, "The Hours of Idleness," there is a poem on Lachin y Gair, to which he prefixes a short introduction, in which he says, it is "one of the most sublime and picturesque amongst our Caledonian Alps. Its appearance is of a dusky hue, but the summit is the seat of eternal snows; near Lachin y Gair, I spent some of the early part of my life."

It has been said, indeed, that the liberty he enjoyed of ranging the hills without control, at that early period, that his frame, which was delicate might be invigorated by air and exercise, made him ever afterwards impatient of restraint.

Towards the close of the year 1798 he was removed to Harrow. His Lordship, in his works, says,—"A part of the time passed there was the happiest of my life; and my preceptor (the Rev. Dr. Joseph Drury) was the best and worthiest friend I ever possessed, whose warnings I have remembered but too well, but too late, when I have erred," &c.

At the age of a little more than sixteen he removed to the University of Cambridge, where he became a student of Trinity College. At the age of nineteen he left the University for Newstead Abbey and the same year he gave to the world his Hours of Idleness."

Among the early amusements of his Lordship were swimming and mana-

But hail to thee, dear "Calash!"
Emblem of morning in its lightness—
Revealing to us, eyes that flash
With love's and joy's and young life's brightness.

And hail to thee, surnamed the "Dress,"
Twin sisters of some clime more fair;
Sure ye were sent the world to bless,
And smooth the wrinkled brow of care.

The sun may hide his morning rays,
The moon refuse her evening graces,
But we'll not mourn for things like these,
While Ladies show their sunny faces.

Ye groves! though frosts your leaves should sear,
Withering the charms which nature lent ye,
We'll seek our inspiration here,
'Mong sweet blue eyes and curls so plenty.

THE FRAILTY OF BEAUTY.

BY SIR JOHN MORE.

Ay, beauty's wreck
Is soon accomplished. Of created things,
Nothing was finished with a tool so nice,
As a moth's wing. 'Tis covered with fine art;
'Tis clothed in feathers, to the quickest eye
Hardly perceptible. Yet, one slight touch
Defaces all. So woman's beauty flies,
Brushed by the hand of sorrow or mischance.
Escapes it these? Age will not let it pass;
It falls a victim to the thefts of time.
And there is nothing permanent on earth,
But goodness.—I have lived, CECILIA, long;

to tears, and would have fled from the school, had he not been restrained by the master.

Up to that period he had lived in Aberdeenshire, and it appears that the wild scenery of the spot in which he passed his early years remained always deeply engraven on his memory. In his first publication, "The Hours of Idleness," there is a poem on Lachin y Gair, to which he prefixes a short introduction, in which he says, it is "one of the most sublime and picturesque amongst our Caledonian Alps. Its appearance is of a dusky hue, but the summit is the seat of eternal snows; near Lachin y Gair, I spent some of the early part of my life."

It has been said, indeed, that the liberty he enjoyed of ranging the hills without control, at that early period, that his frame, which was delicate might be invigorated by air and exercise, made him ever afterwards impatient of restraint.

Towards the close of the year 1798 he was removed to Harrow. His Lordship, in his works, says,—"A part of the time passed there was the happiest of my life; and my preceptor (the Rev. Dr. Joseph Drury) was the best and worthiest friend I ever possessed, whose warnings I have remembered but too well, but too late, when I have erred," &c.

At the age of a little more than sixteen he removed to the University of Cambridge, where he became a student of Trinity College. At the age of nineteen he left the University for Newstead Abbey and the same year he gave to the world his Hours of Idleness."

Among the early amusements of his Lordship were swimming and mana-

noble man:—

On the 9th of April, Lord Byron, who had been living very low, exposed himself in a violent rain; the consequence of which was a severe cold, and he was immediately confined to his bed. The low state to which he had been reduced by his abstinence, and probably by some of the remaining effects of his previous illness, made him unwilling—at any rate he refused to submit—to be bled. It is to be lamented that no one was near his Lordship who had sufficient influence over his mind, or who was himself sufficiently aware of the necessity of the case, to induce him to submit to that remedy, which, in all human probability, would have saved a life so valuable to Greece. The inflammatory action, unchecked, terminated fatally on the 19th of April.

There are no letters of his Lordship's of a date subsequent to the commencement of his illness. The friends who were near him at the time of his decease, in addition to Prince Mavrocordato, were Mr. Parry, who had organized the artillery and engineer corps for the Greeks at Missolough, Mr Burk, and Count Gamba. The letters from the last named gentleman first communicated the intelligence to Lord Sidney Osborne, who forwarded it with the kindest attention to the friends of Lord Byron in England, and proceeded from Corfu to Zante, to make whatever arrangements might be necessary respecting his remains.

Lord Byron had succeeded, his friends are informed, in stirring up among the people of the part of Greece in which he had resided, an almost inconceivable enthusiasm. His exertions were incessant in their cause and the gratitude of the people was pro-

up all that is known of the death of this noble man:—

On the 9th of April, Lord Byron, who had been living very low, exposed himself in a violent rain; the consequence of which was a severe cold, and he was immediately confined to his bed. The low state to which he had been reduced by his abstinence, and probably by some of the remaining effects of his previous illness, made him unwilling—at any rate he refused to submit—to be bled. It is to be lamented that no one was near his Lordship who had sufficient influence over his mind, or who was himself sufficiently aware of the necessity of the case, to induce him to submit to that remedy, which, in all human probability, would have saved a life so valuable to Greece. The inflammatory action, unchecked, terminated fatally on the 19th of April.

There are no letters of his Lordship's of a date subsequent to the commencement of his illness. The friends who were near him at the time of his decease, in addition to Prince Mavrocordato, were Mr. Parry, who had organized the artillery and engineer corps for the Greeks at Missolough, Mr Burk, and Count Gamba. The letters from the last named gentleman first communicated the intelligence to Lord Sidney Osborne, who forwarded it with the kindest attention to the friends of Lord Byron in England, and proceeded from Corfu to Zante, to make whatever arrangements might be necessary respecting his remains.

Lord Byron had succeeded, his friends are informed, in stirring up among the people of the part of Greece in which he had resided, an almost inconceivable enthusiasm. His exertions were incessant in their cause and the gratitude of the people was pro-

ESSEX REGISTER.

FOUR DOLLARS PER ANNUM.] HERE SHALL THE PRESS THE PEOPLE'S RIGHTS MAINTAIN, UNAW'D BY INFLUENCE, AND UNBRIB'D BY GAIN; HERE PATRIOT TRUTH ITS GLORIOUS PRECEPTS DRAW, PLEDG'D TO RELIGION, LIBERTY AND LAW. [PAYABLE HALF YEARLY.

VOL. XXV. SALEM, (MASS.) MONDAY, SEPTEMBER 19, 1825. NO. 75.

Poetry.

THE SOLDIER'S FUNERAL.

By Miss Landon, author of the Improvisatrice.

And the muffled drum rose on the air,
Warriors with stately step were there;
On every arm was the black crape bound,
Every carbine was turned to the ground:
Solemn the sound of their measured tread,
As silent and slow they follow'd the dead.
The riderless horse was led in the rear,
There were white plumes waving over the

'Fi[...] Sun's bright, burning rays,
[...]y [...]uty doth oppose.
[...]ightly breezes on thee [...]ing,
Cheer thee up and bid thee bloom;
Like the Nymphs of Morn, they're calling
Sleeping flowers from the tomb.
Waking, then, thy leaves are spreading,
Tho' divided, yet in one,
Fearing nothing—nothing dreading
But the burning, parching, Sun.

Pretty Flower, like Man thou'rt dying—
Man, thou'rt fading like this Flower;
Youth's *thy* morn, the time of trying

FROM THE EMPORIUM.

THE HALL AND HOVEL.

The two extremes of ordinary life were one day thrown before me in a manner so striking to the senses, that I could not but survey them closely, and ponder on them often afterwards, in solitude and among the haunts of men, and weigh in their light the wisdom of the world, that has drawn such an immeasurable distance between poverty and wealth, and attached so much insignificance to the first, and so much importance to the last.

Circumstances called me to spend a

Yet so great is the infatuation of human nature, that these poor people would doubtless have given any thing to exchange the peace, contentment, health, and enjoyments of their rude hut, for the splendid misery of Hampton Hall. And so the poor, instead of looking downwards to those below, look ever upwards to those above, and never dreaming that happiness dwells oftener in the cottage than the palace, long to be great, and fancy wealth would bring only a train of delight. The mistake may at any time be read by a close observer of men and things.

"As for the affairs of Greece I do not hesitate to say, that they will turn out successful, although at this moment the Turks are making formidable preparations and have opened the campaign earlier than at any former period. But the Greeks are full of courage and confidence; and in their own wild and daring way will contrive to manage any number of men that can be brought against them. The Greek soldiers are ill-clothed, worse fed, and paid, as one may say, nothing at all. They are ignorant, not one in twenty being able to read or write. But they are very shrewd and cunning by nature;

by the influence of education, a generation of enlightened and high-spirited men will have sprung up, who will be fully competent to the exercise of the important functions of Freemen.

"As for the present rulers of Greece, they are what should be looked for from men in their situation; and the principal part of the Greeks may be said to be of the same character. For some centuries, they have laboured under an oppression from the Turks, worse than the African Slave ever suffered. If a Greek was known to be rich, it was enough to draw upon him the oppression and extortion of

Yet so great is the infatuation of human nature, that these poor people would doubtless have given any thing to exchange the peace, contentment, health, and enjoyments of their rude hut, for the splendid misery of Hampton Hall. And so the poor, instead of looking downwards to those below, look ever upwards to those above, and never dreaming that happiness dwells oftener in the cottage than the palace, long to be great, and fancy wealth would bring only a train of delight. The mistake may at any time be read by a close observer of men and things.

LETTER FROM GREECE.

Extract from a letter of Dr. S. G. Howe, to his father, Joseph N. Howe, Esq.

NAPOLI DI ROMANIA, March 20, 1825.

"I am glad—sincerely glad—I have come to Greece, for I believe, independent of the real service I shall be to the cause of liberty, here, that I shall improve myself more in one year, than I could in Boston in five. I speak the French language with ease; begin to talk Greek, and am commencing the study of the Italian. My commission as army surgeon is filled out; but I shall not enter upon my duties, till the army commences active operations, which I hope will be in a short time. As for my salary, I know nothing and care nothing about it. The government are not able to feed and clothe their own poor suffering soldiers, and I have not the heart to demand money, while I can support myself by private practice.—As for this last, I have as much as I wish. I am told that I ought to make money;—but I let my patients pay as they choose; and I find besides, that my money runs away almost as fast as it comes in. But I think it best to see and learn all that I can. Good fortune, knowledge of anatomy, and a steady hand, have carried me successfully through several surgical operations. This day I amputated part of a hand, and this week I am to remove a tumor from the face of a merchant. I will venture to say, that I shall be called to perform more surgical operations in one year, than any surgeon in Boston, except at the Hospital: So that my surgical education is likely to compensate me for every thing.

"To counterbalance all these advantages, I am secluded from elegant society, for none is here to be found, during the confusion of the present state of things.—I am in an unhealthy climate, and where there is some danger from anarchy and foreign invasion. However by the bles-

"As for the affairs of Greece I do not hesitate to say, that they will turn out successful, although at this moment the Turks are making formidable preparations and have opened the campaign earlier than at any former period. But the Greeks are full of courage and confidence; and in their own wild and daring way will contrive to manage any number of men that can be brought against them. The Greek soldiers are ill-clothed, worse fed, and paid, as one may say, nothing at all. They are ignorant, not one in twenty being able to read or write. But they are very shrewd and cunning by nature; and active as goats on the mountains; and brave, if you will let them fight in their own way, which is like that of our Indians, firing from behind rocks and trees. Their sailors may be said with truth to be equal to any in the world. In fact, I was told by one of our navy officers, that they are decidedly the best sailors he has ever seen. The government does not own any of the ships which compose their navy: it pays their owners a certain sum for the use of them, and gives them a share in the prizes they take. They have always beat the Turks in the naval engagements, and have a perfect confidence in their superiorty. Yesterday a fleet of thirty sail departed in search of the Turkish navy, and I hope soon to hear of some important engagement. I had some idea of going out with the fleet, but was deterred by the uncertainty of the time they may be absent, as I wish to keep near the army, should it come to an action.—For I keep continually in mind the great objects of my coming: usefulness to the Greeks and improvement in surgical knowledge.

Among the Americans now in Greece, is Lieut. Gen. Jarvis, a young man of five and twenty, who came to Greece four years ago, entered the service as a volunteer, fought in fourteen different engagements, and uniformly conducted himself with firmness, skill and prudence; has become a complete Greek in language, dress and manners, and at last he has gained his reward; he has obtained the confidence of the Greeks, and arrived at the rank of Lieut. General; which, tho' but a matter of small consequence at present, will be of the greatest use in future years. It is really romantic to see him dashing round among the soldiers, with all the fire and activity of the best of them. He is a slim light figure, but well proportioned and active; his skin fair, cheeks rosy, with light brown locks curling down his neck. He is a cunning, skilful soldier, and of tried bravery; in fact, he

by the influence of education, a generation of enlightened and high-spirited men will have sprung up, who will be fully competent to the exercise of the important functions of Freemen.

"As for the present rulers of Greece, they are what should be looked for from men in their situation; and the principal part of the Greeks may be said to be of the same character. For some centuries, they have laboured under an oppression from the Turks, worse than the African Slave ever suffered. If a Greek was known to be rich, it was enough to draw upon him the oppression and extortion of his tyrants. If he had a handsome wife or daughters, they were liable to be torn from him, and thrust into the Seraglios.—It is a fact, that mothers were in the habit of concealing the beauty of their daughters, by disfiguring their faces with paint, or scarring them, so as to escape the brutality of these monsters.

"Yesterday I saw a gentleman just arrived from Smyrna, and he told me that on the day he left, some Greek prisoners had been beheaded in cold blood, and that the Turkish boys were kicking the heads about the streets. Such is the character of the hell-hounds against which this poor country is struggling—such are the deeds on which the Christian Nations of Europe look, some with indifference, others with approbation! To compare the Turks with our blood-thirsty Indians, would be doing the Indians injustice; for, however cruel they are, they are never guilty of the nameless crimes so common among the Turks. The Turks seldom give any quarter, and when they do it, it is only to put their prisoners to the most exquisite torments. There have been many instances of the poor Greeks who have been taken, being spitted and roasted alive.

"Since commencing this letter, I have received orders to march, and shall leave in a few days for Patras. The government gives me two horses, two servants, my board, and twenty-five dollars per month, which is equal to fifty in America. However, I think I shall refuse any thing more than to have my expenses paid. I am in great need of Books, and should Capt. Smith return, he must bring me some. Those I most want are Bell's Anatomy, some other works on Anatomy, human and comparative, and some works on Natural History.

"Farewell, my dear Father, and may God forever bless you.

"SAM'L G. HOWE.

Ο Ιμπραήμ πασάς ορίζεται διοικητής Πελοποννήσου από τον Σουλτάνο

27 Καταστολή της Επανάστασης στην Κρήτη
30 Καταστροφή της Κάσου από τον οθωμανοαιγυπτιακό στόλο

Ιούνιος
2 Τερματισμός του πρώτου εμφυλίου πολέμου
3 Μάχη στη Σκουλικαριά Άρτας
16 Ολοκληρώνεται η οχύρωση της νησίδας Προκοπανίστου
21 Καταστροφή των Ψαρών

Ιούλιος
5-6 Μάχες σε Μαραθώνα, Καπανδρίτι και Άμπλιανη
12 Μάχη στα Λεχαινά Ηλείας
20 Καταβολή της πρώτης δόσης από το αγγλικό δάνειο
20 Ο Ομέρ πασάς Βρυώνης αποβιβάζεται στον Καρβασαρά (Αμφιλοχία)

Αύγουστος
5 Ο Σπ. Τρικούπης εκλέγεται εκπρόσωπος του Μεσολογγίου στο *Βουλευτικό σώμα*
6 Ναυμαχία της Μυκάλης
29 Ναυμαχία του Γέροντα

Σεπτέμβριος
15 Μάχη στην Πανάσσαρη (Παρνασσός)
24-25 Ναυμαχία μεταξύ Καράμπουρνων και Καρδαμύλων Χίου

Οκτώβριος
14 Αποκλεισμός της Πάτρας από τα στρατεύματα του Α. Λόντου
Αποχώρηση οθωμανικών δυνάμεων από την ανατολική Στ. Ελλάδα

Νοέμβριος
6 Διάλυση του οθωμανικού στρατοπέδου του Ομέρ πασά Βρυώνη στον Καρβασαρά (Αμφιλοχία)
12 Νέες εμφύλιες συγκρούσεις στην Πελοπόννησο.
12 Δολοφονία του Π. Κολοκοτρώνη από κυβερνητικούς
Εισβολή Ρουμελιωτών υπό τον Ι. Γκούρα στην Κορινθία
Ρουμελιώτικα στρατεύματα καταστρέφουν ολοσχερώς το αρχοντικό του Γ. Σισίνη στη Γαστούνη
Λεηλασίες στη περιοχή της Γαστούνης από Ρουμελιώτες και Σουλιώτες

Δεκέμβριος
3-8 Ρουμελιώτες στρατιώτες λεηλατούν τη Βοστίτσα και τα Καλάβρυτα
13-16 Δυνάμεις Ρουμελιωτών υπό τους Κ. Τζαβέλα και Γ. Καραϊσκάκη μάχονται Πελοποννήσιους στην Κερπινή Καλαβρύτων

Ιανουάριος

May	
27	Suppression of the Revolution in Crete
30	Destruction of Kassos by the Ottoman-Egyptian fleet
June	
2	End of first civil war
3	Battle at Skoulikaria, Arta
16	Completion of fortifications on Prokopanistos islet
21	Destruction of Psara
July	
5-6	Battles at Marathonas, Kapandriti and Abliani
12	Battle at Lechena, Ilia
20	Payment of the first instalment of the English loan
20	Omer Vryoni Pasha lands in Karvasaras (Amfilochia)
August	
5	S. Trikoupis is elected representative of Messolonghi in the *Parliamental Administration*
6	Naval battle of Mykali
29	Naval battle of Gerontas
September	
15	Battle at Panassari (Parnassos)
24-25	Naval battle in the strait between Karaburna, Asia Minor, and Kardamyla, Chios
October	
14	Blockade of Patras by A. Londos's troops
	Ottoman forces leave eastern Central Greece
November	
6	Disbandment of Omer Vryoni's Ottoman troops in Karvasaras (Amfilochia)
12	Further civil clashes in the Peloponnese
12	Assassination of P. Kolokotronis by pro-governmentals
	Invasion of Roumeliotes, led by I. Gouras in Corinthia
	Roumeliot troops destroy G. Sisinis's house in Gastouni
	Roumeliot and Souliot troops plunder the area of Gastouni
December	
3-8	Roumeliot troops plunder Vostitsa and Kalavryta
13-16	Roumeliot forces, led by K. Tzavelas and G. Karaiskakis, fight Peloponnesians in Kerpini, Kalavryta

1825

January	
	Armed Roumeliot troops plunder areas in the north and north-western Peloponnese

Ρουμελιώτες ένοπλοι λεηλατούν περιοχές της βόρειας και βορειοδυτικής Πελοποννήσου
26 Σύναψη του δεύτερου *δανείου της Ανεξαρτησίας* (Λονδίνο)
Τερματισμός του δεύτερου εμφυλίου πολέμου

4 Μάχη πλησίον της Ναυπάκτου
6 Προφυλακίσεις Πελοποννησίων αντικυβερνητικών (Θ. Κολοκοτρώνης, Α., Κ. και Ν. Δεληγιάννης κ.ά.) στη μονή Προφήτου Ηλία στην Ύδρα
11-12 Απόβαση ισχυρών αιγυπτιακών δυνάμεων υπό τον Ιμπραήμ πασά στη Μεθώνη
Εκστρατεία εναντίον των εχθρικών στρατευμάτων υπό τη διοίκηση του Κ. Σκούρτη

Μάρτιος
15 Μάχη στη Σχοινόλακα Πυλίας
23 Ο Μεχμέτ Ρεσίτ πασάς (Κιουταχής) διασχίζει ανεμπόδιστος το Μακρυνόρος και εισβάλει στην περιοχή του Βάλτου και του Ξηρομέρου

Απρίλιος
7 Μάχη στο Κρεμμύδι Μεσσηνίας
7 Ο Οδ. Ανδρούτσος φυλακίζεται στην Ακρόπολη
15 Άφιξη στρατευμάτων του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή) στο Μεσολόγγι
15 Έναρξη τρίτης πολιορκίας του Μεσολογγίου
16 Αμφίρροπη μάχη στο Κεφαλόβρυσο Θέρμου
22-23 Μάχες στη θέση «Παπαδιά» της επαρχίας Ναυπακτίας πλησίον της Λομποτινά
23 Ο Μεχμέτ Ρεσίτ πασάς (Κιουταχής) αποκλείει το Ανατολικόν και το Μεσολόγγι
25 Μάχη στον Προφήτη Ηλία πλησίον του Μεσολογγίου
26 Θάνατος των Α. Παπαγεωργίου (Αναγνωσταράς), Α. Τσαμαδού και κόμη Σανταρόζα στο νησίδιο Σφακτηρία
26 Ο Ιμπραήμ πασάς καταλαμβάνει τη Σφακτηρία
30 Δολιοφθορές στον αιγυπτιακό στόλο από τον Α. Μιαούλη στη Μεθώνη
Άμαχοι πληθυσμοί μεταφέρονται από την Ακαρνανία στο νησί Κάλαμος των Επτανήσων

Μάιος
6 Οι πολιορκημένοι στο Μεσολόγγι επιχειρούν μια πρώτη έξοδο από την πόλη
10 Ο ελληνικός στόλος ανεφοδιάζει τους πολιορκημένους στο Μεσολόγγι
11 Παράδοση της φρουράς του Νεοκάστρου στον Ιμπραήμ πασά
18 Απελευθέρωση και αμνήστευση των ηττημένων του εμφυλίου
20 Μάχη στο Μανιάκι και θάνατος του Γρ. Δικαίου (Παπαφλέσσας)
20 Ναυμαχία του Καφηρέα (Κάβο Ντόρο)
29 Κατάληψη της Καλαμάτας από τον Ιμπραήμ πασά

Ιούνιος
5 Δολοφονία του Οδ. Ανδρούτσου στην Ακρόπολη
8 Εχθρικές δυνάμεις επιχειρούν ανεπιτυχώς να καταλάβουν τα κανονιοστάσια Κυριακούλη και Σαχτούρη (νησίδιο Μαρμαρού ή Πλώσταινα)
10 Κατάληψη Τριπολιτσάς από τον Ιμπραήμ πασά

26	Conclusion of the second *Independence Loan* (London) End of the second civil war
February	
4	Battle near Nafpaktos
6	Imprisonment of Peloponnesian anti-government chieftains (T. Kolokotronis, A., K. and N. Deligiannis, and others) at the monastery of Profitis Ilias, Hydra
11-12	Powerful Egyptian forces, led by Ibrahim Pasha, land in Methoni Expedition organised by K. Skourtis against the enemy garrison
March	
15	Battle at Schinolakka, Pylia
23	Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) passes through Makrynoros and invades the areas of Valtos and Xiromero
April	
7	Battle at Kremmydi, Messinia
7	Imprisonment of O. Androutsos at the Acropolis
15	Arrival of Mehmed Reshid Pasha's (Kutahye) garrison in Messolonghi
15	Beginning of the third siege of Messolonghi
16	Inconclusive battle at Kefalovryso in Thermos
22-23	Battles at Papadia, in the province of Nafpaktia, near Lobotina
23	Blockade of Anatolikon and Messolonghi by Mehmed Reshid Pasha (Kutahye)
25	Battle at Profitis Ilias, near Messolonghi
26	Death of A. Papageorgiou (Anagnostaras), A. Tsamados, and Count Santarosa on the islet of Sfaktiria
26	Ibrahim Pasha captures Sfaktiria
30	A. Miaoulis sabotages the Egyptian fleet in Methoni Non-combatants are transported from Akarnania to the Ionian island of Kalamos
May	
6	First Exodus of the besieged in Messolonghi
10	The Greek fleet brings supplies to the besieged in Messolonghi
11	The Neokastro guard surrenders to Ibrahim Pasha
18	The defeated chieftains of the civil war are released from prison and are granted amnesty
20	Battle of Maniaki and death of Gr. Dikaios (Papaflessas)
20	Naval battle of Cape Caphereus (Cavo d'Oro)
29	Ibrahim Pasha captures Kalamata
June	
5	Assassination of O. Androutsos at the Acropolis
8	Enemy forces attempt to capture the batteries 'Kiriakoulis' and 'Sachtouris' (on the islet of Plostena) without success
10	Tripolitsa is captured by Ibrahim Pasha
13	Battle of Verga (Messinian Mani)
13	Battle at the Mills of Lerna and interception of the course of the Egyptian troops

13 Μάχη της Βέργας (μεσσηνιακή Μάνη)
13 Μάχη στους Μύλους της Λέρνας και ανακοπή της πορείας του αιγυπτιακού στρατού
20 Επίθεση πολιορκημένων στα χαρακώματα του Κιουταχή
23 Ήττα του Θ. Κολοκοτρώνη στα Τρίκορφα

Ιούλιος

1 Μάχη του Καρπενησίου
9 Μάχη στα Βέρβαινα
21 Αποτυχία Κιουταχή να καταλάβει το Μεσολόγγι
23-25 Ελληνικός στόλος ναυμαχώντας στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου κατορθώνει να άρει το ναυτικό αποκλεισμό
24 *Αίτηση Προστασίας*
27 Μάχη στα Βέρβαινα και διάλυση του ελληνικού στρατοπέδου από τον Ιμπραήμ πασά

Αύγουστος

2 Κατάληψη του νησιού Γραμβούσα από Κρήτες επαναστάτες
10 Απόπειρα πυρπόλησης αιγυπτιακού στόλου στην Αλεξάνδρεια από τον Κ. Κανάρη

Σεπτέμβριος

28 Νικηφόρες πολεμικές επιχειρήσεις του Γ. Καραϊσκάκη στον Καρβασαρά

Οκτώβριος

5 Παύση δεύτερης πολιορκίας του Μεσολογγίου από τους Μεχμέτ Ρασίτ πασά (Κιουταχής) και Ομέρ πασά Βρυώνη
12 Μάχη στην Αλαμάνα
19 Μάχη στις Θερμοπύλες

Νοέμβριος

1 Ο Γ. Καραϊσκάκης συγκρούεται με τον Ντελήμπαση κοντά στις Λάσπες Αιτωλοακαρνανίας
6 Επιθέσεις του Ιμπραήμ πασά σε περιοχές της Ηλείας
9 Οι αιγυπτιακές δυνάμεις διαβαίνουν τον Αλφειό και πυρπολούν τον Πύργο Ηλείας
9 Ο Ιμπραήμ πασάς με τα στρατεύματά του πυρπολεί τη Γαστούνη Ηλείας
9-11 Μάχη στο Βαρθολομιό
10 Μάχη των στρατιωτικών δυνάμεων του Ιμπραήμ πασά πλησίον του χωριού Χλεμούτσι Ηλείας
Αιγυπτιακά στρατεύματα πολιορκούν μονές στην Ηλεία και σκοτώνουν τους υπερασπιστές τους
21, 23 Εφοδιασμός του Μεσολογγίου από τον ελληνικό στόλο υπό τη διοίκηση του Α. Μιαούλη
21 Ναυμαχία στον κόλπο του Δραγαμέστου (Αστακός)
25 Μάχη στον Άγιο Αθανάσιο έξω από το Ανατολικόν (Αιτωλικό)
25 Ναυμαχία στη θαλάσσια περιοχή της Γλαρέντζας (Κυλλήνης)

Δεκέμβριος

3 Αμφίρροπη μάχη στη Σκαφιδιά Ηλείας
12 Αιγυπτιακά στρατεύματα αποβιβάζονται στο Κρυονέρι
26 Ο Ιμπραήμ πασάς ενισχύει τους Οθωμανούς πολιορκητές στο Μεσολόγγι
Εισβολή Οθωμανών στο τελωνείο του Πύργου Ηλείας
Επίθεση των εχθρικών δυνάμεων στο Φραγκοπήδημα και τη Σκαφιδιά Ηλείας

20	The besieged attack the trenches of Mehmed Reshid Pasha
23	T. Kolokotronis is defeated in Trikorfa
July	
1	Battle at Karpenisi
9	Battle at Vervaina
21	Kioutahye fails to capture Messolonghi
23-25	Following a series of naval battles in the lagoon of Messolonghi, the Greek fleet succeeds in lifting the blockade of the city
24	*Application for Protection*
27	Battle at Vervaina and disbandment of the Greek camp by Ibrahim Pasha
August	
2	Capture of the island of Gramvoussa by Cretan revolutionaries
10	K. Kanaris fires against the Egyptian fleet in Alexandria
September	
28	Victorious military operations by G. Karaiskakis in Karvasaras
October	
5	End of the second siege of Messolonghi by Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) and Omer Vryoni Pasha
12	Battle at Alamana
19	Battle at Thermopylae
November	
1	Clashes between G. Karaiskakis and Delibasis near Laspes, Aetoloakarnania
6	Attacks launched by Ibrahim Pasha in the region of Ilia
9	The Egyptian forces cross Alfios river and burn down Pyrgos in Ilia
9	Ibrahim Pasha's garrison burns down Gastouni in Ilia
9-11	Battle at Vartholomio
10	Battle against the garrison led by Ibrahim Pasha near the village of Chlemoutsi in Ilia
	Egyptian troops besiege monasteries in Ilia and kill the monasteries' defenders
21, 23	Messolonghi is reinforced with supplies by the Greek fleet under the command of A. Miaoulis
21	Naval battle in the gulf of Dragamestos (Astakos)
25	Battle at Agios Athanassios, in the outskirts of Anatolikon (Aetoliko)
25	Naval battle in the sea area of Glarentza (Kyllini)
December	
3	Inconclusive battle in Skafidia, Ilia
12	Egyptian troops land in Kryoneri
26	Ibrahim Pasha reinforces the Ottoman besiegers of Messolonghi
	Ottomans invade the customs office in Pyrgos, Ilia
	Attack by enemy forces in Frangopidima and Skafidia in Ilia

1826

The Morning Chronicle.

NUMBER 17,587.] LONDON, THURSDAY, SEPTEMBER 29, 1825. [Price Sevenpence.

ST. THOMAS'S HOSPITAL.—Dr. LOCOCK, Physician Accoucheur to the General Lying-in Hospital, will begin his LECTURES on MIDWIFERY and the DISEASES of WOMEN and CHILDREN, on Monday, October 3, at Eight in the Morning.—For particulars apply to Dr. Locock, 60, Berner's-street; or to Mr. Whitfield, at the Hospital.

THEATRE OF ANATOMY, Blenheim-street, Great Marlborough-street.—The AUTUMNAL COURSE of LECTURES on ANATOMY, PHYSIOLOGY, and SURGERY, will be commenced on Saturday, the 1st of October, at Two o'Clock, by JOSHUA BROOKES, F.R.S. F.L.S. Sec. Cæs. Nat. Cur. Mosq. Soc. &c. &c.—Spacious Apartments, thoroughly ventilated, and replete with every convenience, will be open all the Morning, for the purpose of Dissecting and Injecting, where Mr. Brookes attends to direct the Students, and demonstrate the various parts as they appear on Dissection.—The inconveniences usually attending Anatomical Investigations are counteracted by an antiseptic Process.

MR. GUTHRIE will begin his LECTURES on the PRINCIPLES and PRACTICE of SURGERY, on Monday, the 3d of October, at six o'clock in the evening. Medical Officers of the Navy, the Army, and the Ordnance, will be admitted gratuitously, on obtaining the recommendation of the heads of their respective departments, which must be presented between the hours of half past two and four, to Mr. Guthrie, No. 2, Berkeley-street, Berkeley-square.

DR. GOOCH and Dr. CONQUEST will commence their LECTURES on MIDWIFERY, the DISEASES of WOMEN and CHILDREN, and on some points of Medical Jurisprudence, at seven o'clock on Tuesday evening, the 4th of October, at the Anatomical Theatre, St. Bartholomew's Hospital.

EAST INDIA HOUSE, SEPT. 28, 1825.

THE *Court of Directors of the United Company of Merchants of England trading to the East Indies do hereby give Notice,*

That the Committee of Buying and Warehouses will be ready on Wednesday, the 12th October, 1825, to receive Proposals, in writing, sealed up, from such Persons as may be willing to supply the Company with MILITARY CLOTHING, and also with SOLDIERS' CAPS, with APPURTENANCES; and that the Conditions of the said Contracts may be seen upon application to the Clerk of the said Committee, with whom the Proposals must be left before Eleven o'Clock in the Forenoon of the said 12th October, after which hour the Committee will not receive any Tender.

JOSEPH DART, Secretary.

THE LONDON BOOKSELLERS and PUBLISHERS COMPANY.—For Shares apply to Mr. Brown, Solicitor, 31, Birchin-lane, Lombard-street.

GLOBE INSURANCE, London.—Notice is hereby given, that the GENERAL HALF-YEARLY MEETING of the PROPRIETORS of the GLOBE INSURANCE ... at the Company's Office, in Cornhill ...

MARGATE REGULAR STEAM PACKETS.

ECLIPSE : Captain READ,
VENUS : Captain KELE,
ALBION : Captain LANGE,
DART : Captain JONES,

Continue to run DAILY, viz. from the Tower every Morning at Nine; from Margate every Morning at Eight. Also on Saturday next, the 1st October, for the last time this Season, the Eclipse will leave the Tower at Eleven o'clock, after which day the Extra vessels from London will be discontinued.—Offices, 53, Fenchurch-street, London; and Duke-street, Margate. J. MILLER, Secretary.

WANTED, a respectable YOUTH, as an APPRENTICE to a MAP and WRITING ENGRAVER, where he will be treated as one of the Family, and be free of the Stationers' Company. A Premium is expected.—Apply at 12, Pleasant row, Pentonville.

WANTED, a YOUTH, about 15 years of age, of good education, & respectable connections, as an APPRENTICE to a BOOKSELLER and PUBLISHER.—For particulars apply to Mr. Leigh, 18, Strand.

TO the SILK TRADE.—A Person of the highest respectability, who has had for a long while the entire Management of an extensive MANUFACTURING CONCERN, is desirous of obtaining a SITUATION of CONFIDENCE. The advertiser, from his thorough knowledge of the French language, would render himself very useful as a Correspondent, &c. to any House intending to take advantage of the opening of the trade next July. Salary not so much an object as an honourable employment. Would have no objection to treat with the principal of a well-established business, desirous of relieving himself from the more arduous part of it, as Active Partner. Direct A. B. 10, Sackville-street, Piccadilly.

DISTRESSING CASE.—The humble APPEAL of JANE BANKS, of Doris-street, Kennington-cross, is most respectfully submitted to the charitable and humane. Her late husband, William Banks, a Carpenter, in the employ of Messrs. Goodall, Builders, of St. Martin's-lane, had the misfortune to fall, while at work in a house at Knightsbridge, a distance of forty feet, in consequence of which fall he died, leaving a Widow and Nine Children, six of whom are entirely dependent on her for support, the youngest being only two months, and the eldest twelve years old. She has exerted herself to the utmost to preserve them from the dreadful consequences of want; but finding, with the increasing claims of her family, all her efforts unavailing to their support, she is induced to make this appeal to the affluent and benevolent, in the humble hope that her distressing case will meet their humane consideration and procure her relief.—The correctness of the above statement will be readily vouched for by Messrs. Goodall;—Messrs. Herries, Farquhar and Co. bankers, St. James's-street; and Messrs. Ransom and Co. bankers, Pall Mall East, have kindly undertaken to receive subscriptions.

FRUIT TREE EXHIBITION.—PHILLIPPS's COLLECTION of FRUIT TREES in full bearing, near Vauxhall, IS OPEN EVERY DAY, admittance 1s. Buyers of trees may now mark them with the fruit upon them, have them booked, and delivered at the proper season.

HORSE BAZAAR, King-street, Portman-square, Sept. 28, 1825.

TO be SOLD by PRIVATE CONTRACT, that well known Irish Horse, SAMPSON, colour brown, No. 4053, seven years old, fifteen hands high, by Merry Andrew, dam by Orion; has covered the three last seasons in the Counties of Limerick and Cork, and proved himself a sure foal getter: warranted sound.

Also, a CHESNUT MARE, No. 4014, five years old, 15 hands high, a good hack, quiet to ride, a fast galloper & high leaper: warranted sound.

BRITISH CACHEMERE & THIBET SHAWLS.—J. and W. WAITHMAN have now ready for inspection their various novelties in SHAWLS, adapted to Autumn wear, at prices exceedingly moderate, and at the same time greatly improved in texture, brilliancy of colouring, and elegance of design.—No. 104, Fleet-street, corner of New Bridge-street.—India Shawls Bought, Sold, or Exchanged.

OUTFITS to INDIA, &c.—WRITERS, CADETS and PASSENGERS, may obtain the whole of their EQUIPMENTS at the lowest wholesale prices—Calico Shirts, beginning at 2s. 6d.; white jean trowsers, 5s. 6d. upwards; jackets, 6s. 6d.; waistcoats, 4s. Every article of woollen clothing (no extra charge for making to measure), cravats, dressing gowns, towels, table linen, sheets, hosiery, sea bedding, couches, cabin furniture, trunks, &c. Ladies going abroad will find an extensive stock of chemises, from 1s. 10d.; white morning dresses, 10s. 6d.; coloured ditto, 12s.; caps, petticoats, and every description of ready made linen, at S. UNWIN'S, 37, Lombard-street.

THIBET SHAWLS and GROS de NAPLES.—HOGARD and AMBER have received from their Manufactory in Yorkshire, an assortment of rich THIBET or ANGLO-CASHEMERE SHAWLS, with rich Borders. They have also a variety of Gros de Naples, of the most fashionable winter colours.—H. and A. embrace this mode of returning their sincere thanks to the Nobility and Gentry, for the great encouragement they have received in their new Warehouse, and to assure them every exertion shall be made, by a constant succession of novelties, to merit a continuance of their patronage.—4, Waterloo-place, Pall mall.

BENHAM'S PORTABLE BATH, with complete Apparatus for heating, a valuable article in a family at all times, but in cases of sickness ... ly important, as it may be brought to the ... ated at the bed side if necessary. Warm ... h improved boilers for heating. Improved ... Baths, Children's Baths of all sizes, Knee ... s, and Baths of every description.—At J. ... Bath Manufactory, 18, Wigmore-street,

EAST INDIA HOUSE.

Yesterday a Quarterly General Court of the Company was held at their House in Leadenhall-street; C. Marjoribanks, Esq. in the Chair.

The CHAIRMAN directed the Secretary to read a list of the papers that had been presented to Parliament by the Court of Directors.

An Account of the number of Students in the East India College, from Christmas, 1824, to Midsummer, 1825, was then read. It appeared that the expence during that period had been 18,825*l*.

The other general Accounts of the Company were then read. On an Account being read of the Officers sent out to India,

Mr. HUME complained of sending out young men to command bodies of Hindoos, totally unacquainted with their language. Within his own experience, a detachment of five hundred men had been sent out against an enemy, commanded by a subaltern of one year's standing, and who, of course, did not understand a word of the language of the men he was commanding. The only seminary in England for the purpose of teaching the language, was that of Dr. Gilchrist's, who, at the paltry salary of 200*l*. a year, had undertaken to teach any man going out to India, and yet even this salary had been done away with, and there was now no school throughout England.

The CHAIRMAN did not dispute the advantage of knowing the language, and the Directors accordingly gave it every encouragement, but found it impossible to insist on such knowledge in the cadets who went out: besides, in his opinion, six months study in India would be found to be of much greater use than one or two years' instruction in England; and he, therefore, thought that it might be left to chance, when the cadets should reach India.

Mr. HUME observed, that he was authorised to say, that there were twenty-two seminaries in England where the language could be taught.

Mr. R. JACKSON deprecated the idea of leaving the young men to get to India before they thought of acquiring the language. There were abundant opportunities still left in England for that study, although the Court of Directors had so injudiciously withdrawn Dr. Gilchrist's stipend.

Mr. HUME, in submitting a ... that although ...

... enough; for only a few months ago the Lord Lieutenant of Ireland had made two Knights, both of whom turned out to be quack doctors [a laugh].

Mr. HUME certainly was anxious to avoid making remarks on the conduct of the Governor-General, till the necessary public documents should arrive in this country; but, at the same time, he must again repeat, that a most unjustifiable and unbecoming delay had taken place in the transmission of these accounts to the Court of Directors. The consequence, among others, had been, that he had been obliged for a very long period, to defer making any motion that he might think proper on the subject. He did not know what the documents, that they had just been informed had that day arrived by the Euphrates, might bring to light, but he was very certain, from what was related through the medium of private letters and other sources, that there were numberless instances of misconduct and undue partiality that might be brought against the present Governor-General. From one source he learned that it had been necessary to inflict a heavy punishment on a Seapoy for desertion—a circumstance which spoke much, when coupled with the fact, that so far from desertion being expected from that race, it was well known that in former times there used to be hundreds waiting in India, all anxious to get an appointment. By a private letter, again, it appeared that the Governor-General had thought proper to appoint an Assistant-Surgeon, of the name of Abel, to the high office of Apothecary-General, and even to a plurality of appointments, although that Surgeon was but of one year standing, and his name was to be found on the list with 256 before it: it certainly was a grievous thing for those 256 persons to be obliged to submit to this appointment, whether it came from a Governor-General or any other person in the world, and see a man so much their junior all at once promoted over their heads, to their great detriment, and to the utter neglect of their seniority. Meeting with hundreds of such facts as these, he could not but again express his regret, that owing to the unjustifiable neglect of the Civil Government of India, he was still obliged to postpone proposing any decisive or declaratory steps to the Court of Proprietors.

A DIRECTOR observed, that as Dr. Abel was his nomina... ...e incumbent on him to say a few words re... ...eman. Dr. Abel attended Lord Amherst in ...ty during his embassy to China, and his ...proofs that he had on that occasion received

GERMAN PAPERS.

CONSTANTINOPLE, AUG. 25.—The affairs of the Peloponnesus seem to have taken an unexpected turn. Ibrahim Pacha's advance into the interior of the Morea was calculated on the dissensions of the Greeks and on treachery. As soon as Colocotroni refused to listen to his seducing offers, and Missolonghi held out firmly, his enterprise was half baffled, notwithstanding the essential assistance that the Frenchmen in his service rendered him, which proves the Egyptians are no more able than the Turks to effect any thing against the Greeks without the help of the Franks. He conducted himself, however, like a prudent and resolute commander, and should his enterprise fail, it may chiefly be ascribed to Commodore Hamilton, and to the declaration of the Greeks, that they placed themselves under the protection of England. In short, his latest attempt against Napoli di Romania has also failed, and he returned with the loss of from one thousand five hundred to one thousand eight hundred men to Tripolizza, where, however, if we believe the latest Greek letters from Smyrna, he will scarcely be able to maintain his ground, though a fifth division was ready in Candia to embark for his support. It is probable that the Capitain Pacha, after his reverses before Missolonghi, is gone to Suda to fetch this reinforcement. An insurrection, which is said to have broken out among the Sphackiotes in Candia, will doubtless have been suppressed by the Pacha of the island, and have no influence on the embarkation of these reinforcements.

VIENNA, SEPT. 14-15.—The *Austrian Observer* contains extracts from the *Greek Chronicle*, Nos. 51 to 60, including a whole month, from 9th July to 10th August, containing, among other things, an account of the attack made by the Turks on the 2d August, by which, says the *Austrian Observer*, the ex-

A ship of war, of nearly two thousand tons burthen, was launched last month at New York. She is well calculated for the South American market, being entirely built of live oak & locust.

A letter from Hastings, dated yesterday afternoon, contains a paragraph which intimates that some dreadful accident has happened to the person whose name it mentions:—"Mr. Courteney, whose flight along a rope at Dover I witnessed, and of which you have had accounts in the newspapers, has been performing the same feat here; but I fear has met with some dreadful accident, for he has this moment been carried past my window on a shutter."—*Morning Paper.*

The following official intelligence from Greece, has been received from Ancona. It is addressed to the Greek Deputies:—

"The Government hastens to communicate to you the cheering intelligence of the successes of the Greek arms both at Missolonghi, and in Candia. Missolonghi was pressed by land by a persevering and enterprising enemy, and by sea by the Constantinopolitan fleet, which had succeeded in sending into the port more than 30 boats, which played off their artillery on the town. The Greek fleet, although it had set off in time to assist that fortress, was detained by contrary winds and calms, and with difficulty 24 vessels arrived there on the 22d ult. (3d of August.) These attacked twice the whole of the enemy's fleet, and forced it to fly in a shameful manner, with the loss of two brigs, which our seamen took and burned, and leaving in the port the whole of their boats, of which the Greeks took the four largest without injuring them, with all the ammunition and provisions which were in them: they destroyed two other boats, and all the rest retreated towards the shore under the batteries, and became partly a prey to the flames, and partly were taken by the Greeks. The flight of the enemy's fleet was the more shameful, as they were only opposed by fifteen of our vessels. This victory was obtained between the 23d and 24th ultimo (4th and 5th of August.) Two days previously, the enemy, being excited by the besieged in Missolonghi, who incessantly defied them to the combat, and being informed that the Greek fleet was coming to their assistance, and that the place was at that moment in great want of every thing, attacked it severely on four points at the same time, having filled up the trenches there, but they were courageously met, and lost more than a thousand men. When the enemy's blockade had been raised, and the place had received the necessary supplies of ammunition and provisions, there came to the rear of the enemy the troops of ZAVELLAS and CARAISCAKIS, and other Chiefs, to the number of two thousand, which had arrived from the Camp at Salona, and which were proceeding to Apocuron and Carpenisi; they conquered and drove away the enemy, who were there, and relieved Missolonghi, & having come to an understanding with those in the town on the 25th ult. (6th Aug.), they fell from behind on the enemy, and at the same time the besieged made a vehement sally from different points; but this stratagem did not succeed so well as it was anticipated, as our troops, who were outside the place, were forced to retreat, and the besieged re-entered, after having killed two hundred of the enemy's troops, and taken several pieces of cannon. Our troops shew the greatest perseverance; they have re-erected the batteries

ESSEX REGISTER.

OUR DOLLARS PER ANNUM.] HERE SHALL THE PRESS THE PEOPLE'S RIGHTS MAINTAIN, UNAW'D BY INFLUENCE, AND UNBRIB'D BY GAIN; HERE PATRIOT TRUTH ITS GLORIOUS PRECEPTS DRAW, PLEDG'D TO RELIGION, LIBERTY AND LAW. [PAYABLE HALF YEARLY.

VOL. XXV. SALEM, (MASS.) MONDAY, OCTOBER 24, 1825. NO. 85.

PUBLISHED ON
MONDAYS AND THURSDAYS.
Essex Street, opposite the Merchants' Bank,
BY W. PALFRAY, JR.
No papers discontinued till arrearages are paid

TERMS OF ADVERTISING

Advertisements of more than half a square, and not exceeding a square, ONE DOLLAR AND FIFTY CENTS for *three insertions*, (once a week, or in three papers in succession, at the option of the advertiser) —16 1-2 cents for every additional insertion.

Advertisements not exceeding half a square, ONE DOLLAR for *three insertions* (as above)—12 1-2 cents

Poetry.

From the American Atheneum.

"MOONLIGHT. TO * * * * * *.

BY A LADY.

See, yon bright crescent, o'er the blue expanse
Of cloudless heaven, glide, like the fairy boat
Of some pure spirit—voyaging round those isles
Of light, and bloom, where spring perennial smiles!

CARTER'S LETTERS.

From the New York Statesman.

LETTERS FROM EUROPE, No. XXI.

LONDON, AUG. 15, 1825.

Having obtained some knowledge of the outlines of London and the bearing of the most prominent objects, by a bird's eye view from the top of St. Paul's, we next commenced a tour of observation more in detail. For this purpose, the Thames has been navigated in

most formidable monopoly in the world, controlling not only the civil and military movements in the East, but the state of the markets, and many of the operations of the British government. The result is an important problem yet to be solved.

Deptford, on the right bank of the river, is well known as a great rendezvous for ships of war. A large number of small vessels were lying in port, under cover. On the shore, between high-

his back. It was the last of his works, and is accounted his master-piece. The whole area is covered with groups of splendid allegories, in which gods and goddesses, Nymphs and Naiads, zones and zodiacs, Britannia, Thames, Isis, and a whole family of modern divinities, mingle together, and are arrayed in the most gorgeous colors. Sir James did not forget himself, but *modestly* gave the artist a conspicuous place, surveying his handy work, in a rich costume and a full-bottom wig. The celebrated Steele has given elaborate description of this ceiling, in ich he bestows high panegyrics upon learning and skill of the painter.

But we had a different expositor, and circumstances of the exhibition afford s scarcely less amusement than the ery of pictures. There were perhaps y ladies and gentlemen in the room, m our veteran arranged around him as much formality and ceremony as

Even the sanctity of Westminster Abbey is not proof against such wanton depredations upon works of taste.

From a late London paper.

LOVE AND PISTOLS.

Bow-street.—Yesterday Emilius Brandam, a Frenchman of the Jewish persuasion, who described himself as a teacher of languages, was brought before Sir R. Birnie, charged with attempting to shoot Miss Jane Brown, a young lady of considerable personal attractions, who attended in *propria persona*, accompanied by her friends, to prefer the complaint.

It appeared that the fair prosecutrix is residing with the Rev. Hallifield Cosgayne O'Donaghoo and his lady, at their house in Lordship lane, Tottenham, and that the defendant having occasionally called to give her instructions in French, he became enamoured of her; and latterly

ry, have opportunities for instruction in the rest truths and doctrines, which pertain to heir final accountability and future state of existence. And let thanks be given to God for the favors conferred upon us in common with the other States of the Union, that we have an able and impartial administration of the General Government; that a spirit of conciliation and mutual confidence prevails among the people; and that peace, prosperity and happiness are pre-eminently the enjoyment and the distinguishing condition of the nation.

And while we rejoice in the mercies which we have experienced, let us supplicate the Throne of Grace for a humbling sense of our personal unworthiness, for forgiveness of our sins, and for a spirit of wisdom and piety to reform our lives and regulate our future conduct. And with our praises let our prayers also be addressed to Heaven in behalf of our beloved Country; that Almighty God would be pleased to continue to us the blessings of peace and friendly and beneficial intercourse with other nations;—that He would preserve the union of the states, their confidence in each other, and harmony between their respective governments and the government of the nation; that He would mercifully regard the President of the United States, and all others who are called to the discharge of public duties in the General and State Governments, and enable them faithfully and acceptably to execute the trust reposed in them;—that He would look with especial favor upon the Institutions of Learning, and increase the disposition to cultivate the means of literary and religious improvement with which we are so highly favored;—that He would restore joy to those places which have been visited with the sadness of pestilence, and be the health of the countenance of His people through every part of our land;—that he would give success to the labors of industry, and prosper every lawful employment and undertaking.

And in our prayers may we not be unmindful of the condition of our fellow men in other regions of the world, but earnestly and fervently commending them to the mercy of God, beseech of Him, that He would extend the blessings of civil liberty and of just government to the oppressed and struggling nations of the earth; that the arm of despotism may be arrested, and man, in a state of civil society, may rise to the dignity of his moral nature, and in the exercise of the capacity of self government, be *free*;—that He would prosper with a speedy and glorious issue the means which are employed to disseminate a knowledge of His Holy Character and Will, and cause all the people who dwell on the face of the earth to understand and practice the way by which, through a divine redemption, they may hope to be finally happy.

And the people of the Commonwealth are requested to abstain from such labors and amusements as are inconsistent with the religious services of the occasion.

Given at the Council Chamber in Boston, this twenty-first day of October, in the year of our Lord one thousand eight hundred and twenty-five, and in the fifth year of the Independence of the United States of America.

LEVI LINCOLN.

By His Excellency the Governor, with advice and consent of the Council.

masts of their ships, with telescopes in their hands, but the denseness of the smoke impeded their seeing. When the carnage was somewhat subsided, they saw, with surprise, the banner of the cross still waving on the walls of the fortress; for they had no doubt it would be obliged to surrender. The Greeks fought with indescribable ardour and intrepidity. A great quantity of ammunition, baggage, colours, &c. fell into their power. An English frigate arrived here has brought many letters, and couriers which come express from all sides and confirm this important victory. Our Lord High Commissioner shed tears of joy, and conceded the merited tribute of praise to Grecian valour, and particularly to that of Nota Bozzaris, who in reply to a proposition for surrendering the fortress said, "I and my five hundred will sacrifice ourselves, and the enemy shall not gain Missolonghi without having planted his flag among our bones. In the same manner the famous Nicetas replied, and after him all the other chiefs, who at first had been inclined to capitulate. It was this heroic spirit which gained the victory. All the Turks who landed from their flotilla were destroyed by Nicetas, as the fleet fled before the troops could regain their vessels. We hope the Peloponnesus will soon convince Ibraham Pacha of the valour of its inhabitants. He is surrounded by 20,000 Greeks at Trigetama, who will not permit him to escape."

Another Letter from Dr. Howe.

The Boston Courier of Saturday furnishes us with the following interesting Letter from our respectable countryman, Dr S G Howe, of Boston, now in Greece. Its date is not so late as the accounts from Greece through other channels, but it contains many important particulars, upon the authenticity of which we can depend.

HYDRA, July 15, 1825.

DEAR SIR,—In my last of the 23d of June, I gave you an account of the alarming progress of Ibrahim Pasha's army in the Moreas, of the destruction of Calamata, Nice and Tripolizza; that he then remained in the latter place; and that it was not probable he would make any further advance towards Napolie; since it was reported that the passes were well fortified by the Greeks. But what was my astonishment on my arrival at Napolie, to hear that the defiles were passed, and that the enemy were rapidly advancing upon the place; I could not believe the appalling news, until from my windows with a telescope, I saw their columns filing out of the mountains, and forming in regular line upon the extremity of the vast plain of Argos, near what is called the Mills. In the small position of the Mills, where were some old walls and fortifications, Demetrius Ypsilanti (brother of prince Alexander Ypsilanti) had made a stand with about 250 Greeks, and sent over to Napolie for supplies of troops; but such was the confusion, that no men could be got across the harbour in time; one boat only went over with five or six men, and among them, I am happy to say

Napolie; they have laid waste her plains, destroyed her crops, and burnt four of her most populous towns. The loss of the places, in themselves considered, is not much, but it shews, most lamentably the state of a country, through which such an army can pass unresisted; and I repeat it, unless foreign troops can be brought here by the beginning of the next campaign, Greece is probably lost. The next campaign do I say? God only knows what may be her situation next spring! The enemy's fleet are probably out, the reinforcements will soon be landed at Modon, and in one month, all may be over. However, in this perhaps I colour too highly, and speak rather the opinions and fears of others, than my own real sentiments. I am not yet discouraged; Greece has resources, and may do much. Colocotroni begins to breathe again; men flock around him; Ypsilanti, whom I believe to be as brave and patriotic as Washington, though unfortunately without his talents, has now marched after the enemy with 2000 men. I hope he will do something in the passes. The proud Pasha may have led his men to their graves in the Morea. But I cannot deny that the crisis is an awful one, and a few weeks may decide the fate of this suffering country for fifteen years to come.

At sea, affairs go badly; part of the enemy's fleet came out of Suda, and were furiously engaged by the little Greek vessels, and two bucklots were burnt against them, but unfortunately without effect;—and their heavy frigates, with troops on board, bore away for Modon, where they have before now arrived. One of the Hydriot brigs returning home, was blown up by a Turkish slave on board, and 60, out of her crew of 85, perished. This circumstance leads me to mention an affair which I shudder to recall to memory, and which I blush to record. On the receipt of the news of their destruction of their countrymen, the Hydriots seized on the Turkish prisoners in this place, and barbarously murdered 200 of them, with their pistols, yatagans, and knives. This was not merely a burst of fury—it was not merely the act of a mob;—no! the melancholy truth cannot be hid, three fourths of the people of Hydra did not—do not condemn it. It was not the act of a moment; the work of death went on for three hours;—in all this time the agonizing shrieks of two hundred mangled dying victims, reached the ears of the old Primates, who sat in their Caledaies, smoking their pipes, and merely saying, "Oh! it is a very bad thing!" took no steps to stop the slaughter. Not one friend of humanity rushed forward to save them, though the poor wretches, after being stabbed, ran shrieking—staggering—through the streets, shot at by the

their wild troops, who positively know nothing more of order or discipline, than our North-American Indians. They begin to talk seriously of raising 3 or 4000 men in Ireland, or elsewhere, and most of them wish for American officers. On consideration, it has appeared to me impracticable to have troops, in sufficient numbers, from the United States; since among other reasons, they would expect higher pay than could possibly be given them in Greece.

Our news from Missolonghi are favorable; the enemy have made three assaults upon the place, and been thrice repulsed with great loss. The inhabitants fear not, and will doubtless be able to defend themselves against any number of the wild Albanians that can be brought there; but should Ibrahim Pacha with his tactics besiege the place, he would carry it in a short time.

In my letters of the 8th and 23d of June, I had given you an account of the public proceedings of Greece, which I had intended for the good of our country, as you are so entirely ignorant in America of every thing relating to affairs here; and I wished you to make the most important facts public, in any manner you chose—but as I think those letters are lost, I shall give you a rapid summary of what I there detailed at length. I told you of the capture of Navarina by the Turks, and their strict observance of all the terms of capitulation; of their advance upon, and successive destruction of the towns of Nice and Calamata; of the entire dispersion of the Greek army;—and the universal discontent of the country, which made the people demand that Colocotroni should be set at liberty, and made general insurrection, which was done. Immediately after, followed that fine affair at Modon, where Miaoles burnt 2 frigates, 5 corvettes, and a number of small vessels, in all 25.—Immediately after the fall of Navarino, Fletcher, the minister of interior, advanced with about 1000 men to Small Hill, to endeavor to cover the provinces of Arcadia;—in a day or two the Turks advanced against his position, and entirely cut off his army, leaving the brave fellow dead upon the spot. Fletcher was a priest, but among the first to rise against the Turks, and during the whole revolution had distinguished himself by his bold and active exertions; he encored himself much; and his talents procured him the place of minister of interior, in despite of the vileness of his moral character. On the 21 of June the fleet from Constantinople, consisting of 100 sail, followed by a division of the Greek fleet, appeared off Hydra, on which an attack was expected, and all preparations made for an obstinate defence. But on the 8th the Greeks attacked the enemy with their fire ships, burnt two frigates, drove two others ashore, and destroyed several corvettes and transports. This bold stroke and decided advantage, so weakened and scattered the enemy's fleet, that they bore away for Sauda, where lay also the Alexandrian fleet.—Here the Greeks blockaded them for a month, when they made an attempt to come out, but were driven back with the loss of one large corvette; but they took advan-

9	Προσπάθειες ανεφοδιασμού των πολιορκημένων στο Μεσολόγγι
10	Ναυμαχία πλησίον του Μεσολογγίου
16	Νικηφόρα ναυμαχία για τους Έλληνες πλησίον του Μεσολογγίου
23	Αμφίρροπη ναυμαχία πλησίον του Μεσολογγίου
Φεβρουάριος	
12	Αποτυχημένη εκστρατεία του Ch. Fabvier στην Εύβοια
16	Σφοδρός κανονιοβολισμός του Μεσολογγίου από τις εχθρικές δυνάμεις
20	Διακόπτεται η έκδοση των *Ελληνικών Χρονικών*
20	Καταλαμβάνεται το νησίδιο Βασιλάδι, το προπύργιο του Μεσολογγίου, από τα εχθρικά στρατεύματα
26	Οι Αιγύπτιοι κυριεύουν τα νησίδια Βασιλάδι, Ντολμάς και Πόρος, ελέγχοντας πλέον τη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου
Μάρτιος	
1	Συνθηκολόγηση και παράδοση του Ανατολικού (Αιτωλικού) στον Ιμπραήμ πασά
23	*Πρωτόκολλο Πετρούπολης* (4 Απριλίου ν.η.)
25	Μάχη στην Κλείσοβα (νησίδιο στον Πατραϊκό Κόλπο)
Απρίλιος	
6	Έναρξη εργασιών της Γ΄ Εθνοσυνέλευσης στην Επίδαυρο
10	Ηρωική έξοδος της φρουράς του Μεσολογγίου
12	Η αυτοθυσία του επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ στο Μεσολόγγι
16	Λήξη εργασιών της Γ΄ Εθνοσυνέλευσης
	Μάχη στη μονή Ροφιά (Αγιασωτήρα) Ηλείας
30	Επάνοδος του Ιμπραήμ πασά από το Μεσολόγγι στην Πελοπόννησο
Μάιος	
5	Συνθηκολόγηση και παράδοση του Ανατολικού (Αιτωλικού) στις εχθρικές δυνάμεις
5	Μάχη στη θέση «Καστράκι» Αιγιάλειας
15	Άφιξη των υπολειμμάτων της φρουράς του Μεσολογγίου στο Ναύπλιο
17	Τα αιγυπτιακά στρατεύματα πυρπολούν την Ανδρίτσαινα Ηλείας
17	Ο εχθρός πολιορκεί και πάλι τη Λίμνη της Αγουλινίτσας
	Ο Ιμπραήμ πασάς πυρπολεί την Άλβαινα (Μίνθη Ζαχάρως)
30	Θάνατος του Π. Πατρών Γερμανού στο Ναύπλιο
Ιούνιος	
20	Ο Μεχμέτ Ρεσίτ πασάς (Κιουταχής) εισβάλλει στην Αττική
21-24	Ο Ιμπραήμ πασάς επιχειρεί ανεπιτυχώς να καταλάβει τη Μάνη
22	Μάχη της Βέργας (μεσσηνιακή Μάνη)
25	Μάχη στον Δυρό Γυθείου
Ιούλιος	
3	Έναρξη της πολιορκίας των Αθηνών από τον Μουστάμπεη

January	
9	Efforts to provide supplies to the besieged in Messolonghi
10	Naval battle near Messolonghi
16	Greek victory at the naval battle near Messolonghi
23	Inconclusive naval battle near Messolonghi
February	
12	Unsuccessful expedition by C. Fabvier in Evia
16	Heavy shelling of Messolonghi by the enemy garrison
20	The newspaper *Ellinika Chronika* closes
20	The enemy garrison captures the islet of Vasiladi, a stronghold of Messolonghi
26	The Egyptians occupy the islets of Vasiladi, Dolmas, and Poros, and gain control of the lagoon of Messolonghi
March	
1	Capitulation and surrender of Anatolikon (Aetoliko) to Ibrahim Pasha
23	*Protocol of St. Petersburg* (April 4, new calendar)
25	Battle of Klisova (islet in the Gulf of Patras)
April	
6	The Third National Assembly commences in Epidaurus
10	Heroic exodus of the guard of Messolonghi
12	Self-sacrifice of Joseph, Bishop of Rogi, in Messolonghi
16	The Third National Assembly is concluded
	Battle at the monastery of Rofias (Agiasotira) in Ilia
30	Ibrahim Pasha returns from Messolonghi to the Peloponnese
May	
5	Capitulation and surrender of Anatolikon (Aetoliko) to the enemy forces
5	Battle at Kastraki, Aegialia
15	The remnants of the guard of Messolonghi arrive in Nauplion
17	The Egyptian troops burn down Andritsaina in Ilia
17	The enemy besieges the Lake of Agoulinitsa again
	Ibrahim Pasha burns down Alvaina (Minthi of Zacharo)
30	Death of P. Germanos III of Old Patras in Nauplion
June	
20	Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) invades Attica
21-24	Ibrahim Pasha attempts to capture Mani without success
22	Battle at Verga (Messinian Mani)
25	Battle at Dyros, Gythio
July	
3	Start of the siege of Athens by Mustafa Bey
16	Naval Battle in Karlovassi, Samos

ESSEX REGISTER.

FOUR DOLLARS PER ANNUM.] HERE SHALL THE PRESS THE PEOPLE'S RIGHTS MAINTAIN, UNAW'D BY INFLUENCE, AND UNBRIB'D BY GAIN; HERE PATRIOT TRUTH ITS GLORIOUS PRECEPTS DRAW, PLEDG'D TO RELIGION, LIBERTY AND LAW. [PAYABLE HALF YEARLY.

VOL. XXVI. SALEM, (MASS.) MONDAY, JUNE 26, 1826. NO. 51.

PUBLISHED ON MONDAYS AND THURSDAYS.
Essex Street, opposite the Merchants Bank,
BY W. PALFRAY, Jr.
No paper's discontinued till arrearages are paid

NATIONAL JUBILEE.

"OUR CONSTANT THEME, OUR GLORY TO THE LAST."

FIFTIETH ANNIVERSARY OF
AMERICAN INDEPENDENCE.

which with the other Music will be under the direction of the Mozart Society, who have politely tendered their services on the occasion, and who will be assisted by an Amateur, on the Organ.

The concluding Prayer by the Rev. Dr. BOLLES. Benediction.

The meeting-house will be opened at 9 o'clock for the admission of Ladies, for whom the Gallery Pews will be reserved. Children cannot be admitted.

The services at the Church being closed, a Procession of the Subscribers will be formed, and escorted to the Marquee to be erected on Washington Square, to partake of the *Dinner*, which will be provided by Mr Bemond, and at which

Hon. TIMOTHY PICKERING will preside, assisted by the following Vice-Presidents:—

POETRY.

From the Free Press.

[☞ The author of the following graphic sketch (which would do credit to riper years) is a youth of only *sixteen*, who, we think, bids fair to prove another *Bernard Barton*, of whose persuasion he is. His poetry bears the stamp of true poetic genius, which, if carefully cultivated, will rank him among the bards of his country.]—*Ed.*

THE DEITY.

I KINGS, XIX CHAPT. 11 v.

- - - - The prophet stood
On the dark mount, and saw the tempest cloud
Pour the fierce whirlwind from its dark reservoir
Of congregated gloom. The mountain oak,
Torn from the earth, heav'd high its roots

Mr. Everett, of the House of Representatives, being of a delicate frame and constitution, is in the habit of using Cologne water and other stimulus. When he rose on a late occasion, in answer to Mr. M'Duffie, he appeared to have a bottle of Cologne in his hand, which he occasionally extended towards that champion with an air of inimitable grace, which set the House in a roar, and confounded poor M'Duffie worse than his encounter with Cumming. *Wash. Repub.*

The rich have the most meat; the poor have the best appetite. The rich lay the softest; the poor sleep the soundest. The poor have health; the rich have delicacies. The rich hang themselves through fear of poverty; the poor (such as have always been poor) laugh and sing, and love their wives too well to put their necks into the noose.

ceding packet which left the French shore did not arrive at Dover till 11 o'clock in the evening, being driven about the channel all day and a part of the night, without provisions or refreshments of any kind. The day on a boat is £10 sterling a trip, levied by the French government—fare half a guinea.

The day on which we crossed was perfectly clear, and comparatively tranquil. There was however a heavy swell coming in from the south-west occasioned by a severe gale on the night previous, from the agitations of which the sea had not yet subsided. For the first mile or two, the receding view of the English coast, and of the white cliffs of Dover, with the town and harbour at the base, was charming. But it was of short duration to a great majority of the passengers, who

ed to elude the clamours of the mob by a profound silence; but this was construed into indecision, and the importunities of the circle around him were carried so far, as to take hold of his garments and pull him different ways. Such treatment produced a degree of irritation, and he dashed through the throng like another Sampson.

Our baggage was all taken to the Custom-House, where it underwent another examination, although on inspecting our trunks afterwards, we could not find that a single article had been moved from its place, or in any way molested, either here or on the other side of the channel. It has been our good fortune thus far to escape all those vexations arising from a rigid inspection of baggage and a demand of exorbitant fees, to which other travellers have been subjected. On landing in

Latest from Europe.

☞ Landon dates to the 23d ult. have been received by arrivals at New-York and Boston.

CAPTURE OF MISSOLONGHI.

Trieste, May 8.—The Ionian barks which arrived from the Gulf of Patras, &c. give the details of the taking of Missolonghi, with circumstances that make the blood run cold.

Ancona, May 8.—What melancholy and afflicting news? I hear on my arrival at Ancona that Missolonghi no longer exists! I arrive full of hope, and find that all is over! That population of heroes is no more. The following are the particulars, too positive facts, which I have been able to collect:

On the 15th April, the Greek fleet had an engagement with the Turkish squadron; the combat was terrible—the Greeks had the advantage, yet it was not so decisive as to enable them entirely to drive away the Turks and throw provisions into Missolonghi. Miaulis therefore waited for fresh divisions to renew the combat. Ibrahim, wearied out by so many fruitless attacks, in which he had sustained such severe losses, directed all his attention to prevent the arrival of supplies sent in small vessels from Zante.

On the 16th, all the communications were cut off by means of rafts and flat-bottomed boats, armed with heavy artillery. From that time the provisions which were at Petata and Porto Soro could not arrive; the besieged, who maintained themselves only by means of the few supplies which they daily received, began to be in the most deplorable situation. On the 17th and 18th several women, chil-

the 19th the evil increased. Notwithstanding the horrors of this situation, nobody thought of surrendering, all still placed their hopes on the fleet; but every one prepared to sacrifice his life. Several parts of the town were selected to receive the women, the children, and the aged, and every preparation was made to blow up the place. On the 21st and 22d prayers were performed, several parts of the town were undermined, and the inhabitants determined that all those who should not be able to make a sally, as well as the wounded, the women and children, should bury themselves by springing the mines. On the 21st and 22d Miaulis again attacked the Turkish fleet, but what could a number of little vessels do against six ships of the line, eight or ten frigates, and ninety other vessels, which had the advantage of the wind? All their efforts were useless; it was impossible to get a vessel laden with provisions into the town, and the Greek fleet in vain lost its best vessels, exposed to the fire of the large Turkish men of war. The unfortunate besieged, seeing their last hopes vanish, thought only of executing their heroic project.—Every thing was prepared for the great sacrifice: the women and children were placed over the mines. Some of the most intrepid old men promised to set fire to the mines the moment the signal should be given. The men who were still able to carry arms resolved to make a sally, to force their way through Ibrahim's army, to join their brethren, and revenge, if possible, the women and children whom they abandoned to death. About 2000 attempted to execute this design, 150 or 140 men remained in the town, and retired into a house, which they converted into a fortress.

On the 23d, in the evening, their departure took place, and at the same moment the frightful volcano blew up the population, which was reduced to 6000 souls. The Turks, who knew the project of the unhappy besieged, made a very great resistance to the sally of the Greeks. A dreadful carnage took place, and at least the half of the sacred battalion perished. It is hoped, however, that about 700 or 800 men may have gained the mountains. On the following day the heroic town and its inhabitants no longer existed. The Turks, on entering the town, found only ruins and dead bodies: however the 150 men who had fortified themselves in the house, defended themselves the whole day, making a great carnage of the Egyptians. At length, exhausted by fatigue and want of food, *they blew themselves up at the moment when the Turks were going to take them.*

Almost every week, and since the 5th of April, every day English vessels entered Missolonghi. Sir F. Adam, before his departure for London, had interposed between the town and Ibrahim, and exerted all his efforts, as a private individual, to bring about a capitulation.—The inhabitants of Missolonghi had consented to leave the town with their arms, baggage, &c. and with drums beating.—Ibrahim refused; he promised that property should be respected, and their lives spared, but he insisted that the whole garrison should be prisoners of war. Our heroes indignantly refused, and declared they would blow themselves up. The English, seeing that Missolonghi was not tenable, and that it was impossible for the Greek fleet to throw in supplies, made the greatest efforts to induce Missolonghi to surrender; but all was in vain.

THE PHILADELPHIAN.

E. H. Rockwell
Liberty
Frederick Co.
Md.

PUBLISHED BY W. F. GEDDES, NO. 59 LOCUST STREET, FOR S. B. LUDLOW, EDITOR AND PROPRIETOR.

VOL. III.—NO. 33. PHILADELPHIA, FRIDAY, AUGUST 17, 1827. WHOLE NO. 118.

RELIGIOUS.

STATE OF RELIGION IN THE PRESBYTERY OF UNION.

From their last report to the General Assembly

Presbytery of Union report to the General Assembly that the state of religion has been more encouraging in some of the churches within their bounds during the past year than usual. Considerable additions have been made. To New Providence, where a revival has been in progress for upwards of 4 years were added 37. To Bakers Creek, 39. To Washington, 53. To Telico, 18. To Mount Zion, 16. To Grassy Valley, 31. In this church, at the administration of the Lord's ...

... have declared themselves on the Lord's side.—Nor was this Divine work confined to Danville and the vicinity, it quickly spread to several of the adjacent congregations, those of Harrodsburg and New Providence were made partakers of the *Blessed influences.* Upwards of 100 have been added to these churches. The congregations of Buffaloe-spring, and Hanging-Fork, were also visited, about 50 have been gathered into these churches. The congregations of Paintlick and Silver-Creek, next shared the Divine effusions, to these two churches about 60 have been added. A few mercy drops have fallen on the church of Lancaster, and 13 or 14 ... be singu- ...

... ness.' Will you stop to share its polluted bed? The 'fashion of this world,' that is, the PAGEANT of this world 'passeth away,' and will you be fascinated by the gaudy show and falling in with the passing pageant, discard the substantial glories of true religion? Reflect on the inconsistency of your conduct, and repent.

Another symptom is, *coldness in the discharge of religious duty.* If the heart be wrong, duty cannot be well performed. You may force yourself through the ceremony, but it is a heartless, profitless task. Whether the duty be that of a public performance of vows in the house of the Lord, a baptismal, a sacramental, or any public devotional duty; whether it be a private act of devotion, an act of charity ...

... ing domestics on the Sabbath day. 12th. The duties required in the baptismal covenant for children. 13th. The time, age and manner of commencing religious instruction.

Decisions on most of the subjects are entered in the Secretary's book; to which all the members of the society can have access if they choose. It will be seen that a subject was not discussed at every appointed meeting, owing to various causes.

At the first annual meeting in June, 1825, owing to the illness of the presiding members, two persons were appointed to conduct the meeting, whenever the first should be absent ...

... going down of the sun, the limits of the church. Hitherto I have neither understood nor done my duty. Henceforth, the great object for which I will exert my powers and expend my strength, shall be—bear witness, ye, who hear me speak—the extension and upbuilding of my Saviour's kingdom. Know, my sons and daughters, that henceforth when you see your father labor and deny himself, it is not, that he may add field to field—that he may augment an estate to afford you the means of sensual gratification when he is dead—to be a bait, to lure your souls into a fatal snare. The improvement of your minds—the cultivation of your hearts, is a thing he may not neglect. He is bound to train you up for extensive usefulness in this world and for happiness in Heaven—to exert your own powers, to act well you part, on the stage of life. Beyond this my obligations do not extend—beyond this I cannot go. Henceforth my time, my influence, my substance, are devoted to the cause of Christ—to the interests of the church. This declaration made, he cast himself down at the Mercy-seat, and with his household sought in prayer the universal diffusion of Christian light. And when the petition—"Thy kingdom come, thy will be done on earth, as it is done in heaven," fell from ...

Capt. John Quarles, of Nottoway, Va. committed suicide by shooting himself on the 26th ult. It appears to have been a deliberate and premeditated act, without any known cause.

Mr. Mills, the editor of the Huntsville Democrat, was shot in the streets of Huntsville, on the 23d ult. by Mr. M'Clung, with whom he had had a political controversy for some time. He was a Scotchman by birth. Mr. M'Clung has been bailed.

READING, August 11.

Part of the machinery of a counterfeiting banking establishment, has been discovered and brought to town, from a house about three miles distant. It would seem that the business has been long in continuance, and it is matter of some astonishment that the persons engaged in it have not yet been discovered.

The Troy Sentinel gives an account of an invention, the success of which was lately tested on a sloop at that place, by which a vessels motion will work its own pump. It is done by an apparatus attached to the side of the vessel near the pump. A part of the apparatus consists of two copper plates, three feet long, and fifteen inches broad, and fixed to an upright shaft in a spiral form, like a screw augur. This spiral wheel is turned by coming in contact with the water, as the vessel moves, and thus a power is gained which is applied to the lever of the pump.

The City Inspector of New York reports the death of *one hundred and seventy-four* persons, during the week, ending on Saturday last, of whom were 47 men, 28 women, 60 boys, and 39 girls. 18 died by drinking cold water, consumption 14, convulsions 15, small pox 1.

Matamoras, Bay of Mexico, July 10, 1827.

"There were two men taken up this morning for passing counterfeit bills on the United States Bank; they had in their possession the sum of seventy-five thousand and twenty dollars. Their names are *Simmons* and *Watson*—I rather suspect the name of the former is *Simpson.*"

An account of an extraordinary case of suicide is given in a paper published at Papayon, South America. A woman, 48 years of age, had for a long time conceived a design of burning herself alive; and, all her family being asleep, she entered an oven which was heated for the purpose of baking bread, and was immediately consumed.

There arrived at Qebec the present season, to July 30th, 15,065 settlers. This is about double the number of emigrants who arrived in Canada during the same period of last year. The amount of tonnage of vessels arriving this year is 96,528 tons—last year to the same date, 109,665.

A reward of $200,000 was offered some time ago, by the government of Vera Cruz, for the discovery of a cure for the yellow fever. We have not heard of any application being made. It is to be hoped that our physicians will not be unmindful of it.

Marriage Speculations.—A correspondent of the London Morning Herald says, "I can positively inform you that an abominable *coterie* exists at Paris, the members which make it their business to gain every particular respecting heiresses in England, and form a common fund, send over titled foreigners of address and figure, with introductions, (that are too easily obtained) to inveigle their dupes and effect alliances, principally through their flattery and attention to names, too prone to catch at the empty titles of princes and counts. Witness the number of marriages that have recently taken place on the continent. To my knowledge there are several of these *envoyes* now in England.

Certain correspondence between the late Mr. Pitt and George III. previous to the retirement of the former from the administration in 1801, has just been published. These letters remove all doubt with respect to the opinions of that great Minister on the Catholic question. He assured His Majesty that he is, "on full consideration, convinced that the admission of Catholics and Dissenters to offices and of the Catholics to Parlia- ...

... sea and land and would have struck a memorable blow; but instead of that it suddenly took the direction of Suda, in the Island of Danada.

It is stated under the head of Trieste, June 12, that the English Consul at Tripoli had sent a messenger to Malta to inform the government of that Island of his differences with the Dey.

It is said that General Karaiskaki, a few minutes before his death, being surrounded by General Church, Lord Cochrane, and several other Greek Chiefs, recommended his soldiers to their protection, to whom he gave all his property, amounting to 15,000 piastres. "As to my son," said he, "I leave him my arms, that the blood with which they are stained may renew his courage." There were his last words. His body was to be transported to Napoli, there to be interred with the same pomp as those of Marco Bozarris and Lord Byron.

The Roumeliotes, one and all, took the following oath after the death of the brave Karaiskaki. "We call God to witness and swear by the Holy Trinity to die under our arms and not to lay them down till the enemy is driven from the land of our fathers, and in the bosom of which their bodies are buried; we swear a perpetual union and fraternal love; we will divide amongst our families our last morsel of bread, and will protect the women and children of such of our companions as may gloriously fall in battle. We swear eternal vengeance against each individual, and his descendant, who may violate this sacred obligation; and if a single violator of this oath should escape our hands, we surrender him to the imprecation and vengeance of the Most High; may God grant that he experience no happiness in this world, and that his wife may bear him no children to assist him in his last hour, and close his eyes. We, in fine, swear to bring up and instruct our children in an eternal hatred towards our oppressors. *Amen!*"

MARRIED,

On Thursday, the 2d instant, by the Rev. Dr. Estep, Mr. Joseph M'Cutcheon of Pittsburg, to Miss Nancy Stem, daughter of Mr. Conrad Stem, of Mountpleasant, Westmoreland county.

At Bristol, Pa. on Thursday evening, 9th inst. by the Rev. J. V. E. Thorne, Mr. Thomas S. Taylor, of this city, to Miss Mary M'Kenzie of the former place.

OBITUARY.

Departed this life, at Middletown, (Del.) on Sunday the 22d ult. at 5 o'clock, P. M. after a short but severe illness, which he bore with christian fortitude, in the 38th year of his age, John H. Metts, leaving behind an affectionate wife, two small children, and a numerous circle of relations and friends to deplore his loss.

The deceased was in life beloved and esteemed, and in death lamented by all who knew him. Just, upright, and honest in every situation in life, and circumspect in his walk and conversation, he adorned that gospel which he professed to believe; and which was his support in the conflict of death; as he left abundant testimony behind that to him death had lost its sting, and the grave its victory. He took an affectionate leave of all around him. To a friend he said, some time previous to his death, "I have a hope that I shall soon enjoy that rest which is above." From the earnest manner in which he spoke, it was evident he felt the truth of what he said. Being asked if he was resigned to depart, He replied with earnestness, "O yes." He met death with perfect composure, appeared sensible to the last moment, and without a sigh or a groan, sweetly fell asleep in Jesus. His friends' loss was his gain. His happy spirit, borne on angels wings, hath ascended to the enjoyment of an eternal sabbath above, ...

... be highly advisable, with a view to the improvement of Ireland, and the general interests of the United Kingdom."

In the British House of Commons, on the 11th of June, a resolution was adopted on motion of Mr. Tennison, requiring an explanation into the corrupt method of conducting elections in the Borough of East Retford. Permission was subsequently granted to bring in a bill to deprive the borough of its elective franchise, and to transfer to the city of Birmingham the right of sending two members. It appears from the report of the committee that the electors were in the habit of receiving twenty pounds from each of the successful candidates.

GREECE.

Paris papers to the 16th June, received at N. York, bring melancholy tidings of the poor Greeks—*two thousand five hundred of whom have been put to the sword!*—in a battle on the 16th of May. Humanity bleeds in beholding this miserable but heroic people slaughtered like dogs—but manhood exults in the desperate and unyielding courage with which they meet destruction instead of slavery.—The Greeks, it seems, had assembled 10,000 men for the relief of Athens. Four thousand had marched in the direction of Asomato, at the north of the Pyreus, for the purpose of attacking the Turks in the rear, who occupied a fortified position in the olive groves, while the other troops were to attack them in front. On the 4th, Kariaskaki commenced the attack on the Turks, and was *killed, with 500 of his men.* On the 6th, an engagement took place between the turks and and those Greeks who had effected a landing from the fleet. Two thousand men, sent by Redschid Pasha, attacked them, and the defeat and slaughter of the Greeks was horrid. Out of 22 Philhellenists, 18 were killed. The total loss of the Greeks in killed was 2,500 men.—Lord Cochrane with difficulty succeeded in taking on board the fleet the remnant of the army, and General Church, in rallying his troops narrowly escaped being made prisoner. The expedition is said to have been well planned, and the defeat is attributed to the superiority of the Turkish cavalry.

The Greeks, however, though defeated with great loss, still continued their efforts for the preservation of Athens. At the receipt of the last intelligence, General Church still kept possession of the heights of Phalerno with 5000 men, and on the 16th of May, that is ten days after the defeat, the Acropolis held out. On the 13th, Lord Cochrane was scouring the Archipelago in search of reinforcements.

The Paris Etoile of the 23d June, says, "We announced several days since, that a treaty was about to be signed by the five Great Powers to save Greece. We have since had to deplore the occurrences before Athens. We are happy in having it in our power this day to announce that decisive orders in conformity to the preceding arrangements, have been given by Russia, France and England, to re-unite their respective fleets and separate the combatants. This step, though tardy, may still, it is hoped, be in time to save them."

The Observer of Triestie, of June 14, says, on Friday, the 10th, the Turkish fleet of 28 sail, was seen passing between Capo d'Oro and Andros. If it had gone towards the Gulf of Athens, it would have spread great consternation both on ...

... in the presence of God and the Lamb.

"The chamber where the good man meets his fate
Is privileged beyond the common walk
Of virtuous life, quite in the verge of heaven.
* * * * * * *
Heav'n waits not the last moment; owns her friends
On this side death, and points them out to men;
A lecture silent, but of sov'rign pow'r!
To vice confusion, and to virtue peace.
Night Thoughts. Dr. Young.

Behold upon the bed of death,
Resigned to God his father's will,
A Christian yielding up his breath,
While glories do his spirit fill;

"I have a hope," he says, "that I
Shall soon enjoy that endless rest,
Which is above the azure sky
The glorious mansion of the bless'd."

Then with a smile he bids adieu
To all that dwell below the skies;
He keeps his glorious end in view,
And upward mounts to seize the prize.

HEALTH OFFICE,

AUGUST 11, 1827.

INTERMENTS

In the City and Liberties of Philadelphia, from the 4th to the 11th August.

DISEASES.	Adults.	Childr.	DISEASES.	Adults.	Childr.
			Brought over	51	52
Abscess	0	1	Measles	0	1
Apoplexy	4	0	Mania a potu	1	0
Coup de Soliel	1	0	Old Age	2	0
Cholera Morbus	0	22	Scrofula	0	1
Consumption of the Lungs,	9	1	Stricture	0	1
Convulsions	4	9	Still-Born	0	3
Decay	1	0	Sudden	9	0
Dyspepsia	1	0	Tympanites	1	0
Diarrhœa	2	1	Tumours	1	0
Dropsy	1	0	Ulcers	1	0
— in the Brain	0	2	Wounds	1	0
Drowned	0	2	Unknown	1	0
Dysentery	1	2	Total 127—	69	58
Drunkenness	2	0			
Debility	2	3			
Drinking Cold Water,	1	0			
Fracture,	1	0			
Fever	2	4			
— Intermittent	0	1			
— Remittent,	4	0			
— Billious	4	1			
— Nervous	1	0			
— Typhus	1	0			
Hives	0	1			
Hemorrhage	4	0			
Inflammation of the Brain,	0	1			
— Stomach	1	0			
— Bowels	3	0			
— Bladder	1	0			
Carried over	51	52			

Of the foregoing there were—

Under 1 year			52
From 1	to	2	14
2	to	5	4
5	to	10	6
10	to	20	2
20	to	30	22
30	to	40	16
40	to	50	12
50	to	60	8
60	to	70	4
70	to	80	4
80	to	90	2
90	to	100	0
100	to	110	1
Total			127

Of the above Interments, 6 were from the Alms-House, and 10 people of colour are included in the total amount. By order of the Board,

JOSEPH PRYOR, Clerk.

DIED,

At Harrisburg, Pa. on Monday evening last, Rev. Robert Little, Pastor of the First Unitarian Church in Washington City.

At Cincinnati, Ohio, Mr. Andrew Patterson, on the 1st August, 1827, of the Cholera Morbus, in 24 hours after he was seized with it. It was supposed to have been brought on by eating too freely of new corn. Strange Providence! Mr. Patterson moved his large family from Baltimore only last spring to die and leave them among strangers.

On Wednesday, 8th inst Samuel Owen, Esq. in the 93d years of his age.

On Thursday, 6th inst. James A. Glenn, Student of Medicine from Virginia.

16 Ναυμαχία στο Καρλόβασι της Σάμου
16 Άφιξη του Κιουταχή στην Αθήνα και στρατοπέδευσή του στη θέση Πατήσια

Αύγουστος

3 Κατάληψη της Αθήνας από τον Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή) και φυγή των Ελλήνων στην Ακρόπολη
6, 8 Μάχες στο Χαϊδάρι Αττικής
21 Ανεπιτυχής εκστρατεία του Ιμπραήμ πασά στη Μάνη

Σεπτέμβριος

18, 19 Μάχες στη Χόβολη Καλαβρύτων
30 Μάχη στο Σοποτό Καλαβρύτων και υποχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων

Οκτώβριος

27 Έναρξη των στρατιωτικών επιχειρήσεων του Γ. Καραϊσκάκη στην ανατολική Στ. Ελλάδα

Νοέμβριος

11 Μεταφορά της κυβέρνησης Ζαΐμη στην Αίγινα
18-19, 20, 22-24 Μάχες στην Αράχοβα Βοιωτίας

Δεκέμβριος

7 Ο Γ. Καραϊσκάκης εμποδίζει τον ανεφοδιασμό του Μεχμέτ Ρεσίτ πασά (Κιουταχή)
Διήμερη μάχη στη Λομποτινά Ναυπακτίας

Ιανουάριος

25, 26 Μάχες στη μονή του Αγίου Σπυρίδωνα στον Πειραιά
27 Μάχη στο Καματερό Αττικής
30 Μάχη στην Καστέλα του Πειραιά κατά των δυνάμεων του Κιουταχή

Φεβρουάριος

3, 5 Μάχες στο Δίστομο Λειβαδιάς
11 Συνεδρίαση της Γ΄ Εθνοσυνέλευσης στην Ερμιόνη

Μάρτιος

4 Μάχη στο Κερατσίνι
19 Μεταφορά της Γ΄ Εθνοσυνέλευσης στην Τροιζήνα
Ο G. Canning αναλαμβάνει πρωθυπουργός της Αγγλίας
30 Η Γ΄ Εθνοσυνέλευση ψηφίζει τον Ι. Καποδίστρια ως *Κυβερνήτη της Ελλάδος*

Απρίλιος

(αρχές) Μάχη στο Δαφνί Αττικής
6 Επανέναρξη πολεμικών επιχειρήσεων του Ιμπραήμ πασά στην Ηλεία
6 Μάχες σε Πύργο και στα χωριά Στρέφι, Μπαρμπάσαινα, Κούκουρα
6 Πολιορκία ελληνικών δυνάμεων στις μονές Κρεμαστής και Αγίου Ιωάννη (Κατάκολο Ηλείας)

16	Kutahye arrives in Athens and sets up camp at Patissia
August	
3	Mehmed Reshid Pasha (Kutahye) occupies Athens and Greeks seek refuge at the Acropolis
6, 8	Battles in Chaidari, Attica
21	Unsuccessful expedition by Ibrahim Pasha in Mani
September	
18, 19	Battles in Chovoli, Kalavryta
30	Battle at Sopoto, Kalavryta, and retreat of Greek troops
October	
27	Start of military operations by G. Karaiskakis in eastern Central Greece
November	
11	The government of Zaimis moves to Aegina
18-19, 20, 22-24	Battles at Arachova, Boeotia
December	
7	G. Karaiskakis blocks Mehmed Reshid Pasha's (Kutahye) access to supplies
	Two-day battle in Lobotina, Nafpaktia

1827

January	
25, 26	Battles at the monastery of Agios Spyridon in Piraeus
27	Battle at Kamatero, Attica
30	Battle at Kastella, Piraeus, against Kutahye's troops
February	
3, 5	Battles at Distomo, Livadia
11	The Third National Assembly convenes at Ermioni
March	
4	Battle at Keratsini
19	The Third National Assembly moves to Trizina
	G. Canning takes over as England's Prime Minister
30	The Third National Assembly votes for I. Kapodistrias as *Governor of Greece*
April	
(beginning)	Battle at Dafni, Attica
6	New military operations by Ibrahim Pasha in Ilia
6	Battles at Pyrgos, and in the villages of Strefi, Barbassena, and Koukoura
6	Siege of Greek forces at the monasteries of Kremasti and Agios Ioannis (Katakolo, Ilia)
8	Battle of Faliron, Attica

8 Μάχη στο Φάληρο Αττικής
14 Μάχη πλησίον της μονής του Αγίου Σπυρίδωνα στον Πειραιά
15 Άφιξη του Ιμπραήμ στο κάστρο Χλεμούτσι της Ηλείας
22 Συμπλοκή στο Φάληρο Αττικής και θανάσιμος τραυματισμός του Γ. Καραϊσκάκη
24 Μάχη στην θέση Ανάλατος της Αθήνας

Μάιος

1 Ψήφιση του *Πολιτικού Συντάγματος της Ελλάδος* (Γ΄ Εθνοσυνέλευση)
5 Λήξη εργασιών της Γ΄ Εθνοσυνέλευσης
5 Ο Μ. Σισίνης παραδίδει το κάστρο Χλεμούτσι Ηλείας στον Ιμπραήμ πασά
24 Παράδοση της Ακρόπολης των Αθηνών στους Οθωμανούς
25 Άφιξη του Ιμπραήμ πασά στο Ρίο

Ιούνιος

5 Αποτυχημένη ναυτική εκστρατεία του Κ. Κανάρη στην Αλεξάνδρεια
24 Εχθρικές δυνάμεις πολιορκούν ανεπιτυχώς τη μονή του Μ. Σπηλαίου
24 *Συνθήκη Λονδίνου* (6 Ιουλίου ν.η.)

Ιούλιος

3 Μάχη στην Άνω Βλασία Καλαβρύτων και υποχώρηση των Ελλήνων
17 Μάχη πλησίον της μονής Αγίου Ιωάννη Τσετσεβού Αιγιαλείας

Αύγουστος

Ο Ι. Καποδίστριας αποδέχεται το αξίωμα του *Κυβερνήτη της Ελλάδος*
26, 27 Μάχες στο ύψωμα Καυκαριά Αιγιαλείας
27 Θάνατος του G. Canning

Σεπτέμβριος

6 Ο ελληνικός στόλος υπό τον Th. Cochrane επιχειρεί να καταλάβει το νησίδιο Βασιλάδι στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου
10 Επαφές των ναυάρχων των Μ. Δυνάμεων με τους Αιγυπτίους
20 Ο Κεχαγιάμπεης του Ιμπραήμ πασά καταστρέφει τα καρποφόρα δέντρα της Μεσσηνίας

Οκτώβριος

8 Ναυμαχία Ναβαρίνου
9 Εκστρατεία του Γάλλου συνταγματάρχη Ch. Fabvier στη Χίο

Νοέμβριος

17 Απόβαση ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στο Δραγαμέστο (Αστακός)
26 Διακοπή διπλωματικών σχέσεων μεταξύ Μ. Δυνάμεων και Υψηλής Πύλης

Δεκέμβριος

4 Αποχώρηση του Ρώσου πρεσβευτή από την Κωνσταντινούπολη
6 Απομάκρυνση του αιγυπτιακού στόλου από τον Μοριά
15 Η οθωμανική φρουρά παραδίδει το Βασιλάδι στους Έλληνες

14	Battle near the monastery of Agios Spyridon in Piraeus
15	Ibrahim Pasha arrives in Chlemoutsi, Ilia
22	Clash in Faliron, Attica and fatal injury of G. Karaiskakis
24	Battle at Analatos, in Athens
May	
1	Adoption of the *Political Constitution of Greece* (Third National Assembly)
5	The Third National Assembly is concluded
5	M. Sisinis surrenders the Castle of Chlemoutsi in Ilia to Ibrahim Pasha
24	The Acropolis of Athens is surrendered to the Ottomans
25	Arrival of Ibrahim Pasha in Rio
June	
5	Unsuccessful naval expedition by K. Kanaris in Alexandria
24	Enemy forces unsuccessfully besiege the M. Spileo monastery
24	*The London Treaty* (July 6, new calendar)
July	
3	Battle at Ano Vlassia of Kalavryta and retreat of the Greeks
17	Battle near the monastery of Agios Ioannis Tsetsevos in Aegialia
August	
	I. Kapodistrias accepts the office of *Governor of Greece*
26, 27	Battles on Mount Kafkaria in Aegialia
27	Death of G. Canning
September	
6	The Greek fleet, commanded by T. Cochrane attempts to capture the islet of Vasiladi in the lagoon of Messolonghi
10	Communications between Admirals of the Great Powers and Egyptians
20	Kehaya Bey, under the command of Ibrahim Pasha, destroys fruit-bearing trees throughout Messinia
October	
8	Naval battle of Navarino
9	Expedition by French Colonel C. Fabvier to Chios
November	
17	Landing of Greek military forces in Dragamestos (Astakos)
26	Severance of diplomatic relations between the Great Powers and the Sublime Porte
December	
4	The Russian ambassador leaves Constantinople
6	The Egyptian fleet leaves Moreas
15	The Ottoman guard surrenders Vasiladi to the Greeks

1828

C. A. Rockwell

THE PHILADELPHIAN.

PUBLISHED BY W. F. GEDDES, NO. 59 LOCUST STREET, FOR S. B. LUDLOW, EDITOR AND PROPRIETOR.

VOL. III.—NO. 36. PHILADELPHIA, FRIDAY, SEPTEMBER 7, 1827. WHOLE NO. 121.

RELIGIOUS.

TO THE CHRISTIAN PUBLIC OF NEW-JERSEY.

The undersigned being a Committee of the *Nassau Hall Bible Society* for corresponding with the friends of the Bible cause in the State of New Jersey, on the subject of making special efforts to supply every family that is destitute with a copy of the Word of God, within a year, from this time, beg leave to lay before their fellow Christians a few remarks.—

For several years past there has been an increasing impression, that although much has been done by various Bible Societies in the State, there are still many, very many, families which have not in their houses that blessed volume, by the knowledge of whose contents men are made wise unto salvation. That this impression is well founded, has been proved by facts brought to light, by the operations of the Nassau Hall and other Bible Societies. It has been ascertained, that although we have [illegible] operation of these flourishing and zealous Societies, is a subject of devout gratitude to our kind and gracious Lord. The Bible Society of Monmouth resolved before our Anniversary, to supply that county, and it is said that the Sussex Bible Society has resolved to supply that County.

Such is the statement of the progress which has been made in this work. And what Christian is there whose eyes read these facts, that does not bid the undertaking "God speed!" We will now subjoin, in a few words, the plan of future operations.

To every county in the state two, and to some, three of the young men who have offered their services, are to be sent by the 1st of October. In a printed directory or plan the following points are to claim their attention.

1. To visit every family.
2. To ascertain the number in each family, of those that can read and [illegible]

pineness and want of zeal, ingloriously to fail. And shall we fail? The answer rests with each of us.

ROBERT BAIRD,
LUTHER HALSEY, Jr. } *Committee.*
Princeton, Aug. 23, 1827.

SPEECHES OF HOTTENTOTS,

At a Bible Meeting at Theopolis, South Africa.

The chairman, Jan Tzatzoe, of the royal family of Hinza, opened the business of the day, by calling the attention of the meeting to the former condition of the Hottentots and Caffres. He remarked, that they were without the Bible, without God, and without hope in the world: he then noticed, in a feeling manner, the kindness which strangers had manifested to them, in sending among them that book which is able to make them wise unto salvation: others, he observed, are still destitute of the word of God: and he called on the Meeting to assist in sending them the Bible.

William Pedree weeks previous the plague had [illegible] carried off from four to five hundred persons daily, and that the city was in great consternation in consequence.

TREATY RELATIVE TO GREECE.

We think that this Treaty will not entirely answer the expectations of the friends of Greece, and particularly that it does not apply a sufficient efficacious remedy to its unhappy situation, and to the dangers which threaten it. We are afraid that much precious blood will be shed, and that irreparable distress will ensue before the intervention has produced its effects. It must be expected, that as soon as the knowledge of the Treaty shall reach Constantinople, positive orders will be transmitted to Ibrahim and Redschid Pacha, to unite and strike a decisive blow. Negociations with the Turks do not impede their vengeance, and often serve to give it energy and atrocity. We suppose that the Porte would have attained its object better had a truce been demanded without any delay, and had the resolution of the three Powers to put an end to the calamities of war been notified to the Divan. We are not aware what reasons could have been urged against such a course of proceeding. By firmness and decision alone can we restrain a fanatic and barbarous people who sport with the most solemn treaties when it is for their interest.

Mere *citizens*, have hitherto devoted their lives to the Greeks. Now European opinion has triumphed, and the *Government* are disposed to second it. Let us pray that their measures may not be too late, and that something more than ashes and ruins may be found in Greece, when the Standard of the Cross shall again wave on the citadel of Athens.

Greek Affairs.—Eynard, the indefatigable friend of the Greeks, had made a new appeal to the European Christian public, for supplies to be sent to Lord Cochrane and General Church. He had published extracts of late letters received from them. In one from Lord C. dated *off Navarino*, 28th May, he says, "I am watching the Turkish fleet in Navarino, consisting of 14 frigates, from 30 to 40 corvettes and smaller vessels. With a single frigate I cannot destroy them, and our Greek sailors are not sufficiently disciplined to attempt any decisive blow. I have ordered a small flotilla to be fitted out, but have not the means to pay it. I have not changed my opinion as to the means of destroying the Turkish fleet, and if I receive the steamboats which I have long looked for, I shall keep my promise with you."

From the London Times, 30th July.

Much has appeared within the past week respecting the warlike preparations of Turkey—her defiance of the great Powers now united for the protection of Greece, and her pompous call for aid and support to all within the sphere of her influence. These threatening indications, coming to us, through the atmosphere of Austrian diplomacy, of course lost nothing in their passage.

The possibility that such a state as Turkey should be able to resist the armed intervention

agents of the Christian public to receive and manage whatever benevolent individuals may entrust to their care. Of course they are under a moral obligation to receive whatever is given for objects that come within their province. And if they receive it they are bound to keep and apply it according to the will of the donor. It would not be *honest* for them to expend the principal of these funds so sacredly entrusted to them. And if they should do it they would *forfeit the whole*, and the heirs of the donors could recover it by law. No friend of the cause would wish them to forfeit these funds. No honest person would wish them to employ them contrary to good faith and the will of the donors.

But these funds, if understood, can be no objection against other contributions. The present amount of the fund is $37,524 84. It produced last year an income of $2,299 12. And this is all they can lawfully expend in a year from the fund. It is about 156 dollars [illegible]

[illegible]	0	3	10 to 20	7	[illegible]
—Remittent	4	1	20 to 30	6	[illegible]
—Typhus	0	3	30 to 40	11	[illegible]
Hooping Cough	1	0	40 to 50	5	[illegible]
Hemorrhage			50 to 60	3	[illegible]
Inflammation of the Brain,	1	0	60 to 70	7	
—Bowels	1	1	70 to 80	0	
—Injured Spine	1	0	80 to 92	0	
	29	37	Total	82	

Carried over

Of the above Interments, 7 were from the Almshouse, and 20 people of colour are included in the total amount. By order of the Board,

JOSEPH PRYOR, Clerk.

CLASSICAL AND ENGLISH SCHOOL
FOR YOUNG LADIES.

MR. FREDERICK SCOFIELD respectfully informs the parents and guardians of Young Ladies that he has opened a School of the above character in a large and pleasant room, No. 463, High street, above Twelfth, to the duties of which he will devote his unremitting attention. Sept. 6, 1827.

NOTICE.

Worship has been discontinued at the Masonic Hall, because to the writer it was sufficiently plain, that the primary object of opening a room there would not be attained on the plan adopted. The design of those with whom it originated was, to congregate a portion of the poor of the alleys and suburbs (particularly of the alleys,) of the city. Motives were proposed to their poverty, without the slightest avoidable abasion to it.—They could not be persuaded to attend once. The exceptions to this fact may be considered as none.

Some gentlemen were opposed to the measure, for reasons which to the writer do not appear to be *christian*. To himself it will be a source of satisfaction that, though he did not wish their censure, he was willing to incur *this*, as well as other inconveniences of much more importance.

The design is now entirely abandoned *by him*. His present exertions among these people have no relation to it. He wishes this to be understood, because he hopes the same object will be pursued, on a different plan, by others, whose gifts will not be so limited as his, and whose ideas respecting subscription will command that aid of the colonizing system, which he would not ask.

The *proportion* of inhabitants of the city who do not attend worship is frightful, and *increasing*. The manufacturing emigrants bring with them some sense of religion. These is nothing here to cherish it. They will not sit in a place of worship as paupers: and during the first year of their residence, many of them really have enough to do to live. Nor, with the clothes they possess, are they willing to appear among others so differently dressed.

If any one will, once or twice, collect a society for religious purposes among the suburban poor, he will possibly meet with what occurred to the writer. Of about fifteen persons thus assembled, five had been within two years, Presbyterian communicants in Europe. Only one of these five, since their arrival here, had been accustomed to attend a place of worship: and this was a Methodist church.

Intemperate drinking and violation of the Lord's day increases alarmingly among the body of the manufacturing labourers. Much meritorious exertion in opposition to the progress of irreligion is made by the Meth-

---

Six or seven cases of small pox have occurred at New Brunswick, (N. J.) one of which proved fatal.

One death by yellow fever on the 20th ult. is reported by the Charleston Board of Health.

Some person has attempted to poison a family of Shakers, containing 61 persons, in Enfield, Conn. by throwing into the pump well a quantity of arsenic. One person only suffered severely. There was enough arsenic deposited to kill a thousand persons.

The Morgan conspiracy.—We understand (says the Albany Argus) that Harris Seymour, Henry Howard, Holloway Hayward, Moses Roberts and James Gasson, who were the first put upon trial at the late Ontario General Sessions for conspiracy to kidnap and carry away William Morgan, have been *acquitted*.—The result in the case of the remaining twelve, is not known.

NEWBURGH, (N. Y.) Aug. 28.

Dysentery.—This serious complaint rages at present to a considerable extent in this county. In several cases it has proved fatal.

The Rochester (N. Y.) Telegraph contains a letter from Danville, which mentions a heavy fall of rain that had proved fatal to several individuals. A Mr. Lackey, on Silver Creek, in Madison county, after saving his family from his house, which was floating, on venturing back to save his property, was carried off in the ruins—his body had not been found. The body of a small boy, about seven years of age, was found among some driftwood near Frankfort. A Mr. Hoffman lost his whole family, consisting of his wife and three children, and his nephew—they were all in bed when the house was taken away by the flood. The bodies of Mrs. H. and two of the children were found the next morning, clinging to the branches of a tree, in which he remained the whole night.

Pumping the Human Stomach.—The Columbia Telescope says, that the instrument for pumping poisonous substances from the stomach has been recently used by the physicians of that place with complete success. By the use of it, they restored a gentleman who had been for two hours in convulsions and in a state of total insensibility, occasioned by swallowing a prodigious dose of corrosive sublimate and laudanum.

Mr. Jacob Gorgas, of Elizabethtown, Lancaster county, has made a pair of scissors which weigh less than the sixteenth part of a grain.

ALEXANDRIA, (D. C.) Aug. 31.

The newly built and valuable steam mill, belonging to our enterprising fellow citizen Joseph B. Ladd, Esq. was yesterday morning nearly destroyed by fire, together with its contents of Flour and Grain. The loss cannot not be estimated at less than twenty thousand dollars, perhaps thirty, not a cent of which was insured.

On the 25th of July two line ships, two frigates and a corvette sailed from Brest. The very large French naval force of nearly 50 ships in the Mediterranean is to be divided into three parts—the Levant squadron of 23 ships, under Rigny, that which blockades Algiers, 12 ships, and the cruizers for pirates.

Letters from Berlin say that a great number of superior officers in the Prussian army have petitioned the government, for leave to go and serve as volunteers in the Russian army, in case of a war between Russia and Turkey.

Letters from Aleppo, dated 23d of May, state that for three weeks previous the plague had carried off from four to five hundred persons daily, and that the city was in great consternation in consequence.

draw from all further participation in the bloody struggle (too long carried on) between Greece and her oppressors. This hitherto dreaded and most powerful instrument of Turkish tyranny, has thus, then, opportunely dropped out of its hands—a tolerably decisive specimen of the success likely to attend any appeal from the Sublime Porte to her vassals.

We are informed that the Pacha first made known his determination and views through the medium of the British Consul at Alexandria, in order to ascertain how far he might rely on the concurrence of the Allied Powers. The answer returned to so welcome an overture, at a moment when the fleets of England, France, and Russia were actively arming in defence of Greece (and the ships of the latter Powers are only detained by contrary winds for our ports) is obvious. The case admitted but of one course; and it is understood that the British government acted on this emergency with all the promptitude which the occasion deserved.

MARRIED,

By the Rev. Mr. Wilthank, on Thursday evening, 30th inst. Richard Tilghman Lloyd, Esq. of Maryland, to Miss Anastasia Duane, third daughter of Col. William Duane, of this City.

By the Rev. Dr. Abercrombie, Mr. George Shubert, to Miss Eliza Beekhorn, all of this city.

At Providence, Col. William S. Patten, to Miss Eliza W. Bridgham, daughter of Samuel W. Bridgham, Esq. of Providence.

By the Right Reverend Bishop White, Mr. Wm. H. Moore, to Miss Hannah Davis.

On the 2d inst. Mr. John Goodrich, to Miss Phœbe Burwell, all of Philadelphia.

DIED,

At Bordentown, New Jersey, on the 28th inst. Richard A. Stout, of a lingering consumption, in the 23d year of his age.

In Albany, on the 22d ult. John Robison, Esq. in the 88th year of his age.

HEALTH OFFICE,

SEPTEMBER 1, 1827.

INTERMENTS

In the City and Liberties of Philadelphia, from the 25th August to the 1st Sept.

DISEASES.	Adults.	Children.	DISEASES.	Adults.	Children.
Asthma	1	0	*Brought over*	92	37
Atrophy	0	1	Locked Jaw	1	1
Casualties	0	5	Mania a potu	0	1
Cholera Morbus	0	9	Mortification	0	9
Consumption of the Lungs	6	2	Still-Born	1	0
			Ulcers	0	1
	0	4	Worms	1	0
Convulsions	1	0	Unknown	—	—
Decay	1	1		95	49
Diarrhœa	2	1	Total 85—34		
Dropsy	0	4			
— in the Brain,	1	1	Of the foregoing there were—		
Drowned	1	2			
Dysentery	2	0	Under 1 year		23
Drunkenness	2	6	From 1 to 2	9	10
Debility	2	0	2 to 5	5	5
Found Dead	1	1	5 to 10	4	7
Fever	0	3	10 to 20	7	6
— Remittent	4	1	20 to 30	6	
— Typhus					

CHRISTIAN MIRROR.

PRINTED AND PUBLISHED EVERY THURSDAY MORNING, BY SHIRLEY & HYDE, EXCHANGE STREET, PORTLAND--------ASA CUMMINGS, EDITOR.....TERMS, $2.50, OR $2,00 IN ADVANCE.

NUMBER 50. PORTLAND, THURSDAY, JULY 23, 1829. VOLUME VII.

THE SABBATH SCHOOL.

Lesson for the 1st Sabbath in August.

MATTHEW XXVI. 36—46

Christ retireth to Gethsemane—his agony there.

When Jesus had offered the prayer, (see the last two lessons,) he went forth with his disciples over the brook Cedron, where was a garden. (See John XVIII, 1.) This garden was at the foot of the mount of Olives, and it was called *Gethsemane*, as in the 1st verse of this lesson.

v. 37. Who were the two sons of Zebedee? On what other remarkable occasions were these only of all the disciples, present with Christ? *Sorrowful and very heavy*—in great dejection and anguish of mind.

v. 38. *My soul is exceeding sorrowful*, even unto death—is overwhelmed with a deadly anguish, with such a sorrow is as sufficient to cause death. CAMPBELL.

For the Christian Mirror

SIR,—I have recently been led to an examination of the merit of Abbot & Fisk's class book, for the use of Sunday Schools, compared with Judson's for similar purposes. Either treatise is undoubtedly susceptible of improvement, and it is to be hoped that we shall soon have one more perfect than either of the publications referred to. Judson's questions cannot be obtained for less than 12 1-2 cents each, and it would be with some considerable difficulty that each pupil could be furnished with a copy, as there is not a sufficient excitement on the subject to induce individuals to contribute to the amount required—at least this is often the case, and when the exceptions exist, the objections do not. Abbot and Fisk's class book can be obtained for 3 or 4 cents each; this circumstance alone, other circumstances, the result might have been different. The supposed "misconception of the powers of the human mind," may be real, in regard to the teachers and scholars of a thousand schools; and at the same time the book may be precisely suited to the progress and exigencies of a thousand other schools. The different degrees of proficiency, which have been made in different schools, should not be overlooked in estimating the adaptedness of a S. S. book to the purposes for which it was designed. The little work of Fisk & Abbot recognizes more distinctly, perhaps, than any other of the kind, one of "the powers of the human mind," of the utmost importance

COMMUNICATIONS.

For the Christian Mirror.

MR. CUMMINGS,—Your correspondent A in his address concerning war, June 25th says, "there is no passage in the New Testament, that recommends or permits the use of arms, even in *self-defence*." Permit me to ask whether the writer is not pushing his principles too far? I wish him to answer distinctly the following questions, that it may be seen, whether or not Christians are realy agreed in their sentiments.

1. If a robber and assassin should attack him in a solitary place, would he yield up his property and life without resistance; or does he think the Gospel obliges him to do it?

2. If a villain should assault the person and threaten the life of his wife or child, does he think the Gospel forbids him to strike the avenging blow?

3. If the houses of our forefathers were attacked by blood thirsty savages and

Resolved, That the students in this Seminary, provided our assistance is needed, will devote one month of our services, in the course of a year from this time, to aid in carrying into effect the resolution of the American Bible Society to supply the United States with Bibles in two years.

ECCLESIASTICAL.

DISSERTATION

ON THE FELLOWSHIP OF THE CHURCHES.

My object is, *first* to point out its nature—*secondly*, show for what purpose it exists.

Church fellowship consists in a union of christian affections, sentiments and interests. There can be no harmony of feeling, nor pleasure in pursuit with those with whom there is no oneness of affection. Christ and Belial have no fellowship—there is no communion between light and darkness. Between

they should never be made standards of faith, nor others be denounced because they cannot see with our eyes. "Him that is weak in the faith receive ye, but not to doubtful disputations."

Again: This fellowship consists in a union of interests. Nothing is more common than for mankind to unite to prosecute those purposes, the promotion of which lies near their hearts. In this respect there are unholy, as well as holy alliances. Witness the brethren of Joseph, Pilate and Herod, and the forty men who combined to procure the death of Paul. Now there is as really a union of interests subsisting between all the real children of God, a centre, at which they all meet, and where they all claim an undisputed interest.

This subject at which the interests of every Christian centre, is one which overlooks private views and feelings and

---

THE MORNING CHRONICLE.

LONDON:
FRIDAY, JUNE 14, 1822.

We refer our readers to a letter in another column which we have received from Zante, dated the 11th May, containing an account of the late engagement between the Greek and Turkish fleets, and of the proceedings in the Island of Scio, down to the beginning of last month.

This intelligence is entirely at variance with that which the *Journal des Debats* has given of the 2d May under the head Smyrna.

The conduct of the Turks in Scio promises to be of great advantage to the Greek cause. A part of the Sciots, relying on their having taken no share in the insurrectionary proceedings, remained behind after the town of Scio had been deserted by most of its inhabitants. These persons were immediately sacrificed by the Turks, whereas the more manly and patriotic inhabitants who had retreated to the hills, not only escaped the fury of their barbarous enemies, but were afterwards enabled to cut off numbers of them, when they began to spread themselves over the Island. The mild manner in which war is usually carried on in the west of Europe, though a great good in itself, is not certainly very favourable to patriotism. Armies have been taught to advance through an enemy's country with as much regularity as if it were their own, supplying their wants by requisitions addressed to the local constituted authorities; and the inhabitants, except in a few cases, of which entering a town by assault is one, are in little fear for their personal safety. This humanity has in its turn given birth to an apathy and indifference unknown in ancient times, when slavery or death was generally the portion of the vanquished. With this alternative staring him in the face, the citizen was forced to become patriot. The Turks understand the art of making patriots as well as any people who ever existed, and by teaching their enemies that submission is sure to be followed by destruction, while resistance holds out a chance of safety, they are pretty certain to experience no want of the latter.—Indeed, after the lessons which

evacuated that

According to accounts from Hydra, of the 22d of April, great consternation prevailed in that island. The Hydriotes, Spezziotes, and Ipsariotes, were deliberating on the part which they were to take in the present conjuncture which has become so critical.—They have a project of abandoning their islands, and transporting themselves to Europe, in their ships, with their families and all their movable property. It is said they mean to chuse for their future residence the States of the Church.

It is believed also that a considerable Greek emigration will proceed to Provence, and that perhaps the Isles of Hières will see a new Greek town rise. The wishes of many of the Greeks point to Syracuse, but they fear the Neapolitan police.

It is said that the fleet of MEHEMET ALI has arrived at Stancho, with 15,000 troops on board, destined to attack Samos.—*Journal des Debats.*

ZANTE, MAY 11.

Two vessels arrived from the Archipelago, bring the following intelligence:—

The Greek fleet, which on the news of the descent of the Turkish troops on the Island of Scio, had left the ports of Spezia and Hydra, arrived on the first days of May in the waters of the former of these islands. At sight of the Turkish fleet the Greek Admiral divided his forces into three divisions, and was not long in surrounding the enemy. The sailors, who had already learned the atrocities exercised by their enemies in Scio, attacked them with such fury, that they decided the combat in a very short space of time. The Capitain Pascha, after losing several vessels among which were three of the line, withdrew precipitately to the port of Tschesme, where the Greeks are blockading him.

After this victory the Greek Admiral ordered the transports which he had in his train to operate the disembarkation of troops, which took place on the Southern Coast of the Island. These troops were 4,000 men.

The following was the state of the Island at that period:—Logothete, who commanded the Samians, who had disembarked at Scio on the arrival of the Turkish fleet on the 12th of April, announced that as the fortress of that island, which was in the power of the Turks, commanded the town, he would withdraw to the positions of the heights, to wait the enemy there, and that in consequence the inhabitants of the town ought to evacuate the town before the retreat of his troops. The most of the inhabitants followed this opinion, and set out with whatever they were able to carry with them; but a considerable number of people possessed of apathy of character, relying on the tranquillity that they had preserved, without taking any part in the insurrection of the island, remained in the town. The Turks, on entering, slaughtered these unfortunate persons, then pillaged, and finally burnt the town.

The first six days the Turks kept themselves tranquil without exposing themselves by proceeding to any distance from the town. The Capitain Pascha merely reiterated his summonses to the Islanders to submit themselves, which orders met no where with the least obedience. After the seventh day, several partial corps, greedy of pillage, began excursions to the remote villages, and to

6, 11 Άφιξη του Ι. Καποδίστρια στο Ναύπλιο και την Αίγινα
Ο Σπ. Τρικούπης διορίζεται από τον Ι. Καποδίστρια *Γραμματέας Επικρατείας*
31 Θάνατος του Αλ. Υψηλάντη στη Βιέννη

Φεβρουάριος
2 Σύσταση *Εθνικής Χρηματιστικής Τράπεζας* στον ελλαδικό χώρο
Επιχειρήσεις καταστολής της πειρατείας στο Αιγαίο από τον Α. Μιαούλη
15 Αποχώρηση του Ιμπραήμ πασά από την Τριπολιτσά

Απρίλιος
9-12 Ανακατάληψη από τους Έλληνες των νησιδίων Ντολμά και Πόρου στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου
14 Κήρυξη νέου ρωσοοθωμανικού πολέμου
23 Συγκρότηση του *Πανελληνίου* από τον Ι. Καποδίστρια

Μάιος
11 Ναυτική επιχείρηση στο Ανατολικό (Αιτωλικό)

Ιούνιος
Δολοφονία του προσκυνημένου Δ. Νενέκου από τον Σαγιά

Ιούλιος
7 *Πρωτόκολλο του Λονδίνου* (19 Ιουλίου ν.η.)
25 *Συνθήκη της Αλεξάνδρειας* (6 Αυγούστου ν.η.)

Αύγουστος
11 Έναρξη επιχειρήσεων του Κ. Τζαβέλα στην κεντρική Στ. Ελλάδα
17 Άφιξη γαλλικού εκστρατευτικού σώματος στην Πελοπόννησο υπό τη διοίκηση των στρατηγών N. Maison, T. Sebastiani και G. Schneider

Σεπτέμβριος
4-23 Αποχωρήσεις αιγυπτιακών δυνάμεων από τον Μοριά
16 Οθωμανοί της Λομποτινάς (Άνω Χώρα Ναυπακτίας) επιτίθενται ανεπιτυχώς σε στρατιωτικές δυνάμεις των Ε. Μακρυγιάννη και Ι. Φαρμάκη

Οκτώβριος
Επιχείρηση ανακατάληψης ανατολικής Στ. Ελλάδας από τον Δ. Υψηλάντη
18 Παράδοση των κάστρων της Πάτρας και του Ρίου από τον Χατζή Αβδουλάμπεη στο γαλλικό εκστρατευτικό σώμα
22 Μάχη πλησίον της Λομποτινάς (Άνω Χώρα Ναυπακτίας)
22 Απελευθέρωση των Κραβάρων

Νοέμβριος
4 *Πρωτόκολλο του Λονδίνου* (16 Νοεμβρίου ν.η.)
5 Ανακαταλήψεις της Λιβαδειάς, της Άμφισσας και του Καρπενησίου

January	
6, 11	I. Kapodistrias arrives in Nauplion and Aegina
	S. Trikoupis is appointed *Secretary of the State* by I. Kapodistrias
31	A. Ypsilantis dies in Vienna
February	
2	Establishment of the *National Financial Bank* in the Greek Territory
	A. Miaoulis carries out operations to suppress piracy in the Aegean sea
15	Ibrahim Pasha leaves Tripolitsa
April	
9-12	Greeks re-capture the islets of Dolmas and Poros in the lagoon of Messolonghi
14	Declaration of a new Russo-Ottoman war
23	Establishment of the *Panhellenion* by I. Kapodistrias
May	
11	Naval operation in Anatolikon (Aetoliko)
June	
	Sagias assassinates D.Nenekos who had joined the enemy during the Revolution
July	
7	*The London Protocol* (July 19, new calendar)
25	*The Treaty of Alexandria* (August 6, new calendar)
August	
11	Start of military operations by K. Tzavelas in the central part of Central Greece
17	Arrival of the French expeditionary force led by Generals N. Maison, T. Sebastiani and G. Schneider
September	
4-23	The Egyptian forces leave Moreas
16	Ottomans of Lobotina (Ano Chora of Nafpaktia) attack the Greek forces led by E. Makrygiannis and I. Farmakis without success
October	
	Operations to re-occupy eastern Central Greece by D. Ypsilantis
18	Surrender of the castles of Patras and Rio by Hadji Abdullah Bey to the French expeditionary force
22	Battle near Lobotina (Ano Chora of Nafpaktia)
22	Liberation of Kravara
November	
4	*The London Protocol* (November 16, new calendar)
5	Re-occupation of Livadia, Amfissa, and Karpenisi
December	
15	Re-occupation of Vonitsa and Ottomans' confinement in the city castle

Δεκέμβριος

15 Ανακατάληψη της Βόνιτσας και εγκλεισμός των Οθωμανών εντός του κάστρου

Μέλη της Γαλλικής Επιστημονικής Επιτροπής πραγματοποιούν ανασκαφές στην Αρχαία Ολυμπία

Φεβρουάριος

Ολοκλήρωση της οθωμανικής εκστρατείας στην ανατολική Στ. Ελλάδα

Μάρτιος

5 Παράδοση του κάστρου της Βόνιτσας στους Έλληνες
10 *Πρωτόκολλο Λονδίνου* (22 Μαρτίου ν.η.)
12 Πολιορκία του φρουρίου του Αντιρρίου
13 Η ελληνική σημαία υψώνεται στο φρούριο του Αντιρρίου
20 Κατάληψη του Μενιδίου Αιτωλοακαρνανίας
26 Συνθηκολόγηση της φρουράς του Καρβασαρά (Αμφιλοχία)

Απρίλιος

13 Ο Γ. Βαρνακιώτης καταλαμβάνει το Μακρυνόρος
18 Παράδοση της οθωμανικής φρουράς της Ναυπάκτου

Μάιος

2 Παράδοση της οθωμανικής φρουράς του Μεσολογγίου
8 Συνθηκολόγηση των Οθωμανών στο Ανατολικόν (Αιτωλικό)

Ιούνιος

Νέα οθωμανική εκστρατεία στην ανατολική Στ. Ελλάδα

Ιούλιος

11 Έναρξη εργασιών της Δ΄ Εθνοσυνέλευσης (Άργος)

Αύγουστος

6 Λήξη εργασιών της Δ΄ Εθνοσυνέλευσης
31 Αναγνώριση του *Πρωτοκόλλου του Λονδίνου* (10.3.1829) από τον Σουλτάνο

Σεπτέμβριος

2 *Συνθήκη Αδριανούπολης* (14 Σεπτεμβρίου ν.η.)
12 Μάχη στην Πέτρα Βοιωτίας

Ιανουάριος

22 *Πρωτόκολλο Λονδίνου* ή *Πρωτόκολλο Ανεξαρτησίας* (3 Φεβρουαρίου ν.η.)

1829

January	
	Members of the French Academy of Sciences carry out excavations in Ancient Olympia
February	
	End of the Ottoman expedition in eastern Central Greece
March	
5	The castle of Vonitsa is surrendered to the Greeks
10	*The London Protocol* (March 22, new calendar)
12	Siege of the fortress of Antirrio
13	The Greek flag flies in the fortress of Antirrio
20	Capture of Menidi, Aetoloakarnania
26	Capitulation of the guard of Karvasaras (Amfilochia)
April	
13	G. Varnakiotis captures Makrynoros
18	Surrender of the Ottoman guard of Nafpaktos
May	
2	Surrender of the Ottoman guard of Messolonghi
8	Capitulation of Ottomans in Anatolikon (Aetoliko)
June	
	New Ottoman expedition to eastern Central Greece
July	
11	The Fourth National Assembly commences (Argos)
August	
6	The Fourth National Assembly is concluded
31	The Sultan acknowledges the *London Protocol* (10/3/1829)
September	
2	*Treaty of Adrianople* (September 14, new calendar)
12	Battle at Petra, Boeotia

1830

January	
22	The *London Protocol* or *Independence Protocol* (February 3, new calendar)

Ενδεικτική βιβλιογραφία

ΑΡΧΕΙΑ

Αρχεία Λαζάρου και Γεωργίου Κουντουριώτη (1821-1832), επιμ. Αντ. Λιγνού, τόμ. Α΄-Ε΄, Αθήνα 1920-1927.

Αρχεία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας, τόμ. 1ος-21ος, Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων, Αθήνα 1971-2008.

Αρχεία της Νεώτερης Ελληνικής Ιστορίας. Α΄ Αθηναϊκόν Αρχείον, Ιωάννης Βλαχογιάννης (επιμέλεια), τόμ. Α΄, Αθήνα 1901.

Αρχειακές συλλογές Μουσείο Τύπου της Ε.Σ.Η.Ε.Π.Η.Ν.

Αρχείο του Πατρινού αγωνιστή του 1821 Ιωάννη Παπαδιαμαντόπουλου (1766-1825), Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών.

Ιστορικόν Αρχείον του στρατηγού Ανδρέου Λόντου (1789-1847), τόμ. Ι (1789-1823), τόμ. ΙΙ (1824), Π. Δ. Σακελλαρίου, Αθήνα 1914.

Το Αρχείο Σισίνη, (επιμ.) Στ. Παπαγεωργίου, Ι.Ε.Ε.Ε., Αθήνα 1980.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Δεληγιάννης Κ., *Απομνημονεύματα*, Σχόλια Γ. Τσουκαλάς, Γ. Τσουκαλά «Βιβλιοθήκη», τόμ. Α΄-Β΄, Αθήνα 1957.

Διαμαντόπουλος Κ., *Απομνημονεύματα, ή Αληθή ιστορικά γεγονότα του 1821 μη αναφερόμενα εν ταις ελληνικαίς ιστορίαις*, Τρίπολη 1883.

Ευμορφόπουλος Δ., *Απομνημονεύματα*, Εμμ. Πρωτοψάλτης (επιμέλεια), Γ. Τσουκαλά «Βιβλιοθήκη», Αθήνα 1957.

Κασομούλης Ν., *Ενθυμήματα στρατιωτικά της Επαναστάσεως των Ελλήνων 1821-1833: προτάσσεται ιστορία τον αρματωλισμού,* εισαγωγή και σημειώσεις Γιάννη Βλαχογιάννη, τόμ. Α΄-Γ΄, Αθήνα 1939-1942.

Κολοκοτρώνης Γ., *Απομνημονεύματα*, Εμμ. Πρωτοψάλτης (επιμέλεια), Γ. Τσουκαλά «Βιβλιοθήκη», Αθήνα 1955.

Κολοκοτρώνης Θ., *Διήγησις συμβάντων της ελληνικής φυλής από τα 1770 έως τα 1836*, τόμ. Α΄, Αθήνα 1846.

Μακρυγιάννη Ι., *Απομνημονεύματα Μακρυγιάννη*, πρόλογος, εισαγωγή Ι. Βλαχογιάννης, τόμ. Α΄-Β΄, Βεργίνα, Αθήνα χ.χ.

Μεταξάς Κ., *Ιστορικά απομνημονεύματα εκ της Ελληνικής Επαναστάσεως*, Εμμ. Πρωτοψάλτης (επιμέλεια), Γ. Τσουκαλά «Βιβλιοθήκη», Αθήνα 1956.

Π. Πατρών Γερμανός, *Υπομνήματα περί της Επαναστάσεως της Ελλάδος. Από το 1820 μέχρι του 1823*, Εκδιδόμενα παρά Καλλινίκου Καστόρχη, Πέτρος Μαντζαράκης, Αθήνα 1837.

Περραιβός Χρ., *Απομνημονεύματα Πολεμικά*, Εμμ. Πρωτοψάλτης (επιμέλεια), Γ. Τσουκαλά «Βιβλιοθήκη», Αθήνα 1956.

Ρηγοπούλος Θ., *Απομνημονεύματα από των αρχών της Επαναστάσεως μέχρι του έτους 1881. Εν παραρτήματι Ανασκευή της Ιστορίας της Ελληνικής Επαναστάσεως του Αντ. Πρόκες Όστεν,* Εισαγωγή, επιμέλεια, ευρετήριον Αθανασίου Θ. Φωτοπούλου, Αθήνα 1979.

Σπηλιάδης Ν., *Απομνημονεύματα*, τόμ. Α΄-Β΄, Ν. Χ. Φιλαδελφεύς, Αθήνα 1851-1852.

Σπυρομίλιος Σπ., *Απομνημονεύματα της Δευτέρας Πολιορκίας του Μεσολογγίου*, έκδοση Ιωάννης Βλαχογιάννης, Αθήνα 1925.

Τερτσέτη Άπαντα, Κολοκοτρώνη Απομνημονεύματα, (αναστύλωσε Γ. Βαλέτας), τόμ. Γ΄, Χρ. Γιοβάνη Ο.Ε., Αθήνα 1967^{γ}.

Χρυσανθόπουλος Φ. ή Φωτάκος, *Απομνημονεύματα περί της Ελληνικής Επαναστάσεως*, τόμ. Α΄-Β΄, Αθήνα 1899.

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Αθηνά, Αθήνα 1832-1864.

Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος, Ναύπλιο-Αίγινα 1825-1828.

Ελληνικά Χρονικά, Μεσολόγγι 1824-1826, Αθήνα 1840.

Νεολόγος Πατρών, Πάτρα 1894-1974.

Πελοπόννησος (*Τηλέγραφος*), Πάτρα 1886-2019.

Σάλπιγξ Ελληνική, Θ. Φαρμακίδης (επιμέλεια), Αθήνα 1975, (φωτογραφική απεικόνιση πρωτοτύπου).

Φορολογούμενος, Πάτρα 1869-1894.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Dakin D., *Ο αγώνας των Ελλήνων για την ανεξαρτησία 1821-1833*, Ρένα Σταυρίδη-Πατρικίου (μτφρ), Μ.Ι.Ε.Τ., Αθήνα 1989^{2}.

De la Gravière J., *Ιστορία του υπέρ ανεξαρτησίας των Ελλήνων Αγώνος κυρίως του Ναυτικού*, Κωνσταντίνος Ν. Ράδος (μτφρ.), Ιωάννης Νόταρης, Αθήνα 1894.

Finlay G., *Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως*, Πρόλογος Γιάνης Κορδάτος, Σχόλια Τάσος Βουρνάς, Μετάφραση Αλέξανδρος Κοτζιάς, «Άτλας», Αθήνα χ.χ.

Gay P., *The Enlightenment: An Interpretation, the Rise of Modern Paganism*, vols. I-II, Νέα Υόρκη 1969.

Gervinus G., *Ιστορία της Επαναστάσεως και Αναγεννήσεως της Ελλάδος*, Ιωάννης Περβάνογλου (μτφρ), τόμ. Α΄, Αθήνα 1864.

Gordon Th., *History of the Greek Revolution*, vol. I-II, Λονδίνο 1832.

Gordon Th., *Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως και των ένεκα των προσπαθειών των φιλοπάτριδων Ελλήνων προς απελευθέρωσιν της πατρίδος αυτών εκ του οθωμανικού ζυγού προκυψασών μαχών και στρατειών*, Αθήνα 1849.

Israel J., *Radical Enlightenment: Philosophy and the Making of Modernity 1650-1750*, OUP, Οξφόρδη 2001.

Kors A.Ch., (editor in chief), *Encyclopedia of the Enlightenment*, vols. I-IV, OUP, Οξφόρδη 2003.

Lehner U.L., Printy M., *A companion to the Catholic Enlightenment in Europe*, Λέιντεν/Βοστόνη 2010.

Mendelssohn-Bartholdy K., *Ιστορία της Ελλάδος από της εν έτει 1453 Αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως υπό των Τούρκων μέχρι των καθ' ημάς χρόνων*, Άγγελος Βλάχος (μτφρ), τόμ. Ι, Αθήνα 1873.

Mendelssohn-Bartholdy K., *Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως*, μτφρ. Ηλία Ι. Οικονομόπουλου, Αθήνα 1894.

Petropulos J., *Πολιτική και συγκρότηση κράτους στο Ελληνικό Βασίλειο (1833-1843)*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1997[2].

Pouqueville F.C.H.L., *Histoire de la régénération de la Grece*, vol. I-IV, Βρυξέλλες 1843.

Pouqueville F.C.H.L., *Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως ήτοι Η αναγέννησις της Ελλάδος*, Ξενοφώντας Δ. Ζυγούρας (μτφρ), τόμ. Ι-ΙΙΙ, Αθήνα 1890.

Soutso Al., *Histoire de la Révolution Grecque*, Παρίσι 1839.

Αγαπητός Αγ., *Οι ενδοξότατοι Έλληνες του 1821 ή Οι πρωταγωνισταί της Ελλάδος*, Πάτρα 1877.

Ασπρέας Γ., *Πολιτική Ιστορία της Νεωτέρας Ελλάδος (1821-1921)*, τόμ. Α΄ (1821-1865), Ι. Ν. Σιδέρης, Αθήνα 1930.

Βαρδουνιώτης Δ., *Η καταστροφή του Δράμαλη*, Εφημερίδα Μορέας, Τρίπολη 1913.

Βλασσόπουλος Χρ. *Ημερολόγιον του Αγώνος*, Εκδοτικός οίκος Δημητράκου, Αθήνα 1930.

Βυζάντιος Χρ., *Ιστορία των κατά την Ελληνικήν Επανάστασιν εκστρατειών και μαχών και των μετά ταύτα συμβάντων, ων συμμετέσχεν ο τακτικός στρατός από του 1821 μέχρι των 1833*, Αθήνα 1901.

Γούδας Αν., *Βίοι Παράλληλοι,* τόμ. Α΄-Η΄ Αθήνα 1869-1876.

Δελλής Ι. Γ., *Όψεις προβληματισμού περί παιδείας στον Νεοελληνικό Διαφωτισμό*, Αθήνα 2014.

Δελλής Ι. Γ., *Ευγένιος Βούλγαρις (1716-1806). Οκτώ φιλοσοφικές αναγνώσεις κειμένων του και έκδοση (editio princeps) δύο χειρογράφων του*, Αθήνα 2020.

Δελλής Ι. Γ., *Η ευρωπαϊκή διανόηση στα κείμενα του Α. Κοραή και του Ν. Βάμβα* (υπό έκδοση).

Δημαράς Κ. Θ., *Νεοελληνικός Διαφωτισμός*, Αθήνα [6]1977.

Θείρσιος Ερ., *Συνοπτική Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως*, Νικόλαος Β. Βωτυράς (μτφρ.), «Εθνικό Πνεύμα», Αθήνα 1879.

Ιστορικά ημερολόγια των Ελληνικών ναυμαχιών του 1821 εκ των ημερολογίων του ναυμάχου Αν. Τσαμαδού, Ν. Δ. Πάτρας, Αθήνα 1886.

Κιτρομιλίδης Π., *Νεοελληνικός Διαφωτισμός*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1996.

Κόκκινος Δ., *Η Ελληνική Επανάστασις*, τόμ. Α΄-Ε΄, Μέλισσα, Αθήνα 1974[στ].

Κουτσονίκας Λ., *Γενική Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως*, τόμ. Α΄-Β΄, Αθήνα 1863-1864.

Κρέμος Γ., *Χρονολογία της Ελληνικής Ιστορίας, Τμήμα Γ΄ (1453-1830)*, Αθήνα 1879.

Μάμουκας Α., *Τα κατά την αναγέννησιν της Ελλάδος. Ήτοι, συλλογή των περί την αναγεννώμενην Ελλάδα συνταχθέντων πολιτευμάτων, νόμων και άλλων επισήμων πράξεων από του 1821 μέχρι του 1832*, τόμ. Α΄-ΙΑ΄, Πειραιάς 1839-1852.

Μεσολόγγι 1821-1829. Οι αθάνατοι πρόμαχοι, Άλφα Εκδοτική και Πληροφορική, Αθήνα[β] 2018.

Μιαούλης Αντ., *Συνοπτική ιστορία των υπέρ της ελευθερίας της αναγεννηθείσης Ελλάδος γενομένων ναυμαχιών διά των πλοίων των τριών νήσων. Ύδρας, Πετσών και Ψαρών εν όλω τω διαστήματι του ελληνικού Αγώνος*, Ναύπλιο 1833.

Νούτσος Π., *Νεοελληνικός Διαφωτισμός: τα όρια της διακινδύνευσης*, Αθήνα 2005.

Οικονόμου Μ., *Ιστορικά της ελληνικής παλιγγενεσίας ή ο ιερός των Ελλήνων αγών*, Αθήνα 1873.

Παπασταματίου Δ., Κοτζαγεώργης Φ., *Ιστορία του Νέου Ελληνισμού κατά τη διάρκεια της οθωμανικής πολιτικής κυριαρχίας,* Ελληνικά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα και Βοηθήματα www.Kallipos.gr, Ζωγράφου 2015.

Παπατσώνης Π., *Απομνημονεύματα από των χρόνων της Τουρκοκρατίας μέχρι της βασιλείας Γεωργίου Α΄*, Βιβλιοθήκη Γενικών Αρχείων του Κράτους, Αθήνα 1960.

Πολυχρονοπούλου-Κλαδά Ν., *Η ελληνική Επανάσταση στην Αχαΐα και το ιστορικό αρχείο της ιεράς μονής Χρυσοποδαριτίσσης Νεζερών*, Αθήνα 2020.

Ρούνιος Κ., *Ιστορικαί σελίδες εκ της Επαναστάσεως του 1821. Ιωάννης Παπαδιαμαντόπουλος, Θάνος Κανακάρης, Μπεν. Ρούφος*, Πάτρα χ.χ.

Σακελλαρίου Μ., *Η απόβαση του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο καταλύτης για την αποδιοργάνωση της Ελληνικής Επανάστασης (24 Φεβρουαρίου-23 Μαΐου 1825)*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2013[γ].

Σακελλαρόπουλος Ν., *Ιστορία της επαρχίας Καλαβρύτων*, τόμ. Α΄, Πικραμένος, Καλάβρυτα 2019.

Σταματάκης Ι. Δ., *Πίναξ Χρονολογικός περιέχων εν περιλήψει τα πλέον άξια λόγου και μνήμης συμβάντα από κτίσεως κόσμου μέχρι των ημερών μας*, Αθήνα 1841.

Τόμπρος Ν., *Ιστορία του Νέου Ελληνισμού (1453-1832): Όψεις και απόψεις*, Ηρόδοτος, Αθήνα 2020.

Τρικούπης Σπ., *Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως*, τόμ. Α΄-Γ΄, Λονδίνο 1860-1862[2].

Φιλήμων Ι., *Δοκίμιον Ιστορικό περί της ελληνικής επαναστάσεως*, τόμ. Ι-IV, Αθήνα 1859-1861.

Φιλήμων Ι., *Δοκίμιον ιστορικόν περί της Φιλικής Εταιρείας*, Ναύπλιο 1834.

Φραντζής Αμ., *Επιτομή της Ιστορίας της αναγεννηθείσης Ελλάδος αρχομένη από του έτους 1715, και λήγουσα το 1837*, τόμ. Α΄-Δ΄, Αθήνα 1839-1841.

Χρυσανθόπουλος Φ. ή Φωτάκος, *Βίοι Πελοποννησίων ανδρών*, Π. Δ. Σακελλαρίου, Αθήνα 1888.